

วิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547

ปริญญานิพนธ์

ของ

อังสนา พงษ์เกษมพรกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ตุลาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

070.43
อ 494.7
ร.3

วิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547

บทคัดย่อ

ของ

อังสนา พงษ์เกษมพรงุล

ร. 1 ก.พ. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ตุลาคม 2548

ท 282881 ร.3

อังสนา พงษ์เกษมพรกุล. (2548). วิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี

พ.ศ.2544-2547 . ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพิศ

อิฐรัตน์ ,อาจารย์รุ่งฤดี แผลงศร.

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาพูดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ จำนวน 3 รายชื่อคือ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ และหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 ในด้านการใช้ภาษาและท่วงทำนองภาษา ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า

การใช้ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะย่อยได้แก่ การใช้ถ้อยคำ การใช้สำนวน และการใช้ภาพพจน์ ด้านการใช้ถ้อยคำแบ่งออกเป็น 7 ลักษณะย่อยได้แก่ การใช้ภาษาระดับปาก การใช้คำเรียกชื่อ การใช้อักษรย่อ การใช้คำละ การใช้คำประสม การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการใช้สำนวนแบ่งเป็น 3 ลักษณะย่อยได้แก่ สำนวนเดิม สำนวนใหม่ และสำนวนต่างประเทศ และด้านการใช้ภาพพจน์มี 4 ลักษณะย่อยได้แก่ การใช้ภาพพจน์แบบอุปมา การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ การใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน และการใช้ภาพพจน์แบบอธิพจน์ ส่วนท่วงทำนองภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจพบว่า มีท่วงทำนองภาษา 3 ลักษณะย่อยได้แก่ ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ และท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ และแสดงอารมณ์ประกอบกัน การใช้ภาษาและท่วงทำนองภาษาดังผลการวิเคราะห์นี้ ทำให้การเขียนพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจกะทัดรัด กระชับความและมีลีลา ตลอดจนดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามอ่านเนื้อหาข่าวต่อไป

AN ANALYSIS OF HEADLINES IN BUSINESS NEWSPAPERS B.E.2544-B.E.2547

AN ABSTRACT

BY

ANGSANA PONGKASAMPORNKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of arts degree in Thai

at Srinakharinwirot University

October 2005

Angsana Phongkasempornkul. *An Analysis of Business Newspaper Headlines from 2001-2004*. A Master's Project. M.Ed. (Thai). Bangkok: Graduate School of Srinakharinwirot University. Advisory Committee: Assistant Professor Chuanpis Ittaratana and Instructor Rungrudee Plaengsorn.

This research aimed to study the language used in front-page headlines in three established business newspapers: *Krungthep Thurakij*, *Prachachart Thurakij*, and *Thansethakij* dated from 2001 to 2004. Regarding the use of language and style of writing, the headlines were analyzed in three main aspects, which were words, idioms and imagery. Words were employed in seven ways: as colloquial expressions, specific names, acronyms, short forms, compound words, loan words and economic technical terms. Idioms could be classified into three categories: the idioms that were traditional, the idioms that were modern or newly invented, and the idioms that were derived from a foreign language. Imagery frequently found in headlines were metaphors, similes, personifications, and hyperboles. In addition, business newspaper headlines were written in three styles: the objective or impersonal style, the expressive style, and lastly, the half-objective and half-expressive style. As a result, the headlines on business newspapers were usually concise and powerful enough to attract the readers' attention to the news.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

วิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547

ของ

นางสาวอังสนา พงษ์เกษมพรกุล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ ..13.. เดือน ..ตุลาคม.. พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพิศ อัฐรัตน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์พรธาดา สุวัฒนวิษ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพิศ อัฐรัตน์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์รุ่งฤดี แผลงศร กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้แนะนำชี้แนวทางให้ข้อคิดอันเป็นประโยชน์ต่อการทำปริญญานิพนธ์ และเสียสละเวลาในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้กำลังใจกับผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาและขอกราบขอบพระคุณ

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์และอาจารย์พรธาดา สุวธนวนิชที่กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ตรวจแก้ไขให้แนวคิดอันมีค่าในการทำปริญญานิพนธ์ให้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และห่วงใยถามความคืบหน้าในการทำปริญญานิพนธ์ตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกภาษาไทยทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและความห่วงใย เป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่ออนุสรณ์และคุณแม่สมฤดี พงษ์เกษมพรกุล คุณโรจน์พงศ์ พงษ์เกษมพรกุล ผู้เป็นกำลังใจ ดูแล ให้การสนับสนุนและให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณประโยชน์ของงานวิจัยนี้ขออุทิศแด่ บิดา มารดา บุรพจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อังสนา พงษ์เกษมพรกุล

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	6
3	วิเคราะห์การใช้ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ	
	ระหว่างปีพ.ศ.2544-2547	29
	การใช้ถ้อยคำ	29
	การใช้ภาษาระดับปาก	30
	การใช้คำเรียกชื่อ	39
	การใช้อักษรย่อ	59
	การใช้คำละ	65
	การใช้คำประสม	69
	การใช้คำภาษาต่างประเทศ	83
	การใช้คำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์	100
	การใช้จำนวน	103
	การใช้จำนวนเดิม	104
	การใช้จำนวนใหม่	109
	การใช้จำนวนต่างประเทศ	113
	การใช้ภาพพจน์	116
	การใช้ภาพพจน์แบบอุปมา	118
	การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์	119

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การใช้ภาพพจน์แบบบุคคลาธิฐาน	124
การใช้ภาพพจน์แบบอติพจน์	129
4	วิเคราะห์ท่วงทำนองภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ
ระหว่างปีพ.ศ.2544-2547	133
ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ	138
แบบแจ้งให้ทราบ	138
แบบถามให้ตอบ	149
แบบบอกให้ทำ	151
ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์	152
น้ำเสียงเสียดลี ประชดประชัน เยาะเย้ย	153
น้ำเสียงปลุกเร้าใจ	156
น้ำเสียงตำหนิ	158
น้ำเสียงรุนแรง	160
น้ำเสียงแสดงความตกใจ	162
น้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม	164
ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ และแสดงอารมณ์ประกอบกัน	166
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	171
บรรณานุกรม	178
ประวัติย่อผู้วิจัย	184

บทนำ

หนังสือพิมพ์ธุรกิจฉบับแรกของประเทศไทยเกิดขึ้นเมื่อปีพ.ศ.2493 คือ หนังสือพิมพ์ข่าวพาณิชย์ ของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ต่อมาหนังสือพิมพ์ธุรกิจเกิดขึ้นหลายรายชื่อเช่น ในปีพ.ศ.2520 มีหนังสือพิมพ์เข็มทิศธุรกิจ (ปัจจุบันคือหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ) กับหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยไฟแนนเชียลเกิดขึ้น ปีพ.ศ.2523 หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจเริ่มตีพิมพ์จำหน่าย และในปีพ.ศ.2530 หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายสัปดาห์ และกรุงเทพธุรกิจเกิดขึ้น เป็นต้น (สวินยา นุ่นพันธ์.2540:29) ในเวลาต่อมามีหนังสือพิมพ์ธุรกิจตีพิมพ์จำหน่ายอีกหลายรายชื่อ ซึ่งหนังสือพิมพ์ธุรกิจบางรายชื่อปิดกิจการลงในเวลาไม่นาน และบางรายชื่อยังคงตีพิมพ์จำหน่ายจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความต้องการข่าวสารด้านเศรษฐกิจมากขึ้น โดยสังเกตได้จากการที่มีหนังสือพิมพ์ธุรกิจตีพิมพ์จำหน่ายหลายรายชื่อประมาณ 14 รายชื่อได้แก่ หนังสือพิมพ์ข่าวพาณิชย์ สื่อธุรกิจประชาชาติธุรกิจ ฐานเศรษฐกิจ ผู้จัดการรายสัปดาห์ ผู้จัดการรายวัน กรุงเทพธุรกิจ คู่แข่งธุรกิจไทยไฟแนนเชียล ไทยธุรกิจไฟแนนท์ สยามธุรกิจ บิซิเนสไทย โลกวันนี้รายวัน (ซึ่งมีชื่อเดิมว่าหนังสือพิมพ์วัฏจักร) และกรุงเทพธุรกิจBizweek

หนังสือพิมพ์ธุรกิจ เป็นหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาเน้นหนักเฉพาะเรื่อง นำเสนอเฉพาะข่าวสารด้านเศรษฐกิจ-ธุรกิจ และอาจนำเสนอข่าวประเภทอื่นด้วยเช่น ข่าวกันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ข่าววิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น แต่ข่าวสารเหล่านั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

ข่าวเศรษฐกิจเป็นข่าวหนัก(Hard News) ดังที่ พนม วรรณศิริ (2544:32) กล่าวถึงข่าวหนักว่า เมื่อเกิดขึ้นแล้วมักจะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ผู้เกี่ยวข้องมักหาทางแก้ไขเป็นข่าวที่ให้ความสำคัญต่อสังคม ไขสื่อนองความอยากรู้อยากเห็นหรือเพื่อความบันเทิงอย่างเดียว เป็นข่าวที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความคิด สติปัญญาของตนไตร่ตรอง ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจพอสมควร เนื่องจากเป็นข่าวที่สำคัญต่อประชาชน สื่อมวลชนจึงต้องรายงานข่าวอย่างรวดเร็ว

หนังสือพิมพ์ธุรกิจให้ข่าวสารทางเศรษฐกิจ อันเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตและประกอบการตัดสินใจทางธุรกิจของประชาชน ชาวเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับทุกคนในสังคม เป็นเรื่องปากท้องของประชาชน เมื่อเศรษฐกิจของประเทศมีการเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชน การรับรู้ข่าวสารทางเศรษฐกิจจึงมีความสำคัญ สื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ธุรกิจจึงมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่รายงานข่าวเศรษฐกิจต่อประชาชน ดังที่ ชัตติยะ เหลี่ยมโล๊ะ (2534:25-26) ได้กล่าวถึง บทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ดังนี้

บทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารและให้ความรู้ทางเศรษฐกิจแก่ประชาชน ส่วนในเศรษฐกิจระดับชาติ รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจะกำหนดนโยบายเชิงเศรษฐกิจวางแผนโดยใช้ข้อมูลข่าวสารที่ดี มีบทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงรัฐบาลกับเอกชน บทบาทในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลและแสดงความคิดเห็นต่อการทำงานของรัฐบาล บทบาทในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจโดยการนำเสนอข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ทางเศรษฐกิจแก่ประชาชน และบทบาทในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

หนังสือพิมพ์ธุรกิจ รายงานข่าวเศรษฐกิจซึ่งมีความสำคัญ ให้สารประโยชน์ต่อผู้อ่าน สื่อมวลชนที่ทำหน้าที่รายงานข่าวย่อมมีบทบาทสำคัญในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารข่าวทางเศรษฐกิจสู่ประชาชน จึงต้องมีการเลือกสรรถ้อยคำในการถ่ายทอดสภาพเศรษฐกิจและสังคม เป็นการใช้ภาษารายงานข่าวหนักที่มุ่งเน้นสาระ ให้ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เพื่อผลทางธุรกิจ

หนังสือพิมพ์ธุรกิจ มีองค์ประกอบในการเขียนรายงานข่าวคือ พาดหัวข่าว ความนำ เนื้อหา และสรุป ซึ่งส่วนของพาดหัวข่าว (Headlines) จัดเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เพราะพาดหัวข่าวเป็นการสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาข่าวมาเขียนด้วยการใช้ภาษาที่ดึงดูดใจผู้อ่าน เป็นจุดสนใจจุดแรกของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่จะปลุกเร้าความสนใจของผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ มาอ่าน การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจในปัจจุบัน จึงมุ่งเน้นการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าวให้มีชีวิตชีวา ดังที่ กอบกุล ถาวรานนท์ (2542:25-27) กล่าวถึงความหมายของพาดหัวข่าวไว้ว่า

พาดหัวข่าว หมายถึง ประโยค วลี หรือข้อความสั้นๆ ที่เป็นสาระสำคัญในเนื้อหาข่าว พิมพ์ด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่และมักอยู่ด้านบนของเนื้อหาข่าว พาดหัวข่าวมีหน้าที่อันสำคัญในการสรุปสาระสำคัญของข่าว สร้างและดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้อ่านรายละเอียดของเนื้อหาข่าว นอกจากนั้นยังช่วยให้หนังสือพิมพ์มีบุคลิกเฉพาะตัวและน่าอ่านยิ่งขึ้น

ในด้านการใช้ภาษาพูดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจมีลักษณะเด่นที่น่าสนใจหลายประการ ซึ่งสังเกตว่ามีการใช้คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ คำภาษาต่างประเทศ การสร้างคำศัพท์ การใช้สำนวน และภาพพจน์แบบต่างๆ เพื่อถ่ายทอดเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทางด้านเศรษฐกิจทั้งภายใน ประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด ปฏิติกริยาของประชาชนต่อเหตุการณ์ทาง เศรษฐกิจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 การใช้คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์

“‘ศุภชัย’เตือนภัยห่วงdeflation ”

(กรุงเทพธุรกิจ. 8 ม.ค. 2546)

ตัวอย่างที่ 2 การใช้ทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

“ไมโครซอฟท์ใช้ลูกโหด ยอดขายพุ่ง-ร้าน'เน็ต'ระล่ำหนัก”

(ประชาชาติธุรกิจ.1.-13ม.ค. 2545)

ตัวอย่างที่ 3 มีการสร้างคำใหม่ขึ้นมาใช้ เพื่ออธิบายสิ่งใหม่หรือเหตุการณ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

“ธุรกิจ'เติมอารมณ์'แรงแซง'ไฮเทค' ”

(กรุงเทพธุรกิจ .2 ม.ค. 2546)

ตัวอย่างที่ 4 การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ เปรียบเทียบการค้ากับการทำสงคราม

“ค้าปลีกเปิดศึกชิงที่ดินกลางเมือง ‘โลตัส’ตัดหน้าฮุบทำเลเจริญผล”

(ฐานเศรษฐกิจ.26-29 ม.ค. 2546)

ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาวิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจมีความน่าสนใจในฐานะที่เป็นภาษาเฉพาะกิจและเป็นภาษาเฉพาะวงการ จึงจะทำการศึกษาภาษาพูดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544 - 2547 โดยวิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ 3 รายชื่อคือ หนังสือพิมพ์ธุรกิจราย 3 วันได้แก่ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ และหนังสือพิมพ์ธุรกิจรายวัน ได้แก่ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 3 รายชื่อเป็นหนังสือพิมพ์ธุรกิจที่มีระยะเวลาตีพิมพ์ยาวนานกว่า 10 ปี และจากการสำรวจของบริษัท ดีมาร์พบว่า หนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 3 รายชื่อดังกล่าวเป็นหนังสือพิมพ์ธุรกิจที่ประชาชนทั่วประเทศ นิยมอ่านมากที่สุดเมื่อปี พ.ศ.2540 (พรวิภา ไชยสมคุณ. 2543: 5)

การวิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้งสามรายชื่อจะเก็บข้อมูลในช่วงรัฐบาลพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคือ ตั้งแต่ปีพ.ศ.2544 จนถึงสิ้นปี

งบประมาณปี2547คือ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ.2547 ซึ่งมีเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่สำคัญเกิดขึ้นหลายเหตุการณ์ และรัฐบาลมีนโยบายในการบริหารประเทศด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญเช่น โครงการ1 ตำบล1ผลิตภัณฑ์, ขำระหน้กองทุนการเงินระหว่างประเทศ, กองทุนหมู่บ้านหมู่บ้านละ 1 ล้านบาท, การพักหนี้เกษตรกร 3 ปี, การประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชียและแปซิฟิก, โครงการเอื้ออาทรเช่น บ้านเอื้ออาทร, ประกันภัยเอื้ออาทร, คอมพิวเตอร์เอื้ออาทร เป็นต้น ทำให้สื่อมวลชนซึ่งมีหน้าที่รายงานข่าวสารด้านเศรษฐกิจอย่างหนังสือพิมพ์ธุรกิจมีลีลาการใช้ภาษาและการสร้างถ้อยคำขึ้น เพื่อรายงานข่าวเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ สภาพสังคม และปฏิกิริยาของประชาชนต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาการใช้ภาษาพูดห้วข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจในด้านการใช้ภาษา และท่วงทำนองภาษาในการรายงานข่าวเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ธุรกิจในช่วงเวลาดังกล่าว

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบลักษณะการใช้ภาษาพูดห้วข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 ถึงปี พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นภาษาเฉพาะกิจลักษณะหนึ่ง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยจะทำให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาในการพูดห้วข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษารายการภาษาพูดห้วข่าวประเภทอื่นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาภาษาพูดห้วข่าวจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจ 3 รายชื่อ แบ่งเป็นหนังสือพิมพ์ธุรกิจราย 3 วัน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ และหนังสือพิมพ์ธุรกิจรายวัน คือ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
2. เก็บข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 3 รายชื่อในช่วงปี พ.ศ.2544 – 2547 รวมทั้งหมด 2,281 ฉบับ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ภาษาพูดห้วข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544-2547 ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร โดยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร หนังสือพิมพ์ธุรกิจ และข่าวเศรษฐกิจ และภาษาพูดหัวข่าว เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวใน หนังสือพิมพ์ธุรกิจ
2. รวบรวมพูดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ และ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระหว่างปี พ.ศ.2544 - 2547 รวมทั้งหมด 2,281 ฉบับ แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์
3. วิเคราะห์การใช้ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544 -2547
4. วิเคราะห์ท่วงทำนองภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544 – 2547
5. เสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิเคราะห์ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาพาดหัวข่าว
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาพาดหัวข่าว
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาพาดหัวข่าว

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การใช้ภาษาสื่อสารไปยังผู้รับสาร โดยให้เหมาะสมกับสาร สื่อ และผู้รับสาร เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญเพราะการใช้ภาษาที่สื่อความชัดเจน เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะจะทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

ในกระบวนการสื่อสาร ภาษา คือ องค์ประกอบของสาร ภาษานำเนื้อหาสารจากผู้ส่งสารส่งไปยังผู้รับสาร ดังที่ อวยพร พานิช ; และคณะ (2544:2) กล่าวถึง ภาษาสัมพันธ์กับการสื่อสาร ว่า “ภาษา คือ พาหนะให้เนื้อหาของสารเกาะเกี่ยวจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสาร ผู้ผลิตภาษาคือผู้ส่งสาร ภาษาจะออกมาดีหรือไม่ดีอยู่ที่ทักษะในการสื่อสารของผู้ส่งสาร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับผู้รับสารด้วย”

ในการสื่อสาร การรู้จักเลือกใช้ภาษาเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังที่ สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2540:37) กล่าวถึง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า ผู้เขียนควรจะมีความรู้และความชัดเจนในเรื่องถ้อยคำ เพื่อให้เกิดการสื่อสารทั้งในเรื่องลักษณะของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ความหมายของคำ และการเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ในการเขียนได้อย่างเหมาะสม ผู้เขียนต้องรู้จักใช้คำให้สละสลวย ถูกต้องตามตำแหน่งหน้าที่ เรียงลำดับคำหรือพยางค์ให้ถูกต้อง เลือกใช้คำ

เหมาะสมกับกาลเทศะ ใช้คำให้ครบความหมาย อย่าใช้คำฟุ่มเฟือย หลีกเลี่ยงคำที่ให้ความรู้สึกไม่ดี แก่ผู้อ่านและไม่ควรใช้คำซ้ำซากจนเกินไป

นพวรรณ พันธุมเมธา (2533 :99-119) อธิบายถึง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า "ผู้ส่งสารควร ใช้ภาษาให้ถูกต้อง กระชับรัดชัดเจน และสละสลวย เพื่อให้ผู้รับสารรับสารได้ง่าย รวมทั้งสามารถเข้าใจ สารและเจตนาของผู้ส่งสารได้ ในการพูดหรือเขียนใดๆ ก็ตาม ผู้พูดหรือผู้เขียนจะต้องถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นถ้อยคำ ถ้าสามารถใช้คำหรือประโยคได้ถูกต้องตรงตามความหมายที่ ต้องการจะสื่อสาร การสื่อสารก็จะสำเร็จผล"

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ ภาษาที่ใช้ถ้อยคำหรือวัจนภาษา ได้แก่ ภาษาเขียนและภาษาพูด ภาษาที่ไม่ใช้ถ้อยคำหรือวัจนภาษา ได้แก่ เทศภาษา กาลภาษา เนตรภาษา สัมผัสภาษา อาการภาษา วัตถุภาษาและปริภาษา ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นต้องพิจารณา การใช้ถ้อยคำด้วย เพราะการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จ ผู้ส่งสารต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำเรียบเรียงคำ เพื่อให้การสื่อสารนั้นสื่อความหมาย อารมณ์ และเจตนาได้ชัดเจน จึงควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์การใช้ ถ้อยคำภาษาในการสื่อสาร ดังที่ นพวรรณ พันธุมเมธา (2533 :99-112) ได้อธิบายถึง การส่งสารกับ การใช้ถ้อยคำ ดังนี้

1. การใช้คำให้ถูกต้อง ผู้ใช้ภาษาจะสามารถใช้คำได้ถูกต้องถ้ารู้ความหมายของคำทุกคำที่ใช้ แต่อาจใช้ผิดความหมายได้ถ้าเป็นคำยืมจากภาษาอื่น ศัพท์บัญญัติหรือคำที่มีเสียงคล้ายกัน ความหมายคล้ายกันทำให้สับสน การใช้คำให้ถูกต้องควรคำนึงถึงการใช้คำในลักษณะต่อไปนี้

1.1 การใช้คำที่มีความหมายแฝง

1.2 การใช้คำที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน คือคำที่มีพยางค์ที่เสียงตรงกัน

1.3 การใช้คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน

1.4 การใช้คำไวยากรณ์ การใช้คำลักษณนาม คำบุรพบท และคำสันธาน

คำเหล่านี้เมื่อใช้ในประโยคจะไม่ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไปเท่าใดแต่ถ้าไม่ใช้ ประโยคก็จะไม่สละสลวย และบางกรณีอาจผิดหลักไวยากรณ์ คำไวยากรณ์มีดังนี้

1.4.1 คำลักษณนาม คือคำบอกลักษณะ ใช้หลังคำบอกจำนวนและจะใช้ บอกลำดับที่หรือคำคุณศัพท์ก็ได้

1.4.2 คำบุรพบท หมายถึง บทข้างหน้า ใช้นำหน้านามหรือสรรพนาม

1.4.3 คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมประโยค แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ คำสันธานเชื่อมความคล้ายตามกัน คำสันธานเชื่อมความที่แย้งกัน คำสันธานเชื่อมความต่างตอนกัน คำสันธานเชื่อมความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน คำสันธานเชื่อมความที่เลือกเอา คำสันธานเชื่อมความที่แบ่ง รับรอง

2. การใช้คำให้เหมาะสม คำในภาษาไทยมีระดับไม่เท่ากัน การใช้คำให้เหมาะสมมีข้อควรระวังดังนี้

2.1 ใช้คำให้เหมาะกับบุคคล

2.2 การใช้คำให้เหมาะกับสำนวนภาษา

2.3 การใช้คำให้เหมาะสมกับความรู้สึกร

การเรียบเรียงถ้อยคำเพื่อการสื่อสารมี 2 ลักษณะคือ วลี และประโยค วลีหรือกลุ่มคำจะช่วยเสริมให้ประโยคเห็นภาพพจน์ชัดเจนขึ้น ถึงแม้ว่าวลีจะมีโครงสร้างไม่สมบูรณ์เหมือนประโยคแต่สามารถใช้สื่อความหมายได้โดยไม่ต้องประกอบเป็นประโยค การเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคคือการนำคำมาเรียบเรียงให้ได้ความ โดยมีภาคประธานกับภาคแสดง อาจมีส่วนขยายประธาน ขยายกริยา และขยายกรรม ประโยคแบ่งได้ 3 ประเภทคือ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน การสร้างประโยคให้สื่อความได้ชัดเจน จะช่วยให้การสื่อสารบรรลุผลสำเร็จ ดังที่ประสพสรรพ กมลละบุตร (2546:44-48) กล่าวว่า “ในการสร้างประโยคจะยึดหลักความถูกต้องและชัดเจน ความกะทัดรัดสละสลวย ความมีน้ำหนักในประโยค”

นววรรณ พันธุเมธา (2533 :112-119) ได้กล่าวถึง การส่งสารกับการใช้ประโยคว่า ผู้ส่งสารควรตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ประโยคในการสื่อสารด้วย โดยใช้ประโยคที่ถูกไวยากรณ์ ไม่กำกวม กะทัดรัด สละสลวย และคำในประโยคมีความสัมพันธ์กัน โดยสรุปความได้ดังนี้

1.ประโยคถูกไวยากรณ์ ประโยคในภาษาไทยจะเรียงลำดับคำในประโยคแบบ ประธาน กริยา กรรม หรือบางประโยคกรรมอาจมาอยู่หน้าประธาน และคำขยายอยู่หลังคำที่มันขยาย ประโยคแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประโยคเดียว มีใจความเดียว และประโยคซับซ้อนแสดงข้อความมากกว่าหนึ่ง ประโยคถูกไวยากรณ์นั้นต้องมีลักษณะไม่ขาดคำหรือใช้คำเกิน ประโยคจบความ และไม่เรียงคำผิดลำดับ

2. ประโยคที่ใช้ไม่กำกวม หมายความว่า ความหมายของประโยคนั้นมีหลายนัย ประโยคที่ไม่ชัดเจนหรือประโยคที่ไม่กระชับ ความหมายของประโยคไม่แน่นอน เหตุที่ประโยคกำกวมเพราะประโยคใช้คำที่มีหลายความหมาย ขาดคำหรือคำเกินมา และการเว้นวรรคผิด

3. ประโยคกะทัดรัด ใช้ประโยคที่สื่อความหมายให้ได้มากที่สุดโดยใช้คำน้อยที่สุด ไม่ใช้คำซ้ำๆ ในประโยค และประโยคไม่ยาวจนเกินไป

4. ประโยคที่ใช้สละสลวย ทำให้การรับสารราบรื่น ประโยคที่ไม่สละสลวยเนื่องมาจากใช้คำโดยไม่คำนึงถึงเสียงในภาษาไทย ประโยคมีคำขาดหายไป ประโยคมีคำซ้ำซาก ใช้คำไม่คงที่ และใช้คำไม่เหมาะสมระดับกัน

นอกจากนี้ในหนังสือภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2542:95-110) กล่าวถึงประโยคในการสื่อสารว่า ข้อความที่พูดหรือเขียนนั้นอาจแบ่งออกเป็นประโยคๆ ได้ ข้อความจะบรรจุความคิดที่สมบูรณ์หรือข้อความอันบริบูรณ์ช่วงหนึ่งเรียกว่า ประโยค ในการใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ชนิดของประโยค ประโยคแบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน

2. ความสัมพันธ์ของประโยค ความคิดที่แสดงออกมาเป็นถ้อยคำมักเป็นประโยคหลายประโยค กล่าวติดต่อกัน ประโยคที่ต่อเนื่องนี้มักจะต้องเกี่ยวข้องกันไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง ดังนี้ ประโยคสัมพันธ์กันทางเวลา ประโยคสัมพันธ์กันทางเหตุผล ประโยคสัมพันธ์กันทางมีความหมายทำนองเดียวกัน ประโยคที่สัมพันธ์กันทางความหมายขัดแย้งกัน ประโยคสัมพันธ์กันทางการขยายความ และประโยคที่สัมพันธ์กันโดยต่างเป็นตัวเลือก

3. การจำแนกประโยคตามเจตนา การส่งสารนั้นผู้สื่อสารอาจมีเจตนาได้หลายประการ เช่น เจตนาจะบอกกล่าว เสนอแนะ ชี้แจง อธิบาย ชักถาม ขอร้อง สั่ง ห้าม ฯลฯ ข้อความหรือประโยคที่แสดงเจตนาเหล่านี้อาจจำแนกออกได้ดังนี้

3.1 ประโยคบอกเล่า คือประโยคที่ใช้บอกเล่าเรื่องราวตามธรรมดา

3.2 ประโยคปฏิเสธ จะมีคำว่า“ไม่”หรือคำที่มีความหมายเดียวกันประกอบตัวแสดง

3.3 ประโยคคำสั่งหรือขอร้อง คือประโยคที่ต้องการให้ผู้ฟังทำตามผู้พูด อาจละประธาน

3.4 ประโยคคำถาม คือประโยคที่มีใจความเป็นคำถาม

4. ลักษณะของประโยคที่ดี ใช้ประโยคให้ถูกไวยากรณ์ กระชับรัด และชัดเจน

ในการสื่อสาร ผู้ส่งสารย่อมมีเจตนาในการส่งสาร ซึ่งผู้รับสารต้องตีความเจตนาของผู้ส่งสารเพื่อให้เข้าใจสารที่ส่งมา เพราะบางครั้งผู้ส่งสารมิได้แสดงเจตนาตรงๆ แต่อาจส่งสารด้วยถ้อยคำธรรมดาที่มีความหมายพื้นฐานความหมายหนึ่งซึ่งมีเจตนาอื่นแฝงมา ดังนั้นจึงควรพิจารณาประโยคในด้านการแสดงเจตนา อันเป็นการจำแนกประโยคตามเจตนาในการสื่อสารของผู้ส่งสาร ดังที่ นววรรณ พันธุเมธา (2525: 193-203) กล่าวว่าประโยคแสดงเจตนา “เป็นประโยคที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังได้ทราบความคิดความรู้สึกของตน หรือต้องการให้ผู้ฟังบอกเล่าสิ่งที่ผู้ฟังทราบแก่ผู้พูด หรือต้องการให้ผู้ฟัง

กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ประโยคแสดงเจตนาแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ ประโยคแจ้งให้ทราบ ประโยคถามให้ตอบ และประโยคบอกให้ทำ”

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งประเภทของประโยคแสดงเจตนาที่ต่างออกไปคือปราณี กุลละวณิช (2537:110) แบ่งประโยคตามเจตนาของผู้พูดเป็น 2 ประเภทคือ

1. ประโยคที่มีความหมายพื้นฐานตรงกันกับเจตนาของผู้พูด ผู้พูดใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงไปตรงมา

2. ประโยคที่มีความหมายพื้นฐานไม่ตรงกันกับเจตนาของผู้พูด การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายพื้นฐานความหมายหนึ่ง แต่ผู้พูดมีเจตนาที่จะสื่อสารอีกเรื่องหนึ่งมีปรากฏในทุกภาษา ดังนั้นในการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาอะไรเราจำเป็นต้องรู้ความหมายพื้นฐานของประโยค และเจตนาของผู้พูด การสื่อสารนั้นจึงจะประสบความสำเร็จ การเข้าใจเจตนาของผู้พูดเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก เราต้องพิจารณาบริบททั้งหมดของการสนทนาประกอบไปด้วยเสมอเช่น ผู้พูดเป็นใคร ผู้ฟังเป็นใคร และสถานการณ์ของการสื่อสารเป็นอย่างไร

ในการใช้ภาษาจะประกอบด้วยการใช้ภาษาที่มีชั้นเชิงอย่างสำนวนและภาพพจน์ปรากฏอยู่ เพื่อให้มีความน่าสนใจและเกิดภาพจากพจน์

สำนวน เป็นการกล่าวเปรียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจสิ่งที่ต้องการเปรียบ ดังที่ ไชลิรี ปราโมช ณ อยุธยา (2537 : 4) กล่าวถึง สำนวน ไว้ว่า

“...สำนวน เป็นถ้อยคำที่ไม่ได้ให้ความหมายตรงๆ แต่เป็นคำที่มีความหมายเป็นอย่างอื่น คือชวนให้คิดไปในเชิงเปรียบเทียบ ดังนั้นสำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่มีได้มีความหมายตรงไปตรงมาตามตัวอักษร หรือแปลตามรากศัพท์ แต่เป็นถ้อยคำที่มีความหมายเป็นอย่างอื่น คือ เป็นชั้นเชิงชวนให้คิด ซึ่งอาจจะเป็นในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปมาอุปไมย ...”

นิคม เขาลาด (2546:8) ให้ความหมายของสำนวนว่า “คำสำนวน คือ คำเล่นโวหารหรือตีฝีปาก ส่วนมากเป็นถ้อยคำที่แสดงความหมายหรือภาพพจน์เฉพาะตัว อาจมีมาแต่โบราณหรือเกิดขึ้นใหม่จากกลุ่มคนหนึ่งๆ เช่น ฉันทนา และ หัว เป็นอาทิ”

นภลัย สุวรรณธาดา (2537:253-254) กล่าวถึง วิธีการใช้สำนวนว่า “ใช้ย่นย่อข้อความยาวๆ ใช้ขยายหรือเน้นความเข้าใจ ใช้แทนถ้อยคำที่ไม่ต้องการกล่าวตรงๆ และใช้เพิ่มความสละสลวยของถ้อยคำ”

นอกจากสำนวนแล้วการใช้ภาพพจน์ก็เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ภาษาสละสลวย สื่อความได้ชัดเจน ภาพพจน์ (นภลัย สุวรรณธาดา.2537:294-298) มีความหมายและจำแนกได้ 8 ชนิด ดังนี้

ภาพพจน์ คือ พจน์ที่ทำให้เกิดภาพ หมายถึง ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพในใจ การใช้ภาพพจน์เป็นผลของการใช้คำหรือกลุ่มคำอย่างมีศิลปะโดยกลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดภาพที่แจ่มชัด ภาพพจน์ มีหลายชนิดที่นิยมใช้มี 8 ชนิด คือ

1. อุปมา (Simile) คือการเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันหรือต่างกัน อุปมาเป็นสิ่งที่นำมากล่าวเปรียบ อุปไมยคือ เนื้อความที่ต้องการกล่าว มักใช้คำเชื่อมระหว่างอุปมาอุปไมยเช่น คำว่าเหมือน เช่น ดุจ ดัง เปรียบ ประหนึ่ง ฯลฯ

2. อุปลักษณ์ (Metaphor) เป็นการกล่าวเปรียบเทียบโดยกล่าวเป็นนัยให้เข้าใจเอาเอง ไม่มีคำเชื่อมให้เห็นชัดอย่างอุปมา เช่น รถ...สิ่งหีบาคอนกรีต เป็นต้น

3. บุคลาธิษฐาน (Personification) หมายถึง ภาพพจน์ที่กล่าวถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่มีวิญญาณ ไม่มีความคิด มักกล่าวถึงเหมือนเป็นสิ่งมีชีวิตมีวิญญาณมีความรู้สึกนึกคิดเช่น ฟาร้องให้ เป็นต้น

4. อนุนามนัย (Synecdoche) คือ การนำส่วนน้อยหรือส่วนย่อยหรือส่วนที่เด่นชัดมากล่าวโดยหมายถึงส่วนทั้งหมด เช่น เมืองที่เด็กตกท่อ หมายถึง กรุงเทพฯ เป็นต้น

5. นามนัย (Metonymy) หมายถึง การเรียกชื่อ สิ่งหนึ่งโดยใช้คำอื่นแทน ไม่เรียกตรงๆ แต่ต้องเป็นคำที่รู้จักกันทั่วไป เมื่อกล่าวถึงก็รู้ทันทีว่าหมายถึงสิ่งใดเช่น แก้ว หมายถึง ตำแหน่ง เป็นต้น

อนุนามนัยและนามนัย เป็นภาพพจน์ที่ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำธรรมดาๆ ซ้ำซากและเป็นการนำจุดเด่นจุดสำคัญหรือลักษณะของสิ่งนั้นมากล่าวโดยไม่เสียเวลาอธิบายและมองเห็นภาพได้

6. อธิพจน์ (Hyperbole) คือ การกล่าวเกินจริง อาจมากเกินจริงหรือน้อยเกินจริงก็ได้ ภาพพจน์ชนิดนี้นิยมใช้กันมาก แม้ในภาษาพูดเพราะเป็นการเปรียบเทียบที่เห็นภาพได้ง่ายเช่น เราบินข้ามโลกมาชั่วลัดนิ้วมือเดียว เป็นต้น

7. ปฏิพจน์ (Paradox) คือ การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงข้ามกันหรือขัดแย้งกันมากล่าวอย่างกลมกลืนกัน ภาพพจน์ประเภทนี้ต้องวิเคราะห์ความหมายให้ลึกลงไปจึงจะเข้าใจ เพราะมักจะกล่าวในเชิงปรัชญาเช่น รักยาวให้บันรกรสั้นให้ต่อ, เสียน้อยเสียยากเสียมากเสียง่าย เป็นต้น

8. สัทพจน์ (Onomatopoeia) หมายถึง ภาพพจน์เลียนเสียงธรรมชาติ หรือแสดงลักษณะอาการต่างๆ เช่น เสียงดนตรี อาการของสัตว์ เป็นต้น การใช้ภาพพจน์ประเภทนี้จะทำให้รู้สึกเหมือนได้ยินเสียงของสิ่งนั้นจริงๆ และเสียงของคำก็มีลักษณะเด่นอยู่ในตัว

ภาพพจน์ทั้ง 8 ประเภท เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้สำนวนโวหารดีขึ้น สำนวนโวหารบางชนิดอาจไม่จำเป็นต้องใช้ภาพพจน์เลยก็ได้เช่น บรรยายโวหารที่มุ่งกล่าวเนื้อหาสาระ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีภาพพจน์อีกบางประเภทที่ใช้ในการเขียนเช่น การใช้ถ้อยคำยั่วล้อ หรือประชดประชัน เสียดสี เป็นต้น

เมื่อเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคและเรียบเรียงประโยคเป็นกลุ่มประโยคซึ่งอาจมีการใช้สำนวน และภาพพจน์ประกอบ ทำให้เกิดท่วงทำนองภาษาในการเขียนขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ อารมณ์ ความเข้าใจเรื่องราวตรงตามเจตนาของผู้ส่งสาร มีผู้กล่าวเรียก ท่วงทำนองภาษาหรือสำนวนหรือลีลา การเขียน (Style) ที่คล้ายและต่างกัน ดังนี้

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2518:157-161) กล่าวถึงท่วงทำนองการเขียนว่า “คือการเลือกสรร ถ้อยคำและเรียบเรียงถ้อยคำให้ได้ความหมายตรงกับที่เราต้องการ” และแบ่งท่วงทำนองการเขียน ออกเป็น 6 ชนิดได้แก่ ท่วงทำนองเขียนแบบเรียบๆ ท่วงทำนองเขียนกระชับ ท่วงทำนองเขียนแบบ เข้มข้น ท่วงทำนองเขียนแบบสละสลวย และท่วงทำนองเขียนแบบอวดรู้ ท่วงทำนองเขียนที่ดีต้องใช้ คำน้อยที่สุด แต่มีความแจ่มแจ้งที่สุดและเข้าใจง่ายที่สุด

ประทีป วาทิกทินกร (2539:57-63) กล่าวถึงท่วงทำนองการเขียนว่า “หมายถึง ลีลาท่าทีใน การเขียนที่แสดงออกมาและปรากฏให้เห็นเป็นที่สังเกตได้ว่าเป็นอย่างไรเช่น การใช้คำยากหรือง่าย การผูกประโยคสั้นหรือยาว การลำดับประโยคต่อเนื่องกันเรื่อยไปหรือกลับไปกลับมา เป็นต้น” นอกจากนี้ประทีป วาทิกทินกร ได้แบ่งท่วงทำนองการเขียนออกเป็นแบบต่างๆ ดังนี้ ท่วงทำนองเขียน แบบเรียบๆ แบบกระชับรัดกุม แบบเข้มข้น แบบสูงส่ง และแบบสละสลวย

ลลิตา พินิจภูวดล และคณะ (2516:156) ให้ความหมายของสำนวนว่าคือ “การนำถ้อยคำที่มี ความหมายมาเรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนต้องการแสดงออก วิธีนำถ้อยคำมา เรียงเข้าด้วยกันเช่นนี้ต่างคนต่างก็มีวิธีการของตน เปรียบเสมือนหน้าตาของแต่ละคน ซึ่งทำให้คนเรา ต่างกัน หน้าตาของคนเราย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามวัยเปลี่ยนแปลงไปตามความรู้สึกและเปลี่ยนแปลงตามสิ่งแวดล้อม สำนวนก็เช่นเดียวกัน เราใช้คำว่า สำนวน ในความหมายเดียวกับ Style”

ธเนศ เวศร์ภาดา (2533:7) ให้นิยามคำว่า ลีลา คือ “กระบวนการวิธีการแสดงออกซึ่ง ความรู้สึกนึกคิดตลอดจนเจตคติของนักเขียน อันได้แก่ การสรรคำ การสร้างประโยค การใช้ภาพพจน์ การสร้างจินตภาพ การดำเนินเรื่อง การบรรยายและพรรณนาความ และการใช้มุมมองในการเล่าเรื่อง”

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544:148-164) เรียกคำว่า ลีลา ว่า “วัจนลีลา (Style) หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งซึ่งต่างจากการใช้ภาษาแบบอื่นโดยบริบทหรือสถานการณ์การใช้ ภาษา” และได้จำแนกวัจนลีลาออกเป็น 5 ระดับได้แก่ วัจนลีลาตายตัว วัจนลีลาเป็นทางการ วัจนลีลา หาวี หรือ วัจนลีลาเป็นกันเอง และวัจนลีลาสนทนา การแบ่งภาษาออกเป็นวัจนลีลาแบบต่างๆ ไม่มี กฎเกณฑ์ตายตัว ส่วนใหญ่จะแบ่งตามเกณฑ์สถานการณ์การใช้ภาษา เป็นตัวกำหนดการเลือก รูปแบบของภาษาแบบต่างๆ รวมเรียกว่า วัจนลีลาแบบต่างๆ

จากเอกสารข้างต้นสรุปความได้ว่า ท่วงทำนองภาษา (Style) คือ ท่วงทำนองในการเขียน การใช้ถ้อยคำ การใช้ประโยค การใช้ภาพพจน์ และกลวิธีในการดำเนินเรื่องในการถ่ายทอดสาร อันก่อให้เกิดภาพ อารมณ์ความรู้สึกที่ชัดเจนส่งไปยังผู้รับสาร นอกจากนี้ท่วงทำนองภาษายังแฝงเจตนาของผู้เขียนในการสื่อสารและน้ำเสียงของข้อความอีกด้วย

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสื่อมวลชนแต่ละประเภทย่อมมีท่วงทำนองในการใช้ภาษา ถ่ายทอดสารแตกต่างกันตามลักษณะและข้อจำกัดของผู้รับสาร เจตนาในการนำเสนอสารของผู้ส่งสาร สาร และสื่อ ดังนั้น ในการศึกษาด้านท่วงทำนองภาษานั้นยังพิจารณาได้จากน้ำเสียง เจตนาในการสื่อสาร อันจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจสารได้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปความได้ว่า การใช้ภาษาในการสื่อสารจึงควรใช้ภาษาที่ชัดเจน กระชับรัดกุมได้ใจความและเข้าใจง่าย การใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดี ย่อมทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล ซึ่งในการสื่อสารควรคำนึงถึงการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้รับสาร สาร และสื่อ การใช้ภาษาในการสื่อสารมีข้อควรคำนึงในการใช้คำและประโยค คือ ควรใช้ถ้อยคำภาษาให้ชัดเจนถูกต้องตามหลักภาษา และให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ในด้านการใช้ประโยคต้องคำนึงถึงการใช้ประโยคถูกไวยากรณ์ กระชับรัดกุม ชัดเจน การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารสื่อความหมายให้ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญ ท่วงทำนองภาษาในงานเขียนแต่ละประเภทยังแตกต่างกันตามผู้ส่งสาร สถานการณ์และบริบทในการใช้ภาษา ซึ่งการใช้ภาษาในการสื่อสารนั้นต้องสอดคล้องกับรูปแบบของการสื่อสาร เจตนาในการส่งสาร และผู้รับสาร ท่วงทำนองภาษานี้จะช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจสารได้เป็นอย่างดี

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ

เอกสารและงานวิจัยที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจแบ่งออกเป็น

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข่าวเศรษฐกิจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

หนังสือพิมพ์ (Newspaper) คือ สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ที่ตีพิมพ์และวางจำหน่ายเป็นประจำสม่ำเสมอ นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร เรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ อารมณ์ความรู้สึกของประชาชน หนังสือพิมพ์สามารถแบ่งได้หลายประเภทตามหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง ซึ่งในงานวิจัยนี้จะแบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์โดยใช้เนื้อหาเป็นเกณฑ์ จำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ประเภทนี้นำเสนอข่าวทุกประเภท เช่น ข่าวเศรษฐกิจ สังคม การเมือง บันเทิง การศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น หนังสือพิมพ์ประเภทนี้ได้แก่หนังสือพิมพ์รายวัน ดังที่ สิริวรรณ นันทจันทุล (2546:45) กล่าวถึง หนังสือพิมพ์ทั่วไปว่า "เป็นหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาหลากหลาย รายงานข่าวทุกประเภท มีบทความหลายประเภท ปัจจุบันหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ จะตีพิมพ์บทละครโทรทัศน์ เรื่องสั้น เพื่อดึงดูดใจผู้อ่าน เป็นการเพิ่มยอดขายหนังสือพิมพ์"

2. หนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่องหรือเฉพาะกลุ่มผู้อ่าน หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะนำเสนอเนื้อหาเน้นหนักเฉพาะเรื่อง เพื่อกลุ่มผู้อ่านบางกลุ่มโดยเฉพาะ หนังสือพิมพ์ที่จัดอยู่ในประเภทนี้ได้แก่ หนังสือพิมพ์ธุรกิจ หนังสือพิมพ์กีฬา หนังสือพิมพ์บันเทิง เป็นต้น

หนังสือพิมพ์ธุรกิจ คือ หนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาเน้นหนักเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะกลุ่ม โดยเน้นการนำเสนอเฉพาะข่าวสารด้านเศรษฐกิจ ธุรกิจ และอาจนำเสนอข่าวประเภทอื่นด้วยเช่น ข่าวบันเทิง ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ข่าววิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เป็นต้น แต่ข่าวสารเหล่านั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เป็นการรายงานข่าวหนักคือ ข่าวที่มุ่งให้สาระความรู้ความเข้าใจแก่ผู้อ่าน เป็นข่าวสำคัญที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน จึงต้องรีบนำเสนอ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่มีผลทางอารมณ์กับผู้อ่านในทันทีทันใด แต่ข้อมูลข่าวสารที่ได้นั้นสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้อ่านได้ นาฏยา ตนานนท์ (2546:23) กล่าวถึงข่าวหนักว่า "ข่าวที่มุ่งให้เนื้อหาที่เป็นประโยชน์ ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้อ่านมากกว่าการหวังผลทางด้านอารมณ์ ข่าวหนักมักจะเป็นข่าวที่มีความสำคัญต่อคนเป็นจำนวนมากและมีการนำเสนออย่างรวดเร็วทันท่วงที ข้อมูลที่นำเสนอจะช่วยให้ผู้อ่านนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในภายหลัง"

หนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอข่าวด้านธุรกิจนับวันจะมีอิทธิพล และมีจำนวนมากขึ้นหรือแม้แต่วารสารด้านธุรกิจก็มีมากขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทย มีอัตรา

การเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อีกทั้งประเทศไทยต้องทำการค้ากับต่างชาติ ข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจ ธุรกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศจึงมีความสำคัญที่จะใช้ประกอบการตัดสินใจทางธุรกิจ ผู้อ่านข่าวเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจคือนักธุรกิจซึ่งเป็นกลุ่มผู้อ่านที่สำคัญ นอกจากนี้ประชาชนทั่วไปยังให้ความสนใจเพิ่มขึ้น ดังที่ พิศิษฐ์ ชวาลาวัช ;และคณะ (2546:204) กล่าวว่า “กลุ่มผู้อ่านที่กว้างใหญ่มากและกำลังเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ ก็คือ ประชาชนทั่วไป เพราะข่าวเศรษฐกิจถ้าหากพูดง่ายๆ ก็คือ ข่าวปากท้องของประชาชนนั่นเอง”

ความเป็นมาของหนังสือพิมพ์ธุรกิจในประเทศไทย สวินยา นุ่นพันธ์ (2540:23-28) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวเชิงเศรษฐกิจฉบับแรกของไทย คือ “หนังสือพิมพ์ข่าวพาณิชย์” ของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์เมื่อปีพ.ศ.2493 และหนังสือพิมพ์ธุรกิจฉบับแรกๆ ที่ดำเนินการโดยเอกชนคือ “ธุรกิจเมืองไทย” ของบริษัท สื่อสารहरषา จำกัด เป็นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ออกวางจำหน่ายเมื่อพ.ศ.2518 ในปีพ.ศ.2519-2520 “หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจสากล” ได้ตีพิมพ์ออกวางจำหน่าย ซึ่งตีพิมพ์เพียง 2 ฉบับก็ปิดกิจการลง ปีพ.ศ.2520 หนังสือพิมพ์ธุรกิจได้ทยอยตีพิมพ์ออกจำหน่ายเช่น “หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย” “หนังสือพิมพ์ประชาชาติรายวัน” ต่อมาได้ถูกสั่งปิดกิจการและคณะผู้จัดทำได้รวมตัวกันผลิต“หนังสือพิมพ์เสริมทิศธุรกิจ”ขึ้น ปลายปีพ.ศ.2520 เกิด “หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยไฟแนนเชียล”ขึ้น แต่วางจำหน่ายได้เพียงปีเศษก็ปิดกิจการลง เพราะขาดทุนมาก ในปี2521 ได้มี“หนังสือพิมพ์บันทึกธุรกิจ” “หนังสือพิมพ์ธุรกิจอุตสาหกรรม”ออกมา และหนังสือพิมพ์เสริมทิศธุรกิจได้เปลี่ยนชื่อเป็น“รวมประชาชาติธุรกิจ” ปีพ.ศ.2522 “หนังสือพิมพ์พันธมิตรธุรกิจ”เกิดขึ้นแต่อยู่ได้ 2 ปีก็เลิกกิจการไป และเกิด“หนังสือพิมพ์ภารดร” ที่ออกมาเพียงฉบับเดียวก็เลิกกิจการเช่นกัน ปี 2523 หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยไฟแนนเชียลปิดตัวลง ต่อมา “หนังสือพิมพ์ประชาทัศน์ธุรกิจ” และ “หนังสือพิมพ์ไทยทัศน์ธุรกิจ” ตีพิมพ์ออกมาแต่ก็ต้องเลิกกิจการไป ในปี 2523 “หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ” ทดลองตีพิมพ์และออกวางจำหน่ายจริงในปี2524 ซึ่งปีนี้ “หนังสือพิมพ์วงจร”เกิดขึ้น ในปี2525 “หนังสือพิมพ์เส้นทางเศรษฐกิจ” เกิดขึ้น เวลาต่อมา “หนังสือพิมพ์เบื้องหลังเศรษฐกิจ”เกิดขึ้นแต่ไม่นานก็ปิดกิจการลง ในปีพ.ศ.2526 “หนังสือพิมพ์แนวเศรษฐกิจ” “หนังสือพิมพ์บิสสิเนสวีค” “หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจการเมือง” และ“หนังสือพิมพ์ไทยแลนด์ธุรกิจ”กับ “หนังสือพิมพ์มาตรฐานธุรกิจ” เป็นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ตีพิมพ์ออกมา ในปีพ.ศ. 2527 “หนังสือพิมพ์ทิศทาง” “หนังสือพิมพ์ธุรกิจเศรษฐกิจ” “หนังสือพิมพ์สแลมสตรัทเจอร์นัล” ตีพิมพ์ออกมา ปี2528 เศรษฐกิจย่ำแย่จึงไม่มีหนังสือพิมพ์ใหม่เกิดขึ้น ในปี 2529 “หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายสัปดาห์” ทดลองตีพิมพ์แต่ออกสู่ตลาดจริงในปี2530 ซึ่งในปี2530นี้ “หนังสือพิมพ์แนวทางเศรษฐกิจ” “หนังสือพิมพ์หุ้นไทย” “หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ”ตีพิมพ์จำหน่าย ต่อมาในปี2531

"หนังสือพิมพ์ข่าวเศรษฐกิจ" และ "หนังสือพิมพ์อาณาจักรหุ่น"เกิดขึ้น ในปี2532 มีหนังสือพิมพ์ธุรกิจออกน้อยและไม่แน่นอน ปีพ.ศ. 2533 "หนังสือพิมพ์ธุรกิจหลักทรัพย์" "หนังสือพิมพ์ผู้บริโภค"ตีพิมพ์ออกจำหน่าย ปี2534เกิด "หนังสือพิมพ์คู่แข่งธุรกิจ" ขึ้น หลังจากปี2534 - 2539 มีหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจเกิดขึ้นใหม่หลายฉบับโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจรายวัน เนื่องจากความต้องการบริโภคข่าวทางเศรษฐกิจและข่าวด้านนี้มีความเคลื่อนไหวรวดเร็วและปีพ.ศ.2540หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันและหนังสือพิมพ์ เมเนเจอร์ไฟแนนเชียลเคยได้รวมกันเป็น "หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน"

ปัจจุบันหนังสือพิมพ์ธุรกิจที่วางจำหน่ายอยู่ในท้องตลาดขณะนี้ มีประมาณ 14 รายชื่อได้แก่หนังสือพิมพ์ข่าวพาณิชย์ สื่อธุรกิจ ประชาชาติธุรกิจ ฐานเศรษฐกิจ ผู้จัดการรายสัปดาห์ ผู้จัดการรายวัน กรุงเทพธุรกิจ คู่แข่งธุรกิจ ไทยไฟแนนเชียล ไทยธุรกิจไฟแนนซ์ สยามธุรกิจ บิซิเนสไทย โลกวันนี้รายวัน(ซึ่งมีชื่อเดิมว่าหนังสือพิมพ์วิญจักร) และกรุงเทพธุรกิจBizweek เป็นต้น สังเกตได้ว่าข่าวเศรษฐกิจกำลังได้รับความนิยมมากขึ้น

บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ทำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริง เป็นสื่อกลางที่ทำหน้าที่สะท้อนปัญหาของกลุ่มต่างๆ ในสังคมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ซึ่งชัตติยะ เหลี่ยมใสะ (2534 :25-26) กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ธุรกิจไว้ว่า

1. บทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารและให้ความรู้ทางเศรษฐกิจแก่ประชาชน หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับการผลิต การบริหาร วัตถุดิบ เครื่องมือ เครื่องจักร การดำเนินธุรกิจ หรือเรื่องเกี่ยวกับบุคคลในวงการธุรกิจ หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจเป็นผู้อธิบายแก่ประชาชนถึงความเป็นไปของสภาพเศรษฐกิจของชุมชนของประเทศ ซึ่งรวมไปถึงสภาพเศรษฐกิจต่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในประเทศได้ เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง ต่อสังคม ต่อองค์กรที่ตนสังกัดและต่อประเทศ ได้รับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในวงการเศรษฐกิจที่อยู่ใกล้ตัวไกลตัว สามารถนำข่าวสารเหล่านั้นมาใช้ในการดำรงชีวิต การดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งทราบช่องทางในการทำมาหากิน สิ่งสำคัญของข่าวสารทางเศรษฐกิจที่มีต่อประชาชนคือ เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเรื่องเกี่ยวกับตนเองหรือองค์กรที่ตนสังกัดอยู่ ส่วนในเศรษฐกิจระดับชาติ รัฐบาลหรือหน่วยงานรัฐก็กำหนดนโยบายเชิงเศรษฐกิจ วางแผนงาน โดยใช้ข้อมูลข่าวสารที่ดีกว่าพร้อมกว่าย่อมทำให้ศักยภาพในการตัดสินใจสูงกว่า

2. บทบาทในการเป็นสื่อกลางติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงรัฐบาลกับเอกชน ในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากประชาชนผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องทราบข่าวสารจากรัฐบาลแล้ว ด้านรัฐบาลเองก็จำเป็นต้องคอยติดตามรับฟังความคิดของประชาชนด้วย เพื่อคอยอำนวยความสะดวกวางแผนงานของรัฐให้อื้ออำนวย และสอดคล้องกับการลงทุนของภาคเอกชน บทบาทของหนังสือพิมพ์

เศรษฐกิจ ในการเป็นสื่อกลางจึงมีทั้งการติดต่อจากรัฐบาลสู่ประชาชน จากประชาชนสู่รัฐบาล และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างประชาชนด้วยกัน

3. บทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาล สังเกตและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และแสดงความคิดเห็นต่อการทำงานของรัฐบาลด้วยความเป็นกลาง เป็นหน้าที่หลักอย่างหนึ่งของหนังสือพิมพ์เพื่อดูว่ารัฐบาลได้ปฏิบัติตามนโยบายที่เสนอต่อประชาชนหรือไม่ ได้ดำเนินงานไปถึงไหนแล้ว ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชน

4. บทบาทในการมีส่วนร่วมช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการเสนอข่าวสารข้อมูล ความรู้ทางเศรษฐกิจแก่ประชาชน เสนอแนวทางการดำเนินงานทางเศรษฐกิจ ชี้ช่องทางทำมาหากินและแนวโน้มของเศรษฐกิจ แม้หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจจะมีอยู่ในวงจำกัดแต่ก็มีบทบาทไม่น้อยในการผลักดันให้เกิดการเจริญเติบโตและขยายตัวทางเศรษฐกิจ เพราะผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอยู่จำนวนน้อยนี้เป็นกลุ่มคนที่มีพลังทางเศรษฐกิจและการลงทุน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจเพื่อลงทุนของบุคคลกลุ่มนี้

5. บทบาทในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เป็นสื่อสำหรับการโฆษณาสินค้า ผลิตภัณฑ์ บริการและเทคโนโลยีต่างๆ ในด้านการประชาสัมพันธ์หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจเป็นสื่อให้กับผู้โฆษณา บริษัทโฆษณา ผู้อ่าน สำนักข่าว สถานีวิทยุโทรทัศน์และสื่ออื่นๆ สมาคมทางการค้า สถาบันต่างๆ สถาบันวิจัย รัฐบาล สหภาพแรงงาน ผู้ใช้แรงงาน นักลงทุน ผู้ถือหุ้นในบริษัทต่างๆ และผู้บริโภคทั่วไป

หนังสือพิมพ์ประเภทธุรกิจ เป็นหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปคือ มุ่งรายงานข่าวสาร ข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ซึ่งจัดเป็นข่าวหนักคือ ข่าวที่มุ่งให้สาระความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้อ่าน เป็นข่าวสำคัญที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนจึงต้องรีบนำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่มีผลทางอารมณ์กับผู้อ่านในทันที แต่ข้อมูลข่าวสารที่ได้สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้อ่านได้

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับข่าวเศรษฐกิจ

ข่าวเศรษฐกิจ จัดเป็นข่าวนัก มีผู้ให้นิยามความหมายแตกต่างกันดังนี้

ยงยุทธ รัชชาศรี (2532:45) และพนม วรรณศิริ (2544:37) กล่าวว่า "ข่าวเศรษฐกิจ คือ ข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวธุรกิจ อุตสาหกรรม เกษตรกรรมและแรงงาน ฯลฯ "

ชัตติยะ เหลี่ยมโล๊ะ (2534:10) ให้ความหมายของข่าวเศรษฐกิจว่า "ข่าวที่เสนอเกี่ยวกับองค์กร บุคคลในองค์กรและนอกองค์กร เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจและระบบเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสียต่อภายในองค์กรหรือภายนอกองค์กรก็ตาม"

พิศิษฐ์ ขวาลารวัช ; และคณะ (2546:198) ให้นิยามความหมายของชาวเศรษฐกิจว่า "ชาวเศรษฐกิจ หมายถึง นโยบายเศรษฐกิจหรือมาตรการทางเศรษฐกิจที่ออกมาจากรัฐบาลที่มักถือเป็น ข่าวนโยบายเศรษฐกิจมหภาค นโยบายเหล่านั้นจะส่งผลต่อกิจกรรมของภาคธุรกิจที่อยู่ในรูปของ บริษัทหรือองค์กร บุคคลในองค์กรและนอกองค์กร เป็นชาวเศรษฐกิจจุลภาคหรือชาวธุรกิจ "

สรุปความได้ว่า ชาวเศรษฐกิจ หมายถึง รายงานข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นมี เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร บุคคลในองค์กรหรือภายนอกองค์กร การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงทางด้านธุรกิจ และระบบเศรษฐกิจ

ชาวเศรษฐกิจมีหลายประเภทด้วยกัน ดังที่ ดรุณี หิรัญรักษ์ (2529:94-96) แบ่งประเภท และเนื้อหาของชาวเศรษฐกิจออกเป็น 9 ประเภทด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. การตลาด ได้แก่ ชาวเกี่ยวกับตลาดหุ้น การตลาดปศุสัตว์ และสินค้าเกษตร เป็น การรายงานข่าวทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
2. การซื้อขายที่ดิน ได้แก่ การรายงานข่าวทั่วไปเกี่ยวกับการโยกย้าย ถ้ายถอน ปรับปรุง การขยาย ตึกกรมบ้านช่อง และการอนุญาตให้ก่อสร้าง เป็นต้น
3. การค้า ได้แก่ ชาวเกี่ยวกับร้านค้าปลีก ร้ายขายส่ง การขยายกิจการ การปรับปรุง การก่อตั้งบริษัทและห้างหุ้นส่วน การรวมบริษัท การล้มละลาย ราคาสินค้าและค่าครองชีพ
4. การเงินการธนาคาร ได้แก่ ชาวเกี่ยวกับการประชุมของผู้ถือหุ้นและคณะกรรมการ ปันผล การซื้อขายหุ้น อัตราส่วนลดและอัตราดอกเบี้ย ตลาดเงินทั่วไป การจำยคืนและแนวโน้ม
5. การอุตสาหกรรม ได้แก่ ชาวเกี่ยวกับการก่อตั้งอุตสาหกรรมใหม่ๆ สินค้าใหม่ การปรับปรุงกระบวนการและวิธีการทำ การขยายกิจการ การโยกย้าย การซื้อขายหุ้น และการรวม บริษัท
6. การคมนาคม ได้แก่ ชาวที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตารางเวลาและทิศทางคมนาคม สิทธิในการใช้เส้นทาง และอัตราค่าโดยสาร เป็นต้น
7. แรงงาน ได้แก่ ชาวที่เกี่ยวกับค่าจ้างและชั่วโมงทำงาน การว่างงาน การสไตรค์ การปิด โรงงาน การช่วยเหลือสังคมสงเคราะห์และนโยบาย เป็นต้น
8. ธุรกิจและรัฐบาล ได้แก่ ชาวเกี่ยวกับภาษี การออกกฎหมายและคำสั่งศาลที่มีผล กระทบต่อวงการธุรกิจ กฎเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ เป็นต้น
9. การเกษตร ได้แก่ ชาวที่เกี่ยวกับพืชผลปริมาณการขาย ภาวะความแห้งแล้ง วิธีการ เพาะปลูกที่ทันสมัย กฎเกณฑ์และข้อบังคับของรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ๆ เป็นต้น

นอกจากข่าวเศรษฐกิจทั้ง 9 ประเภทดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์ธุรกิจมีการรายงานข่าวประเภทอื่นด้วยเช่น ข่าวเทคโนโลยี ภัยพิบัติ การท่องเที่ยวและบริการ กีฬา เป็นต้น เพื่อให้หนังสือพิมพ์ธุรกิจเป็นที่นิยมอ่านของประชาชนทั่วไป

แหล่งข่าวเศรษฐกิจและวิธีการทำข่าวเศรษฐกิจ พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช ; และคณะ (2546:205-207) แบ่งแหล่งข่าวเศรษฐกิจเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

1. แหล่งข่าวภาครัฐ ข่าวจากแหล่งนี้จะส่งผลกระทบต่อทั้งด้านดีและไม่ดีต่อประชาชนและนักธุรกิจ เพราะข่าวที่เกิดขึ้นมักจะเป็นข่าวระดับนโยบายของประเทศต่างๆ คนจะต้องรับรู้หรือปฏิบัติตามกระทรวงหลักๆ ของแหล่งข่าวภาครัฐเช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กระทรวงคมนาคม กระทรวงอุตสาหกรรม สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานนายกรัฐมนตรี ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รัฐวิสาหกิจในกระทรวงต่างๆ และทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของประเทศ

2. แหล่งข่าวภาคเอกชน กำลังทวีความสำคัญมากขึ้นในการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจ ส่วนหนึ่งเพราะภาคเอกชนไทย เป็นกลุ่มพลังทางสังคมที่มีความคล่องตัวในการดำเนินงานและการตัดสินใจมากกว่าภาครัฐบาลและแน่นอนธุรกิจทำหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ก็เป็นของภาคเอกชนและรายได้หลักของหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์มาจากการโฆษณาของภาคเอกชน แหล่งข่าวภาคเอกชนแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับมหภาคคือ กลุ่มหรือสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมต่างๆ ในแต่ละประเภทของธุรกิจ และระดับบริษัทธุรกิจต่างๆ ซึ่งทั้งสองระดับยังแยกออกเป็นประเภทของธุรกิจที่อยู่แขนงเดียวกัน

นอกจากนี้ได้กล่าวถึง วิธีการทำข่าวเศรษฐกิจไว้ว่า วิธีการทำข่าวเศรษฐกิจของสื่อมวลชนในปัจจุบัน หนังสือพิมพ์จะใช้วิธีแยกความรับผิดชอบของนักข่าวตามประเภทของธุรกิจนั้นๆ ซึ่งกลุ่มนักข่าวนั้นๆ จะต้องรับผิดชอบในการติดตามความเคลื่อนไหวของบุคคลหรือแหล่งข่าวที่อยู่ในภาคเอกชนไปด้วย วิธีการที่จะได้มาซึ่งข่าวเศรษฐกิจแต่ละข่าวจึงมีความแตกต่างกันและการประเมินคุณค่าข่าวเศรษฐกิจนั้นส่วนหนึ่งมาจากต้นตอของข่าว วิธีการได้รับข่าวนั้นและเนื้อหาข่าว

สิริวรรณ นันทจันทูล (2546:112-113) กล่าวถึง การเขียนข่าวธุรกิจ สรุปความได้ดังนี้ ข่าวธุรกิจเป็นการรายงานข้อเท็จจริง เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวงการธุรกิจ การเงิน การธนาคาร การตลาด ผู้เขียนต้องรายงานสถานการณ์ต่างๆ ด้วยภาษาเข้าใจง่ายประกอบกับอธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวอีกด้วย วิธีการเขียนข่าวธุรกิจมีดังนี้

1. พาดหัวข่าว เนื้อหาของการพาดหัวข่าวมักจะเน้นที่สรุปเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น
2. ความนำ มักจะใช้ความนำแบบสรุปเรื่อง ความนำแบบภูมิหลัง
3. ส่วนเชื่อม มักจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลหรือภูมิหลังของเรื่องราว
4. เนื้อเรื่องข่าว มักจะเขียนเนื้อเรื่องด้วยวิธีเสนอข้อเท็จจริง ตรงไปตรงมา เช่น ข้อมูล ตัวเลข ลักษณะเหตุการณ์ และบางช่วงนำเสนอข้อมูลด้วยการแสดงคำพูดเช่น คำให้สัมภาษณ์ของแหล่งข่าว การจัดลำดับเรื่องมักจะเขียนแบบตามความสำคัญของเรื่องหรือของบุคคลที่เป็นแหล่งข่าว
5. รูปแบบการเขียนข่าว หากเป็นข่าวสำคัญมักใช้รูปแบบพีระมิดหัวกลับ หากเป็นข่าวไม่สำคัญจะใช้แบบสี่เหลี่ยมผืนผ้าทรงยืนหรือข่าววรรคเดียว
6. ภาษาที่ใช้เขียนข่าว จะนำเสนอด้วยถ้อยคำตรงไปตรงมา กระชับรัดกุม เป็นภาษาเขียน กึ่งทางการ ส่วนหนึ่งเป็นถ้อยคำเข้าใจง่าย ส่วนหนึ่งเป็นศัพท์เฉพาะวงการธุรกิจ
7. ความสมบูรณ์ของการรายงานข่าว ผู้เขียนข่าวต้องนำเสนอข่าวให้ครอบคลุม ครบถ้วน ข้อเท็จจริงต้องตรวจสอบให้ถูกต้อง อีกทั้งใช้ถ้อยคำภาษาให้เข้าใจง่ายมากที่สุด

ข่าวเศรษฐกิจจัดเป็นข่าวที่มีความสำคัญ ให้สารประโยชน์ต่อผู้อ่าน สำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและได้เข้ามามีบทบาทในแวดวงเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้น สังเกตได้จากยอดจำหน่ายหนังสือพิมพ์ธุรกิจที่มีสูงขึ้น จำนวนหนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอข่าวธุรกิจมีมากขึ้นแม้แต่ในหนังสือพิมพ์รายวันก็มีพื้นที่สำหรับเสนอข่าวเศรษฐกิจโดยเฉพาะด้วย เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตและรัฐบาลให้ความสำคัญกับเรื่องเศรษฐกิจของประเทศเสมอมา ทำให้ข้อมูลข่าวสารด้านธุรกิจเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อนักธุรกิจและประชาชนทั่วไปจึงมีการเลือกสรรถ้อยคำในการถ่ายทอดสภาพเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นการใช้ภาษารายงานข่าวหนัก ที่มุ่งเน้นสาระให้ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และก่อให้เกิดผลทางธุรกิจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ

ชลมาน ดาราฉาย (2542:ง) ศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์ศัพท์และการเลือกใช้ศัพท์เศรษฐศาสตร์ไทย" ศึกษาลักษณะการสร้างศัพท์เศรษฐศาสตร์จากเอกสารต่าง ๆ การเลือกใช้ศัพท์เศรษฐศาสตร์ของตัวอย่างประชากร 4 กลุ่ม และการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในการสร้างศัพท์เศรษฐศาสตร์ของไทย ผลการวิจัยพบว่า การสร้างรูปศัพท์มี 4 ประเภทคือ การยืมความหมาย การยืมแปล การทับศัพท์และการแปลทับศัพท์ โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 4 กลุ่ม เลือกใช้รูปศัพท์การยืมแปลมากที่สุด รองลงมาคือ การยืมความหมาย การแปลปนทับศัพท์ การทับศัพท์ รูปศัพท์ส่วนใหญ่ที่

กลุ่มตัวอย่างประชากรเลือกใช้มาจากคำยืมภาษาต่างประเทศได้แก่ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร และภาษาจีน

พรวิภา ไชยสมคุณ (2543:ง) ศึกษาเรื่อง "การใช้ภาษาชาวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์ไทย ระหว่างปี พ.ศ.2537-2541" ผลการศึกษาโดยสรุปมีดังนี้ ลักษณะคำในชาวเศรษฐกิจมีลักษณะเด่น ได้แก่ การใช้คำภาษาต่างประเทศ ใช้คำที่มีความหมายไม่สอดคล้องกัน ใช้คำแสดงภาพพจน์แบบอุปลักษณ์เปรียบเทียบการค้ำกับการทำสงคราม ส่วนลักษณะอื่นๆ ของคำที่ผู้เขียนชาวใช้ไม่แตกต่างจากภาษาทั่วไปแต่เพิ่มลักษณะพิเศษได้แก่ ใช้คำย่อ-อักษรย่อ ใช้คำสแลง ใช้คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกัน ใช้คำสมญานาม ลักษณะของวลีแตกต่างจากภาษามาตรฐาน 3 ลักษณะ ได้แก่ ใช้นามวลีบอกจำนวนที่เปลี่ยนรูปแบบ ใช้กริยาลีแทนคำกริยาโดยไม่จำเป็น ใช้วลีที่เป็นสำนวนแปลภาษาต่างประเทศ ประโยคมีลักษณะพิเศษ 6 ลักษณะ ได้แก่ ใช้ประโยคกรรม ใช้ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า"ซึ่ง" ใช้ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยบุพบทวลี ใช้ประโยคละหน่วยประโยค ใช้ประโยคที่ใช้คำบุพบทโดยไม่จำเป็น ใช้ประโยคความซ้อน การใช้ภาษาสัมพันธ์กับเหตุการณ์ เมื่อสภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนจะมีคำศัพท์ที่แสดงสภาพเศรษฐกิจตลอดจนคำศัพท์ที่แสดงมาตรการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจขึ้น

ศิริวรรณ ศิริภิรมย์ (2545:(4)-(5)) ศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์หนังสือพิมพ์ธุรกิจภาษาไทย ระหว่างปีพ.ศ.2541-2542" การวิจัยนี้วิเคราะห์หนังสือพิมพ์ธุรกิจในด้านเนื้อหาข่าวและบทความ ผู้ผลิต ผู้เขียน วิธีการเขียน แหล่งอ้างอิง ภาพประกอบ และลักษณะรูปเล่ม นอกจากนี้ศึกษาความสอดคล้องของเนื้อหาข่าวและบทความกับวัตถุประสงค์ในการจัดทำหนังสือพิมพ์ และศึกษาถึงแนวโน้มและเนื้อหาข่าวและบทความในหนังสือพิมพ์ธุรกิจภาษาไทย จำนวน 8 รายชื่อ รวมทั้งสิ้น 292 ฉบับ บันทึกข้อมูลลงในแบบวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

เนื้อหาข่าวและบทความหนังสือพิมพ์ธุรกิจภาษาไทยในปีพ.ศ.2541-2542 มีการนำเสนอเนื้อหาด้านการเงินมากที่สุด ผู้ผลิตส่วนใหญ่เป็นบริษัทมหาชนมากกว่าผู้ผลิตที่เป็นบริษัท ผู้เขียนประเภทนักข่าวมีมากที่สุด วิธีการเขียนส่วนใหญ่เป็นการเขียนแบบข่าว ข่าวหรือบทความที่นำมาลงส่วนใหญ่ไม่ระบุแหล่งอ้างอิง ไม่มีภาพประกอบ ลักษณะรูปเล่มมีขนาดมาตรฐานและพิมพ์ด้วยกระดาษบรืฟ วิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาข่าวและบทความกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำหนังสือพิมพ์มีความสอดคล้องกัน ในด้านแนวโน้มของเนื้อหาข่าวและบทความในหนังสือพิมพ์ธุรกิจภาษาไทยพบว่า แนวโน้มเนื้อหาข่าวและบทความด้านการตลาดมีอัตราเพิ่มมากที่สุด เนื้อหาข่าวและ

บทความด้านคอมพิวเตอร์มีแนวโน้มลดลง ผู้ผลิตที่เป็นบริษัทมีอัตราเพิ่มขึ้น ผู้เขียนข่าวและบทความที่เป็นนักข่าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น วิธีการเขียนแบบข่าวมีอัตราแนวโน้มเพิ่มขึ้น ข่าวและบทความที่เขียนโดยไม่ระบุแหล่งอ้างอิง ไม่มีภาพประกอบ ลักษณะรูปเล่มขนาดมาตรฐานและพิมพ์ด้วยกระดาษรีไซเคิลมีอัตราแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากที่สุด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจ จะเห็นได้ว่า ข่าวเศรษฐกิจมีลักษณะการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างจากข่าวประเภทอื่นๆ เช่น ใช้คำภาษาต่างประเทศ ใช้คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ การใช้ภาพพจน์เปรียบเทียบการค้ากับการทำสงคราม การใช้วลีที่เป็นสำนวนแปลภาษาต่างประเทศ เป็นต้น รวมทั้งมีการสร้างคำและใช้ถ้อยคำภาษาแสดงสภาพเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงด้วย

3.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาพาดหัวข่าว

เอกสารและงานวิจัยซึ่งใช้ประกอบการศึกษาการใช้ภาษาพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 แบ่งออกเป็น

- 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาพาดหัวข่าว
- 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาพาดหัวข่าว

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาพาดหัวข่าว

ในแต่ละวันหนังสือพิมพ์มีข่าวหลายข่าวที่ต้องรายงานให้ประชาชนทราบ ข่าวสำคัญๆ ที่จะมีผลกระทบต่อคนในสังคม และคาดว่าจะได้รับความสนใจจากประชาชนจะนำมาเสนอให้เห็นชัดเจนในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ โดยใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ ใช้ภาษาที่มีสีสัน ได้รับความสนใจผู้อ่านคือ พาดหัวข่าวนั้นเอง พาดหัวข่าวหรือหัวข่าว (Headlines) มีผู้ให้นิยามความหมายไว้ดังนี้

ชวรัตน์ เชิดชัย (2523:107) ให้นิยามของหัวข่าวว่า “ตัวหนังสือขนาดใหญ่กว่าธรรมดาซึ่งใช้นำข่าว โดยมีลักษณะสรุป แนะนำเรื่อง และเป็นสาระสำคัญของข่าวนั้น”

ดร.ณิ นีรัญรักษ์ (2537:3) กล่าวถึงหัวข่าวว่า “หัวข่าวและการพาดหัวข่าว เป็นหัวใจสำคัญส่วนหนึ่งของการเสนอข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ หัวข่าวจะเป็นแหล่งสำคัญแหล่งแรกที่จะบอกผู้อ่านให้ทราบว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นมีข่าวที่น่าสนใจอะไรบ้าง”

นอกจากนี้ มาลี บุญศิริพันธ์ (2534:75) ให้ความหมายของหัวข่าวว่า "ส่วนบนสุดของข่าวเป็นส่วนที่อยู่นอกเหนือจากเนื้อข่าว ทำหน้าที่บอกผู้อ่านให้ทราบถึงสาระสำคัญของเนื้อข่าว และเป็นส่วนสำคัญในการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งหัวข่าวอาจมีขนาดแตกต่างกันตามความสำคัญของข่าวที่ได้รับการประเมินค่าแล้วจากบรรณาธิการ แต่สาระในหัวข่าวจะต้องเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุด และน่าสนใจมากที่สุดสำหรับผู้อ่าน"

ดังนั้น หัวข่าวหรือพาดหัวข่าว (Headline) คือ การสรุปความของข่าวสำคัญๆ มาเขียนในหน้าแรก โดยใช้วิธีทำให้ตัวอักษร มีขนาดใหญ่ มีสีสะดุดตา ใช้ภาษาสะดุดใจ เพื่อให้เป็นที่สนใจของผู้อ่าน ดึงดูดและเสนอข่าวให้ผู้อ่าน ทั้งนี้การนำเสนอข่าวต้องตรงกับข้อเท็จจริง ไม่กล่าวเกินจริง

วัตถุประสงค์ของการเขียนพาดหัวข่าวก็เพื่อสร้างความน่าสนใจให้ผู้อ่านติดตามอ่านข่าวด้วยการสรุปสาระของข่าวมากล่าวสั้นๆ ทำให้ผู้อ่านทราบว่าในแต่ละวันมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นบ้าง ดังที่ อรพรรณ มูลจันทร์ (2536:16) กล่าวถึงวัตถุประสงค์และหน้าที่ของภาษาพาดหัวข่าว สรุปความได้ดังนี้

1. ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้อ่านเนื้อข่าว เรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน แต่ไม่ทำลายหรือบิดเบือนไปจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข่าว การเขียนพาดหัวข่าวจึงควรใช้ถ้อยคำและภาษาสั้น กระชับได้ใจความ สื่อความหมายได้ทันทีในเนื้อที่จำกัด

2. สรุปสาระสำคัญของเนื้อข่าว พาดหัวข่าวจึงควรบอกสาระสำคัญของเรื่องนั้นๆ อย่างถูกต้องให้ผู้อ่านทราบได้อย่างรวดเร็ว

3. ช่วยให้อ่านทราบได้ว่ามีข่าวใดบ้างในหน้านั้นและประเมินความสำคัญของข่าวได้ ปกติผู้อ่านหนังสือพิมพ์จะเลือกอ่านข่าวที่เด่นน่าสนใจที่สุดก่อน

4. ช่วยสร้างบุคลิกลักษณะของหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะมีการจัดหน้าเฉพาะตัว ลักษณะการพาดหัวข่าว การใช้ภาษาและตัวอักษรของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับไม่เหมือนกัน รวมทั้งสำนวนภาษา รูปแบบตัวอักษรที่ใช้สม่ำเสมอจะทำให้ผู้อ่านเกิดความคุ้นเคยกับลักษณะเฉพาะตัวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ทำให้ค่อยๆ สร้างบุคลิกและเอกลักษณ์เฉพาะตัวของหนังสือพิมพ์ขึ้นในความรู้สึกของผู้อ่าน

5. เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดหน้า ช่วยให้นั่งพิมพ์มีความน่าสนใจและน่าอ่าน พาดหัวข่าวที่ต่างกันในการใช้ขนาดตัวอักษร เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ให้มีความหลากหลายสวยงาม มีส่วนช่วยให้เกิดพัฒนาการทางศิลปะในการจัดหน้าและกระตุ้นให้เกิดเทคโนโลยีตัวอักษรที่ทันสมัยขึ้น

ภาษาพาดหัวข่าวเป็นภาษาที่แตกต่างจากภาษาเขียนทั่ว ๆ ไป เพราะเป็นการใช้ภาษาที่สรุปความมากล่าว โดยใช้คำสั้นแต่มีน้ำหนัก ก่อเกิดภาพพจน์ได้ เป็นภาษาที่มีชั้นเชิงลีลาในการเขียนเพื่อปลุกเร้าความสนใจของผู้อ่าน มีผู้กล่าวถึงการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว ดังนี้

มาลี บุญศิริพันธ์ ; และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร (2533 :680-687) กล่าวถึงการพาดหัวข่าวว่า การเขียนพาดหัวข่าว เป็นส่วนที่ดึงดูดความสนใจ และบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าข่าวนั้นมีประเด็นสำคัญอะไรบ้าง ความยากของการเขียนพาดหัวข่าวก็คือ ต้องสรุปประเด็นที่สำคัญที่สุดจากข่าวมาเขียนให้ได้ใจความ เข้าใจง่ายเพียง 5-6 คำเท่านั้น ข้อแนะนำในการเขียนพาดหัวข่าวมีดังนี้

1. หัวข่าวจะต้องเป็นข้อสรุปของประเด็นสำคัญทั้งหมดของข่าว
2. หัวข่าวควรครอบคลุมสาระสำคัญที่คิดว่าผู้อ่านอยากรู้และมีความสมบูรณ์พอๆ

กับความน่า

3. โดยหลักแล้วบรรณาธิการมักเขียนหัวข่าวหลังจากอ่านบทสรุปประเด็นสำคัญจากวรรณคดี แต่ถ้าไม่สามารถเก็บใจความทั้งหมดได้ ก็อาจใช้การเขียนหัวข่าว readout (หัวข่าวรองจากที่พาดหัวใหญ่ เป็นข้อความต่อเนื่อง) มาช่วย

4. ต้องให้ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข่าวเท่านั้น ห้ามใส่ความเห็นหรือข้อวินิจฉัยลงในข่าว
5. เขียนข่าวในลักษณะปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล ไม่ใช้คำที่เป็นอดีตกาล
6. อักษรแต่ละคำในหัวข่าวต้องมีความหมายชัดเจน
7. เขียนให้กระชับ สั้น ได้ใจความ
8. ใช้ภาษาที่แสดงถึงรสนิยมที่ดี ไม่มีความหมายสองนัย
9. เน้นกริยา กรรม ที่เป็นการกระทำ (action)

นอกจากนี้ หลักการใช้คำในการพาดหัวข่าว (ชวรัตน์ เชิดชัย .2523:138-143) ได้แก่

1. นำข้อเท็จจริงที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับข่าวมาเขียนในบรรทัดแรกของหัวข่าว
2. หัวข่าวจะต้องประกอบด้วยประธานอย่างชัดเจนหรือเพียงเป็นนัยก็ได้
3. เขียนด้วยคำกริยาซึ่งให้ความหมายที่มีพลังรุนแรง
4. เขียนชื่อของบุคคลลงในหัวข่าว ถ้าชื่อนั้นเป็นชื่อซึ่งสาธารณชนรู้จักกันดี
5. พยายามใช้กรรตุวาจก มากกว่าใช้กรรมวาจก
6. ใช้ปัจจุบันกาลกับหัวข่าวเพื่ออธิบายเหตุการณ์ในอดีตไม่ต้องเขียนคำแสดงอดีตกาล
7. ใช้รูปประโยคปัจจุบันกับหัวข่าวซึ่งแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคต
8. การระบุจำนวนเลข ระบุจำนวนตัวเลขที่ต้องการในหัวข่าว แต่บางครั้งก็เขียนเป็นตัวอักษร แล้วแต่ว่าการเขียนแบบไหนจะประหยัดเนื้อที่ได้มากกว่ากัน

ตัวอักษร แล้วแต่ว่าการเขียนแบบไหนจะประหยัดเนื้อที่ได้มากกว่ากัน

9. พยายามใช้คำสั้น แต่ให้ได้ความมากที่สุด
10. พยายามเขียนให้เฉพาะเจาะจงที่สุด
11. เขียนหัวข้อให้มีชีวิตชีวาและมีสีสันมากที่สุด
12. ใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง
13. ควรใช้คำย่อเฉพาะบางคำซึ่งเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปในหมู่ผู้อ่านเท่านั้น และไม่
ควรเขียนคำย่อมากเกินไป

นอกจากนี้ สุกัญญา ตีรวะนิช (2540:670-673) กล่าวเพิ่มเติมถึงการใช้คำในภาษาพาดหัวข่าว ว่า พาดหัวข่าวจะต้องเร้าความรู้สึก สะดุดตา และมีความหมายมีความจริง ข้อความจะต้องย่อให้เข้าใจเรื่องได้ทันที ซึ่งมีหลักการใช้คำดังนี้

1. คำกริยา เป็นคำที่มีชีวิตชีวา สะท้อนความสดและความสำคัญของข่าว
2. ประธาน สามารถเขียนประธานของประโยคในรูปของการตราชื่อ เพื่อให้สะดุดตา
แทรกอารมณ์ขึ้น
3. คำย่อ อย่อคำจนเกินไปหรือย่อในรูปที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย
4. คำแยก คำที่มีหลายพยางค์จะแยกกันระหว่าง 2 บรรทัดไม่ได้
5. คำซ้ำ อย่าใช้คำซ้ำในพาดหัวข่าวเดียวกัน

จากเอกสารข้างต้นสรุปความได้ว่า พาดหัวข่าว เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของการรายงานข่าว ทำหน้าที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านในเบื้องต้น เพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ อ่าน การใช้ภาษาของพาดหัวข่าวจึงมักจะใช้คำหรือข้อความที่มีสีสัน ก่อให้เกิดภาพ เร้าความสนใจ หลักการเขียนภาษาพาดหัวข่าวคือ เขียนหัวข้อให้เป็นปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล ใช้กริยาที่มีพลัง และเน้นกรรม ควรเขียนประโยคสั้นแต่สมบูรณ์ ใช้อักษรย่อที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป ใช้คำสั้นที่ได้ความมาก ไม่ใช่คำกำกวม หลีกเลี่ยงการเล่นอักษรในหัวข้อ เขียนชื่อบุคคลในข่าวที่เป็นที่รู้จักกันดีหรือตราชื่อบุคคล เป็นต้น การใช้ภาษาลักษณะดังกล่าวของพาดหัวข่าวย่อมก่อให้เกิดท่วงทำนองภาษาในการเขียนพาดหัวข่าวขึ้น เป็นขั้นเชิงในการใช้ภาษาพาดหัวข่าวเพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านสนใจข่าว

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาพาดหัวข่าว

ภาษาพาดหัวข่าวเป็นภาษาที่มีลักษณะต่างจากภาษามาตรฐานและสื่อมวลชนประเภทอื่น หนังสือพิมพ์ได้พลิกแพลงการใช้ภาษาให้น่าสนใจ เพื่อผลทางธุรกิจ จึงมีผู้สนใจทำการศึกษาการใช้

ภาษาพูดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ไว้มากมาย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาพูดหัวข่าวที่จะนำมาใช้ประกอบการศึกษาภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ.2544-2547 โดยสรุปมีดังนี้

ยงยุทธ พูพะเนียด (2532 :ม) ศึกษาเรื่อง “ลักษณะของภาษาที่ใช้ในการบรรยายข่าวกีฬาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์และนิตยสารกีฬาภาษาไทย” พบว่า ผู้เขียนข่าวใช้กลวิธีเฉพาะที่สำคัญ อันทำให้ข่าวกีฬามีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากภาษาปกติคือ

1. เทคนิคทางด้านเสียง ได้แก่ การใช้คำเลียนเสียง การใช้คำแสดงเสียงของเหตุการณ์ การใช้คำคล้องจอง
2. เทคนิคด้านหน่วยคำ ได้แก่ การซ้ำคำ การซ้อนคำ การตัดคำให้สั้น
3. ด้านคำศัพท์ เช่น การใช้คำสแลง การใช้คำสมญานามและชื่อเล่น การใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศ การใช้คำที่มีความหมายบอกการเปรียบเทียบ
4. เทคนิคด้านรูปประโยค ได้แก่ การใช้ประโยคที่มีกรรมกริยาแต่กรรมไม่ปรากฏ ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกริยา การเรียงคำที่ไม่ปกติ การบอกจำนวนโดยไม่ใช้ลักษณนาม และการใช้โครงสร้างที่เป็นสำนวนต่างประเทศ

ศศิธร ทัศนัยนา (2534:ง) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาลักษณะภาษาของข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย” ผลการวิจัยโดยสรุปคือ ภาษาของข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีลักษณะเด่นเฉพาะและน่าสนใจหลายประการในด้านการใช้คำเรียกชื่อ การใช้สมญานาม การใช้คำศัพท์เฉพาะ การใช้สำนวนใหม่ เป็นต้น ลักษณะรูปแบบที่ผู้เขียนข่าวใช้ไม่แตกต่างจากภาษาทั่วไป แต่ได้เพิ่มภาษาที่มีลักษณะพิเศษได้แก่ การใช้คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจอง การใช้คำซ้อน 4 พยางค์ การใช้คำซ้ำ การใช้คำขยายพิเศษ การใช้คำภาษาปาก การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำในบริบทที่ต่างไปจากปกติ รูปแบบของประโยคและการใช้หน่วยประโยคที่แตกต่างจากภาษามาตรฐานบ้างเช่น ประโยคที่มีการสับเปลี่ยนตำแหน่งหน่วยประโยค ละหน่วยประโยคบางหน่วย ใช้รูปประโยคกรรมวาจกหรือประโยคขานความ ใช้ประโยคที่มีสำนวนแปลภาษาต่างประเทศ ใช้นามวลีบอกจำนวนที่เปลี่ยนรูป ใช้กริยาวลีแทนกริยา และใช้บุพบทโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ยังมีการใช้สำนวนและภาพพจน์ด้วย

สรไน รอดนิษฐ์ (2538:252) ได้ศึกษา “ภาษาในข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย” โดยวิเคราะห์ภาษาพูดหัวข่าวและตัวข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างพูดหัวข่าวและตัวข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ผลการศึกษาโดยสรุปมีดังนี้

ภาษาพาดหัวข่าวมีลักษณะเฉพาะในด้านการใช้คำ มีการใช้คำเรียกบุคคลในข่าว การใช้ อักษรย่อ การย่อคำหรือคำย่อ การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำลักษณนาม การตั้งสมญานาม และการหลាកคำ ด้านการใช้ประโยค มีการใช้ประโยคที่มีส่วนประกอบสมบูรณ์ และไม่สมบูรณ์ การใช้ประโยคที่สับเปลี่ยนตำแหน่งของส่วนประกอบ และการใช้ส่วนประกอบของประโยคทำหน้าที่ มากกว่าหนึ่งหน้าที่ การใช้สำนวนมีทั้งใช้สำนวนเดิมและสำนวนใหม่ การใช้โวหารเช่น อติพจน์ สัทพจน์ บุคลาธิษฐาน อุปมา ส่วนด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีทั้งการใช้ตรงตามหลักเกณฑ์และไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชบัณฑิตยสถานกำหนด ส่วนภาษาในตัวข่าวมีลักษณะที่ต่างไปจากภาษามาตรฐานไม่มากนักทั้งในด้านการใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ส่วน การเปรียบเทียบพาดหัวข่าวกับตัวข่าวในการใช้ภาษาพบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันทั้งในการใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวน และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น ด้านเนื้อหา ของพาดหัวข่าวกับตัวข่าวพบว่า มีทั้งที่สัมพันธ์สอดคล้องกันและไม่สัมพันธ์สอดคล้องกัน

พรพิไล ศรีอำพันธ์(2529:46) วิจัยเรื่อง"การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเข้าใจความหมาย ของหัวข่าวหนังสือพิมพ์" ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านหัวข่าวหนังสือพิมพ์มีความเข้าใจผิดพลาด ซึ่งมี สาเหตุมาจากความบกพร่องของหัวข่าวทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับคำ ประโยค และความหมาย ซึ่งความผิดพลาดที่พบส่วนของคำได้แก่ การใช้ศัพท์เฉพาะ การใช้ชื่อเฉพาะ การใช้คำไม่ตรงความหมาย การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้อักษรย่อ ส่วนความผิดพลาดที่พบในส่วนที่เกี่ยวกับความหมาย ได้แก่ ความหมายแฝง ความหมายของคำสแลง ความหมายของสำนวนและความหมายจากปริบท

เสริม ศิรินิลดำ (2541:ง) ได้ศึกษาเรื่อง "ลีลาการเขียนข่าวกับการรับรู้ของผู้อ่าน" งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าลีลาการเขียนข่าว ซึ่งประกอบด้วยการใช้ภาษาและการลำดับเรื่องมีผล ต่อการรับรู้ของผู้อ่านอันได้แก่ ความเข้าใจ ความจำ ความน่าสนใจ ความน่าเชื่อถือ และการรับรู้ ความสำคัญของข่าวอย่างไร รวมทั้งศึกษาว่า ตัวแปรด้านระดับการศึกษาของผู้อ่านจะมีผลต่อ การรับรู้ลีลาการเขียนข่าวหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานทำให้อ่านที่มีการ ศึกษาสูงและต่ำสามารถเข้าใจและระลึกเนื้อหาข่าวได้มากกว่าที่เขียนด้วยภาษาข่าว และผู้อ่าน จะให้ความสนใจ เชื่อถือ และรับรู้ความสำคัญของข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานมากกว่า ข่าวที่เขียน แบบเล่าเรื่องทำให้อ่านที่มีการศึกษาสูงต่ำเข้าใจ ระลึก และสนใจเนื้อหาข่าวได้มากกว่าที่เขียนแบบ ปิรามิดหัวกลับ แต่ผู้อ่านให้ความสนใจและรับรู้ความสำคัญของข่าวจากการเขียนทั้ง 2 แบบไม่ต่างกัน และไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างลีลาการเขียนข่าวกับระดับการศึกษาของผู้อ่าน

ชาลี คงฤทธิ์ (2545:143) ได้ศึกษาเรื่อง "การใช้ภาษาในการนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง ในหนังสือพิมพ์รายวัน" ศึกษาความหมายและความสอดคล้องของข้อความพาดหัวข่าวกับ เนื้อข่าว พบว่า การใช้ภาษาในการนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวัน มีลักษณะ การใช้ถ้อยคำและความหมาย 12 แบบได้แก่ การใช้คำเรียกชื่อ คำสมญานาม คำที่มีความหมาย โดยนัย คำเลียนเสียง คำภาษาต่างประเทศ คำภาษาปาก คำสแลง คำย่อ คำที่มีเสียงคล้องจองกัน คำหยาบ คำซ้ำ และคำซ้อน มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน 5 ชนิด ได้แก่ เครื่องหมายอัฒประกาศ อัศเจรีย์ ยติภังค์ มหัพภาค และไปยาลน้อย การใช้ประโยคมี 5 ลักษณะคือ ประโยคประธาน ประโยคกริยา ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกริยาวลี ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยนามวลี และประโยคที่ขึ้นต้น ด้วยวิเศษณ์วลี ด้านความหมายและความสอดคล้องของข้อความพาดหัวข่าวกับเนื้อข่าวพบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 ลักษณะคือ มีความสอดคล้องกัน มีความสอดคล้องบางส่วนไม่สอดคล้องบางส่วน ความกำกวม และความไม่สอดคล้อง เรียงตามลำดับจากมากสุดมาน้อยสุด

จากงานวิจัยเรื่องต่างๆ ข้างต้นสรุปความได้ว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่ เผยแพร่ภาษาหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นภาษาเฉพาะกิจลักษณะหนึ่งไปสู่มวลชนย่อมส่งผลต่อประชาชน ผู้รับสารด้วยการใช้ภาษาแต่ละส่วนของหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน การใช้ภาษาในพาดหัวข่าวจึงมี ลักษณะเฉพาะต่างจากภาษาในเนื้อข่าว และมีลักษณะแตกต่างจากภาษามาตรฐาน ภาษาพาดหัว ข่าวมีลักษณะเด่นในด้านการใช้คำได้แก่ การใช้คำภาษาต่างประเทศ คำที่มีความหมายสอดคล้องกัน คำแสดงภาพพจน์ คำสแลง คำสมญานาม คำภาษาปาก เป็นต้น มีการใช้จำนวนเดิมและจำนวนใหม่ ในด้านประโยคได้แก่ ใช้ประโยคกรรม ใช้ประโยคละหน่วยประโยค ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกริยา การบอกจำนวนโดยไม่ใช้ลักษณนามและการใช้ประโยคที่เป็นจำนวนต่างประเทศ ข่าวแต่ละประเภท มีลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันในด้านของคำเช่น คำศัพท์เฉพาะด้าน อักษรย่อ คำสแลง จำนวน เป็นต้น การใช้ภาษาพาดหัวข่าวที่บกพร่องจะมีผลต่อการสื่อสาร ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมาย ผิดพลาด การสื่อสารไม่สำเร็จผล

การศึกษาวិเคราะห์ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544 - 2547 ในครั้งนี้จะทำการวิเคราะห์การใช้ภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจในประเทศไทย การใช้ถ้อยคำ การใช้ จำนวน และการใช้ภาพพจน์ ซึ่งจะทำให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาในการรายงานข่าวเศรษฐกิจ และ วิเคราะห์ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ซึ่งจะทำให้เห็นท่วงทำนองภาษาในการ เขียนพาดหัวข่าวเศรษฐกิจ การศึกษาวิเคราะห์ในด้านการใช้ภาษาและท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าว ในหนังสือพิมพ์ธุรกิจพ.ศ.2544-2547 ในครั้งนี้จะทำให้เข้าใจลักษณะเฉพาะของภาษาพาดหัวข่าวใน หนังสือพิมพ์ธุรกิจได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิเคราะห์การใช้ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

ระหว่างปีพ.ศ.2544-2547

หัวข้อหรือพาดหัวข่าว (Headlines) เป็นส่วนที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านในเบื้องต้นของหนังสือพิมพ์ทุกประเภท พาดหัวข่าวมาจากการสรุปความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญของข่าวหนึ่งๆ มักกล่าวไว้ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ เพื่อโฆษณา ดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจและซื้อหนังสือพิมพ์ ภาษาในการเขียนพาดหัวข่าว เป็นภาษาเขียนที่สะดุดใจผู้อ่าน โดยการใช้คำสั้นๆ ที่มีความหมายชัดเจน ก่อให้เกิดภาพพจน์และการสร้างถ้อยคำแปลกใหม่ขึ้นมาใช้ รวมทั้งใช้วิธีการทำให้ตัวอักษร มีขนาดใหญ่ มีสีเส้นสะดุดตา จึงทำให้พาดหัวข่าวเป็นจุดสนใจของผู้อ่าน วิธีการเขียนเช่นนี้เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาพาดหัวข่าว ซึ่งทำให้ภาษาพาดหัวข่าวมีลักษณะต่างไปจากภาษาเขียนทั่วไป

หนังสือพิมพ์ธุรกิจใช้ภาษาพาดหัวข่าวอย่างมีสีสัน เพื่อสร้างความสนใจของผู้อ่านเป็นอันดับแรก พาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจเป็นการใช้ภาษานำเสนอข่าวหนักให้น่าสนใจ ชวนให้ติดตามอ่านเนื้อหาข่าวด้านในต่อไป

การศึกษวิเคราะห์การใช้ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544-2547 แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ลักษณะคือ

3.1 การใช้ถ้อยคำ

3.2 การใช้สำนวน

3.3 การใช้ภาพพจน์

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การใช้ถ้อยคำ

การใช้ภาษาพาดหัวข่าว ผู้เขียนพยายามใช้ถ้อยคำ สำนวน ประโยคและข้อความให้สั้น กระชับรัดกุม แปลกใหม่ สร้างความตื่นเต้น สะเทือนอารมณ์ ก่อให้เกิดภาพแก่ผู้อ่าน เพราะต้องการดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านให้ติดตามอ่านเนื้อหาข่าวต่อไป

การศึกษาการใช้ถ้อยคำในภาษาพูดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544-2547 ผู้วิจัยวิเคราะห์การใช้ถ้อยคำในภาษาพูดหัวข่าวดังประเด็นต่อไปนี้ การใช้ภาษาระดับปาก การใช้คำเรียกชื่อ การใช้อักษรย่อ การใช้คำละ การใช้คำประสม การใช้คำภาษาต่างประเทศ และ การใช้คำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 การใช้ภาษาระดับปาก

ภาษาไทยมีความลดหลั่นในการใช้ถ้อยคำภาษาติดต่อสื่อสารให้เหมาะกับกาลเทศะและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเรียกว่า "ระดับภาษา" หมายถึง ความต่างระดับของถ้อยคำ มีการนำถ้อยคำที่มีความลดหลั่นทางระดับภาษาไปใช้แตกต่างกันตามโอกาสและความเหมาะสมกับบุคคล

ในการเขียนพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจใช้ภาษาระดับกึ่งทางการหรือภาษากึ่งแบบแผน โดยมีการนำภาษาระดับปาก ซึ่งเป็นภาษาที่ไม่เป็นทางการใช้ในการพูดและเขียนอย่างไม่เป็นทางการ ถึงแม้เป็นการรายงานข่าวหนักที่มีสาระสำคัญด้านเศรษฐกิจก็ตาม ภาษาระดับปากได้แก่ คำตลาด และคำสแลง

ประทีป วาทิกทินกร กล่าวถึง คำระดับที่ใช้อย่างไม่เป็นทางการว่า สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างคำแต่ละจำพวกได้ดังนี้

1. คำปากหรือคำตลาด คำที่ใช้พูดกันในหมู่คนธรรมดาสามัญทั่วไปโดยมิได้คำนึงถึงความถูกต้องและเหมาะสมเช่น เรียกธงว่า เกือก มีของเล็กน้อยว่า มีของนิดหน่อย นอกจากนี้ยังหมายถึง คำที่ใช้พูดหรือเขียนอย่างไม่เป็นทางการเช่น ตีน พ่อ โรงพัก วัดพระแก้ว เป็นต้น
2. คำสแลง เป็นคำที่ใช้กันในหมู่นักกลุ่มหนึ่ง มักจะได้รับความนิยมเป็นครั้งคราวแล้วเลิกใช้กันไป มีน้อยคำที่จะอยู่คงทนถาวรถือว่าเป็นคำที่ไม่สุภาพนัก ไม่นำมาใช้ในการพูดหรือเขียนอย่างเป็นทางการเด็ดขาดเช่น 닝 ซ่า จ๊วย ส.บ.ม. เป็นต้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542:1140) นิยามคำสแลงว่า "สแลง น. ถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มหรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง"

คำตลาดหรือคำปากและคำสแลงอยู่ในระดับภาษาเดียวกันคือ ภาษาระดับปาก อันมีลักษณะร่วมและลักษณะต่าง (ชาลี คงฤทธิ.2545:68) คือ

1. ลักษณะร่วมกัน คือ เป็นคำใช้พอเข้าใจความหมาย อาจไม่สุภาพหรือความหมายไม่ชัดเจนและอาจมีการตัดคำ เปลี่ยนเสียงหรือเปลี่ยนความหมาย

2. ส่วนลักษณะที่ต่างกันได้แก่ คำสแลงจะเกิดขึ้นเพียงชั่วคราวแล้วเลิกใช้หรือเกิดขึ้นยังไม่นาน ไม่แน่ว่าจะเลิกใช้เมื่อไร และคำสแลงจะมีการเปลี่ยนแปลงเสียงด้วยเช่น อาจรับวิธีการออกเสียงมาจากต่างประเทศเช่นคำว่า มัสน์ แต่ภาษาปากไม่มีลักษณะนี้

นอกจากนี้ คำปากหรือคำตลาด เป็นภาษาพูดที่ใช้ความหมายพื้นฐานของคำ ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในบริบทใดความหมายของคำไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนคำสแลงซึ่งจัดว่าอยู่ในภาษาระดับปากนั้น เมื่อนำคำเหล่านั้นไปใช้พูดในอีกบริบทหนึ่งความหมายของคำจะเปลี่ยนไป

เหตุที่หนังสือพิมพ์ธุรกิจเลือกใช้ภาษาระดับปาก เพราะเป็นสื่อมวลชนที่ทำหน้าที่ส่งสารไปยังผู้คนจำนวนมาก การใช้ภาษาจึงเลือกใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย หนังสือพิมพ์ธุรกิจจึงนำคำในระดับปากมาใช้ในการเขียนพาดหัวข่าว เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน ให้อารมณ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจข่าวได้รวดเร็วและเห็นภาพเหตุการณ์ได้ง่าย

ในการศึกษาภาษาพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544 – 2547 นี้ ศึกษาถึงการใช้ภาษาระดับปาก อันเป็นลักษณะเด่นของการใช้ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจเพราะต้องการสร้างความสนใจของผู้อ่านด้วยถ้อยคำที่สื่อความหมายแจ่มชัด กระชับมาประกอบกันเป็นประโยค การใช้ภาษาระดับปากที่ปรากฏในพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจได้แก่

3.1.1.1 การใช้คำตลาด

3.1.1.2 การใช้คำสแลง

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1.1 การใช้คำตลาด

การใช้คำตลาด เป็นการนำถ้อยคำที่ใช้พูดทั่วไปไม่เป็นแบบแผนและเข้าใจความหมายกันโดยทั่วไป มิใช่คำที่เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มมาใช้เขียนในพาดหัวข่าว เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข่าวได้ง่ายรวดเร็วและชัดเจน ในทันทีที่อ่านพาดหัวข่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฝ่าแผนแปรรูป ‘ยาสูบ’5ปีชี้ยาพุ่ง

ลบช่องต่างชาติขยายตลาด

(กรุงเทพธุรกิจ.18 มี.ค.2545)

ชี้ยา หมายถึง กากของฝิ่นที่สูบแล้ว,คนติดฝิ่น,ขี้ฝิ่น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542:190) ในบริบทนี้ ชี้ยา หมายถึง ผู้ที่สูบบุหรี่จนติดเป็นนิสัย

80ศัพท์พลาเยอร์รวมหัว

แบบ'เซ็นทรัล-โรบินสัน'

(กรุงเทพฯธุรกิจ.6 ก.ค.2545)

รวมหัว หมายถึง ร่วมกันคิดร่วมกันทำ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.2542:926)
ในบริบทนี้ รวมหัว หมายถึง การรวมตัวกันเพื่อต่อต้าน

คนไทยคลั่งอินเทอร์เน็ตทะเล2.3ล้าน

(ฐานเศรษฐกิจ.28-31 ม.ค.2544)

คลั่ง หมายถึง หมกมุ่นอยู่กับงานหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น คลั่งอำนาจ, คลั่งเล่นกล้วยไม้, คลั่ง
ไคล้ ก็ว่า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.2542:227) ในบริบทนี้ คลั่ง หมายถึง หมกมุ่นอยู่กับ
การเล่นอินเทอร์เน็ต

ส่งออก2ล้อเครื่องป่วน

ฮอนด้าเก๊เงินยัดตลาด

(ฐานเศรษฐกิจ.6-9 พ.ค.2544)

เก๊ หมายถึง ปลอมหรือเลียนแบบเพื่อให้หลงผิดว่าเป็นของแท้ ,ไม่ใช่ของแท้,ไม่ใช่ของจริง
โดยปริยายหมายความว่า ไม่มีราคา, ใช้การไม่ได้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 137)
ในบริบทนี้ เก๊ หมายถึง รถจักรยานยนต์ที่ทำเลียนแบบจักรยานยนต์ของบริษัท ฮอนด้า

ผู้บริโภคไว้อยู่เช็ดสินค้าดัง

รถ-มือถือ-ประกันเจอดี

(ฐานเศรษฐกิจ.24-27 พ.ย.2544)

ไว้อยู่ หมายถึง ส่งเสียงแสดงความไม่พอใจเกินกว่าเหตุเช่น เรื่องเล็กน้อยไว้อยู่เสียเป็น
เรื่องใหญ่โต, ประท้วงด้วยการส่งเสียงเอะอะ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542 :1090)
เช็ด หมายถึง ที่สุด เช่น ด่าเช็ด (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:278) ในบริบทนี้ ไว้อยู่ หมายถึง
การเอะอะไว้อย่างรุนแรง

มือถือ หมายถึง โทรศัพท์เคลื่อนที่

เจอดี หมายถึง ถูกกระทำเอา (มักใช้กับบุคคลที่อวดความเก่งกาจของตน แต่แล้วก็ถูก
ผู้อื่นกระทำเอา) (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:238) ในบริบทนี้ เจอดี หมายถึง ถูกต่อว่า

รัฐโรงชำวีดภาชีหมื่นล.
เปิดแผลเหล่าเสรี'แหกตา'ทำภาชีผิดเป้า3เท่าตัว

(ฐานเศรษฐกิจ.14-16 มี.ค.2545)

โรง หมายถึง เวลา ,เบาปัญญา,ไม่มีความรู้ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:210) ในบริบทนี้
โรง หมายถึง รู้ไม่ทัน ทำให้ไม่สามารถเก็บภาชีได้

โรงตั้งกทม.ให้กู้5แสน
สวนหมัดบัตรเครดิต

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11 ก.ย.2545)

โรงตั้ง หมายถึง โรงรับจำนำ

ชาวบ้านยันภาชีเหล่ากลั่นจับจ้อย/เปิดร่างก.ม.น้ำเมาพื้นบ้าน
สูญยับเดือนละ200ล.
'เจริญ'จี้รัฐบีสุราเถื่อน

(ฐานเศรษฐกิจ.11-14 พ.ค. 2546)

จับจ้อย หมายถึง เล็กน้อย,นิดหน่อย,ไม่สำคัญ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:232)
ในบริบทนี้ จับจ้อย หมายถึง เป็นเรื่องเล็กน้อย

เอฟทีเอไทยแพ้ออสซี่
กลุ่มอุตสาหกรรมฟุตบอล

(ฐานเศรษฐกิจ.22-24 เม.ย.2547)

ออสซี่ หมายถึง ประเทศออสเตรเลีย

อู่ฟู หมายถึง ร่ำรวย,มีมากมาย (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:984) ในบริบทนี้ อู่ฟู
หมายถึง อุตสาหกรรมมีการเติบโตสูง

แฟ็บ/สบู/นมผงล้มทับ-ชาวบ้านชวยซ้ำ
ผู้ผลิตอ้างต้นทุนพุ่ง ขึ้นเงียบราคาสินค้า

(ประชาชาติธุรกิจ.2-5 ส.ค.2544)

แฟ๊บ เป็นภาษาพูดใช้แทนภาษาเขียนว่า ผงซักฟอก
ชวย หมายถึง เคราะห์ร้าย อัปโชค (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน2542.375)
ในบริบทนี้ ชวย หมายถึง โชคร้าย

นักแก๊งกำไรรุมทิ้ง
แย่งสิทธิบ้านคนจน
บรรหารที่บ้านห่วยล้งเคหะหรือแบบใหม่

(ประชาธิปไตย.10-12 ก.พ.2546)

รุม หมายถึง กลุ่มกันเข้าไปทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:745) ส่วน
คำว่า ทิ้ง หมายถึง พยายามดึงเอาของที่ติดอยู่แน่นให้หลุดออก (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:433)
ดังนั้นคำว่า รุมทิ้ง หมายถึง รวมกันทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ในบริบทนี้คือการแย่งสิทธิก่อสร้างบ้าน
คนจนหรือบ้านเอื้ออาทร

ห่วย หมายถึง ไม่ดี, เลว, แย่, ไร้คุณภาพ,ไม่ได้เรื่อง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:919)
ในบริบทนี้ ห่วย หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

ถอยอีกแล้วโละชรก.5%
เอาใจฐานเสียง-ปฏิรูปล้มเหลว

(ประชาธิปไตย.27-29 ก.ย.2547)

โละ หมายถึง เอาออกไปทั้งหมด, ล้าง , ยกเลิก (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:792)
ในบริบทนี้ โละ หมายถึง ปลดออก

การใช้คำตลาดในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544-2547 เป็นคำกริยา
เชิงอารมณ์ที่แสดงความรู้สึกต่างๆ ของบุคคลในข่าว และของผู้เขียนข่าวที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
เช่น โวยเซ็ด , รุมหัว , คลั่ง, รุมทิ้ง เป็นต้น และคำนามเรียกสิ่งของ สถานที่โดยทั่วไปเช่น มือถือ,
แฟ๊บ, โรงตั้ง เป็นต้น การใช้คำตลาด ทำให้ผู้อ่านรับรู้เกิดจินตภาพเข้าใจข่าวได้ชัดเจนและรู้สึกเป็น
กันเองเพราะเป็นคำที่ใช้ในพูดคุยทั่วๆ ไป ลดความเป็นทางการของข่าวเศรษฐกิจลงจึงง่ายในการสื่อสาร

3.1.1.2 การใช้คำสแลง

“คำสแลง” เป็นถ้อยคำภาษาระดับปาก ให้ความหมายเชิงอารมณ์ เกิดจากการนำเอาคำหรือวลีที่มีอยู่แล้วในภาษามาใช้สื่อความใหม่หรืออาจสร้างคำขึ้นมาใช้ใหม่ เพื่อสื่อความหมายตามที่ต้องการ คำสแลงมักเป็นคำที่มีระยะเวลาในการใช้จำกัด คำสแลงเก่าๆ ก็จะหายไปเมื่อมีคำใหม่ที่ได้รับการยอมรับมาแทนที่ ดังนั้นคำสแลงจึงเป็นคำที่เกิดขึ้นใหม่เสมอ เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ คำสแลงยังเกี่ยวกับอาชีพและบุคคลอีกด้วย จึงเกิดคำสแลงเฉพาะกลุ่มซึ่งคนนอกกลุ่มอาจจะฟังไม่เข้าใจ

การใช้ภาษาพูดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจมีการใช้คำสแลง เพื่อเพิ่มสีสันให้กับข่าวเศรษฐกิจ ช่วยผู้อารมณ์กระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน คำสแลงที่พบจากการศึกษาภาษาพูดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจปีพ.ศ.2544-2547 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

แบงก์ทุ่ม2หมื่นล.อัมผู้เลี้ยงไก่
เปิดทางก๊าดบ.ต่ำที่เปลี่ยนอาชีพ

(กรุงเทพธุรกิจ. 4 ก.พ.2547)

อัม หมายถึง โอบยกขึ้น, ยกขึ้นไว้กับตัว, เช่น อัมเด็ก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542.1388) ในบริบทนี้ อัม หมายถึง ให้ความช่วยเหลือ

งบประมาณ44'หันยาก'
ทรร.ส่อแห้วสี่หมื่นล้าน

(ฐานเศรษฐกิจ.22-24 ม.ค.2544)

แห้ว หมายถึง พลาด, ขวด, ผิดหวัง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:939) ในบริบทนี้
แห้ว หมายถึง พลาดหวัง

รัฐโง่ซ้ำวิตภาชีหมื่นล.
เปิดแผลเหล่าเสรี'แหกตา'ทำภาชีผิดเป้า3เท่าตัว

(ฐานเศรษฐกิจ.14-16 มี.ค.2545)

วิต หมายถึง ผ่านไปโดยไม่ถูกเป้า, ขวด (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:813) ในบริบทนี้
วิต หมายถึง ไม่ได้รับ ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้

แหกตา หมายถึง โกหก, พูดเท็จ, หลอกให้เชื่อ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:938)
ในบริบทนี้ แhekตา หมายถึง หลอกลวง ลวงตา

รับเหมา-วัสดุ-เฟอร์นิเจอร์แต่งเค็ด

ล้นประมาณบ้านเอื้ออาทร1หมื่นหน่วย/ซึ่งเค็ดรวม5พันล้าน

(ฐานเศรษฐกิจ.6-8 มี.ค.2546)

เค็ด หมายถึง ผลประโยชน์ เช่น แบ่งเค็ดไม่ลงตัว (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:189)
ในบริบทนี้ เค็ด หมายถึง ผลประโยชน์จากโครงการบ้านเอื้ออาทร

ท่องเที่ยวสอเค็ดเค็ด

จัดแผนสองฝาวิกฤติ

(ฐานเศรษฐกิจ.27-29 มี.ค.2546)

เค็ด หมายถึง เสียศูนย์,โดยปริยายหมายความว่า หย่อนความสามารถในการเคลื่อนไหว
(พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:329) ในบริบทนี้ เค็ด หมายถึง ไม่เป็นผลสำเร็จ

บีโไอยิดเอเปกจีบนักลงทุน

(ฐานเศรษฐกิจ.25-27 ก.ย.2546)

จีบ หมายถึง เกี้ยวพาราสี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน2542.315) ในบริบทนี้
จีบ หมายถึง การชักชวนให้ร่วมลงทุน

ชาโจ้เห็ดติดเหล้าจีบอม

ส.ทนายอึดก.ม.ล้อมคอก

(ฐานเศรษฐกิจ.14-17 มี.ค. 2547)

ชาโจ้ หมายถึง สมาชิกในกลุ่มวัยรุ่นที่ชอบทำตัวเด่น (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:128)
ในบริบทนี้ ชาโจ้ หมายถึง วัยรุ่น

อึดลไทยชีวเรียบเทอร์มินอลหนองงูเห่า3.6หมื่นล:

(ประชากราติธุรกิจ.22 – 24 เม.ย. 2545)

ชีว หมายถึง ฉก, ลัก, ขโมย, จัปไป (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:288) ในบริบทนี้
ชีว หมายถึง ทำให้มาเป็นของตัวเอง, ให้ได้รับผลประโยชน์

เอกชนสงขลาจี้รัฐเดินหน้าท้อก๊าซ
หวั่นซื้อเวลาแผนลงทุน4หมื่นล.ปีว

(พระราชชาติธุรกิจ.22 – 24 เม.ย. 2545)

ปีว หมายถึง ชวด พลาดจากที่หวัง เช่น เขาปีวเงินรางวัลก้อนใหญ่ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน2542.699) ในบริบทนี้ ปีว หมายถึง พลาดหวัง

'เนวิน'ป็น'บริษัทรวมค้าปลีก'ฉลุย
ซัพพลายเออร์ซึ่ห้างต่างชาติยาก

(พระราชชาติธุรกิจ.27-30 มิ.ย.2545)

ฉลุย หมายถึง (ดำเนินไป) โดยสะดวกสบายและง่ายดาย (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547: 247) ในบริบทนี้ ฉลุย หมายถึง สำเร็จลุล่วงด้วยดี

'วัฒนา'ดับฝันโชว์ห่วย กม.ค้าปลีกส่อแววแท้ง
'บ.ค้าปลีกเข้มแข็ง'เคืองไม่รู้อนาคต

(พระราชชาติธุรกิจ.4 – 6 พ.ย. 2545)

แท้ง หมายถึง สิ้นสุดการตั้งครรภ์ก่อนกำหนดคลอด โดยที่ลูกในท้องไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน2542.545) ในบริบทนี้ แท้ง หมายถึง พลาดหวัง ไม่สามารถทำให้สำเร็จได้

'บัณฑิต'ปึงแก้ล้มละลาย
แนะอย่ายึด'บ้าน'ลูกหนี้

(พระราชชาติธุรกิจ.25 – 27 พ.ย. 2545)

ปึง หมายถึง พบสิ่งประทับใจแล้ว,ต้องใจ,เกิดความคิดแยบคายขึ้นมาทันที(พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:557) ในบริบทนี้ ปึง หมายถึง เกิดแนวทางแก้ไขปัญหา

อาถูกกลับใจจูบปากสหพัฒน์ดัน'4-ME'

(พระราชชาติธุรกิจ.19-22ธ.ค.2545)

จูบปาก หมายถึง ใช้ปากจูบปาก โดยเปรียบเทียบหมายถึง แสดงความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:236) ในบริบทนี้ จูบปาก หมายถึง การร่วมลงทุน

กตราคาคอมฯเพื่อคนจน

โคตรถูกแค่หมื่นเศษ

(พระราชชาติธูรกิจ.31 มี.ค.-2 เม.ย. 2546)

โคตร หมายถึง มาก, ใหญ่, ยิ่ง เช่น โคตรแพง, โคตรเพชร (พจนานุกรมฉบับมติชน. 2547:196) ในบริบทนี้ โคตร หมายถึง ราคาถูกมากๆ

ไมโครซอฟท์ลดละบ้าน

กินรวบคอมฯไอซีที

เคาะราคาวินโดวส์แค่1,490ปัดทางลื่นๆ

(พระราชชาติธูรกิจ.16-18 มิ.ย.2546)

เคาะ หมายถึง ใช้อวัยวะมีมือเป็นต้นกระทบเบาๆ เช่น เคาะจังหวะ เคาะบุหรี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน2542:264) ในบริบทนี้ เคาะ หมายถึง บอกราคาขาย เป็นคำที่มาจาก การประมูลที่ถือว่าราคาที่เคาะนั้นเป็นราคาสุดท้ายที่ตกลงจะซื้อจะขายกัน

งบฯดับไฟได้2.7หมื่นล.แป้กยาว

(พระราชชาติธูรกิจ.28-17 มี.ค. 2547)

แป้ก หมายถึง ระเบิดไม่ให้เกิดต่อไป (ใช้แก้ตำแหน่งหรือขั้น) เช่น แป้กขั้น แป้กเงินเดือน (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:570) ในบริบทนี้ แป้ก หมายถึง พลาดหวัง ไม่ได้รับการอนุมัติงบประมาณ

การใช้คำสแลงในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 ใช้แสดงอารมณ์และให้เห็นภาพความผิดหวังทางธุรกิจเช่น แห้ว, แป้ก, ป๊ว, เดี้ยง, แท้ง, วิด เป็นต้น ด้านการให้ความช่วยเหลือคือคำว่า อุ้ม คำสแลงแสดงภาพการร่วมลงทุนเช่น จีบ, จูบปาก เป็นต้น การใช้คำสแลงทำให้พาดหัวข่าวมีสีสันเพิ่มอรรถรสในการอ่าน ซึ่งการใช้ภาษาระดับปากทั้งคำตลาดและคำสแลงในภาษาพาดหัวข่าว เป็นภาษาที่หนังสือพิมพ์จะตั้งใจจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย รวดเร็วและสร้างสีสันให้กับข่าว

3.1.2 การใช้คำเรียกชื่อ

การใช้คำเรียกชื่อ หมายถึง คำที่ผู้เขียนข่าวใช้เรียกบุคคล สินค้าในข่าว โดยใช้วิธีการดังนี้ การเรียกชื่อจริง การเรียกชื่อจริงนามสกุลจริง การเรียกเฉพาะนามสกุล การเรียกชื่อเล่น และ การใช้สมญานาม

การใช้คำเรียกชื่อในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ พ.ศ.2544 - 2547 แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะได้แก่

- 3.1.2.1 การใช้คำเรียกชื่อบุคคล
- 3.1.2.2 การใช้คำเรียกชื่อสินค้าหรือธุรกิจ
- 3.1.2.3 การใช้สมญานาม

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.2.1 การใช้คำเรียกชื่อบุคคล

การใช้คำเรียกชื่อบุคคลแบ่งออกเป็นการใช้คำเรียกชื่อจริงกับนามสกุลจริง การใช้คำเรียกเฉพาะชื่อจริง การใช้คำเรียกเฉพาะนามสกุล และการใช้คำเรียกเฉพาะชื่อเล่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.2.1.1 การใช้คำเรียกชื่อจริงกับนามสกุลจริง

การใช้คำเรียกชื่อจริงกับนามสกุลจริง เป็นการเขียนถึงผู้เป็นข่าวด้วยชื่อจริงและนามสกุลจริงลงไปในพาดหัวข่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

บุคคลแห่งปี2544 ถึงคราว'ฟื้น'ของเจริญ สิริวัฒนภักดี
'อัมมาร สยามวาลา'นักวิพากษ์แห่งปี

(กรุงเทพธุรกิจ.31 ธ.ค.2544)

เจริญ สิริวัฒนภักดี เป็นนักธุรกิจ ดำเนินกิจการบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) ผลิตและจำหน่ายเบียร์ช้าง เบียร์อาชา สุรายี่ห่อแม่โขงและแสงโสม

อัมมาร สยามวาลา เป็นนักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์

ตั้ง'ทนง พิทยะ'ยึดบริหารการบินไทย
'ทักษิณ'ล้างอำนาจ'ประชา'

(กรุงเทพธุรกิจ.30 ส.ค.2544)

ทนาย พิทยะ ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการบริหารบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

ฮอลลีวูดบุกไทยสร้างสตูดิโอ
ดิง'สติเวน สปีลเบิร์ก'ร่วมทุน

(กรุงเทพธุรกิจ.24 ก.ค. 2547)

สติเวน สปีลเบิร์ก เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ฮอลลีวูด

กองปราบฯรวบวีระ มานะคงศรีชีพอดีดีผู้บริหารบงล.ซีทก้า
ลุยจับก่อนสิ้นปีบิ๊กไฟแนนซ์ฉ้อโกง

(กรุงเทพธุรกิจ.11 ธ.ค.2546)

วีระ มานะคงศรีชีพอ เป็นอดีดีผู้บริหารบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซีทก้า

ราศรี บัวเลิศล้มละลาย
ศาลชี้ขาดยึดทรัพย์หมื่นล.

(ฐานเศรษฐกิจ.30พ.ค.-1มิ.ย.2545)

ราศรี บัวเลิศ เป็นผู้ดำเนินกิจการบริษัท แชลเลนจ์ พร็อพเพอร์ตี้

เยาวเรศ ชินวัตรแจ้งได้กำไรดีเตรียมลดบทบาทธุรกิจลุยงานสังคม
น้องนายกายสุรวงศ์
เจ้าพ่อน้ำเมาทาบชื่อ

(ฐานเศรษฐกิจ.24-26 ก.ค.2546)

เยาวเรศ ชินวัตร เป็นประธานกรรมการบริษัท ชินวัตร (เชียงใหม่) จำกัด

'พินิจ จารุสมบัติ'รับบทคนกลางแจ้งนายเก่า'วิชัย ทองแดง'ไม่ใช่ตัวแทนนายกฯ
ทักษิณเคลียร์ดร.อาทิตย์
ยันไม่เกี่ยวอุบร.พ.พญาไท

(ฐานเศรษฐกิจ.10-13 ส.ค.2546)

พินิจ จารุสมบัติ เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วิชัย ทองแดง เป็นทนายความ ซึ่งเคยว่าความคดีปกปิดทรัพย์สินของนายกรัฐมนตรี

ทักษิณ ชินวัตร เมื่อปีพ.ศ.2544

ตำรวจแฉเทคนิคลับซับซ้อนกว่า'รสนิน ซ่อประดิษฐ์'/พบหลักฐานมัดไอ.ซี.ซี.
หลาย8บริษัทโพยก๊วน
ชนเงินออกนอกหมื่นล.

(ฐานเศรษฐกิจ.4-6 ก.ย. 2546)

รสนิน ซ่อประดิษฐ์ เป็นอาชญากรทางการเงิน ประกอบกิจการตัวแทนขายน้ำมันเชื้อเพลิง
อีลเทิร์น ปีโตร-รัตนโกสินทร์บังหน้าและลักลอบขนเงินออกนอกประเทศ

เซ็นทรัลประกาศพักรบค่าอาร์ซี
ทศ จิราธิวัฒน์ลั่นปรับค่าบริการจนกว่าชีพพลายเออร์จะพอใจ

(ฐานเศรษฐกิจ.18-21 ส.ค.2545)

ทศ จิราธิวัฒน์ เป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัทเซ็นทรัล รีเทล คอร์ปอเรชั่นจำกัด
หรือซีอาร์ซี

บอร์ดกอดเก้าอี้ลอยแพ 'เซาว์'เสนออนุคลังยุบ-รวมกับบส.ดึง 'วิจิตร สุพินิจ'คุมเบ็ดเสร็จ
บสท.ฝุ่นตลบ-ไร้ทางออก
แก้หนี้เฝ้า7แสนล้านคว้าง

(ฐานเศรษฐกิจ.9-11 ต.ค.2546)

วิจิตร สุพินิจ เป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารบริษัท
สินทรัพย์ไทย (บสท.)

การใช้คำเรียกชื่อจริงกับนามสกุลจริงของผู้เป็นชาวนั้น เป็นการชี้จำเพาะถึงบุคคลผู้เป็นชาว
เพื่อให้ผู้อ่านทราบในทันทีว่าชาวก้าวถึงใคร

3.1.2.1.2 การใช้คำเรียกเฉพาะชื่อจริง

การใช้คำเรียกเฉพาะชื่อจริง หมายถึง การเขียนเฉพาะชื่อจริงของบุคคลลงในพาดหัวข่าว
โดยไม่ระบุยศตำแหน่งนำหน้าและไม่มีนามสกุลตาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

'อานันท์'สุดทนถูกมองตัวตลก
อัศกรม.เมินคำแนะนำ

(กรุงเทพธุรกิจ.26 ต.ค.2544)

อานันท์ คือ นายอานันท์ ปัญญารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี

'อดิศักย์'สัญญาชวนา ดันราคาข้าวพุ่ง22%

(กรุงเทพธุรกิจ.30 ส.ค.2545)

อดิศักย์ คือ นายอดิศักย์ โพธารามิก อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เสนอราคาสูงกว่า700ล้านยึดสัญญา30ปีที่ราชพัสดุ

เนเชอรัลพาร์คเปียด'เจริญ'ชิงที่ริมน้ำ

(กรุงเทพธุรกิจ.29 พ.ค. 2547)

เจริญ คือ นายเจริญ สิริวัฒนภักดี เป็นนักธุรกิจ ดำเนินกิจการบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) ผลิตและจำหน่ายเบียร์ช้าง เบียร์อาชา สุรายี่ห่อแม่โขงและแสงโสม

สุดารัตน์-สมบัติ-สุรเกียรติ์-สรอรรถ ยื่นป.ป.ช.มีเงินได้ปีละไม่ถึงล้าน

จับพริฐ'ทักษิณ'

ตะลึงนายกจ่ายภาษีเงินได้แค่หลักหมื่นต่อปี

(ฐานเศรษฐกิจ.22-25 เม.ย.2544)

สุดารัตน์ คือ นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สมบัติ คือ นายสมบัติ อุทัยสง อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

สุรเกียรติ์ คือ นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

สรอรรถ คือ นายสรอรรถ กลิ่นปทุม อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ทักษิณ คือ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

สุวรรณฉวยวิฤทธิปิรมไลต์ส

สร้างภาพลงทุนไทยยังแจ๋ว

(ฐานเศรษฐกิจ.23-26 ธ.ค.2544)

สุวรรณ คือ ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

ราฟิดาห์บุกจับคู่ธุรกิจ ไทยได้ที่ทองคำชดเชย

(ฐานเศรษฐกิจ.27 ก.พ.-1 มี.ค.2546)

ราฟิดาห์ คือ ดาโต๊ะเสรี ราฟิดาห์ อาซึล ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีการต่างประเทศและ
อุตสาหกรรมของประเทศมาเลเซีย

‘โมสิต’จิรัฐสร้างคุณภาพจีดีพี

(ฐานเศรษฐกิจ.29 มิ.ย.-2 ก.ค.2546)

โมสิต คือ นายโมสิต บันเปียมรัชฎ์ ประธานกรรมการบริหารธนาคารกรุงเทพ จำกัด
(มหาชน)

‘สมัคร’ปล่อยผืนอาคารสูง
ถนนกว้าง12เมตรสร้างได้

(ฐานเศรษฐกิจ.21-23 ส.ค.2547)

สมัคร คือ นายสมัคร สุนทรเวช อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพฯ

จาตุรนต์รับปากย้ายชาวบ้านเหม่เมาะ

(ประชาชาติธุรกิจ.22-23 ธ.ค.2544)

จาตุรนต์ คือ นายจาตุรนต์ ฉายแสง อดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

‘อภิรักษ์’บอกลา’แกรมมี’
ชบยักซ์มือถือ’ออเรนจ์’

(ประชาชาติธุรกิจ.23-25 ก.ย. 2545)

อภิรักษ์ คือ นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน อดีตผู้บริหารระดับซีอีโอ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง
ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร

การใช้คำเรียกเฉพาะชื่อจริงของผู้เป็นข่าว ทั้งนี้เพื่อให้พาดหัวข่าวสั้นกระชับจึงเขียนเพียง
ชื่อจริงและมักเป็นชื่อของบุคคลที่ประชาชนรู้จักเป็นอย่างดีแล้ว ถึงแม้ไม่ทราบก็สามารถอ่านได้จาก
เนื้อความข่าวว่าบุคคล ผู้นั้นกระทำการใดจึงเป็นข่าว

3.1.2.1.3 การใช้คำเรียกเฉพาะนามสกุล

การใช้คำเรียกเฉพาะนามสกุล เป็นการเขียนเฉพาะนามสกุลของผู้เป็นข่าวลงในพาดหัวข่าว โดยไม่ได้เขียนชื่อจริงนำหน้านามสกุล ซึ่งนามสกุลที่นำมาเขียนนั้นเป็นนามสกุลของคนที่มีชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจและการเมือง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตระกูลดัง 'พรประภา-เชิดบุญชาติ-โชควัฒนา-โอสถานุเคราะห์'
ปปง.เหวี่ยงแหสออบ'นักธุรกิจ-ทหาร'

(กรุงเทพธุรกิจ.15 มี.ค.2546)

พรประภา เป็นนามสกุลของ ดร.พรเทพ พรประภา ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทสยามนิสสัน ออโตโมบิล จำกัด และบริษัทสยามกลการ จำกัด

เชิดบุญชาติ เป็นนามสกุลของ นางวีณา เชิดบุญชาติ ประธานบริษัทรีนิตี้เรดิโอ จำกัด

โชควัฒนา เป็นนามสกุลของ นายบุญยสิทธิ์ ,นายบุญเกียรติ และบุญชัย โชควัฒนา ดำเนินธุรกิจบริษัท สหพัฒน์พิบูล จำกัด (มหาชน) หรือกลุ่มสหพัฒน์

โอสถานุเคราะห์ เป็นนามสกุลของ นายสุรัตน์ โอสถานุเคราะห์ ประธานกรรมการ บริษัท โอสธสภ

เกาะกระแสนไต้บูม-สร้างแอนิเมชันการ์ตูนไทย
'พานทองแท้' ผนึกมหากิจศิริรุกธุรกิจ

(กรุงเทพธุรกิจ.9 ม.ค.2547)

มหากิจศิริ เป็นนามสกุลของ นายประยุทธ์ มหากิจศิริ ดำเนินธุรกิจบริษัทไทยฟิล์มอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) และนายเฉลิมชัย มหากิจศิริ ทายาทของนายประยุทธ์ ร่วมลงทุนกับนายพานทองแท้ ชินวัตร

ตระกูลอัครโกคิน "แลนด์-เอเซีย"ดวงแขนพันกำไร

(ฐานเศรษฐกิจ.4-7มี.ค.2544)

อัครโกคิน เป็นนามสกุลของ นายอนุพงษ์ อัครโกคิน ดำเนินกิจการบริษัทเอเซียน พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ได้รวมกิจการกับนายอนันต์ อัครโกคิน ดำเนินกิจการบริษัท พีซีเอ็ม ฟันลำเจ้ารูป จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือบมจ. แลนด์เอนด์เฮ้าส์

ตระกูลดังคือนั่นเอง

ชินวัตร-โสภณพนิช-บัวเลิศ

(ฐานเศรษฐกิจ.21-23พ.ย.2545)

ชินวัตร เป็นนามสกุลของ นายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ดำเนินกิจการคือ บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

โสภณพนิช เป็นนามสกุลของ นายชาติศิริ โสภณพนิช กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

บัวเลิศ เป็นนามสกุลของ นางราศรี บัวเลิศ ดำเนินกิจการบริษัท แชลเลนจ์ พร็อพเพอร์ตี้

เงินค้ำที่ธ.ก.ส.เข้าบัญชีนักธุรกิจดัง

พบทั้ง'เจียรนวนนท์-ตั้งคารวະคุณ'

(ประชาชาติธุรกิจ.19 – 21 ส.ค. 2545)

เจียรนวนนท์ เป็นนามสกุลของ นายธนิษฐ์ เจียรนวนนท์ ดำเนินธุรกิจเครือข่ายโภคภัณฑ์

ตั้งคารวະคุณ เป็นนามสกุลของ นายบรรเจิด ตั้งคารวະคุณ ดำเนินกิจการบริษัท กัปตันเพนท์ (ประเทศไทย) จำกัด

มรสุม2ตระกูล ชินวัตร-ดามาพงศ์

(ประชาชาติธุรกิจ.4-7 ม.ค.2544)

ชินวัตร เป็นนามสกุลของ นายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร มีกิจการเครือข่ายบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

ดามาพงศ์ เป็นนามสกุลเดิมของ คุณหญิงพจมาน ชินวัตรและนายบรรพจน์ ดามาพงศ์ ประธานกรรมการบริษัทชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน)

บ.แม่ยึดธุรกิจรถยนต์ไทย

เซีย'พรรณเชษฐ'พันมิตร

(ฐานเศรษฐกิจ.19-21ธ.ค.2545)

พรรณเชษฐ เป็นนามสกุลของ นายวัชรและนายวัชร พรรณเชษฐ ผู้บริหารบริษัทตัวแทนจำหน่ายรถยนต์มิตรูบิซิในประเทศไทย

‘เตชะอุบล’คือนอสังหาฯ
แปลงร่างฮุบหุ้นใหญ่TFD

(ฐานเศรษฐกิจ.21-23มี.ค.2545)

เตชะอุบล เป็นนามสกุลของ นายอภิชัย เตชะอุบล ดำเนินกิจการไทยฟากรูป

การเขียนเฉพาะนามสกุลของผู้เป็นข่าวในส่วนของพาดหัวข่าวนั้น เพื่อบ่งบอกถึงเครือข่ายทางธุรกิจของตระกูลต่างๆ ทั้งนี้อาจหมายถึงรวมถึงบุคคลทุกคนที่ใช้ชื่อนามสกุลเดียวกันด้วยซึ่งประกอบธุรกิจในเรื่องของตระกูลนั้นเช่น โชควัฒนา (กลุ่มสหพัฒน์), ชินวัตร (เครือชินคอร์ป กรุป), เจียรวนนท์ (เครือเจริญโภคภัณฑ์) เป็นต้น ซึ่งเป็นนามสกุลของนักธุรกิจที่เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่และมีบทบาทในสังคมธุรกิจและการเมือง สะท้อนให้เห็นว่าธุรกิจในประเทศไทยอยู่ในมือของนักธุรกิจเพียงไม่กี่ตระกูล การเขียนเพียงนามสกุลก็ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและตระหนักถึงอำนาจทางธุรกิจของตระกูลนั้น

3.1.2.1.4 การใช้คำเรียกเฉพาะชื่อเล่น

การใช้คำเรียกเฉพาะชื่อเล่น หมายถึง การที่ผู้เขียนข่าวเขียนชื่อเล่นของบุคคลที่เป็นข่าวลงในส่วนพาดหัวข่าว ทั้งนี้เพื่อประหยัดเนื้อที่ในหน้ากระดาษ และอาจมีนัยยะเพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดระหว่างผู้เป็นข่าวกับผู้อ่านหรือเพื่อยั่วล้อผู้เป็นข่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

จ๊ว-เต็งถามใจทักษิณวันนี้‘ใครมต.ยั’

(กรุงเทพธุรกิจ.4ก.พ.2544)

จ๊ว เป็นชื่อเล่นของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี

‘แอ๊ด คาราบาวแดง’ นักธุรกิจแห่งปี45

(กรุงเทพธุรกิจ.31ธ.ค.2545)

แอ๊ด เป็นชื่อเล่นของ นายยืนยง โอภากุล นักร้องนักดนตรีและเจ้าของธุรกิจเครื่องดื่มบำรุงกำลังยี่ห้อคาราบาวแดง

‘ไอ้ค’เปิดมาสเตอร์โฟน ขาย‘เวอร์ทุ’เจาะไฮโซ

(กรุงเทพธุรกิจ.3 ธ.ค.2546)

ไอ้ค เป็นชื่อเล่นของ นายพานทองแท้ ชินวัตร เจ้าของกิจการบริษัท ฮาวคัมเอ็นเตอร์เทน-เมนต์

ซีฟิออเรนซ์ “เบิร์ต”ฟรีเซนเตอร์

(ฐานเศรษฐกิจ.7-10 ต.ค.2544)

เบิร์ต เป็นชื่อเล่นของ นายธงไชย แมคอินไตย์ นักร้องนักแสดง

อุ้ยร้อนโยบายเต๋า เลิกสอบโกงไฟแนนซ์

อัยการรับหมดปัญญาเอา‘ปิ่น’กลับไทย

(ประชาชาติธุรกิจ.16-19 ส.ค.2544)

อุ้ย เป็นชื่อเล่นของ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

เต๋า เป็นชื่อเล่นของ ม.ร.ว.จตุมงคล ใสณกุล อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

‘โกร่ง’ส่งมือดีคุมเข้มการบินไทยทุกเม็ด

ตะลึงเจอนี้ค้ำชำระบานเบอะหมื่นล.

(ประชาชาติธุรกิจ29-31 9.ค.2544)

โกร่ง เป็นชื่อเล่นของ ดร.วีรพงษ์ รามางกูร อดีตประธานกรรมการบริหารบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

ยุค‘แม้ว’กระเป๋าดูแต่เสื้อยสูง

เรตติ้งทักษิณมิกส์พุ่งโดนใจปิ๊กธุรกิจ

(ประชาชาติธุรกิจ.9-12 ต.ค. 2546)

แม้ว เป็นชื่อเล่นของ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

‘อ้อ’เนรมิตคุ้มชินวัตร สูดอสังการบนพื้นที่33ไร่‘รัชดา’

(ประชาชาติธุรกิจ.22-24 ธ.ค. 2546)

อ้อ เป็นชื่อเล่นของ คุณหญิงพจมาน ชินวัตร ดำเนินกิจการบริษัทชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

การเขียนชื่อเล่นของผู้เขียนข่าวแทนการกล่าวชื่อจริงนามสกุลจริงของผู้เป็นข่าว นอกจากจะทำให้ประหยัดเนื้อที่ในการพาดหัวข่าวแล้ว ยังทำให้ภาษาพาดหัวข่าวบอกเล่าอย่างเป็นกันเอง เพราะการเรียกผู้มีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าด้วยชื่อเล่นเหมือนเป็นผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยกันมานาน สร้างความใกล้ชิดระหว่างข่าวกับผู้อ่านด้วย

3.1.2.2 การใช้คำเรียกชื่อสินค้าหรือธุรกิจ

การใช้คำเรียกชื่อสินค้าหรือธุรกิจ เป็นการเขียนชื่อสินค้าอุปโภคบริโภคและองค์กรธุรกิจที่ประชาชนรู้จักกันเป็นอย่างดีลงในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

อ้าง'เฮดแอนด์โซว์เดอร์ส'โฆษณาตี'คลินิก เคเลียร์'เป็นเท็จ
ตลาดแฟมพระอุ'ลีเวอร์'ฟ้อง'พี&จี'

(กรุงเทพธุรกิจ.4 ก.ย.2546)

เฮดแอนด์โซว์เดอร์ส เป็นสินค้าประเภทยาสระผมของ บริษัท พี&จี หรือ บริษัท พรอคเตอร์ แอนด์ แกมเบิล แมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
คลินิก เคเลียร์ เป็นสินค้าประเภทยาสระผมของ บริษัท ยูนิลีเวอร์ ไทย โฮลดิ้งส์ จำกัด

JohnnieWalker ผนึก'เจริญ'
ผลิตสุรารูยตลาดเอเชีย

(ฐานเศรษฐกิจ.24-27 มี.ค.2545)

JohnnieWalker เป็นชื่อสินค้าประเภทสุราของ บริษัทริชมอนด์ (บางกอก) จำกัด ซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายวิสกี้ตระกูลจอห์นนี่ วอล์กเกอร์

'ดีแทค-เป๊ปซี่' ขูบริการมือถือ กดชื้อน้ำอัดลม

(กรุงเทพธุรกิจ. 4ม.ค.2545)

ดีแทค เป็นชื่อบริการเกี่ยวกับโทรคมนาคมของ บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)
เป๊ปซี่ เป็นชื่อสินค้าประเภทเครื่องดื่มน้ำอัดลมชนิดหนึ่งของบริษัท เสริมสุข จำกัด(มหาชน)

ยন্ত্রกิจแปลงสภาพเป็นบมจ.
ฮอนด้าเผยโฉมนิวแอคคอร์ด

(ฐานเศรษฐกิจ.4-7 ส.ค.2545)

นิวแอคคอร์ด เป็นชื่อสินค้าประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคลขนาดเล็ก ชนิดรถเก๋ง ของบริษัท ฮอนด้า ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)

อาถุกลับใจจูบปากสหพัฒน์ตัน'4-ME'

(ประชาชาติธุรกิจ.19-22ธ.ค.2545)

4-ME เป็นชื่อของสินค้าประเภทบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปของ บริษัท แกรมมี่เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (มหาชน) ร่วมลงทุนผลิตกับบริษัท สหพัฒน์พิบูล จำกัด (มหาชน)

'ดัชมิลล์'อัด10ล.ฮูป'เอ็นชีฟู้ด'

เดินแผนลุยใหม่อาหารแซ่แข็ง

(ฐานเศรษฐกิจ.26-28 ก.ย.2545)

ดัชมิลล์ เป็นชื่อสินค้าประเภทนมพร้อมดื่มและชื่อธุรกิจของ บริษัท ดัชมิลล์ จำกัด
เอ็นชีฟู้ด เป็นชื่อสินค้าประเภทอาหารแซ่แข็งของ บริษัท นิวตริแคร์ ฟู้ดส์ จำกัด

ดีแทคดั้มพ์'ซิมการ์ด'

วัดดวงก่อนตลาดวาย

'เอไอเอส'คุมเชิงรอฟื้นจากก่อนดีได้

(ประชาชาติธุรกิจ.8-10 เม.ย.2545)

ดีแทค เป็นชื่อบริการเกี่ยวกับโทรคมนาคมของ บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)

เอไอเอส เป็นชื่อบริการเกี่ยวกับโทรคมนาคมของ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)

6วันศึกแก๊งเล็กเดือดจัด 'ซิติ้'มาแรงแซง'วืออส'

(ประชาชาติธุรกิจ.9-11ธ.ค.2545)

ซิติ้ เป็นชื่อรถยนต์ขนาดเล็ก ประเภทรถแก๊งของบริษัท ฮอนด้า ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)
วืออส เป็นชื่อรถยนต์ขนาดเล็ก ประเภทรถแก๊งของบริษัท โตโยต้า จำกัด (มหาชน)

คาร์ลสเบอร์กแตกหักเจริญ

ยื่นคำขาดทำตลาดเปียร์เอง

(ประชาชาติธุรกิจ.16-18ก.พ.2547)

คาร์ลสเบอร์ก เป็นชื่อสินค้าและชื่อธุรกิจของ บริษัทคาร์ลสเบอร์ก เอ/เอส ประเทศเดนมาร์ก

การใช้คำเรียกชื่อสินค้าหรือธุรกิจในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ แสดงถึงการแข่งขันทางการตลาดของสินค้าประเภทนั้นๆ หรือการร่วมลงทุนทางธุรกิจของเจ้าของสินค้าแต่ละชนิด เป็นการเขียนข่าวรายงานความเคลื่อนไหวทางการตลาดของสินค้าชนิดต่างๆ ในบางครั้งมีการเขียนชื่อองค์กรธุรกิจร่วมอยู่ด้วย การเรียกเฉพาะชื่อสินค้าแทนการเรียกชื่อจริงของบริษัทเจ้าของผลิตภัณฑ์จะทำให้เข้าใจได้ง่ายว่า เป็นการแข่งขันทางด้านการค้าการตลาดระหว่างสินค้าชนิดใดยี่ห้อใด เพราะเป็นชื่อสินค้าที่ประชาชนทั่วไปรู้จักเป็นอย่างดี อีกทั้งบริษัทเจ้าของสินค้าอาจมีสินค้าในเครือหลายผลิตภัณฑ์ ถ้าเขียนชื่อบริษัทหรือองค์กรอาจทำให้ผู้อ่านสับสนว่าต้องการกล่าวถึงสินค้าชนิดใด

3.1.2.3 การใช้สมญานาม

สมญานาม หมายถึง คำหรือข้อความที่หนังสือพิมพ์ใช้กล่าวเรียกถึงบุคคล องค์กรและสินค้า ตั้งขึ้นตามรูปลักษณะหรือพฤติกรรมซึ่งไม่ใช่ชื่อจริง โดยหมายให้ผิดไปจากชื่อเดิมและให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป

การใช้สมญานาม เป็นกลวิธีการเรียกชื่อบุคคล องค์กร สินค้า อีกแบบหนึ่งที่ใช้ถ้อยคำภาษาอย่างมีลีลา และสามารถอธิบายถึงลักษณะหรือพฤติกรรมของบุคคล องค์กรและสินค้าที่เป็นข่าวได้ ซึ่งผู้เขียนข่าวตั้งให้ผู้เป็นข่าวแล้วนำมาใช้เรียกกันจนติดปากก็มี เพราะฉายาของบุคคล องค์กรหรือสินค้าต่างๆ ที่เป็นข่าวส่วนใหญ่ได้จากการตั้งขึ้นของสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ กลวิธีการตั้งสมญานามเป็นเรื่องที่ใช้กันมานานและแพร่หลาย การใช้สมญานามก็เพื่อให้ผู้อ่านคลายความหนักของเนื้อหาสาระของข่าว ก่อให้เกิดความรู้สึกคุ้นเคยกับบุคคลในข่าวและให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านสามารถเรียกกรองความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

การใช้สมญานามในภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544-2547 แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

- 3.1.2.3.1 การใช้สมญานามบุคคลหรือกลุ่มบุคคล
- 3.1.2.3.2 การใช้สมญานามสินค้า
- 3.1.2.3.3 การใช้สมญานามองค์กร

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.2.3.1 การใช้สมญานามบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

การใช้สมญานามบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เป็นการใช้สมญานามหรือฉายาเรียกแทนชื่อจริงนามสกุลจริงของบุคคลและกลุ่มบุคคลที่เป็นข่าว ซึ่งบางครั้งจะมีการกล่าวชื่อจริงของผู้ที่เป็นข่าวไว้ด้วย เพื่อบ่งบอกว่าเป็นสมญานามของใคร โดยสมญานามที่ใช้พาดหัวข่าวจะแสดงถึงลักษณะเด่นหรือภาพลักษณ์และพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

จิว-เต็งถามใจทักษิณวันนี้'ใครรมต.ยั'

(กรุงเทพธุรกิจ.4ก.พ.2544)

เต็ง คือ สมญานามของนายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย เพราะมีบุคลิกคล้ายนายเต็ง เลี้ยว ผิง อดีตผู้นำของประเทศจีน

ทรท.ตะลุยฟ้องหมิ่นขุนพลฝ่ายค้าน

(กรุงเทพธุรกิจ.27พ.ค.2545)

ขุนพลฝ่ายค้าน คือ สมญานามของนายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ผู้นำฝ่ายค้าน

ผนวกจุดเด่นทุนนิยม-สังคมนิยมสร้างชาติ

พรหมินทร์: ขุนพลศก.ไร้กระบวนการ

(กรุงเทพธุรกิจ.14 ต.ค.2545)

พรหมินทร์: ขุนพลศก. คือ สมญานามของนายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช อดีตรองนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ที่ปรึกษาด้านการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ

บิกซอฟต์แวร์อินเดียยื่นกู้เงินซื้อไอที

(กรุงเทพธุรกิจ.4 มี.ค.2546)

บิกซอฟต์แวร์อินเดีย คือ สมญานามของนายเอน อาร์ นารายณ์ มูรติ ประธานบริษัท อินโฟซิส ผู้ผลิตซอฟต์แวร์รายใหญ่ของประเทศอินเดีย

'โพลล์เสื้อสุท'ให้ทักษิณผ่านชมแผนสังคม

(กรุงเทพธุรกิจ.1 มี.ค.2546)

เสื้อสุท คือ สมญานามของนักธุรกิจ ซึ่งนิยมแต่งกายด้วยเสื้อสุท

เจ้าพ่อน้ำเมามาเหนือเมฆจิบมหาเศรษฐีบุญในผดุงสัตว์ทมิฬน่านที่ชะอำ
สุดด้านจับมือเจริญ
ผืนกฐณกิจสร้างเครือข่ายโรงแรมหรูทั่วโลก

(ฐานเศรษฐกิจ.1-4 ก.ย.2545)

เจ้าพ่อน้ำเมา คือ สมณนามของ นายเจริญ สิริวัฒนภักดี เจ้าของกิจการสุรามหาราชบุรี
และมีกิจการเกี่ยวกับสุราทั้งผลิตและเป็นตัวแทนจำหน่ายหลายยี่ห้อเช่น เบียร์ช้าง เบียร์อาชา สุรา
ยี่ห้อแมงป่อง สุรายี่ห้อแสงโสม เป็นต้น

ยธ.ตัดหลังสีกาก็อุ้มพวก
จีสงป.ป.ช.-ปปง.เชือดส่วย

(กรุงเทพธุรกิจ.27 ก.ค.2546)

สีกาก็ คือ สมณนามของตำรวจ มาจากสีของเครื่องแบบตำรวจ

3,000รง.กังขาตบเท้าถามรัฐ/บักเนสท์เล่ ไวยไม่ใช่บาร์มีนายกฯหากิน
คลังประเคน'ประยุทธ์'
ขึ้นภาษีอุ้มไทยคอปฯ

(ฐานเศรษฐกิจ.13-14พ.ค.2547)

บักเนสท์เล่ คือ สมณนามของ นายประยุทธ์ มหากิจศิริ ดำเนินธุรกิจบริษัท ไทยฟิล์มอินดัส
ตรี จำกัด (มหาชน) จากข่าวคือ บริษัท ไทยคอปเปอร์อินดัสตรี จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นอีกบริษัทหนึ่ง
ของนายประยุทธ์ มหากิจศิริ

เกมลึกลูกนายกฯชี้อโ
ล้างบางกลุ่ม'สมคิด'
สื่อฝรั่งวิพากษ์"หมอพรหมินทร์"

(ประชาชาติธุรกิจ.13-16 ก.พ.2546)

นายกฯชี้อโ คือ สมณนามของพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้นำ
แนวคิดการบริหารงานแบบชี้อโหรือแบบบูรณาการมาใช้ในการทำงานของข้าราชการ

‘กองทัพมด’โผล่รับเอฟทีเอ
ชนแอปเปิล-สาส์นจีนท่วมตลาด

(กรุงเทพธุรกิจ.19 ม.ค.2547)

กองทัพมด คือ สมญานามของผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออกสินค้าประเภทผักและผลไม้จากประเทศจีน ทั้งที่กระทำอย่างถูกกฎหมายและผิดกฎหมายโดยการลักลอบนำเข้า ซึ่งมีจำนวนมากเปรียบเหมือนกองทัพมด

ออมสินอัดหมิ่นล.ปฐมรากหญ้า

(ฐานเศรษฐกิจ.27-30 ต.ค.2545)

รากหญ้า คือ สมญานามของประชาชนทั่วไปผู้มีรายได้ต่ำ เปรียบเทียบประชาชนผู้มีรายได้ต่ำที่มีอยู่ทั่วไปเหมือนรากหญ้า

ประสานחדตำรวจซีลิม เหตุคดีโจรสลัด

(ฐานเศรษฐกิจ.16-19 มี.ค.2546)

โจรสลัด คือ สมญานามของผู้เป็นอาชญากรทางการเงิน นักธุรกิจที่ทุจริต

แมลงเม่ารุ่นใหม่ถล่มตลาดหุ้น

เปิดบัญชีนับแสนราย/เดือน

(ประชาชาติธุรกิจ.22-24 ก.ย. 2546)

แมลงเม่า คือ สมญานามของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ โดยเปรียบเทียบนักลงทุนรายย่อยที่แห่ไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เหมือนแมลงเม่าบินเข้ากองไฟ

ก๊วยเตี๋ยว/ฟาสต์ฟู้ดชักแถวขึ้นราคา/ถามหักเงินเศรษฐกิจดีแต่ทำไมคนรากหญ้าใกล้ตาย

ฝันร้าย!มนุษย์เงินเดือน

ดีพร้อมประเดิมเลย์ออฟ

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11ส.ค.2547)

คนรากหญ้า คือ สมญานามของประชาชนที่มีรายได้ต่ำ

มนุษย์เงินเดือน คือ สมญานามของประชาชนทั่วไปที่ไม่มีกิจการเป็นของตนเอง รับจ้างทำงานและได้รับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือน

ทักษิณค้ายชื่อลัมบนฟูก
'แบงก์-บสท.'หัวนโดนฟองกลับ

(พระราชธาติฐรกีจ.29-31 ธ.ค.ง2546)

ลัมบนฟูก คือ สมณานามของบุคคลลัมละลายที่มีได้สูญเสียวทรัพย์สินจริงคือ มีการถ่ายโอนทรัพย์สินก่อนมีการตรวจสอบและประกาศว่าเป็นบุคคลลัมละลาย

การใช้สมณานามบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ช่วยเพิ่มสีสันให้กับข่าวและให้ความหมายในทางอารมณ์ มีการใช้สมณานามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใน 3 ลักษณะ ประการแรก ใช้สมณานามเพื่อแสดงพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เช่น โจรเลื้อสุท เป็นสมณานามของผู้ที่เป็นอาชญากรทางการเงิน เนื่องจากนักธุรกิจนิยมไล่เลื้อสุท เพื่อแสดงความภูมิฐานจึงนำมาตั้งให้กับนักธุรกิจที่มีพฤติกรรมทุจริตทางการเงิน, ลัมบนฟูก เป็นสมณานามของบุคคลลัมละลายที่มีได้สูญเสียวทรัพย์สินจริง เป็นต้น ประการที่ 2 ใช้สมณานามแสดงถึงสถานภาพทางสังคมของบุคคลเช่น เจ้าพ่อน้ำเมา หมายถึง นายเจริญ สิริวัฒนภักดี, บิ๊กซอฟต์แวร์อินเดีย เป็นสมณานามของนายเอน อาร์ นารายณ์มูรติ เป็นต้น และประการที่ 3 ใช้สมณานามแสดงลักษณะเด่นเช่น ลีกากี้ เป็นสมณานามของข้าราชการ มาจากลีของเครื่องบินข้าราชการ , เลื้อสุท เป็นสมณานามของนักธุรกิจ ที่นิยมแต่งกายด้วยเลื้อสุท เป็นต้น

3.1.2.3.2 การใช้สมณานามสินค้า

การใช้สมณานามสินค้า เป็นการนำลักษณะเด่นของสินค้ามาตั้งเป็นสมณานาม ซึ่งสินค้าเหล่านั้นเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป จึงนำมาเขียนในลักษณะการตราชื่อ ใช้อธิบายลักษณะของสินค้า เพื่อเพิ่มสีสันความน่าสนใจลงในพาดหัวข่าว และทำให้ผู้อ่านเห็นภาพหรือเข้าใจความหมายของพาดหัวข่าวได้ดียิ่งขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

'บ้านคนจน'ยอดทะเลัก รัฐแก้เกมดึงเอกชนเร่งปั้ม
ขอที่ราชพัสดุ-รถไฟเพิ่มทุนตปท.ขอแจมปล่อยกู้

(พระราชธาติฐรกีจ.17-19 ก.พ.2546)

บ้านคนจน คือ สมณานามของบ้านเอื้ออาทร โครงการหนึ่งของรัฐบาล ซึ่งสร้างบ้านที่มีต้นทุนต่ำ เพื่อประชาชนที่มีรายได้น้อยสามารถซื้อเป็นเจ้าของได้

ตลาดรถเล็กเด็ดโตโยต้าส่ง 'ว๊อล'ชน 'ซีดี'

(กรุงเทพธุรกิจ.14 พ.ย.2545)

รถเล็ก คือ สมญานามของรถยนต์นั่งส่วนบุคคลขนาดเล็ก ประเภทรถเก๋ง มีเครื่องยนต์ขนาดต่ำกว่า 2000ซีซี ไม่เกิน 220 แรงม้า

ชาร์ส'เบรก'เงิน-สินค้าแดนมังกรเข้าไทย

(กรุงเทพธุรกิจ.12 พ.ค.2546)

สินค้าแดนมังกร คือ สมญานามของสินค้าจากประเทศจีน

ส่งออก2ล้อเครื่องป่วน

ฮอนด้าเก๊เงินยึดตลาด

(ฐานเศรษฐกิจ.6-9 พ.ค.2544)

2ล้อเครื่อง คือ สมญานามของรถจักรยานยนต์ ซึ่งมี 2 ล้อและใช้เครื่องยนต์

บัตรพลาสติกกรวมหัว

ชาร์จดบ.ปลอดเครดิต

(ฐานเศรษฐกิจ.4-6 ก.ค. 2545)

บัตรพลาสติก คือ สมญานามของบัตรเครดิต ซึ่งทำจากพลาสติก ในบริบทนี้ บัตรพลาสติก หมายถึง บริษัทบัตรเครดิต

ชาโจ้แน่ติดเหล้าจีวอม

ส.ทนายอัตก.ม.ล้อมคอก

(ฐานเศรษฐกิจ.14-17 มี.ค. 2547)

เหล้าจีว คือ สมญานามของสุราขาวขนาด 150 มิลลิลิตรที่ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นในต่างจังหวัด ซึ่งเป็นสุราขาวบรรจุขวดขนาดเล็ก

ชาวบ้านยันภาษีเหล้ากลั่นจีบจี้อย/เปิดร่างก.ม.น้ำเมาพื้นบ้าน

สูญยับเดือนละ200ล.

'เจริญ'จีรัฐบีสุราเถื่อน

(ฐานเศรษฐกิจ.11-14 พ.ค. 2546)

น้ำเมาพื้นบ้าน คือ สมญานามของสุราพื้นบ้าน ซึ่งผลิตจากภูมิปัญญาชาวบ้าน

ตู้หอย'ออนไลน์'!ยอดจองทะลุ5หมื่น
มาเฟียโผล่ฟันหัวคิว

(ประชาชาติธุรกิจ.3-6 เม.ย.2546)

ตู้หอยออนไลน์ คือ สมญานามของเครื่องจำหน่ายสลากเลขท้าย 2 ตัว และ 3 ตัวแบบ
อัตโนมัติ เป็นการซื้อขายสลากด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์

กดราคาคอมฯเพื่อคนจน
โคตรถูกแค่หมื่นเศษ

(ประชาชาติธุรกิจ.31 มี.ค.-2 เม.ย.2546)

คอมฯเพื่อคนจน คือ สมญานามของคอมพิวเตอร์เอื้ออาทร ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งของรัฐบาล
ที่จำหน่ายคอมพิวเตอร์ในราคาต่ำให้กับประชาชนที่มีรายได้น้อย

การใช้สมญานามสินค้า เป็นสมญานามแสดงลักษณะทางกายภาพของสินค้าเช่น 2ล้อเครื่อง
เป็นสมญานามของรถจักรยานยนต์ ,ตู้หอยออนไลน์ เป็นสมญานามของเครื่องจำหน่ายสลากเลขท้าย
2 ตัวและ 3 ตัวแบบอัตโนมัติ, เหล้าจ๊ว เป็นสมญานามของสุราขาวขนาด 150 มิลลิลิตร เป็นต้น ซึ่ง
จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายว่าสมญานามนั้นหมายถึงสินค้าใด

3.1.2.3.3 การใช้สมญานามองค์กร

การใช้สมญานามองค์กร เป็นการตราชื่อให้กับองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการนำ
ตราสัญลักษณ์ขององค์กร ลักษณะเด่นขององค์กรและขนาดขององค์กรมาตั้งเป็นสมญานาม ใช้เรียก
แทนชื่อองค์กรจริงๆ เพื่อให้พาดหัวข่าวมีความน่าสนใจและแสดงนัยยะถึงสถานภาพขององค์กรต่างๆ
ที่ได้รับสมญานาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

บัวแก้วหวั่นกระทบจีน-งดวีซ่าตัวแทน
แรงงาน1.4แสน'ป่วน' ไทยลงนามได้หวั่น

(กรุงเทพธุรกิจ.27 ส.ค.2545)

บัวแก้ว คือ สมญานามของกระทรวงการต่างประเทศ ที่มีสัญลักษณ์ขององค์กรคือ ดอกบัว

‘วิธีดัดแปลงสร้างอนาคตใหม่ใบโพธิ์

ยึดหัวหาดลูกค้ารายย่อย

(กรุงเทพธุรกิจ.22 ม.ค.2546)

ใบโพธิ์ คือ สมญานามของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ที่มีสัญลักษณ์ขององค์กร คือ รูปใบโพธิ์

บัวหลวงผืนกประชัยยกเหตุผลเลื่อนไหวตที่พีไอ19พ.ค.

เจ้าหนี้บอกค่าใช้จ่ายเคลียร์ทักษิณ

(กรุงเทพธุรกิจ.13 พ.ค.2546)

บัวหลวง คือ สมญานามของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่มีสัญลักษณ์ขององค์กร คือ รูปดอกบัวหลวง

ทาบซื้อหุ้นที่พีไอโพลิ้น49%ผืนก‘ปูนกลาง’เขี่ยปูนใหญ่หลุดเก้าอี้เจ้าตลาด

‘ไฮลเดอร์’กินรวบ

ฮุบแชร์ตลาด44%ลือสะพัดSCCดับเครื่องชนแข่งซื้อหุ้น

(ฐานเศรษฐกิจ.1-3 ก.พ.2544)

ปูนกลาง คือ สมญานามของ บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ปูนใหญ่ คือ สมญานามของ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

ซึ่งเป็นสมญานามที่เปรียบเทียบขนาดขององค์กรว่ามีขนาดกลางและขนาดใหญ่

2ยักษ์มือถือโยกขุนศึกจัดทัพใหม่ลุยตลาด

(ฐานเศรษฐกิจ.23-26ก.ย.2544)

2ยักษ์มือถือ คือ สมญานามของบริษัทแอดวานซ์ อินโฟเซอริวีส จำกัด (มหาชน) และ บมจ. โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น ซึ่งเปรียบเทียบขนาดขององค์กรทั้ง 2 ว่ามีขนาดใหญ่เหมือนกัน

‘วายุภักษ์’อัด6.4หมื่นล.

อุ้มทหารไทย-14สิงหาคม

(ประชาชาติธุรกิจ.26-29 มิ.ย. 2546)

วายุภักษ์ คือ สมญานามของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีสัญลักษณ์ขององค์กรคือนกวายุภักษ์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์เดียวกับกระทรวงการคลังที่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

ยักษ์ค้ำปลีก ระบุระทึก ห้ามขยายสาขาเพิ่ม1ปี
บิ๊กซี-โลตัส-คาร์ฟู-แม็คโครถูกનોก

(พระราชบัญญัติธุรกิจ.4-7 ต.ค.2544)

ยักษ์ค้ำปลีก คือ สมญานามของ ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ ห้างสรรพสินค้า เทสโกโลตัสซูเปอร์เซ็นเตอร์ ห้างสรรพสินค้าคาร์ฟู และห้างสรรพสินค้าแม็คโคร ซึ่งเปรียบเทียบขนาดขององค์กรธุรกิจว่ามีขนาดใหญ่เหมือนยักษ์

ผู้ค้าผิดหวังออเรนจ์ แคมเปญไม่กระซอกใจ
ที่เกม'ยักษ์สี่สัปดาห์'แค่หยั่งเชิงรอเครือข่ายเสร็จ

(พระราชบัญญัติธุรกิจ.25-27 ก.พ.2545)

ยักษ์สี่สัปดาห์ คือ สมญานามของบริษัทออเรนจ์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเปรียบเทียบขนาดขององค์กรที่มีขนาดใหญ่เหมือนยักษ์ และสีที่เป็นสัญลักษณ์ขององค์กรคือ สีส้ม

ยักษ์จัดสรร ระบุสนั่นชอยวิชรพล
LHกักที่รอนนตต์ใหม่-แสนสิริถอย

(พระราชบัญญัติธุรกิจ.18-21 ก.ค.2545)

ยักษ์จัดสรร คือ สมญานามของบริษัท แลนด์แอนด์เฮาส์ จำกัด (มหาชน) กับบริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเปรียบเทียบขนาดของธุรกิจที่มีขนาดใหญ่เหมือนยักษ์

การใช้สมญานามองค์กรมี 2 ลักษณะคือ การใช้สมญานามแสดงสัญลักษณ์ขององค์กร เช่น วายุภักษ์ เป็นสมญานามของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน), ไบโพร้ สมญานามของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นต้น การนำสัญลักษณ์ขององค์กรมาตั้งเป็นสมญานามทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายว่าหมายถึงองค์กรใด และการใช้สมญานามแสดงขนาดขององค์กร เช่น ยักษ์สี่สัปดาห์ เป็นสมญานามของบริษัท ออเรนจ์ จำกัด (มหาชน), ปูนใหญ่ เป็นสมญานามของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน), ปูนกลาง เป็นสมญานามของบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นต้น ซึ่งทำให้ทราบสถานภาพขององค์กรด้วยว่ามีฐานะมั่นคงยิ่งใหญ่

การใช้สมญานามในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เพื่อผ่อนคลายความหนักของเนื้อหาสาระ ให้ความเพลิดเพลินกับผู้อ่าน สร้างความรู้สึกคุ้นเคยให้กับผู้อ่าน ซึ่งเป็นกลวิธีหนึ่งในการเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านของภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

3.1.3 การใช้ตัวย่อ

การใช้ตัวย่อ หมายถึง การนำตัวอักษรตัวใดตัวหนึ่งจากคำเต็ม โดยนิยมนำอักษรตัวแรกของคำแต่ละคำในชื่อหรือข้อความมาเรียงกันและใช้เครื่องหมายมหัพภาค (.) กำกับระหว่างตัวอักษรหรือวางไว้ท้ายตัวย่อก็ได้

การเขียนพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ในหน้าหนึ่งที่มีพื้นที่หน้ากระดาษจำกัด การพาดหัวข่าวจึงนิยมการใช้ตัวย่อ เพื่อรวบรัด ย่นย่อคำ ข้อความให้กระชับแต่ยังคงสื่อความได้ชัดเจน

ชวรัตน์ เชิดชัย (2530:257-259) กล่าวถึง แบบแผนการใช้ตัวย่อในหนังสือพิมพ์ สรุปความได้ว่า

1. ให้ใช้คำย่อและตัวย่อซึ่งมีใช้กันอยู่อย่างเป็นทางการ
2. เขียนคำเต็มของคำบางคำเมื่อเขียนครั้งแรกเสมอพร้อมทั้งเขียนคำย่อกำกับไว้ด้วย และใช้คำย่อของคำนั้นในการอ้างครั้งต่อไป
3. คำย่อที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ ให้ย่อตามความนิยมของภาษานั้นๆ
4. ยศทหาร ตำรวจ ให้ใช้ตัวย่อทางการของยศเหล่านั้น
5. ชื่อบริษัท ห้างร้านนำมาใช้โดดๆ อาจเขียนเป็นตัวย่อได้
6. ชื่อภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล ให้เขียนคำเต็มเสมอเมื่อเขียนโดดๆ และเมื่อจะใช้คำย่อจะต้องใช้คำย่อแบบของทางการเสมอ
7. ที่อยู่ซึ่งเขียนในเนื้อหาธรรมดาต้องเขียนคำเต็ม
8. ชื่อเดือนต่างๆ เมื่อเขียนในเนื้อหาธรรมดาจะต้องเขียนคำเต็มเสมออย่างไรก็ตามชื่อเดือน อาจเขียนเป็นคำย่อตามความนิยมได้
9. ไม่ใช้คำย่อกับอัตราส่วนหรือเปอร์เซ็นต์หรือใช้สัญลักษณ์ของส่วนร้อยละ (%) เมื่อเขียนในเนื้อหาข่าวธรรมดา

ตัวย่อ จะช่วยย่อคำหรือข้อความให้มีขนาดสั้นลงและช่วยประหยัดเนื้อที่ในการพาดหัวข่าว แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของตัวย่อเหล่านั้นได้จากความคุ้นเคย เนื่องจากตัวย่อที่ใช้เป็นทางการและใช้กันอยู่โดยทั่วไป และทราบความหมายจากการอ่านเนื้อหาข่าว แต่บางครั้ง

การใช้ตัวย่ออาจทำให้ผู้อ่านเกิดความสงสัย จนต้องซื้อหนังสือพิมพ์ไปอ่าน เพื่อให้ทราบรายละเอียด เป็นผลให้เพิ่มยอดจำหน่ายได้อีกด้วย

การใช้ตัวย่อในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ มักย่อชื่อขององค์กรทางธุรกิจเพราะ บางชื่อมีขนาดยาวไม่พอดีกับเนื้อที่พาดหัวข่าว การใช้ตัวย่อก็เพื่อต้องการให้ประหยัดเนื้อที่ในส่วน ของพาดหัวข่าว ช่วยการนำเสนอข่าวให้กะทัดรัด การใช้ตัวย่อในภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ ธุรกิจมี 2 ลักษณะคือ

- 3.1.3.1 การใช้ตัวย่อภาษาไทย
 - 3.1.3.2 การใช้ตัวย่อภาษาอังกฤษ
- ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.3.1 การใช้ตัวย่อภาษาไทย

การใช้ตัวย่อภาษาไทย หมายถึง การเขียนตัวย่อของชื่อองค์กร ยศตำแหน่ง และ คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ แทนการเขียนคำเต็ม สาเหตุที่ใช้ตัวย่อเนื่องจากชื่อเหล่านั้นมีความยาว เกินไปไม่พอดีเนื้อที่ในส่วนพาดหัวข่าว โดยใช้ตัวย่อที่เป็นทางการ ซึ่งใช้กันทั่วไป ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

นายกฯชี้ ‘ยธ.พิการ’ หนุนรื้อยกแผง

(กรุงเทพธุรกิจ.26 ส.ค.2544)

ยธ. ย่อมาจากคำว่า กระทรวงยุติธรรม

ธอส.กู้ซอฟท์โลนธปท.หนุน ‘บ้านกบข.’

(กรุงเทพธุรกิจ.29 พ.ย.2544)

- ธอส. ย่อมาจากคำว่า ธนาคารอาคารสงเคราะห์
- ธปท. ย่อมาจากคำว่า ธนาคารแห่งประเทศไทย
- กบข. ย่อมาจากคำว่า กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

นายกฯเมินมือบสภาพ
สั่งเดินหน้าขายหุ้น3รสก.

(กรุงเทพธุรกิจ.10 ก.ค.2546)

รสก. ย่อมาจากคำว่า รัฐวิสาหกิจ

สศก. หน้ันบักบง. 'ลอยนวล'

อัยการอิงพลาตศก. ฟองสบู่

(กรุงเทพธุรกิจ. 10 ก.ค. 2545)

สศก. ย่อมาจากคำว่า กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ

บง. ย่อมาจากคำว่า บริษัทเงินทุน

ศก. ย่อมาจากคำว่า เศรษฐกิจ

กม. ฟอกเงินสยายปีก

ขายรถต้องแจ้งป.ป.จ.

(ฐานเศรษฐกิจ. 9-12 ก.พ. 2546)

กม. ย่อมาจากคำว่า กฎหมาย

ป.ป.จ. ย่อมาจากคำว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ศคินทร'ผู้ว่าฯชีอีไอ'โยกย้ายขรก.

(กรุงเทพธุรกิจ. 1 ต.ค. 2546)

ขรก. ย่อมาจากคำว่า ข้าราชการ

สศช. ผนึก 4 หน่วยงานทำแผนเดือนกัยศก.

(กรุงเทพธุรกิจ. 16 ธ.ค. 2546)

สศช. ย่อมาจากคำว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ศก. ย่อมาจากคำว่า เศรษฐกิจ

'คน.' ยกร่างคุมค้าปลีกเทศตามไทยรักไทย

(ฐานเศรษฐกิจ. 15-17 ก.พ. 2544)

คน. ย่อมาจากคำว่า กรมการค้าภายใน

ลูกหนี้รายย่อยฮือค้านยุบคปน.

(ฐานเศรษฐกิจ. 14-17 ต.ค. 2544)

คปน. ย่อมาจากคำว่า คณะกรรมการเพื่อการส่งเสริมปรับปรุงโครงสร้างหนี้

คดีบ้านจั่นจ่อคิวหมดอายุความเพียบ

'ก.ล.ต.-ตำรวจ-อัยการ'เร่งยื่นฟ้องศาล

(ประชาชาติธุรกิจ.23-25 ก.ย.2545)

ก.ล.ต. ย่อมาจากคำว่า คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ตลาดออมสิน-ธ.ก.ส.เฟื่อง

ธอส.แจมงวดแรก5พันล.

(ประชาชาติธุรกิจ.3-6 เม.ย. 2546)

ธ.ก.ส. ย่อมาจากคำว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ธอส. ย่อมาจากคำว่า ธนาคารอาคารสงเคราะห์

ล. ย่อมาจากคำว่า ล้าน

สินค้าแพง-ดบ.หด-เงินเฟ้อพุ่ง

ถึงยุคกระเป๋าแฟบกำลังซื้อหาย

(ประชาชาติธุรกิจ.10-12 พ.ค.2547)

ดบ. ย่อมาจากคำว่า ดอกเบี้ย

อักษรย่อภาษาไทย ในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 ใช้
อักษรย่อที่เป็นทางการและใช้ย่อชื่อองค์กรต่างๆ เช่น ธ.ก.ส. ย่อมาจากคำว่า ธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร, ป.ป.ง. ย่อมาจากคำว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
รปท. ย่อมาจากคำว่า ธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น ใช้ย่อคำที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์การเงิน
เช่น ล. ย่อมาจากคำว่า ล้าน, ดบ. ย่อมาจากคำว่า ดอกเบี้ย, ศก.ย่อมาจากคำว่า เศรษฐกิจ เป็นต้น
อักษรย่อภาษาไทยจะมีเครื่องหมายนัยพาดหัวกำกับหลังหรือระหว่างตัวอักษรเสมอ

3.1.3.2 การใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษ

การใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษ เป็นการนำตัวอักษรตัวแรกของคำแต่ละคำมาใช้เป็นอักษรย่อที่
เขียนเป็นชื่อเฉพาะ โดยอ่านเรียงตัวอักษรหรืออ่านเป็นคำใหม่ ส่วนใหญ่เป็นอักษรย่อของชื่อองค์กรและ
คำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ไอเอ็มเอฟทำนายศก.โลกปีนี้โต2.8%

(กรุงเทพธุรกิจ.30 ส.ค.2544)

ไอเอ็มเอฟ (IMF) ย่อมาจาก International Monetary Fund คือ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ

ซีอีโอทั่วโลกวิตก'หวั้ดมรณะ'กระทบธุรกิจ

(กรุงเทพธุรกิจ.28 เม.ย.2546)

ซีอีโอ (CEO) ย่อมาจาก Chief Executive Officer คือ ผู้บริหารแบบบูรณาการ

เอเปกเซ็นเอ็มไออยู่ตั้งเครือข่ายสถาบันการเงิน 5 ก.ย.นี้

ตั้งหน่วย 'กล้าตาย' บุกธุรกิจเอสเอ็มอี

(กรุงเทพธุรกิจ.9 ส.ค.2546)

เอเปก (APEC) ย่อมาจาก Asia pacific economic committee คือ กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจแห่งเอเชียแปซิฟิก

เอ็มไอยู (MOU) ย่อมาจาก Memorandum of understanding คือ บันทึกความเข้าใจ

เอสเอ็มอี (SMEs) ย่อมาจาก Small and Medium Sized Enterprises คือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เอทีบีปรับเศรษฐกิจไทยปีนี้6%

ผลพวงบริโภคเอกชนพุ่ง

(กรุงเทพธุรกิจ.1ต.ค.2546)

เอทีบี (ADB) ย่อมาจาก Asian Development Bank คือ ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย

จัดจากACDแจ้งเกิดน้ำจิ้ม'เอเชียบอนด์'

(ประชาชาติธุรกิจ23-25 มิ.ย.2546)

ACD ย่อมาจาก Asia Cooperation Dialog คือ กองทุนพัฒนาตลาดพันธบัตรเอเชีย

HACCPสินค้าอาหารกร่อย

เศรษฐกิจหลุดเอกชนเมินลงทุน

(ฐานเศรษฐกิจ.24-26 พ.ค.2544)

HACCP ย่อมาจาก Hazard Analysis and Critical Control Point หมายถึง มาตรฐาน
สุขอนามัยขั้นสูง ระบบควบคุมการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤติที่ต้องควบคุม

เซาวิปฏิเสธจัดซื้อหะนง

ลันมาTAMCคนเดียว

(ฐานเศรษฐกิจ.26-28 ก.ค.2544)

TAMC ย่อมาจาก Thai Asset Management Corporate คือ บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

แห่ฮุ่มหนึ่งตำบลฯจนเป้

ที่งบสร้างตลาดOTOP

(ฐานเศรษฐกิจ.9-12 มี.ค.2546)

OTOP ย่อมาจาก One Tambol One Product คือ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

อาเซียน-จีนเขตค้าเสรีใหม่

รับมือประชุมWTOที่'กาตาร์'

(ประชาชาติธุรกิจ.8-11 พ.ย.2544)

อาเซียน (ASEAN) ย่อมาจาก Association of Southeast Asian Nations คือ สมาคม
ประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

WTO ย่อมาจาก World Trade Organization คือ องค์การการค้าโลก องค์การระหว่าง
ประเทศเพื่อแก้ปัญหาทางการค้าระหว่างประเทศและส่งเสริมการค้าเสรีระหว่างประเทศสมาชิก

การใช้ตัวย่อภาษาอังกฤษ ใช้ตัวย่อชื่อองค์กรเช่น ไอเอ็มเอฟ คือ กองทุนการเงินระหว่าง
ประเทศ , WTO (World Trade Organization) คือ องค์การการค้าโลก, APEC อ่านว่า เอเปก,
ASEAN อ่านว่า อาเซียน เป็นต้น และใช้ตัวย่อโครงการคือคำว่า OTOP อ่านว่า โอทอป เป็นต้น
การใช้ตัวย่อภาษาอังกฤษ จะใช้แบบไม่มีมหัพภาค และอ่านแบบเรียงตัวอักษรหรืออ่านแบบ
ประสมอักษรจากตัวย่อนั้น

การจะเลือกใช้ตัวย่อภาษาไทยหรือทับศัพท์ภาษาไทยหรือเขียนด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ
นั้นขึ้นอยู่กับความพอดีกับขนาดเนื้อที่ส่วนหัวข่าว เพราะการใช้ตัวย่อก็เพื่อประหยัดเนื้อที่พาดหัว

3.1.4 การใช้คำละ

คำละ มีลักษณะเช่นเดียวกับคำย่อหรือคำตัด เป็นวิธีการทำให้คำมีขนาดสั้นลงและสื่อความได้เช่นเดียวกับคำเต็ม

คำละ หมายถึง การตัดคำหรือพยางค์ออกจากรูปคำเต็มที่เป็นคำเต็มมีขนาดยาวหลายพยางค์ ให้สั้นลงแต่ยังคงสื่อความหมายได้เช่นคำเต็ม ซึ่งคำละนั้นมีทั้งการละพยางค์หน้า การละพยางค์กลาง และการละพยางค์ท้าย ถ้าเป็นการละคำพยางค์ท้ายจะมีการใช้เครื่องหมายไปยาลน้อย (ฯ) หรือเครื่องหมายการันตีปิดท้ายคำ เพื่อแสดงการละคำ

คำละเป็นคำที่คนนิยมใช้กันทั่วไปทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน เพราะสะดวกในการใช้พูดและเขียนสั้นๆ แต่สามารถเข้าใจความหมายได้ง่ายรวดเร็ว การใช้คำละเพื่อการประหยัดเนื้อที่ในการพาดหัวข่าว ทำให้พาดหัวข่าวกระชับแต่ชัดเจนในความหมาย

การใช้คำละที่ปรากฏในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่

3.1.4.1 การใช้คำละภาษาไทย

3.1.4.2 การใช้คำละภาษาอังกฤษ

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.1.4.1 การใช้คำละภาษาไทย

การใช้คำละภาษาไทย คือ การละคำบางคำจากรูปคำเต็มในภาษาไทย โดยใช้เครื่องหมายไปยาลน้อย (ฯ) กำกับท้ายคำแสดงการละคำท้าย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

จาตุรนต์รื้อแผนฯ9 เข้านโยบายทรท.

(กรุงเทพธุรกิจ.5 ก.ค.2544)

แผนฯ9 เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่9

ซีดแซงขันลินคำวิกฤติ

แผนปรับโครงสร้างไม่คืบ

(กรุงเทพธุรกิจ.2 ก.ค.2545)

คืบ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ คืบหน้า

ยึดความน่าเชื่อถือไม่ปรับเปลี่ยนรายวัน

สศช.ยันจีดีพี4.5%

อิงตามหลักวิชาการ

(กรุงเทพธุรกิจ.9 ม.ค.2546)

ยัน,อิง เป็นการละคำหน้า คำเต็มคือ ยืนยัน,อ้างอิง

นายกฯลั่น6ปีดัชนีจีดีพี8ล้านล้าน

(กรุงเทพธุรกิจ.26 มิ.ย.2546)

นายกฯ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ นายกรัฐมนตรี

ลั่น เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ ลั่นวาจา

สำรวจตลาดอสังหาฯ 9เดือนโกยเละ1.5หมื่นล.

(ฐานเศรษฐกิจ.22-24 พ.ย.2544)

ตลาดอสังหาฯ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ ตลาดอสังหาริมทรัพย์

อุตุฯไอทีทรุด ส่งออกติดลบ ร้องรัฐอุ้มด่วน

(ฐานเศรษฐกิจ26-28 ก.ค.2544)

อุตุฯ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ อุตสาหกรรรม

ร้อง เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ ร้องขอ

รัฐ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ รัฐบาล

งบฯดับไฟได้2.7หมื่นล.แป้กยาว

(ประชาชาติธุรกิจ.28-17 มี.ค. 2547)

งบฯ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ งบประมาณ

อดีคัยโต้'เจิม'ไม่รู้จริง

ยันจ่านำข่าวกำลังฉลุย

(ฐานเศรษฐกิจ.13-15 ธ.ค.2544)

โต้ เป็นการละคำหน้า คำเต็มคือ ตอบโต้

ยัน เป็นการละคำหน้า คำเต็มคือ ยืนยัน

บสท.วุ่นนี้เน่าเคว้ง!

ศาลอุทธรณ์สั่งจำคุกคดี

(พระราชชาติธรรมาธิ.3-5 ก.พ.2546)

วุ่น เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ วุ่นวาย

เคว้ง เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ เคว้งคว้าง

มหา'ลัยเอกชนรายได้วุ่น!

จุฬา-มธ.ผูกคอตร์สพิเศษชิงนศ.

(พระราชชาติธรรมาธิ.10-12 พ.ค.2547)

มหา'ลัย เป็นการละคำกลาง คำเต็มคือ มหาวิทยาลัย

จุฬา เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โซวหน่วยทั่วปท.ลูกฮือต้าน

ปลุกมือบตามเมืองจันท

'โลดตัส'ได้ไม่เคยรับปากหยุดขยายสาขา

(พระราชชาติธรรมาธิ.5-7 ส.ค. 2546)

ต้าน เป็นการละคำหน้า คำเต็มคือ ต่อด้าน

จันท เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ จันทบุรี

การใช้คำละ ถ้าเป็นคำสามาหรนามที่มีขนาดยาวเช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
อุตสาหกรรม , นายกรัฐมนตรี เป็นต้น จะใช้เครื่องหมายไปยาลน้อยกำกับ แต่ถ้าเป็น การละคำประสม
เช่น ยัน อิง ต้าน เป็นต้น จะไม่มีเครื่องหมายใดๆ กำกับ

3.1.4.2 การใช้คำละภาษาอังกฤษ

การใช้คำละภาษาอังกฤษ คือ การละคำบางคำจากคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งการละคำ
พยางค์หลังในคำนามและคำวิสามาหรนาม จะใช้เครื่องหมายไปยาลน้อยกำกับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

โบราณนอกคาค ศก.ปีหน้าโต2.6%

(กรุงเทพธรรมาธิ.22 ธ.ค.2544)

โบราณ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ โบราณเกอร์

คือคำปลีกขยายวงพันธ'roll back'ไม่ถูกจริง'
ห้างขนส่งเคหะ
ทำพิสูจน์ราคาก่อนซื้อ

(กรุงเทพธุรกิจ.10 มี.ค.2546)

เคหะ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ เคหะสตร์

รัฐเก็บภาษีร้านเน็ต
ขึ้นบัญชีดำเกมอันตราย

(กรุงเทพธุรกิจ.5 ก.ค.2546)

เน็ต เป็นการละคำหน้า คำเต็มคือ อินเทอร์เน็ต

เตือนไวรัสอันตรายบลาสเตอร์คอมพิวเตอร์

(กรุงเทพธุรกิจ.14 ส.ค.2546)

คอมพิวเตอร์ เป็นการละคำท้าย คำเต็มคือ คอมพิวเตอร์

ท่าเลทอง'สุขุมวิท'สุดฮอต
แข่งผุดคอนโดฯดันที่ดินฟุ้ง

(กรุงเทพธุรกิจ.6 ต.ค.2546)

คอนโดฯ เป็นการละคำท้าย คำเต็มคือ คอนโดมิเนียม

บีบBOIไฟเขียวมอ'ไซค์จีน
ส่งเสริม4จังหวัดตลาดไทย

(ประชาชาติธุรกิจ.10-13 มี.ย. 2547)

มอ'ไซค์ เป็นการละคำกลาง คำเต็มคือ มอเตอร์ไซค์

อาฟต้าไม่หลัง'ปิ่น'เออบ้าง
เลื่อนลดภาษีน้ำตาลไทย7ปี

(ฐานเศรษฐกิจ.24-26 ต.ค.2545)

ปิ่น เป็นการละคำหน้า คำเต็มคือ ฟิลิปปิ่น

สาโทแรงกินแซร์เปียร์ข้าง

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11 ธ.ค.2545)

แซร์ มาจากคำเต็มว่า มาเก็ต แซร์ (Market Share) หมายถึง ส่วนแบ่งตลาด เปอร์เซนต์ ยอดขายสินค้าที่ห้อยโดยหนึ่งคิดเป็นสัดส่วนต่อยอดขายทั้งหมดของสินค้าประเภทเดียวกันใน ห้องตลาด (วิทยากร เชียงกุล.2546:247)

อินโดฯ เหมินข้าวไทย

ลัมแผนซื้อ3แสนตัน

(ประชาชาติธุรกิจ.29ส.ค.-1 ก.ย. 2545)

อินโดฯ เป็นการละคำหลัง คำเต็มคือ อินโดนีเซีย

การใช้คำละ เป็นการละคำในภาษาไทยและภาษาอังกฤษมี 3 ลักษณะได้แก่ การละคำต้น เช่น ยัน, อิง, เน็ต,แซร์ เป็นต้น การละคำกลาง เช่น มหา'ลัย ,มอ'ไซค์ เป็นต้น และการละคำท้าย เช่น งบฯ, จันท์, โบรกฯ, คอมพ์ เป็นต้น การละคำท้ายจะใช้เครื่องหมายไปยาลน้อยกำกับแสดง การละคำในคำสหายนามและคำวิสหายนามหรือในชื่อเฉพาะซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไป พบอย่างเป็น ระบบเฉพาะการละคำในภาษาไทย การเขียนคำละในพาดหัวข่าวช่วยประหยัดเนื้อที่ในหน้ากระดาษ เป็นการใช้คำที่สั้นได้ใจความ ทำให้พาดหัวข่าวกระชับแต่สื่อความชัดเจน การใช้คำละเป็นการนำคำ ที่ใช้พูดและเขียนสั้นๆ กันในชีวิตประจำวันอยู่แล้วมาใช้ ทำให้อ่านแล้วเข้าใจได้รวดเร็ว

3.1.5 การใช้คำประสม

การใช้ภาษาในส่วนของภาษาพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจ มีการสร้างคำขึ้นเพื่อใช้ในการ รายงานข่าวให้น่าสนใจ เป็นการสร้างให้คำมีเสน่ห์แปลกใหม่ เพื่อชวนให้ผู้อ่านสนใจ โดยการนำคำที่ เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือบุคคลหรือสิ่งของตามข่าวมาสร้างคำขึ้นด้วยการประสมคำ

“การประสมคำ” คือ การนำคำสองคำหรือมากกว่านั้นมาประสมรวมกันเข้าเป็นคำใหม่ ให้ เกิดความแปลกใหม่ทางภาษา จนเป็นที่ดึงดูดใจผู้อ่าน ช่วยให้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทาง เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาปรากฏคำประสมหลายคำที่ช่วยอธิบายถึงสถานการณ์ทางสังคม และเศรษฐกิจ นโยบายของภาครัฐ และความคิดมุมมองของบุคคลฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในช่วงเวลา ดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

การใช้คำประสมในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 มีดังต่อไปนี้

ทรท.ขวางกระทุ้ทักษิณชุกหุ้น
ปธ.สภาส่งเสริมความ-ปชป.จวกยับ

(กรุงเทพธุรกิจ.27เม.ย.2544)

ชุกหุ้น เป็นคำประสมระหว่างคำกริยา คือ ชุก หมายถึง หมกซ่อนไว้ในที่มืดชิดเช่น ตามซอก ตามมุม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:382) ประสมกับคำว่า หุ้น เป็นคำนาม หมายถึง ส่วนที่ลงทุนเท่ากันในการค้าขาย เป็นต้น หน่วยลงทุนแต่ละหน่วยมีมูลค่าเท่าๆกัน ซึ่งรวมกันเป็นทุนเรือนหุ้นของบริษัทจำกัด (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:1297)

ดังนั้นคำว่า ชุกหุ้น หมายถึง การปิดบังทรัพย์สินโดยนำหุ้นของตนเองไปใส่ไว้ว่าเป็นทรัพย์สินของผู้อื่น ซึ่งเป็นบุคคลใกล้ชิด เพื่อหลีกเลียง การตรวจสอบจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) (ทักษิณานุกรม(พจนานุกรมฉบับทักษิณ).2547:19-20) ในบริบทนี้กล่าวถึงพฤติกรรม พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ที่ถูกกล่าวหาว่าปิดบังทรัพย์สินด้วยวิธีการดังกล่าว

คิดใหม่ทำใหม่ลากก่อสร้างเข้าไปอีก2ปีทำสูญเงิน1ล้านล้าน
สุวรรณภูมิระล่ำ
IRTAตอกหน้า "ศูนย์การบินภูมิภาค"หลุดมือ

(ฐานเศรษฐกิจ.15-18 เม.ย.2544)

คิดใหม่ เป็นคำประสมระหว่างคำกริยา คือ คิด หมายถึง ทำให้ปรากฏเป็นรูปหรือประกอบให้เป็นรูปหรือเป็นเรื่องขึ้นในใจ, ไคร่ครวญ, ไตร่ตรอง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:251) ประสมกับคำว่า ใหม่ เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ข้า เช่น พุดใหม่ ทำใหม่ อ่านใหม่ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1316) คิดใหม่ หมายถึง คิดสร้างสรรค์ คิดสิ่งใหม่ๆ

ทำใหม่ เป็นคำประสมระหว่างคำกริยา คือ ทำ หมายถึง กระทำ, ประกอบขึ้น, ผลิตขึ้น, สร้างขึ้น, ก่อขึ้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:526) ประสมกับคำว่า ใหม่ เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ข้า เช่น พุดใหม่ ทำใหม่ อ่านใหม่(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1316) ทำใหม่ คือ กระทำสิ่งใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์

ดังนั้นคำว่า **คิดใหม่ทำใหม่** คือ การคิดและกระทำสิ่งใหม่ๆ เป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นคำขวัญประจำพรรคไทยรักไทย

เครื่องทศวรรษวิกฤติตั้มยำกุ้ง
แบ่งก็ไม่สร้างใช้ เครดิตกูไม่กลับ

(ฐานเศรษฐกิจ.1-4 ก.ค.2544)

วิกฤติตั้มยำกุ้ง เป็นคำประสมระหว่างคำวิเศษณ์คือคำว่า วิกฤติ หมายถึง อยู่ในชั้นล่อแหลม ต่ออันตราย เช่น การเมืองอยู่ในชั้นวิกฤติ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1070) ประสมกับคำว่า ตั้มยำกุ้ง เป็นคำนามหมายถึง ตั้มยำที่ใส่กุ้ง (สแลง) โดยนัยหมายถึงประเทศไทยใน คำว่า ตั้มยำกุ้งดีชีส หมายถึง วิกฤติทางเศรษฐกิจที่เริ่มจากประเทศไทย (พจนานุกรมฉบับมติชน. 2547:340)

ดังนั้นคำว่า วิกฤติตั้มยำกุ้ง หมายถึง วิกฤติการณ์ทางการเงินและเศรษฐกิจที่ประเทศไทย ประสบเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ซึ่งผ่านมากี่ทศวรรษ

ทักษิณชูลาก'จอมฮั่ว'เข้าคุก
เรียก100ผู้รับเหมาเปิดใจสาธยายคอร์ปชั่น
แฉปัญหาลามหนักแข่งตัดราคาทิ้ง400สัญญา

(กรุงเทพธุรกิจ.5 ก.ค.2544)

จอมฮั่ว เป็นคำประสมระหว่างคำนามคือ จอม หมายถึง ปลายสุดของสิ่งของที่มีฐานกว้าง โดยปริยายหมายถึง ยอด , ยอดสุด (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:220) ประสมกับคำว่า ฮั่ว เป็น คำกริยาหมายถึง สมคบกันด้านการค้าหรือการประมูลโดยมุ่งหวังกีดกันการแข่งขัน เพื่อผลกำไรหรือ ประโยชน์ของกลุ่มตน (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:997)

ดังนั้นคำว่า จอมฮั่ว หมายถึง คนที่มีอำนาจกีดกันสิทธิการประมูลเพื่อหวังผลกำไรหรือเพื่อ ผลประโยชน์ของพวกเขา

ไวย'นิยมไทย'กีดกันการค้า
คอมพิวเตอร์-ยาเจ็ง!

(ประชาชาติธุรกิจ.22-24 ต.ค.2544)

นิยมไทย เป็นคำประสมระหว่างคำกริยาคำว่า นิยม หมายถึง ชมชอบ ,ยอมรับนับถือ, ขึ้น ชมยินดี, ใช้ประกอบท้ายคำสมาสบางคำมีความหมายว่า ลัทธิ เช่น ชาตินิยม สังคมนิยม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:589) ประสมกับคำว่า ไทย เป็นคำนามหมายถึง ชื่อ ประเทศและชนชาติที่อยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนติดต่อกับลาว เขมร มาเลเซีย และ พม่า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:548)

ดังนั้นคำว่า **นิยมไทย** หมายถึง นิยมความเป็นไทย ซึ่งจากข่าว นิยมไทย หมายถึง นิยมสินค้าไทย

ดิง'ทักษิณ'ใช้กฎหมายเบ็ดเสร็จ

ทูป'เอกยุทธ'ยึดทรัพย์700ล.

(ประชาชาติธุรกิจ.22-24 ต.ค.2544)

กฎหมายเบ็ดเสร็จ เป็นคำประสมระหว่างคำนามคือ กฎหมาย หมายถึง กฎที่สถาบันหรือผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐตราขึ้นหรือที่เกิดขึ้นจากจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือ เพื่อใช้ในการบริหารประเทศ เพื่อใช้บังคับบุคคลให้ปฏิบัติตามหรือเพื่อกำหนดระเบียบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือระหว่างบุคคลกับรัฐ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:4) ประสมกับคำว่า เบ็ดเสร็จ เป็นคำวิเศษณ์หมายถึง รวมด้วยกัน,รวมหมดด้วยกัน เช่น รวมเบ็ดเสร็จ ราคาเบ็ดเสร็จ, ครอบคลุมทุกรูปแบบ เช่น สงครามเบ็ดเสร็จ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:636)

ดังนั้นคำว่า **กฎหมายเบ็ดเสร็จ** หมายถึง การที่รัฐบาลใช้อำนาจเบ็ดเสร็จทั้งอำนาจบริหาร ตุลาการและนิติบัญญัติ ในการบริหารประเทศ

ไฟได้ยังไซนฉก.ปะทะใจ

'ปู่'ชีปมค้ายา-ผลประโยชน์

(กรุงเทพธุรกิจ.17 มี.ค.2545)

ไฟได้ เป็นคำประสมระหว่างคำนามกับคำนามคำว่า ไฟ หมายถึง สิ่งที่เป็นความร้อนเกิดจากการเผาไหม้ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:647) โดยเปรียบเทียบหมายถึง ปัญหา,วิกฤตการณ์ ประสมกับคำว่า ได้ มาจากคำว่า ภาคได้ ดังนั้นคำว่า **ไฟได้** จึงหมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาคใต้ 3 จังหวัดชายแดนใต้แก่ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

แปรรูปอีตริรัฐวิดแสนล.

แผนขายหุ้นรัฐวิสาหกิจโปะหนี้กองทุนฟื้นฟูเสียดูด

(ฐานเศรษฐกิจ.19-22 พ.ค.2545)

กองทุนฟื้นฟู เป็นคำประสมระหว่างคำนามคือ กองทุน หมายถึง เงินหรือทรัพย์สินที่เอามารวมเป็นก้อนเดียวกันเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:87) ประสมกับคำว่า ฟื้นฟู เป็นคำกริยา หมายถึง ทำให้กลับเจริญงอกงามขึ้นมาใหม่ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:813)

ดังนั้นคำว่า กองทุนฟื้นฟู หมายถึง กองทุนที่นำเงินมารวมกันเพื่อพัฒนาสิ่งใดให้ดีขึ้น ซึ่ง กองทุนฟื้นฟูเป็นชื่อของ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนากระบวนการเงิน ซึ่งรัฐบาลจัดตั้งขึ้น

ทั้งทรัพยากรมนุษย์
ไทย-เทศจับมือรวบรวบ

(ฐานเศรษฐกิจ.15-17 ส.ค.2545)

รวบรวบ เป็นคำประสมระหว่างคำกริยา คือคำว่า รวบ หมายถึง ได้มาก เช่นวันนี้รวบปลา มีมากเช่น รวบทรัพย์ รวบที่ดิน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:927) ประสมกับคำ ว่า รวบ เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ไม่มีเสียง เช่น นิ่งรวบ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542:282) ดังนั้นคำว่า รวบรวบ หมายถึง รวบรวบๆ กระทำการให้ร่ำรวบโดยไม่ให้ใครรู้

ผลวิจัยที่บ้านเอื้ออาทร'พลาดเป้าคนจน

(กรุงเทพธุรกิจ.20 ส.ค.2546)

บ้านเอื้ออาทร เป็นการประสมคำระหว่างคำนามคือ บ้าน หมายถึง ที่อยู่ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:623) ประสมกับคำว่า เอื้อ เป็นคำกริยา หมายถึง เอาใจใส่ มี น้ำใจ เช่น เอื้อแก่กัน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:1397) และประสมกับคำว่า อาทร เป็นคำนามมีความหมายว่า ความเอื้อเฟื้อ ความเอาใจใส่ ความห่วงใย (พจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:1363)

ดังนั้น บ้านเอื้ออาทร หมายถึง บ้านที่มีความเอาใจใส่ บ้านที่มีความห่วงใย ซึ่งจากข่าวคำ ว่า บ้านเอื้ออาทร คือ โครงการหนึ่งของรัฐบาล เป็นการสร้างบ้านที่มีต้นทุนต่ำเพื่อให้ประชาชนผู้มี รายได้น้อยสามารถซื้อเป็นเจ้าของได้

ชี้ขาด16ส.ค.นี้วัน5บ.ญี่ปุ่น สิงคโปร์ขอตั้งโรงงานรีไซเคิลบังหน้า
แลบ!ส่งขยะพิษท่วมไทย
แฉสั่งจ่อคอมพ์เก่า6หมื่นตัวรีบิวต์ขายใหม่

(ฐานเศรษฐกิจ.15-17 ส.ค.2545)

ขยะพิษ เป็นคำประสมระหว่างคำนามกับคำนามคือ ขยะ หมายถึง ส่วนเหลือใช้จากฝีมือ มนุษย์ (พจนานุกรมฉบับมติชน:2547.117) ประสมกับคำว่า พิษ หมายถึง สิ่งที่เป็นอันตรายแก่ ร่างกายหรือจิตใจ (พจนานุกรมฉบับมติชน:2547.626)

ดังนั้นคำว่า ขยะพิษ หมายถึง สิ่งที่เหลือใช้และเป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจมนุษย์ ซึ่งจากข่าวหมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ที่ตกค้างและหมดสภาพที่ต่างประเทศจะนำมาทิ้งในประเทศไทย โดยใช้วิธีตั้งโรงงานรีไซเคิลและทิ้งขยะส่วนที่เหลือไว้ในประเทศไทย

สาวเล็กโยงโยอดีตบิกซาราชการเพียบชิดเส้นตาย60วันพ้นธงใครเอื้อเอกชน!

เปิดแฟ้มลับวงแหวนได้

ส.ต.ง.ยื่นทักษิณเชือดมหกรรมฮั่ว3หมื่นล.

(ฐานเศรษฐกิจ.12-14ก.ย.2545)

มหกรรมฮั่ว เป็นคำที่ประสมระหว่างคำนามกับคำกริยา คือคำว่า มหกรรม หมายถึง การฉลอง, การบูชา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:837) ประสมกับคำว่า ฮั่ว เป็นคำกริยาหมายถึง ร่วมหัวกัน, ร่วมกระทำการสมยอมกันในการเสนอราคาเพื่อมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:1405)

ดังนั้นคำว่า มหกรรมฮั่ว หมายถึง การร่วมตัวกันเพื่อสมยอมกันในการเสนอราคาประมูลครั้งยิ่งใหญ่

ยกเลิกกฎหมาย11ฉบับวุ่น

หวั่นต่างชาติถอนทับลงทุน

ศาลยันไม่ใช่ 'กม.ขายชาติ'ดึงรัฐอย่าบ้าจี้

(ประชาชาติธุรกิจ.28-30ต.ค.2545)

กม.ขายชาติ เป็นคำประสมระหว่างคำนามคือคำว่า กม. หรือกฎหมาย หมายถึง กฎที่สถาบันหรือผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐตราขึ้นหรือที่เกิดขึ้นจากจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ เพื่อใช้บังคับบุคคลให้ปฏิบัติตาม หรือเพื่อกำหนดระเบียบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือระหว่างบุคคลกับรัฐ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:4) ประสมกับคำว่า ขาย เป็นคำกริยาหมายถึง เอาของแลกเปลี่ยนตรา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:183) และประสมกับคำว่า ชาติ เป็นคำนามหมายถึง ประเทศ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:359)

ดังนั้นคำว่า กม.ขายชาติ หมายถึง กฎหมายที่เอื้อผลประโยชน์ให้แก่ต่างชาติเปรียบเหมือนการเอากฎหมายแลกเปลี่ยนตราต่างชาติที่จะมาลงทุนในประเทศ จากข่าวคำว่า กม.ขายชาติ คือ กฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจที่เอื้อผลประโยชน์ให้นักลงทุนต่างชาติ เพื่อดึงดูดให้เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น

กรมส่งเสริมฯ สารภาพชื่อเกินจริงแสนต้น
 สว.ไล่เบี้ยปุ๋ยอินทรีย์ ชี้ทุจริตเชิงนโยบาย

(กรุงเทพธุรกิจ.15 พ.ย.2545)

ทุจริตเชิงนโยบาย เป็นคำประสมที่เกิดจากการนำคำนามคือ คำว่า ทุจริต หมายถึง ความประพฤติชั่ว (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:534) ประสมกับคำว่า เียง เป็นคำกริยา แปลว่า แ่งอน,กระบวนเช่น ทำเชิง เอาเชิง ; ทำที่,ท่วงที่ เช่น คุมเชิง หยั่งเชิง ลองเชิง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:371) และประสมคำว่า นโยบาย เป็นคำนาม หมายถึง หลักที่ถือเป็นแนวดำเนินการ วิธีดำเนินการ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:455)

ดังนั้นคำว่า **ทุจริตเชิงนโยบาย** หมายความว่า การทุจริตโดยใช้นโยบายที่เอื้อประโยชน์พวกพ้อง ซึ่งจากข่าว ทุจริตเชิงนโยบาย หมายถึง การทุจริตที่มีความซับซ้อนเป็นวงจรความสัมพันธ์ระหว่างการเมือง กลุ่มทุนและกลไกป้องกันการผูกขาดโดยกลุ่มเข้าไปกุมอำนาจทางการเมืองและมีส่วนกำหนดนโยบายที่เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มทุนของตนบางครั้งใช้คำว่าคอร์ปชั่นเชิงนโยบาย (ทักษิณานุกรม(พจนานุกรม ฉบับทักษิณ).2547: 77-78)

ธุรกิจ'เติมอารมณ์'แรงแซง'ไฮเทค'

(กรุงเทพธุรกิจ.2 ม.ค.2546)

ธุรกิจเติมอารมณ์ เป็นคำประสมระหว่างคำนามคือคำว่า ธุรกิจ หมายถึง การงานประจำเกี่ยวกับอาชีพค้าขาย หรือกิจการอย่างอื่นที่สำคัญและไม่ใช่อารมณ์ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:557) ประสมกับคำว่า เติม เป็นคำกริยา หมายถึง เพิ่มสิ่งที่บกพร่องอยู่ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:477) และประสมกับคำว่า อารมณ์ เป็นคำนาม หมายถึง สิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตโดยผ่านทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:1367)

ดังนั้นคำว่า **ธุรกิจเติมอารมณ์** เป็นคำที่มีความหมายกว้างถึงอาชีพที่ให้บริการแก่ลูกค้า เพื่อให้ได้รับความพึงพอใจทางอารมณ์เป็นสำคัญ จากข่าวคำว่า ธุรกิจเติมอารมณ์ มีความหมายเฉพาะเจาะจงถึง ธุรกิจสปา ซึ่งได้รับความนิยมมาก

เพิ่มบ้านเดี่ยวหมื่นหลังเปิดทำเลรอบกรุง

ปักธงคลอง5-ร่มเกล้า-หนองจอก

รับกระแส'เอื้ออาทรพีเวอร์'

(ประชาชาติธุรกิจ.20-23ก.พ.2546)

เอื้ออาทรฟิเวอร์ เป็นคำประสมระหว่างคำไทยคือ เอื้ออาทร หมายถึง ความเอาใจใส่ ความห่วงใย ซึ่งนำมาจากชื่อโครงการหนึ่งของรัฐบาล คือ โครงการบ้านเอื้ออาทร ประสมกับคำว่า ฟิเวอร์ (fever) หมายถึง เป็นที่นิยมอย่างมากในมหาชน ดังนั้นคำว่า **เอื้ออาทรฟิเวอร์** หมายถึง โครงการบ้านเอื้ออาทรที่ประชาชนนิยมเป็นอย่างมาก

‘เทสโก’รับวางขายอาหารไทย-สินค้าโอท็อป

(กรุงเทพธุรกิจ.2 ก.ย.2546)

สินค้าโอท็อป เป็นคำประสมระหว่างคำไทยคือคำว่า สินค้า หมายถึง สิ่งของที่ซื้อขายกัน เช่น ร้านนี้มีสินค้านานาชนิด (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1193) ประสมกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า โอท็อป มาจากคำว่า one tombol one product คือโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการหนึ่งของรัฐบาล ดังนั้นคำว่า **สินค้าโอท็อป** คือ สินค้าจากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

จีรัฐเตะเบรกศก.ร้อน

บิกปุ่นใหญ่หวั่นหั่น-อสังหาฯสูงเกินจริง

(ประชาชาติธุรกิจ.11-14ก.ย.2546)

เศรษฐกิจร้อน เป็นคำประสมระหว่างคำนาม คือ เศรษฐกิจ หมายถึง งานอันเกี่ยวกับการผลิตแจกจ่าย และบริโภคใช้สอยสิ่งต่างๆ ของชุมชน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1106) ประสมกับคำว่า ร้อน เป็นคำวิเศษณ์หมายถึง ความรู้สึกตามผิวหนังเหมือนถูกไฟ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:726) ในบริบทนี้ ร้อน หมายถึง ได้รับความนิยม

ดังนั้นในบริบทนี้คำว่า **เศรษฐกิจร้อน** หมายถึง เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากประชาชนนิยมออกมาลงทุน

‘เก็ตออน’จุดโมเดลธุรกิจใหม่แทงสลาก2ตัว3ตัวผ่าน ‘3ยักษ์มือถือ’กว่า20ล้านราย
เปิดบ่อนแทงหวยออนไลน์
คลิกSMSผ่านระบบมือถือ

(ฐานเศรษฐกิจ.25-27ก.ย.2546)

หวยออนไลน์ เป็นคำประสมระหว่างคำไทยคือ คำว่า หวย หมายถึง สลากกินแบ่ง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:1275) ประสมกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า ออนไลน์ (on-line) หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์

ดังนั้นคำว่า หว่ยออนไลน์ หมายถึง การซื้อขายสลากกินแบ่งและจ่ายรางวัลสลากเลขท้าย 2ตัว3ตัวผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการ

แนะตั้งองค์กรใหม่คุมแหล่งเงินคนจนต่อยอดเศรษฐกิจรากหญ้า
รพท.ปฎิวัติแบ่งกัจัดระเบียบศก.

(กรุงเทพธุรกิจ.7 ต.ค.2546)

เศรษฐกิจรากหญ้า เป็นการประสมคำระหว่างคำนามกับคำนามคือ เศรษฐกิจ หมายถึง งานอันเกี่ยวกับการผลิตการจำหน่ายแจกและการบริโภค ใช้สอยสิ่งต่างๆ ของชุมชน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:1106) ประสมกับคำว่า รากหญ้า ซึ่งเป็นนามนัย หมายถึง ประชาชนผู้มีรายได้น้อย

ดังนั้นคำว่า เศรษฐกิจรากหญ้า หมายถึง การผลิต จำหน่ายและบริโภค ตลอดถึงการใช้ สอยของประชาชนผู้มีรายได้น้อย

เดือน'ทักษิณมิกส์'ไฟฟ้า-ไม่ยั่งยืน
'โฆษณาชวนเชื่อ'เกินจริง

(ประชาชาติธุรกิจ.5-7ม.ค.2547)

ทักษิณมิกส์ เป็นคำประสมระหว่างคำว่า ทักษิณ หรือ นายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร ประสมกับคำว่า อีโคโนมิกส์ หมายถึง เศรษฐศาสตร์ มีความหมายว่า เศรษฐศาสตร์ระบบทักษิณ คือ ทฤษฎีการบริหารประเทศไทยภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาระบบ ทุนให้เติบโตและให้ความสำคัญกับคนระดับรากหญ้าให้เข้าถึงทุน และการบริหารประเทศโดยคำนึง ถึงคนหมู่มากเป็นหลัก (ทักษิณานุกรม(พจนานุกรมฉบับทักษิณ).2547:77-57) ซึ่งจากข่าวเป็น การวิพากษ์แนวคิดทักษิณมิกส์ว่ากระตุ้นให้เศรษฐกิจดีขึ้นแต่ไม่ยั่งยืน

เดือนทำลายวินัยการเงินประชาชน กระตุ้นชนชั้นกลางก่อหนี้เพิ่ม
มีนสูตรล้างจนทักษิณ
ระดมเงินทุนมาจากไหน

(ฐานเศรษฐกิจ.11-13ธ.ค.2546)

สูตรล้างจน เป็นคำประสมระหว่างคำนามคำว่า สูตร หมายถึง กฎสำหรับนำไปปรับใช้ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:883) ประสมกับคำกริยาว่า ล้าง หมายถึง ชำระ ทำให้สะอาด,กำจัด

ให้หมดไป ทำให้สิ้นไป (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:771) ประสมกับคำวิเศษณ์คือ จน หมายถึง ยากลำบาก ขัดสน (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:215)

ดังนั้นคำว่า **สูตรล้างจน** หมายถึง กฎที่ให้ปฏิบัติเพื่อแก้ไขกำจัดความขัดสนให้หมดไป ซึ่งมาจากนโยบายของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาความยากจนให้กับประชาชน จึงให้ประชาชนมาขึ้นทะเบียนคนจน เพื่อแก้ไขให้หายจากการเป็นคนจน ซึ่งเป็นปัญหาว່รัฐบาลจะระดมหาเงินทุนมาจากไหน

ก.ล.ต.จัดแผนลดวงเงินบัญชีเงินสดเล่นงาน-ตั้งทีมเกาะติดสร้างราคา
ดัชนีรูด21จุดรับทักษิณสั่งจับปันหุ้น

(กรุงเทพธุรกิจ.7ม.ค.2547)

ปันหุ้น เป็นคำประสมระหว่างคำว่า ปัน เป็นคำกริยา หมายถึง ทำให้หมุน, ทำให้เวียน, ทำให้หมุนกลับไปกลับมา (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:550) ประสมกับคำว่า หุ้น เป็นคำนาม หมายถึง ส่วนที่ลงทุนเท่ากันในการค้าขาย เป็นต้น หน่วยลงทุนแต่ละหน่วยมีมูลค่าเท่าๆ กัน ซึ่งรวมกันเป็นทุนเรือนหุ้นของบริษัทจำกัด (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:1297)

ดังนั้นคำว่า **ปันหุ้น** หมายถึง ใช้เล่ห์ทางการตลาดทำให้ราคาหุ้นขึ้นสูง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:551)

วิกฤติไก่ฟ่นพิษอุตสาหกรรมสัตว์

(ฐานเศรษฐกิจ.22-24 ม.ค.2547)

วิกฤติไก่ เป็นคำประสมระหว่างคำวิเศษณ์คือคำว่า วิกฤติ หมายถึง อยู่ในชั้นล่อแหลมต่ออันตราย เช่น การเมืองอยู่ในชั้นวิกฤติ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1070) ประสมกับคำว่า ไก่ เป็นคำนามหมายถึง สัตว์ปีกจำพวกนก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542:157)

ดังนั้นคำว่า **วิกฤติไก่** หมายถึง ภาวะที่ไก่อยู่ในชั้นวิกฤติอันตราย จากข่าว วิกฤติไก่ คือ เหตุการณ์ใช้หวัดนกระบาดในประเทศไทยมีผลกระทบต่อการเกษตรและอุตสาหกรรมไก่สดแช่แข็ง ส่งผลให้เกษตรกรและอุตสาหกรรมไก่แช่แข็งเกิดวิกฤติ

ฆ่าหมู่มุขเจียนับล้านตัว สังเวตต่างชาติปิดตลาดส่งออกไก่ไทย

มรสุมถล่มครัวโลก

หวัตนกจุดจีดีพี0.1%

(ฐานเศรษฐกิจ.25-28 ม.ค.2547)

ครัวโลก เป็นคำประสมระหว่างคำนามกับคำนามคือคำว่า ครัว หมายถึง โรงเรือนหรือบริเวณหนึ่งของบ้านสำหรับเป็นที่ทำอาหาร (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:164) ประสมกับคำว่า โลก หมายถึง แผ่นดิน (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:790) ในบริบทนี้ โลก หมายถึง ประเทศต่างๆ บนโลก ดังนั้นคำว่า **ครัวโลก** หมายถึง แหล่งผลิตอาหารสำคัญของโลก ในที่นี้คือ นโยบายของรัฐบาลที่มุ่งสร้างประเทศไทยให้มีชื่อเสียงในฐานะเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของโลก

ธุรกิจแหล่งบัตรไฮเทค6.3พันล.

หวั่นล็อกสเปก/เงื่อนไขพิสดาร

(ฐานเศรษฐกิจ.18-21ม.ค.2547)

บัตรไฮเทค เป็นคำประสมระหว่างคำไทยคือคำว่า บัตร หมายถึง แผ่นเอกสารแสดงสิทธิของผู้ใช้ เป็นต้น มักทำด้วยกระดาษรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเช่น บัตรประจำตัว บัตรเลือกตั้ง บัตรสมนาคุณ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.254 :616) ประสมกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า ไฮเทค (high-tech)หมายถึง สิ่งที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

ดังนั้นคำว่า **บัตรไฮเทค** หมายถึง บัตรที่เป็นเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งจากข่าวนี้นี้ บัตรไฮเทค หมายถึง บัตรประจำตัวประชาชนอเนกประสงค์ (smart card) ที่บรรจุข้อมูลรายละเอียดของผู้ถือบัตรในแถบแม่เหล็ก

ไทยขึ้นแท่นฮับภูมิภาค

'การบิน-พลังงาน-สุขภาพ'เยี่ยม

(ประชาชาติธุรกิจ.5-7ม.ค.2547)

ฮับภูมิภาค เป็นคำประสมระหว่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคือ ฮับ (hub) หมายถึง จุดศูนย์กลาง ประสมกับคำว่า ภูมิภาค เป็นคำไทยหมายถึง อาณาบริเวณที่มีลักษณะบางอย่างเช่น ลักษณะทางธรรมชาติ ทางเศรษฐกิจ ทางวัฒนธรรม ทางการเมืองคล้ายคลึงกันจนสามารถจัดเข้าพวกกันได้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:825)

ดังนั้นคำว่า **ฮับภูมิภาค** หมายถึง ศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชีย จากข่าวคำว่า ฮับภูมิภาค เป็นความคาดหวังของรัฐบาลที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางภูมิภาคด้านการบิน พลังงานและ สุขภาพของภูมิภาคเอเชีย

**เครดิตประเทศหลุดต่างชาติไม่เชื่อถือ
ใช้'ซัมมิตหวัดนก'ล้างภาพหมกเม็ด**

(ประชาชาติธุรกิจ.29-1ก.พ.2547)

เครดิตประเทศ เป็นคำประสมระหว่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคือคำว่า เครดิต (credit) หมายถึง ความน่าเชื่อถือ ประสมกับคำภาษาไทยคือคำว่า ประเทศ หมายถึง บ้านเมืองแว่นแคว้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:661) ดังนั้นคำว่า เครดิตประเทศ หมายถึง ความน่าเชื่อถือของประเทศ

ซัมมิตหวัดนก เป็นคำประสมระหว่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคือ คำว่า ซัมมิต (summit) หมายถึง การประชุมสุดยอด ประสมกับคำว่า หวัดนก หมายถึง โรคไข้หวัดนกที่กำลังระบาดอยู่ในประเทศขณะนั้น ดังนั้นคำว่า ซัมมิตหวัดนก หมายถึง การประชุมสุดยอดผู้นำระดับประเทศเพื่อร่วมแก้ปัญหาไข้หวัดนก

**มหกรรมกินไก่ได้ผลโพลลี้ชีคนเชื่อมั่น
'ทักษิณ'ให้คำมั่น2วันไทยไร้พื้นที่สีแดง**

(กรุงเทพธุรกิจ.8ก.พ.2547)

มหกรรมกินไก่ เป็นคำประสมระหว่างคำว่า มหกรรม เป็นคำนามหมายถึง การฉลอง, การบูชา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:837) ประสมกับคำกริยา กิน หมายถึง เคี้ยว กลืน เช่น กินข้าว (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:87) และประสมกับคำนามคำว่า ไก่ หมายถึง สัตว์ปีกจำพวกนก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:157)

ดังนั้นคำว่า **มหกรรมกินไก่** หมายถึง การร่วมกันจัดงานฉลองด้วยการบริโภคอาหารที่ทำจากเนื้อไก่ จากข่าวเนื่องจากเหตุการณ์ไข้หวัดนกระบาดในประเทศไทยมีผลกระทบต่อการเกษตรและอุตสาหกรรมไก่แช่แข็ง จนทำให้รัฐบาลต้องจัดมหกรรมกินไก่ไทยปลอดภัย 100 เปอร์เซนต์ขึ้น เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นว่าไก่ของไทยปลอดภัยจากเชื้อไข้หวัดนกเมื่อผ่านกรรมวิธีทำให้สุกด้วยอุณหภูมิที่สูง สามารถนำมาบริโภคได้อย่างไร้กังวล

หลังจาก'เมืองแพชั่น'ป่วนอุตสาหกรรม
ล้นจุดกระแสโปรโมตแบรนด์ไทย

(ประชาชาติธุรกิจ.12-15 ก.พ.2547)

แบรนด์ไทย เป็นคำประสมระหว่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคือคำว่า แบรินด์ (brand) หมายถึง ยี่ห้อ ตราสินค้า ประสมกับคำว่า ไทย หมายถึง ชื่อประเทศหนึ่งในทวีปเอเชีย,ชื่อประชากร ภาษา และตัวอักษรของประเทศไทย (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:443) ดังนั้นคำว่า แบรินด์ไทย หมายถึง สินค้าซึ่งเป็ยี่ห้อของประเทศไทย

เมืองแพชั่น เป็นคำประสมระหว่างคำไทยคือ คำว่า เมือง หมายถึง ประเทศ ประสมกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า แพชั่น หมายถึง สมัยนิยม ดังนั้นคำว่า เมืองแพชั่น มาจากชื่อ โครงการ กรุงเทพฯเมืองแพชั่น ซึ่งส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางแพชั่นแห่งเอเชีย

แผนกการเมืองรวยและ
ตั้งกองทุนอำพรางชื่อ-โกยหุ้นจอง

(ประชาชาติธุรกิจ.8-10มี.ค.2547)

รวยและ เป็นคำประสมระหว่างคำกริยา คือคำว่า รวย หมายถึง ได้มากเช่นวันนี้รวยปลา, มีมากเช่น รวยทรัพย์ รวยที่ดิน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:927) ประสมกับคำว่า ละ เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง เปื่อยแหลกเหลวจนไม่เป็นรูปเดิม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1034)ซึ่งมีความหมายในเชิงสแลงว่า เป็นจำนวนมากเช่นเดียวกับคำว่า รับละ ในบริบทนี้ รวยละ หมายถึง ร่ำรวยมาก

แฉปมฉาวชักฟอกรัฐบาล
จุดตายผลประโยชน์ทับซ้อนอื้อ

(ประชาชาติธุรกิจ.15-18 เม.ย.2547)

ผลประโยชน์ทับซ้อน เป็นการประสมคำระหว่าง ผลประโยชน์ กับคำว่า ทับซ้อน ซึ่งคำว่า ผลประโยชน์ เป็นคำซ้อนที่เป็นคำนาม มาจากคำว่า ผล หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการกระทำ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:726) ซ้อนกับคำว่า ประโยชน์ หมายถึง สิ่งที่มีผลใช้ได้ดีสมกับที่คิดมุ่งหมายไว้,สิ่งที่เป็นผลดีหรือเป็นคุณ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:665) ดังนั้นคำว่า ผลประโยชน์ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำและเป็นผลดี

ทับซ้อน เป็นคำซ้อนที่เป็นคำกริยาคือคำว่า ทับ หมายถึง วางข้างบน, ซ้อนข้างบน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:520) ส่วนคำว่า ซ้อน หมายถึง วางทับกัน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:376) คำว่า **ทับซ้อน** มีความหมายว่า ทับกันซ้อนกัน

ดังนั้นคำว่า **ผลประโยชน์ทับซ้อน** หมายถึง ผลดีที่เกิดจากการกระทำบางอย่างแล้วส่งผลย้อนกลับมาถึงผู้กระทำนั้นได้ จากข่าวคำว่า ผลประโยชน์ทับซ้อน หมายถึง การได้ทั้งผลประโยชน์สาธารณะและได้ทั้งประโยชน์ส่วนตัวที่อาจออกมาในรูปของการเอื้อประโยชน์ต่อเครือญาติและพวกพ้องของคณะรัฐมนตรีฝ่ายรัฐบาล

ผลวิจัย2ปีย้อนหลังพบกระตุ่นจีดีพี0.93%

นักวิชาการจีรัฐหยุด 'ประชานิยม'

(กรุงเทพธุรกิจ.17พ.ค.2547)

ประชานิยม เป็นคำประสมระหว่างคำนามคือ ประชา หมายถึง หมู่คน เช่น อาณาประชาราษฎร์ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:525) ประสมกับคำกริยาคำว่า นิยม หมายถึง ชมชอบ ยอมรับนับถือ, ชื่นชมยินดี, ใช้ประกอบท้ายคำสมาสบางคำมีความหมายว่าลัทธิ เช่น ชาตินิยม สังคมนิยม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:589)

ดังนั้นคำว่า **ประชานิยม** หมายถึง ประชาชนนิยมชมชอบ ซึ่งจากข่าวคำว่า ประชานิยม มาจากคำว่า **นโยบายประชานิยม** หมายถึง นโยบายการบริหารประเทศโดยคำนึงถึงคนหมู่มากเพื่อสร้างความนิยม (ทักษิณานุกรม(พจนานุกรมฉบับทักษิณ).2547: 58)

'ไก่อลม'พาเหรดขอชดเชย

ตะลึง4อาทิตย์ฟุ้งพรวด60ล.ตัว

(ประชาชาติธุรกิจ.14-16 มิ.ย.2547)

ไก่อลม เป็นคำประสมระหว่างคำนามกับคำนาม คือคำว่า ไก่อ หมายถึง สัตว์ปีกจำพวกนก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:157) ประสมกับคำว่า ลม หมายถึง อากาศที่เคลื่อนที่ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:988) ซึ่งใช้เปรียบเทียบหมายถึงไม่มีตัวตน

ดังนั้นคำว่า **ไก่อลม** มีความหมายว่า ไก่อที่ไม่มีตัวตนจริง จากข่าวคือ จำนวนไก่อที่ตายด้วยโรคไข้หวัดนก ซึ่งทางรัฐบาลให้ประชาชนแจ้งจำนวนไก่อที่ตายแล้วจะจ่ายเงินชดเชยให้ แต่ปรากฏว่ามีจำนวนไก่อตายสูงมากจึงเกรงว่าจะเป็นไก่อลมที่ไม่มีจริง เนื่องมาจากประชาชนเจ้าของไก่อแจ้งจำนวนตัวเลขปลอมเพื่อให้ได้เงินชดเชยจำนวนมาก

“สมคิด”นำทีมลุยได้ตั้งกองทุนพันล้านแจกทุนการศึกษา
ยึด‘พักหนี้’3จังหวัดชายแดนใต้

(กรุงเทพธุรกิจ.15มิ.ย.2547)

พักหนี้ เป็นคำประสมระหว่างคำกริยาคือคำว่า พัก หมายถึง หยุดชั่วคราว เช่น พักผ่อน พักเครื่อง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:778) ประสมกับคำว่า หนี้ เป็นคำนาม หมายถึง เงินที่ผู้หนึ่งติดค้างอยู่จะต้องใช้ให้แก่อีกผู้หนึ่ง, หนี้สิน(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1251)

ดังนั้นคำว่า พักหนี้ จึงหมายถึง การหยุดชำระหนี้ชั่วคราว เป็นโครงการหนึ่งของรัฐบาล ที่ พักชำระหนี้เกษตรกรใน 3จังหวัดชายแดนภาคใต้คือ ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส

การใช้คำประสมในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เป็นการสร้างคำขึ้นเพื่อใช้อธิบายสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในเศรษฐกิจและสังคมเช่น ธุรกิจเติมอารมณ์, บ้านเอื้ออาทร, หวยออนไลน์, สินค้าโอท็อป เป็นต้น และเพื่อใช้อธิบายเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมเช่น พักหนี้, ชัมมิตหวัดนก, วิกฤติไก่ ,เมืองแพชั่น เป็นต้น และพฤติกรรมทุจริตทางการเงิน เช่น ชุกหุ้น,ทุจริตเชิงนโยบาย, มหกรรมฮั้ว, ปั่นหุ้น, จอมฮั้ว, โกล่ม เป็นต้น การใช้ประสมคำ เป็นการสร้างภาษาให้มีเสน่ห์สร้างความน่าสนใจให้กับพาดหัวข่าวด้วยถ้อยคำภาษาที่แปลกตาและสะท้อนให้เห็นสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในช่วงเวลาดังกล่าว

3.1.6 การใช้คำภาษาต่างประเทศ

การใช้คำภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย โดยวิธีการเขียนทับศัพท์เลียนเสียงคำจากภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศเป็นอีกวิธีการหนึ่งในการรับเอาคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ หมายถึง การนำคำภาษาต่างประเทศมาเขียนเป็นภาษาไทย โดยการเขียนเลียนแบบตามวิธีการออกเสียงคำในภาษาต่างประเทศ หรือการเขียนด้วยตัวอักษรในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มาจากภาษาอังกฤษและภาษาจีน

ในการเขียนพาดหัวข่าวที่มีเนื้อที่จำกัด คำบางคำในภาษาไทยอาจใช้จำนวนตัวอักษรหลายตัว อาจไม่พอดีกับพื้นที่พาดหัวข่าวและอาจทำให้การเขียนพาดหัวข่าวสรุปความได้ไม่ครอบคลุม จึงใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนการเขียนคำภาษาไทย

การใช้คำภาษาต่างประเทศในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจพ.ศ.2544-2547 แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

3.1.6.1 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.1.6.2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาจีน

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.6.1 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นการเขียนเลียนแบบวิธีการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ จากการศึกษาภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ. 2544 - 2547 พบว่ามี การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษใน 2 ลักษณะคือ

3.1.6.1.1 คำทับศัพท์เศรษฐกิจ

3.1.6.1.2 คำทับศัพท์ทั่วไป

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.6.1.1 คำทับศัพท์เศรษฐกิจ

คำทับศัพท์เศรษฐกิจ เป็นการยืมคำศัพท์ด้านเศรษฐกิจจากภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเขียนทับศัพท์ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่

3.1.6.1.1.1 การเขียนด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ

3.1.6.1.1.2 การเขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทย

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.6.1.1.1 การเขียนด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ

การเขียนด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ คือ การเขียนคำศัพท์ด้านเศรษฐกิจ ธุรกิจ ซึ่งเป็นคำในภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คลื่นสงครามชุดGDPแผน9เหลือ4%

(ฐานเศรษฐกิจ.20-22ก.ย.2544)

GDP (Gross Domestic Product) หมายถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าสินค้าและบริการของประเทศที่ผลิตโดยผู้ประกอบการภายในประเทศ ไม่รวมรายได้สุทธิจากต่างประเทศ (วิทยากร เชียงกูล.2546:182)

แปรรูป 'กลยุทธ์'สู่ภาคปฏิบัติ
ด้วย 'Balanced Scorecard'

(กรุงเทพธุรกิจ.1 ม.ค.2545)

Balanced Scorecard คือ เครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์และแนวทางไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของเป้าหมายตลอดจนติดตาม ตรวจสอบควบคุม กลยุทธ์ กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (วีระเดช เชื้อนาม.2547:12)

ศุภชัย เตือนห่วงภัย deflation

(กรุงเทพธุรกิจ.8ม.ค.2546)

deflation หมายถึง เงินฝืด คือ การที่ระดับราคาของสินค้าโดยทั่วไปหรือปริมาณเงินหมุนเวียน การจับจ่ายใช้สอยลดลง ตรงข้ามกับคำว่า Inflation ราคาเฟ้อหรือเงินเฟ้อ บางครั้งระดับราคาอาจไม่ได้ลดลงก็ได้ แต่การเติบโตของเศรษฐกิจช้าลง เพราะมีปริมาณเงินหมุนเวียน และการจับจ่ายใช้สอยลดลง (วิทยากร เชียงกุล.2546:114)

ลด TAX /ปล่อยกู้หนี้เน่า
เวนภาษีย้อนหลัง SMEs

(ฐานเศรษฐกิจ.8-10ก.พ.2544)

TAX หมายถึง ภาษี เงินที่รัฐบาลเก็บจากประชาชนเพื่อไปใช้จ่ายในการบริหารประเทศ (วิทยากร เชียงกุล.2546:387)

SMEs (Small and Medium Sized Enterprises) คือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ยักษ์มือถือกระอัก ลูกค้าหักดาบ NPL พุง

(ประชาชาติธุรกิจ.26-29 ก.ย.2545)

NPL (Non Performing Loan) หมายถึง สินเชื่อที่ผู้กู้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการกู้ได้ เช่นไม่ชำระดอกเบี้ยและเงินต้น (ม.ร.ว.สฤษดิคุณ กิตติยากร .2540:238)

'สวัสดี'เจรจา'สมศักดิ์'รับหลักการ CONSOLIDATE
NSM ควบกิจการ SICOS
ยุติปัญหาหนี้ลุ่มธุรกิจ

(ฐานเศรษฐกิจ.24-26เม.ย.2546)

CONSOLIDATE หมายถึง การควบกิจการ โดยรวมสินทรัพย์ของทุกบริษัทมาจัดตั้งเป็นบริษัทใหม่ (วิทยากร เชียงกุล.2546:88)

‘ทักษิณ’ไม่ขึ้นVAT รับมือศก.ฟูบยาว!

รื้อเกณฑ์กองทุนแบงก์ดันปล่อยสินเชื่อ

(ประชาชาติธุรกิจ.11-14ม.ค.2544)

VAT (value added tax) หมายถึง ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีการค้าที่เก็บเฉพาะจากมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าหรือบริการ มูลค่าเพิ่มคือ ส่วนต่างระหว่างมูลค่าของวัตถุดิบ(หรือสินค้าที่ซื้อมาจากแหล่งหนึ่ง) กับราคาขายของสินค้าที่ผลิตขึ้นจากวัตถุดิบนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีการค้าแบบซ้ำซ้อนและช่วยให้ผู้ผลิตลดต้นทุนการผลิตแข่งขันกับผู้ผลิตในต่างประเทศได้มากขึ้น(วิทยากร เชียงกุล. 2546:416)

พันธุ์ดอกเบี๋ยต่ำติดดิน ปัจจัยลบล่วงชิมยาว2ปี

ดอกเบี๋ยMLRแค่ตัวหลอกตบตาลูกหนี้

(ประชาชาติธุรกิจ.5-8 ก.ย.2545)

MLR (Minimum lending rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำที่ธนาคารพาณิชย์กำหนดไว้ในการให้กู้ยืมแก่ลูกค้าที่ธนาคารจัดเกรดว่าเป็นลูกค้าชั้นดี (วิทยากร เชียงกุล.2546:252)

ธุรกิจวันเร่งเปิดFTAดาบ2คม

(ประชาชาติธุรกิจ.23-26 ต.ค.2546)

FTA (Free Trade Area) หมายถึง เขตการค้าเสรี อาณาบริเวณที่ประเทศต่างๆ มาตกลงกันว่า จะให้มีการค้ากันอย่างเสรี โดยเก็บภาษีให้น้อยที่สุดเพื่อหารายได้เข้ารัฐเท่านั้น จะไม่ใช่ภาษีเป็นกำแพง ขัดขวางหรือมีอิทธิพลต่อราคาสินค้าจากต่างประเทศ (วิทยากร เชียงกุล. 2546:170)

หมวกหลายใบ‘ชัยอนันต์’

ส่อ Conflict of Interest

(ประชาชาติธุรกิจ.29 เม.ย.-2พ.ค.2547)

Conflict of Interest หมายถึง ผลประโยชน์ขัดแย้งกัน สถานการณ์ซึ่งคนคนหนึ่งพบว่า เขาจะได้รับประโยชน์ก็ต่อเมื่อคนอื่นเสียประโยชน์ (วิทยากร เชียงกุล.2546:87)

การเขียนคำภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรโรมันในภาษาอังกฤษมีทั้งการเขียนคำเต็มและอักษรย่อภาษาอังกฤษเช่น Balanced Scorecard , Conflict of Interest , MLR (Minimum lending rate) เป็นต้น ซึ่งการเลือกใช้ขึ้นอยู่กับเนื้อที่พาดหัวข่าวว่าจะเลือกใช้คำในลักษณะใด

3.1.6.1.1.2 การเขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทย

คำศัพท์เศรษฐกิจที่เป็นภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ที่ไทยรับมาจะใช้วิธีทับศัพท์เขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทยมากที่สุด โดยใช้วิธีการเขียนเลียนเสียงคำศัพท์ภาษาต่างประเทศด้วยตัวอักษรไทย คำทับศัพท์เศรษฐกิจภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทยมีทั้งทับศัพท์คำเต็มและทับศัพท์อักษรย่อภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ธอส.กู้ซอฟท์โลนรพท.หนุน'บ้านกบข.'

(กรุงเทพธุรกิจ.29 พ.ย.2544)

ซอฟท์โลน ทับศัพท์คำว่า Soft Lone หมายถึง เงินกู้ที่คิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำหรือไม่มีเงื่อนไขมากนัก (วิทยากร เชียงกุล.2546:365)

สอท.จีคลอดก.ม.คุมค้าปลีก-แฟรนไชส์

(กรุงเทพธุรกิจ.15 ส.ค.2546)

แฟรนไชส์ ทับศัพท์คำว่า Franchise การที่องค์กรหนึ่งให้สิทธิผู้อื่นเป็นผู้ขายสินค้าหรือบริการในท้องที่หนึ่ง เพื่อผลตอบแทนในรูปค่าธรรมเนียมหรือการแบ่งปันผลกำไร (วิทยากร เชียงกุล.2546:168)

หุ้นชบวอลุ่มต่ำสุดในรอบ1ปี

(กรุงเทพธุรกิจ.16 มิ.ย.2547)

วอลุ่ม ทับศัพท์คำว่า Volume หมายถึง ปริมาณหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในช่วงเวลาหนึ่งๆ (วิทยากร เชียงกุล.2546:421)

'เจริญ'ทำชน7-Eleven

เทกโอเวอร์แฟมิลีมาร์ท

(ฐานเศรษฐกิจ.26-28 ธ.ค.2545)

เทกโอเวอร์ ทับศัพท์คำว่า take over หมายถึง การเข้าครอบครองกิจการโดยกลุ่มอื่นหรือบริษัทอื่น ไม่ว่าการตกลงควบบริษัทเข้าด้วยกันหรือการเข้าไปถือครองหุ้นข้างมาก (วิทยากร เชียงกูล. 2546:386)

หวั่นจำกัดชีพพลายดันราคาบ้านพุ่ง

(กรุงเทพธุรกิจ.15 พ.ย.2546)

ชีพพลาย ทับศัพท์คำว่า supply หมายถึง อุปทาน ปริมาณเสนอขายของสินค้าในระดับราคาต่างๆ ในระยะหนึ่งถ้ามีปริมาณสินค้ามากราคามักจะต่ำลง แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความต้องการสินค้าคือตัวอุปสงค์ (demand) ด้วย (วิทยากร เชียงกูล.2546:381)

เก็งกำไรสนั่นวันเดียวซื้อขายหักกลบลบหนี้6รอบ

ฮอตมันนี่อาละวาด

ดันหุ้นพุ่งปรอทแตก

(ฐานเศรษฐกิจ.6-8 พ.ย.2546)

ฮอตมันนี่ ทับศัพท์คำว่า Hot Money หมายถึง 1) เงินทุนซึ่งเคลื่อนย้ายจากการลงทุนแห่งหนึ่งเพื่อผลตอบแทนที่มากกว่าหรือมั่นคงกว่า 2) เงินที่มีลักษณะลึกลับคมในซึ่งอาจได้มาอย่างไม่ถูกต้องและเคลื่อนย้ายไปเพื่อป้องกันการค้นพบ (วิทยากร เชียงกูล.2546:192)

ตะลึงบ.ที่ดินผันมาร์จินสูง30% หวั่นแหล่งทุนล้นเกิน เสนอรัฐคุม 'ราคาบ้าน'

ปั่นราคาบ้านแพงเกิน

จี 'ทักษิณ'หาช่องสกัด

(ฐานเศรษฐกิจ.23-26 พ.ย.2546)

มาร์จิน ทับศัพท์คำว่า Margin หมายถึง ส่วนต่างระหว่างต้นทุนกับราคาขาย (วิทยากร เชียงกูล.2546:243)

ธนาคารกุมขมับ หันดีลเลอร์3หมื่นล.

สุดแสบปิดบริษัทหนีซบตัวใหม่ขายเพลิน

(ประชาชาติธุรกิจ.9-11 ส.ค.2544)

ดีลเลอร์ ทับศัพท์คำว่า dealer หมายถึง ผู้ดำเนินธุรกิจซื้อขายสินค้าหรือหุ้น (วิทยากร เชียงกูล.2546:109)

พีซีดั้มพ์ราคาเดือด เหลือไม่ถึง2หมื่น แจกสนั่น-แถมเน็ตอื้อ

(ประชาชาติธุรกิจ.8-10 ต.ค.2544)

ดั้มพ์ ทับศัพท์คำว่า dump หมายถึง การซื้อขายสินค้าในราคาต่ำเพื่อล้างสต็อกหรือแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาด (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิดและคณะ.2540:113) คำว่า ดั้มพ์ รวมกับคำว่า ราคา เป็นดั้มพ์ราคา หมายถึง การขายสินค้าในราคาต่ำ

โบรกเกอร์เขย่าบ้านมือสอง

คัดแบรนด์L&Hเจาะลูกค้า

(ประชาชาติธุรกิจ.28-30 ต.ค.2545)

โบรกเกอร์ ทับศัพท์คำว่า broker หมายถึง นายหน้า ผู้ทำหน้าที่เป็นคนกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์หรือสินค้าแทนคนอื่น (วิทยากร เชียงกุล.2546:54)

แบรนด์ ทับศัพท์คำว่า brand หมายถึง ยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าของสินค้าต่างๆ (วิทยากร เชียงกุล.2546:52)

ชุดภาษีเหล้า-บุหรี่2% เอเย่นจ๊ากแห่สต็อก

(ประชาชาติธุรกิจ.25-28 ต.ค.2544)

เอเย่นต์ ทับศัพท์คำว่า agent หมายถึง ตัวแทน บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้เป็นตัวแทนในการซื้อขายหรือในการทำสัญญา (วิทยากร เชียงกุล.2546:18)

สต็อก ทับศัพท์คำว่า stock หมายถึง 1) หุ้นในบริษัทมหาชน 2) สินค้าในคลัง 3) หนี้ของชาติ (วิทยากร เชียงกุล.2546:374) ในบริบทนี้หมายถึง สินค้าในคลัง การสะสมสินค้าให้มีไว้ในร้าน

ไฟใต้-ถล่มเป้าจีดีพีทักษิณ

(ฐานเศรษฐกิจ.11-14 ม.ค.2547)

จีดีพี ทับศัพท์คำว่า GDP มาจากคำว่า Gross Domestic Product หมายถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าสินค้าและบริการของประเทศที่ผลิตโดยผู้ประกอบการภายในประเทศ ไม่รวมรายได้สุทธิจากต่างประเทศ (วิทยากร เชียงกุล.2546:182)

อปท.บีบแบงก์ล้างเอ็นพีแอล

ออกมาตรการกันสำรองเพิ่ม

(ประชาชาติธุรกิจ.29 ม.ค.-1ก.พ.2547)

แบงก์ ทับศัพท์คำว่า bank หมายถึง ธนาคาร สถาบันการเงินที่เป็นตัวกลางในการรับฝากเงินและให้กู้ และทำธุรกิจด้านการเงินต่างๆ เช่น รับซื้อตัวเงิน แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การโอนเงิน ฯลฯ (วิทยากร เชียงกุล.2546:36)

เอ็นพีแอล ทับศัพท์คำว่า NPL มาจากคำว่า Non Performing Loan หมายถึง สินเชื่อที่ผู้กู้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการกู้ได้เช่น ไม่ชำระดอกเบี้ยและเงินต้น (ม.ร.ว.สฤษดิคุณ กิตติยากร. 2540:238)

ท่มปีละพันล้านแจกเกษตรกรปรับตัว

รัฐตั้งกองทุนหมื่นล.

รับผลกระทบเอฟทีเอ

(กรุงเทพธุรกิจ.7ก.ค.2547)

เอฟทีเอ ทับศัพท์คำว่า FTA มาจากคำว่า Free Trade Area หมายถึง เขตการค้าเสรี อาณาบริเวณที่ประเทศต่างๆ มาตกลงกันว่าจะให้มีการค้ากันอย่างเสรี โดยเก็บภาษีให้น้อยที่สุดเพื่อหารายได้เข้ารัฐเท่านั้น จะไม่ใช้ภาษีเป็นกำแพงขัดขวางหรือมีอิทธิพลต่อราคาสินค้าจากต่างประเทศ (วิทยากร เชียงกุล. 2546:170)

สงครามการค้าระอุ ชีดีเถื่อนพ่นพิษ

สหรัฐเดือดชู้ตจีเอสพีไทย

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11 ก.ค.2544)

จีเอสพี ทับศัพท์คำว่า GSP มาจากคำว่า Generalized system of preferences คือ ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร หมายถึง ข้อตกลงระหว่างประเทศมีสาระสำคัญคือ ประเทศที่พัฒนาแล้วควรจะเปิดโอกาสให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถส่งสินค้าไปขายแข่งขันในตลาดของประเทศพัฒนาได้อย่างเต็มที่ โดยคิดอัตราภาษีศุลกากรที่ต่ำกว่าอัตราปกติ โดยที่ประเทศอุตสาหกรรมแต่ละประเทศจะกำหนดรายชื่อประเทศที่ได้รับ GSP ระบุชนิดและปริมาณของสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน.2546:158)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษด้านเศรษฐกิจที่เขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทยมี 2 ลักษณะได้แก่ การทับศัพท์คำเต็มเช่น แบงก์ (Bank),โบรกเกอร์ (Broker), ฮอตมันนี่ (Hot Money) เป็นต้น การทับศัพท์อักษรย่อเช่น เอ็นพีแอล (NPL : Non Performing Loan) , จีดีพี (GDP : Gross Domestic Product) , เอฟทีเอ (FTA : Free Trade Area) เป็นต้น

3.1.6.1.2 คำทับศัพท์ทั่วไป

คำทับศัพท์ทั่วไป คือ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีใช้คำศัพท์ด้านเศรษฐกิจ โดยการเขียนคำยืมจากภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรภาษาไทย มีปรากฏในภาษาพูดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

‘ปองพล’ลุยจัดเวิร์คช็อป

เจาะตลาดนอก

(กรุงเทพธุรกิจ.9พ.ค.2544)

เวิร์คช็อป ทับศัพท์คำว่า work shop หมายถึง การประชุมเชิงปฏิบัติการ

ธุรกิจ‘เติมอารมณ์’แรงแซง‘ไฮเทค’

(กรุงเทพธุรกิจ.2 ม.ค.2546)

ไฮเทค ทับศัพท์คำว่า high tech มาจาก high technology หมายถึง เทคโนโลยีขั้นสูง

ถึงคราว ‘ลูกเฝ้าแก้ว’

ออกศึกสู้โมเดิร์นเทรด

(กรุงเทพธุรกิจ.3 ก.พ.2546)

โมเดิร์นเทรด ทับศัพท์คำว่า modern trade หมายถึง ร้านค้าปลีกสมัยใหม่

‘บีแลนด์’ลงทุนเพิ่ม1.2หมื่นล้าน

ผุดเอ็นเตอร์เทนเมนต์คอมเพล็กซ์

(กรุงเทพธุรกิจ.18 มิ.ย.2547)

เอ็นเตอร์เทนเมนต์คอมเพล็กซ์ ทับศัพท์คำว่า entertainment complex หมายถึง สถานที่บันเทิงครบวงจร

การบินไทยเล็งทาบท ‘กลุ่มสื่อสาร-แบงก์’เสริมทีมพันธมิตร

ดึง ‘เวอริจินบลู’ผุดโลว์คอสต์แอร์ไลน์

(กรุงเทพธุรกิจ.3 ธ.ค.2546)

โลว์คอสต์แอร์ไลน์ ทับศัพท์คำว่า low cost airline หมายถึง สายการบินต้นทุนต่ำ

วงการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า อาหาร มอเตอร์ไซค์ บั่นปวนหนัก

เมดอินไชน่าบุก!

ทำרבสินค้าญี่ปุ่นก่อนจีนเข้าดับเบิลยูทีโอ

(ฐานเศรษฐกิจ.13-16 พ.ค.2544)

มอเตอร์ไซค์ ทับศัพท์คำว่า motorcycle หมายถึง รถจักรยานยนต์

เมดอินไชน่า ทับศัพท์คำว่า made in china หมายถึง ผลิตในประเทศจีน

ข.การช่างจอมเขมือบ “เมกะโปรเจกต์”

(ฐานเศรษฐกิจ.20-22 ธ.ค.2544)

เมกะโปรเจกต์ ทับศัพท์คำว่า mega project หมายถึง โครงการขนาดใหญ่

พาวิลเลียนท่ม3พันล.ผุดศูนย์การค้า-บันเทิงรับกระแสบูม

รถไฟใต้ดินหนุนรัชดา

ชอปปิ้งสตรีทหมิ่นล้าน

(กรุงเทพธุรกิจ.30 มิ.ย.2546)

บูม ทับศัพท์คำว่า boom หมายถึง กำลังได้รับความนิยม

ชอปปิ้งสตรีท ทับศัพท์คำว่า shopping street หมายถึง ถนนสำหรับจับจ่ายซื้อของ

กล้วยเตี่ยว/ฟาสต์ฟู้ดชักแถวขึ้นราคา/ถามทักษิณเศรษฐกิจดีแต่ทำไมคนรากหญ้าใกล้ตาย

ฝันร้าย!มนุษย์เงินเดือน

ดีพร้อมประเดิมเลย์ออฟ

(ฐานเศรษฐกิจ.31 ต.ค.-2 ก.ย.2547)

ฟาสต์ฟู้ด ทับศัพท์คำว่า fast food หมายถึง อาหารราคาถูกที่เตรียมได้ง่าย อาหารจาน

ด่วน

เลย์ออฟ ทับศัพท์คำว่า lay off หมายถึง ปลดออก

ดีแทควบหนัก50%

‘บุญชัย’คัมแบ็ก

นั่งเก้าอี้ซีอีโอลุย-AISตั้ง2มือการตลาดร่วมทีมปีก!

(ประชาชาติธุรกิจ.26-28พ.ย.2544)

คัมแบ็ก ทับศัพท์คำว่า come back หมายถึง กลับมา
ทีม ทับศัพท์คำว่า team หมายถึง กลุ่ม

ถมหมื่นล้านรับทำเลรถไต้หวัน
ผุดตึกสูงเจาะไลฟ์สไตล์ลูกค้า

(พระราชบัญญัติ.5-7 พ.ค.2547)

ไลฟ์สไตล์ ทับศัพท์คำว่า life style หมายถึง วิถีชีวิต รูปแบบการดำเนินชีวิต

เปิดแผน2หนองงูเห่า
ล้างคอร์รัปชันกู้ภาพ-เลือนยาว1ปี

(พระราชบัญญัติ.27-29 พ.ย.2547)

คอร์รัปชัน ทับศัพท์คำว่า corruption หมายถึง ฉ้อราษฎร์บังหลวง ความทุจริต

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำศัพท์ทั่วไป เป็นคำทับศัพท์ที่เขียนด้วยตัวอักษรไทย ซึ่งเป็นคำทับศัพท์ที่รู้จักและใช้กันโดยทั่วไปเช่น ไลฟ์สไตล์ ,คอร์รัปชัน ,เมกะโปรเจกต์ เป็นต้น

3.1.6.2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาจีน

การใช้คำทับศัพท์ภาษาจีน คือ การยืมคำภาษาจีนมาใช้ด้วยวิธีการทับศัพท์เขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาจีนแต่จริงและเป็นคำที่ใช้ในภาษาพูดและเข้าใจความหมายกันอยู่แล้ว นำมาใช้ในการเขียนพาดหัวข่าวทำให้อ่านแล้วเข้าใจข่าวได้ง่าย การใช้คำทับศัพท์ภาษาจีนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่

3.1.6.2.1 คำทับศัพท์ด้านเศรษฐกิจ

3.1.6.2.2 คำทับศัพท์ทั่วไป

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.6.2.1 คำทับศัพท์ด้านเศรษฐกิจ

คำทับศัพท์ภาษาจีนด้านเศรษฐกิจ เป็นการเขียนทับศัพท์ภาษาจีนด้วยตัวอักษรภาษาไทย ซึ่งเป็นคำศัพท์ด้านเศรษฐกิจที่รู้จักและใช้กันโดยทั่วไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตั้งกสช.ช่วยเหลือโอกาส ‘เชิงสี’คลื่น

(กรุงเทพธุรกิจ.24 ส.ค.2544)

เชิงสี หมายถึง ค้าขายหากำไร (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:291) หรือการซื้อขายโอน สิทธิหรือกิจการไปให้คนหนึ่งโดยได้รับค่าตอบแทน

ห้างคนไทยผนึกกำลังสู้ดีสเคท

ออก ‘เมมเบอร์พูล’ ไล่ลดราคา

(กรุงเทพธุรกิจ.25 ม.ค.2545)

ห้าง หมายถึง สถานที่จำหน่ายสินค้า, สถานที่ประกอบธุรกิจ (พจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1290) ในบริบทนี้ ห้าง หมายถึง ห้างสรรพสินค้าของคนไทย

คนรุ่นใหม่ฝันเป็น ‘เจ้าแก’

‘อย่ากรวย-อิสระ’แรงจูงใจ

(กรุงเทพธุรกิจ.10 ก.พ.2546)

เจ้าแก หมายถึง คำเรียกชายจีนที่คนใหญ่และมั่งคั่ง,เรียกชายจีนที่เป็นเจ้าของกิจการ (จ.เจ้าแก) (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:496) ในบริบทนี้ เจ้าแก หมายถึง การมี กิจการเป็นของตัวเอง

เอกชนชวนรับบรรยายภาค“ฟ้าเปิด”เร่งประสิทธิภาพลดโลกร้อนได้เปรียบ

ทุนไทยรีเอนจิเนียร์

สำรวจธุรกิจสุดคึกคักไข่ม้วนระลอกใหม่2หมื่นคน

(ฐานเศรษฐกิจ.9-11 ส.ค.2544)

โลกร้อน หมายถึง ค่าใช้จ่าย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1234) ในบริบทนี้ โลกร้อน หมายถึง การปรับลดค่าใช้จ่าย ด้วยการปลดพนักงานออก

ส.ว.ข้องใจบอร์ดทศท.ลดค่าตั้งให้วัน-ทู-คอล

ทำรายได้สูญญ20ล./เดือน

(ฐานเศรษฐกิจ.3-6 มิ.ย.2544)

ค่าตั้ง หมายถึง ชักเอาเงินไว้จากผู้ชนะการพนันเช่น ถั่ว,โป เรียกเงินที่เก็บได้โดยวิธีนี้ว่า เงินค่าตั้ง (จ.ตั้งจุ้ย) (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:337) ในบริบทนี้ ค่าตั้ง หมายถึง เงินที่หักจากส่วนแบ่งรายได้

อ้างตั้งสนง.ใหญ่ใหม่ใช้พื้นที่50,000ตร.เมตร

ห่วยลือก!กรุงเทพ แซ่ตึก'เจริญ'หมื่นล.

(พระราชชาติธุรกิจ.30 ส.ค.-2 ก.ย.2544)

แซ่ หมายถึง โอนสิทธิหรือกิจการไปให้อีกคนหนึ่งโดยได้ค่าตอบแทน,รับโอนสิทธิหรือกิจการจากอีกคนหนึ่งโดยต้องเสียค่าตอบแทน เรียกว่า รับแซ่ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:383) ในบริบทนี้ แซ่ หมายถึง การซื้ออาคาร

ป.ป.ง.เสนอคลังเปิดเสรีค้าเงินตราต่างประเทศ สกัดฟอกเงิน

เช็กบิล40โพยก๊วน

แอลอบขนดอลลาร์มูลค่าหมื่นล.ออกนอก

(ฐานเศรษฐกิจ.27-30 ม.ค.2545)

โพยก๊วน หมายถึง เอกสารส่งเงินของจีนเป็นแบบธนาคาร (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:637) โดยบริบทนี้ โพยก๊วน หมายถึง เอกสารการส่งเงินออกนอกประเทศเพื่อฟอกเงิน

แอร์ไลน์จีนหยุดบิน3เดือน/สิงคโปร์ลดค่าตัวผู้วิกฤต

'ซาร์ส'ถล่มเที่ยวบินไทย

วูบ500ไฟล์ต์/รร.จ่อคิวเจ้

(ฐานเศรษฐกิจ.27-30 เม.ย.2546)

เจ้ หมายถึง ล้มเลิกกิจการเพราะหมดทุน, ล้มสุด (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:320) ในบริบทนี้ เจ้ หมายถึง ล้มเลิกกิจการ เพราะขาดทุน

แก๊งกำไรสนั่นวันเดียวซื้อขายหักกลบลบหนี้6รอบ

ฮอตมันนี่อาละวาด

ดันหุ่นฟุ้งปรอทแตก

(ฐานเศรษฐกิจ.6-8 พ.ย.2546)

หุ้น หมายถึง ส่วนที่ลงทุนเท่ากันในการค้าขายเป็นต้น (เทียบภาษาจีนแต้จิ๋ว ห่ง ว่า หุ้น, ส่วน)
; (กฎ) หน่วยลงทุนแต่ละหน่วยที่มีมูลค่าเท่าๆ กัน ซึ่งรวมกันเป็นทุนเรือนหุ้นของบริษัทจำกัด
(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1297)

เลิกหวังพ.ร.บ.ค้าปลีก

ท้องถิ่น-ยี่ปัว-โชวห่วยผืนกเครือข่ายสู่ตปท.

(พระราชชาติธุรกิจ.3-6 ม.ค.2545)

ยี่ปัว หมายถึง พ่อค้าตัวแทนจำหน่ายต่อจากบริษัทค้าส่ง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547: 721) ในบริบทนี้ ยี่ปัว คือ ร้านค้าส่ง

โชวห่วย หมายถึง ของชำ, ร้านขายของชำ (จ.สินค้าพื้นๆ) (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547: 282) ในบริบทนี้ โชวห่วย หมายถึง ร้านค้าปลีก

'ออเรนจ์'ดัมพ์ราคา50%อีกระลอก

ส่ง4ยี่ห้อมัดมัดตลาดปี้ดีแทค-AIS

(พระราชชาติธุรกิจ.20-22 พ.ค.2545)

ยี่ห้อม หมายถึง เครื่องหมายสำหรับร้านค้าหรือการค้า, ชื่อร้านค้า, เครื่องหมาย เช่น สินค้า ยี่ห้อมนี้รับประกันได้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:908)

'ทักษิณ'อุ้ม'เศรษฐีเงินฝาก'

แบ่งกัล้ม!ประกันแค่1ล.

ไม่คุ้มครองกองทุน-นอมินี-บริษัทแม่&ลูก-กงสี

(พระราชชาติธุรกิจ.20-24 ก.ค.2545)

กงสี หมายถึง ของกลางที่ใช้ร่วมกันสำหรับคนหมู่หนึ่ง,หุ้นส่วน,บริษัท (จ.กงสี ว่า บริษัททำการค้า,กิจการที่จัดเป็นสาธารณะ) (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:3) ในบริบทนี้ กงสี หมายถึง เครือข่ายบริษัทหรือกิจการหลายอย่างที่บริหารภายใต้ครอบครัวยุ

ยี่ปัว-ชาปัวดันพลาณ โลตัสทุบราคาทั่วปท.

ลดแลกสินค้าพันรายการถึงสิ้นปี

(พระราชชาติธุรกิจ.24-26 ก.พ.2546)

ยี่ปั่ว หมายถึง พ่อค้าตัวแทนจำหน่ายต่อจากบริษัทค้าส่ง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547: 721) ในบริบทนี้ ยี่ปั่ว คือ พ่อค้าคนกลาง

ชาปั่ว หมายถึง พ่อค้าช่วงที่สาม, ร้านค้าปลีก (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:287) ในบริบทนี้ ชาปั่ว คือ การค้าปลีก จำหน่ายสินค้าให้กับประชาชน

การเขียนทับศัพท์ด้านเศรษฐกิจภาษาจีน เป็นคำที่ใช้ในภาษาพูดโดยทั่วไปเช่นคำว่า เจิ้ง, เต้าแก่, เซ็งลี่, ห้าง, หุ่น, เซ้ง, ยี่ปั่ว, ยี่ห่อ เป็นต้น

3.1.6.2.2 คำทับศัพท์ทั่วไป

คำทับศัพท์ทั่วไป เป็นคำทับศัพท์ทั่วไปจากภาษาจีน ซึ่งไม่ใช่คำศัพท์ด้านเศรษฐกิจ เป็นการยืมด้วยวิธีการทับศัพท์เขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทย ที่ปรากฏในพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจ พ.ศ.2544-2547 มีดังต่อไปนี้

ชท.ชูเปิดโพยแฉยี้ไทยรักไทย
วางหมากสวณกลับหาก'เนวิน'หลุดไผ
'ทักษิณ'แก้ล่ำมีปัญหาดึงเสรีธรรมเสียบ

(กรุงเทพธุรกิจ. 6ก.พ.2544)

โพย หมายถึง บัญชี, ทะเบียน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:806) ในบริบทนี้ โพย หมายถึง บัญชีรายชื่อ

ไผ หมายถึง บัญชีรายชื่อที่จัดไว้ล่วงหน้า (จ.เฝว บัญชี) (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547 :592)

'ทักษิณ'เปิดอกขอนั่งขุนซือทรท.
หากศาลรัฐธรรมนูญชี้มีความผิด

(กรุงเทพธุรกิจ. 5พ.ค.2544)

ขุนซือ หมายถึง ที่ปรึกษา,ผู้ที่ให้คำปรึกษาหรือวางแผนอยู่เบื้องหลัง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547 :93) ในบริบทนี้ ขุนซือ คือ ที่ปรึกษาพรรค

สดง.ลุยสอบสวนสัตว์ทั่วประเทศ

ผอ.สงขลาร่วมก๊วน

(กรุงเทพธุรกิจ.5 ก.ย.2545)

ก๊วน หมายถึง กลุ่มหรือคณะ(ความหมายในภาษาไทยมักใช้ในทางไม่ดี เช่น ก๊วนโจร, ก๊วนกัญชา) (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547 :59) ในบริบทนี้ ก๊วน หมายถึง กลุ่มที่ร่วมกระบวนกรทุจริต

อ้าง'บัตรสนเท่ห์'มูลเหตุสอบ

ปง.ป้ายข้อหาสื่อ'อึ้งยี้-ซ่องโจร'

(กรุงเทพธุรกิจ.13 มี.ค.2545)

อึ้งยี้ หมายถึง สมาคมลับของคนจีน ชื่อความผิดอาญารฐานเป็นสมาชิกของคณะบุคคล ซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อทำการอันมิชอบด้วยกฎหมายเรียกว่า ความผิดฐานอึ้งยี้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1349) ในบริบทนี้ อึ้งยี้ หมายถึง การประพฤติมิชอบด้วยกฎหมาย กระทำตัวเป็นผู้มีอำนาจเข้มแข็งผู้ที่ดีด้อยกว่า

ไทยเที่ยวไทยไปไม่รอด

ปีบการบินไทยลดค่าตั๋ว

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11 เม.ย.2544)

ตั๋ว หมายถึง บัตรบางอย่างที่แสดงสิทธิ์ของผู้ใช้เช่น ตั๋วรถ ตั๋วหนัง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:453) ในบริบทนี้ ตั๋ว หมายถึง ตัวเครื่องบิน

ตะลึงผลวิจัยพบกังฉินปล้นชาติสูญเงินได้โตะจุดต้นทุนธุรกิจพุ่ง

แฉสินบนหมิ่นล.

ธุรกิจกระอักผู้บริโภคอ่วมแบกภาระแทนพ่อค้า

(ฐานเศรษฐกิจ.26-28 เม.ย.2544)

กังฉิน หมายถึง การคดโกง , ไม่ซื่อตรง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542: 102) ในบริบทนี้หมายถึง คนที่ทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง

วิพากษ์ "ทักษิณ"ฝีมือ+เฮง เตือนระเบิดเวลาอีกหลายลูกรอบีบ!

ธุรกิจพันธศก.ฟื้น

ชี้อันตรายหนี้รัฐ-การเมืองจุดเสถียรภาพ

(ฐานเศรษฐกิจ.17-20 มี.ค.2545)

เฮง หมายถึง โชคดี เคราะห์ดี (จ. เฮง ว่า โชคดี) (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542:1406)

ตะลึงชี้แก๊งจอบบ้านเอื้ออาทร

คาด10วันยอดทะเลาะ2แสนคน

(ฐานเศรษฐกิจ.16-19 ก.พ. 2546)

แก๊ง หมายถึง หลังคาแบบศาลเจ้าจีน,เครื่องบังสำหรับเรือและรถ มีฝาและหลังคาแบน เรียกเรือหรือรถที่มีลักษณะเช่นนั้นว่า เรือแก๊ง, รถแก๊ง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547 :96) ในบริบทนี้ แก๊ง หมายถึง รถแก๊ง

เขียนแนะเก็บหุ้นดีวิเดนต์ที่แนวโน้มกำไรจากส่วนต่างราคาหุ้นบจ.ลดลง

ตระกูลดังรับปันผลหุ้นอื้อ

ชินคอร์ปจ่ายชินวัตร868ล.

(ฐานเศรษฐกิจ.15-17 ก.พ.2547)

เขียน หมายถึง ผู้สำเร็จผู้วิเศษ โดยปริยายหมายความว่าผู้ที่เก่งหรือชำนาญในทางใดทางหนึ่งเป็นพิเศษ เช่น เขียนการพนัน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:385) ในบริบทนี้ เขียน หมายถึง ผู้มีความรู้ความชำนาญเรื่องหุ้น

เผยได้กก.แข่งขันการค้า

ถ่างเกณฑ์เหนือตลาด50%

กลุ่มทุนยักษ์ผูกขาดลอยนวล

(ประชาชาติธุรกิจ.6-8 พ.ค.2545)

ไต่ หมายถึง กลเม็ด, ที่เด็ด, ความลับ, เจตนาแท้จริงซึ่งซ่อนเร้นไว้,ไฟต์วสำคัญซึ่งปิดไว้ไม่ให้คู่แข่งรู้(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:483) ในบริบทนี้ ไต่ หมายถึง ความลับ

การใช้คำทับศัพท์ทั่วไปภาษาจีน มักเป็นคำที่ใช้กันทั่วไป ซึ่งผู้อ่านรู้จักคุ้นเคยอยู่แล้ว พบในภาษาพูดระดับปากทั่วไป เช่น ก๊วน, โผย, ไต้, เซียน, กังฉิน เป็นต้น

การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศทั้งภาษาอังกฤษและภาษาจีนจะช่วยให้ข้อความกระชับ อาจเพราะคำภาษาต่างประเทศ บางคำเป็นคำที่สั้น ให้ความหมายชัดเจนครอบคลุม หากใช้ภาษาไทย อาจใช้คำที่ยืดยาว เปลืองเนื้อที่พาดหัวข่าว อีกทั้งคำภาษาต่างประเทศบางคำเป็นคำที่ใช้กันทั่วไปและเข้าใจความหมายกันดีอยู่แล้ว ทำให้ผู้อ่านเข้าใจพาดหัวข่าวได้ง่ายและรวดเร็ว

3.1.7 การใช้คำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์

คำศัพท์บัญญัติ บางครั้งเรียกว่า ศัพท์เฉพาะวิชาหรือศัพท์เทคนิค (Technical term) ซึ่งการบัญญัติศัพท์เป็นการแปลความหมายของคำศัพท์ในภาษาต่างประเทศแล้วนำมาสร้างเป็นคำศัพท์คำใหม่ในภาษาไทย โดยสร้างจากคำไทยหรือคำภาษาบาลีสันสกฤต

คำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏในพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ. 2544-2547 ส่วนใหญ่เป็นคำที่ผู้ใช้ภาษาใช้กันโดยทั่วไปและคุ้นเคยดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เงินเฟ้อม.ค.พุ่ง1.3%ผลพวงเทศกาลตรุษจีน

(กรุงเทพธุรกิจ.2 ก.พ.2544)

เงินเฟ้อ บัญญัติมาจากคำว่า Inflation หมายถึง สภาพทางเศรษฐกิจซึ่งราคาสินค้าพุ่งขึ้นสูง และมีแนวโน้มที่มูลค่าของเงินจะลดลง ทั้งนี้เนื่องจากอำนาจซื้อมีมากกว่าสินค้าและบริการที่ผลิต (วิทยากร เชียงกุล. 2546 :206)

สุริยะพันธุ์อัดสภาพคล่องไม่ใช่คำตอบสุดท้าย

(กรุงเทพธุรกิจ.26 พ.ย.2544)

สภาพคล่อง บัญญัติมาจากคำว่า Liquidity หมายถึง สภาพที่พร้อมจะเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสด หรือมีเงินสดหมุนเวียนพอจ่ายให้กับผู้มาถอนเงินทองหนี้ได้ (วิทยากร เชียงกุล.2546:235)

ฝนทั้งปีโต2-4% ตรงกับไอเอ็มเอฟ

คลังฟื้นตลาดทุน ประคองศก.ปี45

(กรุงเทพธุรกิจ.3 ม.ค.2545)

ตลาดทุน บัญญัติมาจากคำว่า Capital market หมายถึง ตลาดทุนซึ่งมีการซื้อขายตราสารซึ่งมีอายุมากกว่า 1 ปี เช่น พันธบัตร หุ้นบริมสิทธิต่างๆ (วิทยากร เชียงกุล.2546:64)

ผู้ค้าปลีกรายใหญ่ย่อย

คำตัดสิน'เนวิน'บมิไก

(ฐานเศรษฐกิจ.26-28 ก.ย.2545)

ผู้ค้าปลีก บัญญัติมาจากคำว่า Retailer หมายถึง ผู้ขายปลีก (วิทยากร เชียงกุล.2546:334)

อาร์แอนดีไอเพิ่มเรตติ้งตราสารหนี้ไทย

(กรุงเทพธุรกิจ.8 ส.ค.2546)

ตราสารหนี้ บัญญัติมาจากคำว่า debt instrument หมายถึง ตราสารประเภทหนี้ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ (วิทยากร เชียงกุล.2546:110)

ระวังเศรษฐกิจปีแพะ ติดกับดัก 'เงินฝืด'

(ฐานเศรษฐกิจ.2-6 ม.ค.2546)

เงินฝืด บัญญัติมาจากคำว่า deflation หมายถึง การที่ระดับราคาของสินค้าโดยทั่วไปหรือปริมาณเงินหมุนเวียน การจับจ่ายใช้สอยลดลง ตรงข้ามกับคำว่า Inflation ราคาเฟ้อหรือเงินเฟ้อ บางครั้งระดับราคาอาจไม่ได้ลดลงก็ได้ แต่การเติบโตของเศรษฐกิจช้าลง เพราะมีปริมาณเงินหมุนเวียนและการจับจ่ายใช้สอยลดลง (วิทยากร เชียงกุล.2546:114)

แบงก์ชาติเริ่มคุมเข้มสินเชื่อ

ห่วงอุปทานอสังหาฯโตเกิน

(ฐานเศรษฐกิจ.16-19 พ.ย.2546)

สินเชื่อ บัญญัติมาจากคำว่า credit หมายถึง การที่ธนาคารให้วงเงินที่จะจ่ายให้แก่บุคคลจำหน่ายหนึ่ง (วิทยากร เชียงกุล.2546:100)

อุปทาน บัญญัติมาจากคำว่า supply หมายถึง ปริมาณเสนอขายของสินค้าในระดับราคาต่างๆ ในระยะหนึ่ง ถ้ามีปริมาณสินค้ามากราคามักจะต่ำลง แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความต้องการสินค้าหรือตัวอุปสงค์(demand) ด้วย ตามกฎของอุปทานและอุปสงค์ ราคาจะสูงเมื่ออุปสงค์มากกว่าอุปทาน และราคาจะต่ำเมื่ออุปทานมากกว่าอุปสงค์ (วิทยากร เชียงกุล.2546:381)

ผู้บริโภคไวยเช็ดสินค้ำดั่ง
รถ-มือถือ-ประกันเจอดี

(ฐานเศรษฐกิจ.24-27 พ.ย.2545)

ผู้บริโภค บัญญัติมาจากคำว่า consumer หมายถึง ผู้บริโภคสินค้าหรือบริการ (วิทยากร
เชียงใหม่.2546:89)

ธนาคารกุ่มมับ
หนี้ดีลเลอร์3หมื่นล.
สุดแสบปิดบริษัทหนี้ซุบตัวใหม่ขายเพลิน

(ประชาชาติธุรกิจ.9-11 ก.ค.2544)

ธนาคาร บัญญัติมาจากคำว่า bank หมายถึง สถาบันการเงินซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกลางใน
การรับฝากเงิน และให้กู้และทำธุรกิจด้านการเงินต่างๆ เช่น รับซื้อตัวเงิน แลกเปลี่ยนเงินตรา-
ต่างประเทศ การโอนเงิน ฯลฯ (วิทยากร เชียงกุล.2546:36)

บริษัท บัญญัติมาจากคำว่า company หมายถึง การที่บุคคลกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันเพื่อ
ดำเนินการค้าหรือธุรกิจ บริษัทเป็นนิติบุคคลที่แยกออกมาจากเจ้าของหรือผู้ดำเนินงาน
(วิทยากร เชียงกุล.2546:82)

แห่เทขายตราสารหนี้
หนีดอกเบี้ยยขึ้นทั่วโลก

(ฐานเศรษฐกิจ.8-10 เม.ย.2547)

ดอกเบี้ย บัญญัติมาจากคำว่า Interest หมายถึง เงินที่ผู้กู้ต้องจ่ายให้เจ้าของเงินในฐานะ
ที่ได้นำเงินของเจ้าของเงินมาใช้ก่อน ดอกเบี้ยเป็นรูปแบบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการได้มาซึ่งมูลค่า
ส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมรูปแบบอื่นๆ คือ กำไรและค่าเช่า (วิทยากร เชียงกุล.
2546:213)

แห่จองพันธบัตรเกลี้ยง
เศรษฐกิจว้นซ้อยาว10ปี
แบงก์แจกคอมมิสชั่น-อัดโบนัสพนง.

(ประชาชาติธุรกิจ.15-17 ก.ค.2545)

พันธบัตร บัญญัติมาจากคำว่า bond หมายถึง พันธบัตรหรือเอกสารที่ผู้ลงนามรับรองว่าจะจ่ายเงินให้ผู้ถือตามระยะเวลาที่กำหนด ตามเงื่อนไขที่กำหนด ผู้ที่ออกเอกสารนี้คือ รัฐบาล ธนาคาร รัฐวิสาหกิจ และบริษัท (วิทยากร เชียงกูล.2546:48)

พาณิชย์คุมเหล็กเปิดเสรีจ
บีบแฉังต้นทุน-กำไรทุกชั้น

(พระราชชาติธุรกิจ.26-29 ก.พ.2547)

ต้นทุน บัญญัติมาจากคำว่า capital หมายถึง ทุน 1)ปัจจัยการผลิตในรูปของเงินกับแรงงานในการผลิต ทำให้เกิดทรัพย์สินสมบัติเพิ่มขึ้นในรูปของมูลค่าส่วนเกิน (surplus value) 2)สินทรัพย์ระยะยาว ซึ่งบริษัทลงทุนเพื่อผลิตสินค้าและบริการ 3)เงินทุนในรูปของการลงทุน (วิทยากร เชียงกูล.2546:61)

กำไร บัญญัติมาจากคำว่า profit หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้จากการขายสินค้ากับต้นทุนหรือค่าใช้จ่าย สำหรับนายทุนผู้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ในทางเศรษฐศาสตร์กำไรยังหมายถึง ส่วนเกินที่นายทุนได้รับจากการจ่ายค่าจ้างให้คนงานต่ำกว่ามูลค่าที่เขาผลิตได้อีกด้วย (วิทยากร เชียงกูล.2546:308)

คำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์ที่นำมาใช้ในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่รู้จักและใช้กันโดยทั่วไปเช่น กำไร , ต้นทุน , ผู้บริโภค, เงินฝืด , เงินเฟ้อ เป็นต้น เหตุที่หนังสือพิมพ์ธุรกิจเลือกนำคำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ที่ใช้พูดและเขียนกันอยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวันนั้น เพราะจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความพาดหัวข่าวทันทีที่อ่าน

3.2 การใช้สำนวน

การนำสำนวนมาใช้ในการพาดหัวข่าวเป็นอีกกลวิธีหนึ่งในการสร้างสีสันให้กับพาดหัวข่าวที่ช่วยเร้าใจและสร้างภาพให้กับผู้อ่าน

ไซสิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2537:4) และจารุณี กองพรหมและชันธิชัย อธิเกียรติ (2546:38) กล่าวถึง สำนวน สรุปความได้ว่า “สำนวน เป็นถ้อยคำที่ไม่ได้ให้ความหมายตรงๆ แต่เป็นคำที่มีความหมายเป็นอย่างอื่นแฝงอยู่คือ ชวนให้คิดไปในเชิงเปรียบเทียบ ดังนั้น สำนวน หมายถึง ถ้อยคำ ที่มีได้มีความหมายตรงไปตรงมาตามตัวอักษรหรือแปลตามรากศัพท์ แต่เป็นถ้อยคำที่มีความหมายเป็นอย่างอื่นคือ เป็นชั้นเชิงชวนให้คิดซึ่งอาจจะเป็นในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปมาอุปไมย”

สำนวน เป็นถ้อยคำหรือข้อความที่ให้ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ ไม่ใช่คำที่สื่อความหมายตรงตัว หากมีความหมายอื่นแฝงไว้ชวนให้คิด และช่วยทำให้เห็นภาพถึงพฤติกรรมและสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบได้เป็นอย่างดี และมีการสร้างสำนวนขึ้นใหม่เสมอ เพื่อใช้เปรียบเทียบ บรรยายสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

การนำสำนวนมาใช้ในการพูดห้วนๆ เป็นชั้นเชิงการใช้ภาษาที่ทำให้พูดห้วนๆ น่าสนใจ สื่อความได้รวดเร็ว นอกจากนั้นยังให้ภาพ ความรู้สึก และบางสำนวนก็ก่อให้เกิดอารมณ์ขัน มีทั้งการนำสำนวนเดิมมาใช้ ซึ่งเป็นสำนวนที่คุ้นเคยกันดีอยู่แล้ว และสำนวนใหม่ที่สร้างขึ้นใหม่อาจจะยังไม่ได้บันทึกไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานซึ่งเป็นสำนวนที่ประชาชนสามารถเข้าใจและใช้กันโดยทั่วไป และสำนวนต่างประเทศที่นำมาใช้ในภาษาไทยด้วยการทับศัพท์หรือแปลศัพท์

จากข้อมูลพูดห้วนๆจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 ปรากฏว่ามีการใช้สำนวนใน 3 ลักษณะคือ

3.2.1 การใช้สำนวนเดิม

3.2.2 การใช้สำนวนใหม่

3.2.3 การใช้สำนวนต่างประเทศ

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การใช้สำนวนเดิม

สำนวนเดิม คือ สำนวนที่ใช้กันอยู่แล้ว ซึ่งเป็นที่เข้าใจความหมายกันดี นำมาใช้ในการเขียนพูดห้วนๆ ทำให้พูดห้วนๆมีลีลาภาษาที่เร้าใจ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ สำนวนเดิมที่ใช้ตามรูปเดิมกับสำนวนเดิมที่เปลี่ยนแปลงรูปไป มีดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.2.1.1 สำนวนเดิมที่ใช้ตามรูปเดิม

สำนวนเดิมที่ใช้ตามรูปเดิมและความหมายเดิม คือ การนำสำนวนเก่ามาใช้โดยคงรูปเขียนและความหมายเดิมไว้ จากการศึกษาภาษาพูดห้วนๆของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 พบว่ามีการนำสำนวนเดิมมาใช้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

สหรัฐคว่ำบาตรพม่าแรงงานทะลักเข้าไทย

(กรุงเทพธุรกิจ.29 ก.ค.2546)

คว่ำบาตร หมายถึง ไม่ยอมคบค้าสมาคมด้วย,เดิมหมายถึง สังฆกรรมที่ประสงฆ์ประกาศ
ลงโทษคฤหัสถ์ผู้ประทุษร้ายต่อศาสนาด้วยการไม่คบ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542
.233)

สูญงบบหลายพันล้านไม่ช่วยยกระดับราคาข้าว

'เจิมศักดิ์'ชำแหละ

จํานำข้าวคว่ำน้ำเหลว

(กรุงเทพธุรกิจ.22 พ.ย.2544)

คว่ำน้ำเหลว หมายถึง ไม่ได้ผลตามต้องการ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.
2542.231) ในบริบทนี้ คว่ำน้ำเหลว หมายถึง ไม่ประสบผลสำเร็จ

กลุ่มค้านยื่น5ข้อ'ไม่เอาท่อ'-แฉนายทุนชักโย

สี่เหล่าทัพคุ้มกัน

ทักษิณถกท่อก๊าซ

(กรุงเทพธุรกิจ .5 ม.ค.2545)

ชักโย หมายถึง บงการอยู่เบื้องหลัง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.354)

รัฐบาล"ทักษิณ"รื้อบัญชีสามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจต่างด้าว

คว่ำค้าปลีกต่างชาติ

โลดสนกรัฐเตรียมดันคนไทยขึ้นชื่อไอ

(ฐานเศรษฐกิจ.25-28 ก.พ.2544)

นกรัฐ หมายถึง ผู้ที่มีไหวพริบรู้เท่าทันเหตุการณ์หรือภัยที่จะมาถึงตน (พจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.559) ในบริบทนี้ นกรัฐ หมายถึง รู้ทันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

ค่าไฟครึ่งปีหลังลูกผีลูกคน

ฝากอนาคตค่าFกับก๊าซพม่า

(ประชาชาติธุรกิจ.27-29ส.ค.2544)

ลูกผีลูกคน หมายถึง คำพูดคาดคะเนว่ายังเอาแน่นอนไม่ได้ระหว่างเป็นหรือตาย ถ้าไรหรือ
ขาดทุน (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:781)

นิรโทษกรรมภาษีซื้อขายที่ดิน ลด-เลิกค่าปรับ5แสนราย
ธุรกิจอื่นไว้อุ้มคนรวย-ฝนตกไม่ทั่วฟ้า

(พระราชชาติธุรกิจ.20-22ส.ค.2544)

ฝนตกไม่ทั่วฟ้า หมายถึง ให้หรือแจกจ่ายอะไรไม่ทั่วถึงกัน (พจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.746) ในบริบทนี้ ฝนตกไม่ทั่วฟ้า หมายถึง ให้ความช่วยเหลือไม่เท่า
เทียมกัน

ชดอปท.ปิดสวธ.แฉคนรัฐละเลยปล่อยคดีอาญาหมดอายุความ/วิโรจน์ถามทำเพื่อใคร
ฟ้อง3ปีกม.หานคร
ปีบกรุงไทยเอาผิดแพ่งทำแบงก์พินาศ

(ฐานเศรษฐกิจ.29-31 ส.ค.2545)

ปิดสวธ. หมายถึง ทำอย่างขอไปที ผลักให้พ้นหน้าที่ความรับผิดชอบของตนไป
(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.688) ในบริบทนี้ ปิดสวธ. หมายถึง ปิดความ
รับผิดชอบ

เผยแผนเจ้าพ่อน้ำเมามาเหนือเมฆจับมหาเศรษฐีบูรไนมุขีลอร์ดหมื่นล้านที่ชะอำ
สุดด่านจับมือเจริญ
ผนี้กธุรกิจสร้างเครือข่ายโรงแรมหรูทั่วโลก

(ฐานเศรษฐกิจ.1-4 ก.ย.2545)

มาเหนือเมฆ หมายถึง มีความคิดหรือชั้นเชิงเหนือผู้อื่น, มาหรือปรากฏขึ้นโดยมิได้
คาดหมาย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.854) ในบริบทนี้ มาเหนือเมฆ หมายถึง
กระทำการโดยไม่ได้คาดหมายเหนือความคาดคิด

หนองงูเห่าฉาว
ชวน-ทักษิณ
ไก่เห็นดินงู เห็นนมไก่

(พระราชชาติธุรกิจ.8-11ก.พ.2544)

ไก่เห็นดินงู เห็นนมไก่ หมายถึง ต่างฝ่ายต่างรู้ความลับของกันและกัน (พจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.854)

วิจัยชี้ประกันว่างงานดาบสองคม
'ระบบข้อมูล'ช่วยกองทุนถึงแตก

(ประชาชาติธุรกิจ.6-8ม.ค.2546)

ดาบสองคม หมายถึง มีทั้งคุณและโทษ, อาจดีอาจเสียก็ได้ (พจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.403)

ตะลึง!'จีอี'สวนวิกฤต ผันกำไร3แสนบาท/หุ้น
แฉรับและหนี้ปรส.-จับเสือมือเปล่า

(ประชาชาติธุรกิจ6-9 ธ.ค.2544)

จับเสือมือเปล่า หมายถึง แสวงหาประโยชน์โดยตัวเองไม่ต้องลงทุน (พจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.302)

จัดสรรไวยกปน.มัดมือชก
'มิเตอร์รวม'ไขกค่าน้ำสุดโหด

(ประชาชาติธุรกิจ.9-11ก.พ.2547)

มัดมือชก หมายถึง บังคับหรือใช้วิธีการใดๆ ให้อีกฝ่ายหนึ่งอยู่ในภาวะจำยอมโดยไม่มีทาง
ต่อสู้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:851)

สรรพากรไล่ถอนขนห่านเพิ่มนักขายมือทอง/ตั้งแต่คนขายประกัน/สาวมิลิทิน/เซลล์ขายรถ
ด่วน!ไขกภาษีหัวร่นอก
ดีเดย์ปลายต.ค.นี้/เอไอเอไวยปีหนึ่งไปแค่หมื่นคน

(ฐานเศรษฐกิจ.18-20 ต.ค.2544)

ถอนขนห่าน หมายถึง เก็บภาษีแพงมาก (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:397)

3.2.1.2 สำนวนเดิมที่เปลี่ยนรูปไป

สำนวนเดิมที่เปลี่ยนรูปไป คือ การนำสำนวนเดิมมาใช้โดยเปลี่ยนแปลงบางส่วนของสำนวน
โดยการตัดคำบางคำออกไปหรือเพิ่มคำหรือเปลี่ยนแปลงคำใหม่ แต่ความหมายไม่เปลี่ยน ทั้งนี้เพื่อ
ความกระชับให้พอดีกับขนาดของกรอบพาดหัวข่าวแต่สื่อความได้ชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ดร.ถกทพ.ล่อมคอกโจรทางด่วน

(กรุงเทพธุรกิจ.8 ก.ค.2544)

ล่อมคอก ตัดมาจากสำนวน วัวหายล่อมคอก หมายถึง ของหายแล้วจึงเริ่มป้องกัน, เรื่องเกิดขึ้นแล้วจึงคิดแก้ไข (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:1063)

วุฒิฯอัครัฐบาลตื่นตูมรับจีนเดียว
ได้วันตอบโต้ไทย คัดคนงานส่งกลับ

(กรุงเทพธุรกิจ.7 ก.ย.2545)

ตื่นตูม ตัดมาจากสำนวน กระต่ายตื่นตูม ใช้เปรียบเทียบคนที่แสดงอาการตื่นตกใจง่าย โดยไม่ทันสำรวจให้ท่องแท้ก่อน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:37)

เล่ห์มาเลย์อ้างฟอร์มดี
ย้อมแมวแป้งลาล้างไทย

(ฐานเศรษฐกิจ.25-28 พ.ย.2544)

ย้อมแมว ตัดมาจากสำนวน ย้อมแมวขาย หมายถึง ปลอม ของไม่ดีให้เป็นของดีอย่าง ที่ คนต้องการ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:705)

ปตท.มาร์ทอ่วม เจ้าหนี้รุ่มสกรัม บริษัทแม่ตัดหาง

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11 ก.ย.2545)

ตัดหาง ตัดมาจากสำนวน ตัดหางปล่อยวัด หมายถึง ตัดขาดไม่เกี่ยวข้อง ไม่เอาเป็นธุระ อีก ต่อไป (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:450)

ธุรกิจหมิ่นล.แขวนบนเส้นด้าย

(ประชาชาติธุรกิจ.3-5 ก.พ.2545)

แขวนบนเส้นด้าย ตัดมาจากสำนวน แขวนอยู่บนเส้นด้าย หมายถึง หมิ่นเหม่ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:145)

แบงก์ไทยทนเป็นแพะตัวที่3
ทำข้อมูลรั่วป.ป.ง.จ้องเล่นงาน

(ประชาชาติธุรกิจ.21-24 มี.ค.2545)

แพะ ตัดมาจากสำนวน แพะรับบาป หมายถึง คนที่รับเคราะห์กรรมแทนผู้อื่นที่ทำความ
นั้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:804)

สมเจตน์ไวยผลประเพณีที่ปริกษารมว.คลัง'ไม่แพ้'

48 ลูกหนี้เหนื่อเมฆ

โกงบสท.2หมื่นล้าน

(ฐานเศรษฐกิจ.26-29 ต.ค.2546)

เหนื่อเมฆ ตัดมาจากสำนวน มาเหนื่อเมฆ หมายถึง มีความคิดหรือขึ้นเชิงเหนือผู้อื่น, มา
หรือปรากฏขึ้นโดยมิได้คาดหมาย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542:854)

'อีโคโนมิคส์'สาวไส้ 'ปมเน่า'ไทยแลนด์

นโยบาย'ทักษิณ'ล้ำสมัย-หนี้บ้านเบอะ

(ประชาชาติธุรกิจ.4-6 มี.ค.2545)

สาวไส้ ตัดมาจากสำนวน สาวไส้ให้กากิน หมายถึง นำความลับของฝ่ายตนไปเปิดเผยให้
คนอื่นรู้เป็นการประจานตนหรือพรรคพวกของตน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542:
1185)

สำนวนเดิมที่เปลี่ยนรูปไปจากเดิม เป็นการนำสำนวนเดิมที่มีอยู่แล้วแต่นำมาตัดบางส่วน
ของสำนวนเดิม แต่ยังคงใช้ในความหมายเดิม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและเห็นภาพข่าวได้เช่นสำนวนเดิมที่
ไม่มีการเปลี่ยนรูปสำนวน

3.2.2 การใช้สำนวนใหม่

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่มีการคิดคำ สร้างสำนวนใหม่ๆ ขึ้นมาใช้อยู่เสมอจน
ประชาชนนำคำและสำนวนเหล่านั้นไปใช้ตาม ศศิธร ทศนัยนา (2534:297) กล่าวถึงสำนวนใหม่ว่า
“สำนวนที่สร้างขึ้นใหม่ อาจเกิดจากการนำคำหรือกลุ่มคำ ซึ่งปกติใช้ในความหมายหนึ่งและได้
นำมาใช้ในความหมายหนึ่งหรืออาจนำคำหลายๆ ลักษณะเช่น คำภาษาพูด คำสแลง คำซ้ำ
คำภาษาต่างประเทศมารวมกัน ทำให้มีลักษณะเด่นแตกต่างจากภาษาปกติ และสื่อความหมาย
เฉพาะ”

สำนวนใหม่ที่ปรากฏในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจพ.ศ. 2544 - 2547 มีดังตัวอย่างต่อไปนี้

‘สมคิด’ฟื้นธงมิถุนาฯเดือนอันตราย

(กรุงเทพธุรกิจ .9 พ.ค. 2544)

ฟื้นธง มาจากกีฬาแข่งรถยนต์เมื่อรถคันใดเข้าเส้นชัยจะมีการฟื้นธงลายหมากรุก ฟื้นธง หมายถึง ตัดสินลงไปอย่างเด็ดขาด (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:244)

ปชป.เปิดสัมมนาชักฟอกรัฐ

(กรุงเทพธุรกิจ.8เม.ย.2545)

ชักฟอก มาจากการชักล้าง หมายถึง ชักถามให้ได้ความจะแจ้ง (พจนานุกรมฉบับมติชน. 2547:286) ในบริบทนี้หมายถึง การอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซึ่งฝ่ายค้านเป็นผู้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ การทำงานของรัฐบาล

สมัชชาเกษตรฯรุกกุดตัน “ไทยรักไทย” พักหนี้แสนเดียวไม่เอา

ศรีกรุงโยนผ้าทิ้งธุรกิจปุ๋ย-เหล็ก

(ฐานเศรษฐกิจ.10-13 มิ.ย.2544)

โยนผ้า มาจากกีฬามวย ถ้าพี่เลี้ยงนักมวยเห็นว่านักมวยฝ่ายตนไม่สามารถสู้ต่อไปได้จนจบ จะโยนผ้าแสดงการยอมแพ้ ในบริบทนี้ โยนผ้า หมายถึง การยอมแพ้ในการทำธุรกิจ ต้องปิดกิจการ

หอการค้าภูธรดันเทศบาลลงดาบ

ห้ามค้าปลีกข้ามชาติเปิดเขตเมือง

(กรุงเทพธุรกิจ.31 ส.ค.2545)

ลงดาบ มาจากการประหารชีวิต หมายถึง ลงมือฟันด้วยดาบ ,โดยปริยายหมายถึง ลงโทษ คนทำผิดอย่างรุนแรง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:760) ในบริบทนี้สำนวน ลงดาบ หมายถึง การตัดสินอย่างเด็ดขาด คำตัดสิน

เพจเจอร์ทยอยเก็บจาก

โพนลิ่งค์จ่อคืนสัมปทาน

(ฐานเศรษฐกิจ.23-26 ธ.ค.2544)

เก็บฉาก มาจากการแสดงละครเวทีที่จะต้องมีการสร้างฉากขึ้น เมื่อแสดงละครจบก็เก็บฉาก
ในบริบทนี้ เก็บฉาก หมายถึง การปิดกิจการ

บุญรอดต่อจิ๊กซอร์น้ำเมา-ทองเที่ยว

(ฐานเศรษฐกิจ.6-8 ธ.ค.2544)

ต่อจิ๊กซอร์ มาจากการเล่นเกมต่อตัวต่อที่เรียกว่าจิ๊กซอร์ ในบริบทนี้ ต่อจิ๊กซอร์ หมายถึง
การขยายธุรกิจเพิ่มเติมจากธุรกิจที่มีอยู่แล้ว

กองทุนหมู่บ้านเฮ
รัฐอัดฉีดเพิ่ม 4พันล.
กรุงไทยร่วมให้กู้

(กรุงเทพธุรกิจ.13 ม.ค.2546)

อัดฉีด มาจากการทำความสะอาดเครื่องยนต์และบรรจุน้ำมันหล่อลื่น ในบริบทนี้ อัดฉีด
หมายถึง การเพิ่มเงินงบประมาณให้กับกองทุนหมู่บ้าน

‘ไอเรียนทีไทย’ ตัดหน้า1ธ.ค.บินกรุงเทพ-เชียงใหม่999บาท
ชินคอร์ปขยายปีกรุกแอร์ไลน์ราคาถูก

(กรุงเทพธุรกิจ.12 พ.ย.2546)

ขยายปีก มาจากกริยาของนกก่อนที่จะบินต้องกางปีกออกแล้วค่อยไต่บิน ในบริบทนี้
ขยายปีก หมายถึง การขยายกิจการในเครือด้วยการทำธุรกิจตัวใหม่

วิกฤติเศรษฐกิจทำพิษสรรพากรคนไทยขอเว้นวรรคภาษี
ช็อกค้างจ่ายแสนล. มากกว่าบข12กระทรวง/หวั่นรัฐสูญ2หมื่นล้าน

(ฐานเศรษฐกิจ.22-25 ก.ค.2544)

เว้นวรรค มาจากการเขียนเว้นวรรคระหว่างข้อความ โดยเปรียบเทียบบางที่ใช้หมายถึง
หยุดกระทำการใดการหนึ่งไปช่วงหนึ่ง (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:814) ในบริบทนี้ เว้นวรรค
หมายถึง การหยุดชำระภาษีชั่วคราว

ธอส.ทิ้งไฟ้เต็ดดัมพ์ราคาบ้าน 30%

(ฐานเศรษฐกิจ.20-22 ธ.ค.2544)

ทิ้งไฟ้เต็ด มาจากการพ่นไฟ้ที่ผู้เล่นจะเก็บไฟ้แต่้มสูงไว้ทิ้งท้ายสุด เพื่อให้ชนะพ่นน หมายถึง การเผยที่เต็ดสุดท้าย (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:431) ในบริบทนี้ ทิ้งไฟ้เต็ด หมายถึง แผนการ สุดท้ายซึ่งเป็นทีเต็ดในการเรียกลูกค้า

คลังตั้งการ์ดล้างไฟ้
จี๊ดภาชีรตู่5พันล.

(ฐานเศรษฐกิจ.3-6 มี.ค.2545)

ตั้งการ์ด มาจากกีฬามวยที่นักมวยยกแขนขึ้นป้องกันการชกคู่ต่อสู้ ในบริบทนี้ ตั้งการ์ด หมายถึง ตั้งกฎเกณฑ์

ล้างไฟ้ มาจากการเล่นพ่นไฟ้ หมายถึง เอาไฟ้มาคละกัน คนให้ทั่วรวบเข้าเป็นกองใหม่ สับเปลี่ยนคณะทำงานใหม่ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:771)ในบริบทนี้ ล้างไฟ้ หมายถึง เริ่มใหม่, กำหนดระบบภาษีใหม่

ลมชายชี้ปฏิรูปราชการ-การศึกษาตัวเตะถ่วงศก.ไทย

(ฐานเศรษฐกิจ.8-10 พ.ค.2546)

เตะถ่วง มาจากกีฬฟุตบอล หมายถึง แกล้งทำให้ช้า (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:383)

นครหลวงค้าข้าวผลัดใบ
ดันทายาทคุม8กลุ่มธุรกิจ

(ฐานเศรษฐกิจ.1-4 มี.ย.2546)

ผลัดใบ มาจากต้นไม้ที่มีการผลัดใบเก่าทิ้ง หมายถึง เปลี่ยนใบใหม่ (พจนานุกรมฉบับ มติชน.2547:580) ในบริบทนี้ ผลัดใบ หมายถึง การเปลี่ยนผู้บริหารรุ่นเก่าให้ผู้บริหารรุ่นใหม่ซึ่งเป็น ทายาทมาบริหารแทน

กรุงไทยอ่วมรัฐล้งลูกจนเปลี่ย
หวั่นภาพไม่สด-โรคไซวีผิด

(ประชาชาติธุรกิจ.25-27 ส.ค.2546)

ล้วงลูก มาจากกีฬารักบี้ที่ผู้เล่นแต่ละฝ่ายจะต้องแย่งลูกกันเพื่อทำคะแนน ในบริบทนี้ ล้วงลูก หมายถึง การเข้าไปก้าวก่ายงานของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยผิดขั้นตอนบังคับบัญชา (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:764) ในบริบทนี้ ล้วงลูก หมายถึง การเข้ามาแทรกแซงการทำงาน และสอบถามข้อมูลต่างๆ

‘ศักดิ์ดา ณรงค์’ วังสุพัฒน์ได้บอรรถรส.

(ฐานเศรษฐกิจ.25-28 ส.ค.2545)

วังสุพัฒน์ มาจากภาพยนตร์จีนเรื่องวังสุพัฒน์ หมายถึง การพยายามต่อสู้อย่างสุดความสามารถ

ยอดจองลูกค้าร่วม2แสนรายยังเคืองซี่ปัญหาใหญ่’แบ่งกัถอนตัว-ที่ดินรัฐไร้ศักยภาพ’
‘เอื้ออาทร’สิ้นมนต์ขลัง
เอกชนเมินขายที่ดินให้/พัฒนาต่อยอดเองคุ้มกว่า!

(ฐานเศรษฐกิจ.2-5มี.ค.2546)

สิ้นมนต์ขลัง มาจากการใช้เวทย์มนต์ทำให้หลงใหล ในบริบทนี้ สิ้นมนต์ขลัง หมายถึง เสื่อมความนิยม ไม่ได้รับความนิยม

ต่อ ยอด มาจากการปลูกต้นไม้เป็นวิธีการขยายพันธุ์ต้นไม้ ในบริบทนี้ ต่อ ยอด หมายถึง การเปิดกิจการในเครือใหม่ เพิ่มเติมจากกิจการที่มีอยู่แล้ว

3.2.3 การใช้สำนวนต่างประเทศ

สำนวนต่างประเทศ คือ สำนวนที่นำมาจากภาษาต่างประเทศ โดยใช้วิธีการทับศัพท์และแปลศัพท์แล้วนำความหมายของสำนวนมาใช้ด้วย ในการเขียนพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจจะมีการนำสำนวนต่างประเทศมาใช้ ซึ่งเป็นสำนวนที่เข้าใจความหมายและใช้กันโดยทั่วไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รัฐเล็งเก็บภาษีร้านเน็ต ขึ้นบัญชีดำเกมอันตราย

(กรุงเทพธุรกิจ.5ก.ค.2546)

บัญชีดำ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า black list หมายถึง รายชื่อบุคคลที่ต้องจับตามองเป็นพิเศษ (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:494) ในบริบทนี้ บัญชีดำ หมายถึง รายชื่อเกมที่เป็นอันตราย

แบงก์รัฐมีนโยบาย
ขีดเส้นตายปีบปล่อยกู้

(ฐานเศรษฐกิจ.31ม.ค.-2ก.พ.2545)

เส้นตาย มาจากภาษาอังกฤษว่า death line หมายถึง การกำหนดเวลาสุดท้ายไว้ให้

สรรพสามิตพลิกคุมเข้มสารพิษตกค้างสุราชาวบ้านแต่ผ่อนปรนนายทุน
รัฐเหกตาเหล้าเสรี
เครือข่ายชุมชนฯจัดดับเบิ้ลสแตนดาร์ด

(ฐานเศรษฐกิจ.21-24เม.ย.2545)

ดับเบิ้ลสแตนดาร์ด มาจากภาษาอังกฤษว่า double standard หมายถึง มาตรฐานซ้อน
คือเกณฑ์ที่ใช้ไม่แน่นอน เลือกปฏิบัติเป็นกรณีๆ ไป ในบริบทนี้ ดับเบิ้ลสแตนดาร์ด หมายถึง ความไม่
แน่นอนในการใช้มาตรฐานเพราะมีการเลือกปฏิบัติเกิดขึ้น จากข่าวคือ การควบคุมการผลิตเหล้าของ
รัฐระหว่างบริษัทเอกชนและสุราพื้นบ้านที่เลือกปฏิบัติ

ระเบียบธุรกิจใหม่ก่อเหตุชะลอลงทุน
นักธุรกิจกังขาจุดยืน รัฐวางทุนนอก

(กรุงเทพธุรกิจ.24 ต.ค. 2544)

จุดยืน มาจากคำภาษาอังกฤษว่า stand point หมายถึง สถานะอันเป็นตัวกำหนดการมอง
และท่าทีต่อปัญหา (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:234) ในบริบทนี้ จุดยืน หมายถึง นโยบาย

ต่อเติม10รายการยื่น 'สุริยะ'เช็คบิลจันทรนี้
ผลสอบเข้าที่การรถไฟ
เซ็นทรัลทำผิดสัญญา

(กรุงเทพธุรกิจ.4 ม.ค. 2546)

เช็คบิล มาจากภาษาอังกฤษว่า check bill หมายถึง จัดการ,คิดบัญชี ในบริบทนี้ เช็คบิล
หมายถึง ดำเนินการ, จัดการ

หมวกหลายใบ'ชัยอนันต์'
ส่อConflict of Interest

(ประชาชาติธุรกิจ.29 เม.ย.-2พ.ค.2547)

หมวกหลายใบ แปลมาจากสำนวนภาษาอังกฤษว่า wear more than one hat หมายถึง การทำหน้าที่หลายๆ อย่าง

ตั้งกองทุนพิเศษแทรกแซงดีเดย์สัปดาห์หน้า

รัฐสภาภัยสงคราม

สั่งคุมราคาน้ำมัน

(กรุงเทพธุรกิจ.4 ก.พ. 2546)

ดีเดย์ มาจากภาษาอังกฤษว่า D-day หมายถึง วันที่ตัดสินใจลงมือกระทำหลังจาก ตระเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว ในบริบทนี้ ดีเดย์ หมายถึง วันที่กำหนดจะกระทำการ

อัยการสูงสุดเข้มขอหลักฐาน 'ฮั้วคดี' พร้อมฟันแกะดำขาด

แฟลมกลเม็ดนายหัว

คืนกระดาดแต่ไม่คืนที่

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11มิ.ย.2546)

แกะดำ มาจากสำนวนภาษาอังกฤษว่า black sheep หมายถึง คนที่ทำอะไรผิดไปจากหมู่ พวก (พจนานุกรมฉบับมติชน.2547:107) ในบริบทนี้ แกะดำ หมายถึง ผู้ทำผิดกฎหมาย

การใช้สำนวนในการเขียนพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 มีทั้ง การใช้สำนวนเดิมเช่น มาเหนือเมฆ,ฝนตกไม่ทั่วฟ้า เป็นต้น ใช้สำนวนเดิมที่เปลี่ยนรูปไปเช่น ล้อมคอก , ตื่นตูม, ย่อมแมว เป็นต้น การใช้สำนวนใหม่เช่น ชักดาบ,เว่นวรรค,วิ่งสู้ฟัด เป็นต้น และการใช้สำนวน ต่างประเทศเช่น บัญชีดำ, ดับเบิลสแตนด์ราร์ด, หมวกหลายใบ เป็นต้น

การใช้สำนวนเปรียบเทียบในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างพ.ศ.2544-2547 เพื่อบรรยายเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนพฤติกรรมของผู้เป็นข่าวให้ผู้อ่านเข้าใจเห็น ภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้อ่านได้รับอรรถรสความเพลิดเพลินในการอ่าน อีกทั้งแฝงนัยยะให้ผู้อ่านได้ ทราบถึงพฤติกรรมของผู้ตกเป็นข่าวด้วย เพราะการใช้สำนวนสามารถสื่อความและสื่ออารมณ์ได้ดีกว่า การกล่าวตรงๆ

3.3 การใช้ภาพพจน์

การเขียนข่าว เป็นการรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมให้กับผู้ที่อยู่ในที่ต่างๆ ทราบ การเขียนรายงานข่าวจึงต้องเขียนให้ผู้อ่านเกิดภาพขึ้นในใจ ผู้อ่านจะได้เข้าใจเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะในส่วนของพาดหัวข่าวที่ใช้ถ้อยคำน้อยแต่กินใจความมาก ย่อมต้องเป็นถ้อยคำที่ก่อให้เกิดภาพได้เป็นอย่างดี จึงจะเร้าใจผู้อ่านให้ซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ มาอ่านได้ ดังนั้นในการเขียนพาดหัวข่าวจึงมีการใช้ภาพพจน์ เพื่อสร้างจินตภาพและอารมณ์คล้อยตามให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความพาดหัว

ภาพพจน์ หมายถึง การใช้ถ้อยคำภาษาที่ทำให้เกิดภาพในใจ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวความหมายให้คนอ่านเกิดภาพขึ้นมาในใจ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความที่ต้องการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ภาพพจน์แบ่งออกได้เป็น 8 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. อุปมา คือ การเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกัน
2. อุปลักษณ์ คือ การเปรียบเทียบโดยนัย
3. อนุนามนัย คือ การเปรียบเทียบโดยใช้ส่วนหนึ่งแทนทั้งหมด
4. นามนัย คือ การใช้สมญานาม
5. บุคลาธิษฐาน คือ การเปรียบเทียบแบบสมมุติให้มีตัวตน
6. อธิพจน์ คือ การเปรียบเทียบโดยการกล่าวเกินจริง
7. สัทพจน์ คือ การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ
8. ปฏิพจน์ คือ การเปรียบเทียบโดยใช้ความหมายตรงกันข้าม

ภาพพจน์ เป็นลีลาการใช้ภาษาลักษณะหนึ่ง que เพิ่มเสน่ห์ให้กับพาดหัวข่าว ทำให้ผู้อ่านข่าวเกิดความเข้าใจและมองเห็นภาพตาม que ผู้เขียนต้องการสื่อความ รุ่งฤดี แพลงคร (2548:56-77) กล่าวถึง โครงสร้างของภาพพจน์แบบอุปมา แบบอุปลักษณ์ แบบบุคลาธิษฐาน และแบบอธิพจน์ว่า สามารถจำแนกส่วนประกอบของภาพพจน์ดังกล่าวออกเป็นโครงสร้างได้ 3-4 ส่วน ดังนี้

โครงสร้างภาพพจน์แบบอุปมา คือ

1. ส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบ คือ คำหรือข้อความที่ผู้อ่านอาจไม่เห็นภาพชัดเจนผู้เขียนยกมากล่าวก่อนโดยจะปรากฏอยู่หน้าคำช่วยเปรียบเทียบ
2. ส่วนขยายส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบ คือ ข้อความที่ช่วยขยายส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบ เพื่อให้ส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. คำช่วยเปรียบเทียบ คือ ส่วนที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างส่วนที่ต้องการเปรียบกับส่วนที่นำมาเปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 ส่วนเหมือนหรือคล้ายกันอย่างไร

4. ส่วนที่นำมาเปรียบ คือ คำหรือข้อความที่ผู้อ่านเข้าใจหรือจินตนาการเห็นภาพพจน์ชัดเจนอยู่แล้ว ซึ่งผู้เขียนเลือกนำมาเปรียบเทียบกับส่วนที่ต้องการเปรียบ ส่วนที่นำมาเปรียบจะปรากฏอยู่หลังคำช่วยเปรียบ

ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์แบ่งได้ 2 รูปแบบคือ

1.การเปรียบเทียบโดยใช้คำว่า เป็น และ คือ เป็นคำช่วยเปรียบมีโครงสร้าง 3 ส่วนคือ ส่วนที่ต้องการเปรียบ คำช่วยเปรียบและส่วนที่นำมาเปรียบ

2. การเปรียบเทียบโดยใช้อุปลักษณ์โดยนัย มีส่วนประกอบสำคัญเพียงส่วนเดียวคือ ส่วนที่นำมาเปรียบ

ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน มีโครงสร้างสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่ต้องการเปรียบกับส่วนที่นำมาเปรียบ

ภาพพจน์แบบอติพจน์ โครงสร้างสำคัญมี 2 ส่วนคือ ส่วนที่ต้องการเปรียบกับส่วนที่นำมาเปรียบ

การใช้ภาพพจน์ในการเขียนพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ช่วยให้ข่าวมีสีสันสร้างความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ชัดเจน เข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ดี และทำให้ผู้อ่านไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการอ่านข่าวที่มีสาระอย่างข่าวเศรษฐกิจ ซึ่งจัดเป็นข่าวหนักแต่ผู้อ่านกลับได้รับอารมณ์และความรู้จากการอ่านข่าวเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

จากการศึกษาภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544 - 2547 พบว่าผู้เขียนข่าวนิยมใช้ภาพพจน์ 4 ชนิดคือ

3.3.1 การใช้ภาพพจน์แบบอุปมา

3.3.2 การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์

3.3.3 การใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน

3.3.4 การใช้ภาพพจน์แบบอติพจน์

การใช้ภาพพจน์ในการพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 การใช้ภาพพจน์แบบอุปมา

การใช้ภาพพจน์แบบอุปมา เป็นการเปรียบเทียบของสิ่งหนึ่งว่าเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง ภาพพจน์แบบอุปมานี้ประกอบด้วยโครงสร้าง 3 ส่วนคือ ส่วนที่ต้องการเปรียบ คำช่วยเปรียบ และส่วนที่นำมาเปรียบ ดังตาราง 1 แสดงภาพพจน์แบบอุปมาต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงภาพพจน์แบบอุปมา

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	คำช่วยเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
แผนกระตั้นศก.5.8 , หมื่นล.	เหมือน	ให้ยาอี	วิพากษ์ <u>แผนกระตั้นศก.5.8หมื่นล.</u> <u>เหมือนให้"ยาอี"</u> หนี้ท่วมแต่ไร้ผล (ฐานเศรษฐกิจ.14-17ต.ค.2544)
ฮับเชียงใหม่	ดั่งเป็น	พลู	เจริญ-แสวงกรี้ลา-บันยันทรินำทีม แจ้งเกิดโรงแรมใหม่/ประเมิน เที่ยวบินพุ่ง100เที่ยวต่อวัน 'ฮับ'เชียงใหม่ดั่งเป็น <u>พลูเม็ดเงิน</u> ทะลักเข้า5หมื่นล. (ฐานเศรษฐกิจ.11-13ก.ย.2546)
ไทยไม่แย	เหมือน	ญี่ปุ่น	ยืนยัน <u>ไทยไม่แยเหมือนญี่ปุ่น</u> ทักษิณฟิวส์ขาด ชัดจุลกรไม่รู้จริง (กรุงเทพธุรกิจ.9ก.ย.2544)
ไก่อตาย	เป็น	เปือ	ประกาศประเทศไทยปลอดหวัดนก แล้ว ชลบุลีติดบ่วง <u>ไก่อังตายเป็นเปือ</u> (ประชาชาติธุรกิจ.12-14เม.ย. 2547)

ตาราง 1 (ต่อ)

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	คำช่วยเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
เข้าอารี	เหมือน	ถูกปล้น	รบแตกหักเซ็นทรัล สหพัฒนฯ-เบอร์ลี-ยูนิลีเวอร์ปฏิเสธ <u>เข้าอารี</u> ซัพพลายเออร์เลิกปากหน้าพั่ง กรมการค้าภายใน/ครวญ <u>เหมือน</u> <u>ถูกปล้น</u> (ฐานเศรษฐกิจ.30มิ.ย.-3ก.ค. 2545)

ภาพพจน์แบบอุปมาในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจนั้นจะเป็นการเปรียบเทียบสภาวะและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา โดยมีคำช่วยเปรียบปรากฏอยู่ เช่น แผนกระตุ้นศก.5.8เหมือนให้ยาอี, เข้าอารีเหมือนถูกปล้น, ฮับเชียงใหม่ดังเป็นพลุ เป็นต้น ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547มีการใช้ภาพพจน์แบบอุปมาน้อย

3.3.2 การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์

การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ คือ การเปรียบเทียบโดยกล่าวเป็นนัยให้เข้าใจเอาเอง โดยอาจใช้คำช่วยเปรียบว่า “เป็น, คือ” หรือไม่มีคำช่วยเปรียบปรากฏให้เห็นชัดเจน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งการใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ออกเป็น 2 ลักษณะคือ

3.3.2.1 การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่มีคำช่วยเปรียบ

3.3.2.2 การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่ไม่มีคำช่วยเปรียบ

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.2.1 การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่มีคำช่วยเปรียบเทียบ

การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่มีคำช่วยเปรียบเทียบ มีโครงสร้าง 3 ส่วนคือ ส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบ คำช่วยเปรียบเทียบ และส่วนที่นำมาเปรียบเทียบ คำช่วยเปรียบเทียบที่ใช้แสดงการเปรียบเทียบคือ คำว่า เป็น , คือ ตัวอย่างโครงสร้างการใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่มีคำช่วยเปรียบเทียบ ดังตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่มีคำช่วยเปรียบเทียบ

ส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบ	คำช่วยเปรียบเทียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบเทียบ	พาดหัวข่าว
เงิน	เป็น	พระเจ้า	ปชป.สวนแนวคิดเงินเป็นพระเจ้า ซื้อสื่อเชียร์รัฐ (กรุงเทพธุรกิจ.7เม.ย.2545)
ไทย	เป็น	เครื่องมือ	พธัมมเดือนไทยตกเป็นเครื่องมือ นักการเมืองเขมร (กรุงเทพธุรกิจ.30ม.ค.2546)
ราคาต่ำ	เป็น	พายุลูกใหม่	เดือนคูนนโยบายมหาค ชี้ศก.ต้องโตด้วยตัวเอง หวั่น'ราคาต่ำ'เป็นพายุลูกใหม่ 'โมฆิต'จี้รัฐสร้างคุณภาพจีดีพี (ฐานเศรษฐกิจ.29มิ.ย.-2 ก.ค. 2546)
ปตท.	เป็น	เสาหลักด้านพลังงาน	หวังเป็นเสาหลักด้านพลังงานของ ประเทศ 'สมคิด'ดึงปตท.หนุนใหญ่ที่พีไอ 30% (กรุงเทพธุรกิจ.23ก.ค.2547)

ส่วนที่ต้องการ เปรียบเทียบ	คำช่วย เปรียบเทียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบเทียบ	พาดหัวข่าว
ทีวีสี14นิ้วทะลักจาก จีนเข้าไทย	เป็น	กองทัพ	<u>ทะลักจากจีนเข้าไทยเป็นกองทัพ</u> ผู้ค้าหวังพึ่งทั้งระบบ <u>ทีวีสี14นิ้ว2.9พันบาทโลดสลับ</u> ผลิตลุยตลาด (ฐานเศรษฐกิจ.26-28มิ.ย.2546)
ปี47	เป็น	ชุมทอง	ทักษิณปั่นราคาเปิดช่องเอกชนให้ สิทธิ์2ใน3ยื่นขอจัดรูปที่ดิน-ต่อ อินฟราสตรักเจอร์ถึงพื้นที่! ตะลึง!ที่ดินตาบอด2แสนไร่ <u>ปี47กลายเป็น 'ชุมทองคำ'</u> (ฐานเศรษฐกิจ.17-19ก.ค.2546)

3.3.2.2 การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่ไม่มีคำช่วยเปรียบเทียบ

การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่ไม่มีคำช่วยเปรียบเทียบ มีโครงสร้าง 1 ส่วนคือ ส่วนที่นำมาเปรียบเทียบ ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่ใช้ในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจนั้นจะทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนมากกว่าการใช้ถ้อยคำตรงไปตรงมา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นักธุรกิจเคลื่อนทัพเข้าจีน
ซีพีหัวหอกลงทุนเกษตร

(กรุงเทพธุรกิจ.24 ธ.ค.2544)

เคลื่อนทัพ เป็นการเปรียบเทียบ การเดินทางไปทำธุรกิจในประเทศจีนของนักธุรกิจไทย ว่าเป็นการเคลื่อนทัพไปโจมตีประเทศจีน ซึ่งเป็นการแย่งชิงผลประโยชน์ด้านการค้าในประเทศจีน

คาถาจากโมลิตถึงSMEsสำหรับยุคเศรษฐกิจโตช้า

(ฐานเศรษฐกิจ.12-15ธ.ค.2544)

คาถา เป็นการเปรียบเทียบ แนวคิดด้านการบริหารจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว

สงครามการค้าระอุ

ซีดีเถื่อนพ่นพิษสหรัฐเดือดชู้ตดจีเอสพีไทย

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11 ก.ค.2544)

สงครามการค้าระอุ เป็นการเปรียบเทียบการค้าระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกาว่า
เหมือนการทำสงครามกัน

ดีแทคระเบิดศึกโปรโมชั่นรอบใหม่

ชิงลูกค้ามือถือ

ทศท.กุมขมับรายได้โทรพื้นที่หด

(กรุงเทพธุรกิจ.6 เม.ย.2545)

ระเบิดศึกโปรโมชั่น เป็นการเปรียบเทียบการแข่งขันกันจัดรายการโปรโมชั่นเพื่อดึงดูด
ลูกค้าโทรศัพท์มือถือของบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) ว่าเหมือนการทำ
สงครามกับบริษัทโทรศัพท์มือถืออื่นๆ

รมช.คลังญี่ปุ่นแนะ 5 ยุทธศาสตร์สู้จีน

อาเซียนผนึกกำลัง

ชูไทยประตูภูมิภาค

(กรุงเทพธุรกิจ.29พ.ย.2544)

ยุทธศาสตร์ เป็นการเปรียบเทียบแผนการหรือวิธีการทำการค้าเพื่อแข่งขันกับประเทศจีนว่า
เป็นยุทธศาสตร์ในการรบระหว่างประเทศ

กองทัพยี่ปัวเปิดศึกค้าปลีก

ผนึกพันธมิตรไล่บี้ซัพพลายเออร์ชิงอำนาจซื้อ

(ฐานเศรษฐกิจ.15-17 มี.ค.2544)

กองทัพยี่ปัวเปิดศึกค้าปลีก เป็นการเปรียบเทียบยี่ปัวหรือพ่อค้าคนกลางหลายรายว่าเป็น
กองทัพที่รวมตัวกัน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับบริษัทผู้ผลิตสินค้ารายใหญ่ในเรื่องราคาสินค้าและ
เงื่อนไขต่างๆ เหมือนการทำศึกสงคราม

เปิดชุมทรัพย์งบรัฐ
สาธารณสุข/สำนักนายกฯ/รัฐวิสาหกิจ
บ่อทองของเอเยนซี

(ฐานเศรษฐกิจ.4-6 ต.ค.2544)

ชุมทรัพย์, บ่อทอง เป็นการเปรียบเทียบ หน่วยงานของภาครัฐและรัฐวิสาหกิจว่าเป็น
ชุมทรัพย์เป็นบ่อทองของบริษัทโฆษณา เนื่องจากรัฐบาลมีการจัดสรรใช้เงินงบประมาณในส่วนการ
โฆษณาประชาสัมพันธ์ให้กับกระทรวงสาธารณสุข สำนักนายกและรัฐวิสาหกิจ ทำให้บริษัทโฆษณาให้
ความสนใจ

มือถือซีพีทำรบทุกค่าย AISจัดแผนดับดาวรุ่ง
ทุ่ม100ล้าน'ชูความเป็นไทย'สกด'ออเรนจ์'

(ประชาชาติธุรกิจ.22-24 ต.ค.2544)

มือถือซีพีทำรบทุกค่าย เป็นการเปรียบเทียบโทรศัพท์มือถือของซีพีว่าเป็นกองทัพที่ไปรบ
ทำสงครามการค้ากับบริษัทโทรศัพท์มือถืออื่นๆ

'ลมคิด'สั่งปฏิรูปครั้งใหญ่ส่งออก-ภาษีSMEs-บริหารสินทรัพย์สูงเงิน1ล้านล้าน
เปิดแนวรบฝ่าวิกฤติ
ทีมเศรษฐกิจปรับประกัน8เดือนประเทศไทยฟื้น

(ฐานเศรษฐกิจ.12-14ก.ค.2544)

แนวรบ เป็นการเปรียบเทียบวิธีการฝ่าวิกฤติทางเศรษฐกิจด้วยวิธีการปฏิรูปการส่งออก
ภาษีเอสเอ็มอี และการบริหารสินทรัพย์ว่าเป็นแนวรบในการทำสงครามกับวิกฤติเศรษฐกิจ

สงครามดอกเบี๊ยะระเบิด
นายแบงก์ยักษ์ใหญ่'กรุงไทย'

(ประชาชาติธุรกิจ.23-25 มิ.ย.2546)

สงครามดอกเบี๊ยะระเบิด เป็นการเปรียบเทียบการแข่งขันกันลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของ
ธนาคารต่างๆ กับการทำสงครามด้วยดอกเบี๊ยะ

บ้านมือสองเปิดสงครามราคา

ธอส.เซ็น3พันยูนิตผสมโรง

(ประชาชาติธุรกิจ.15-17 ก.ค.2545)

บ้านมือสองเปิดสงครามราคา เป็นการเปรียบเทียบการแข่งขันกันลดราคาบ้านมือสองกับการทำสงครามโดยใช้ราคา

จากการศึกษาพบว่ามีการใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ เพื่อเปรียบเทียบการแข่งขันทางธุรกิจช่วงชิงผลประโยชน์ ส่วนแบ่งการตลาดเหมือนการทำสงครามเพื่อแย่งชิงดินแดน เช่น สงครามการค้าระอุ ,สงครามดอกเบียร์ระเบิด, สงครามราคา เป็นต้น ซึ่งมีการตั้งชื่อการทำสงครามด้านการค้า เช่นเดียวกับการตั้งชื่อสงครามระหว่างประเทศ ใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์เพื่อเปรียบเทียบแหล่งที่ให้ผลประโยชน์ว่าเป็นชุมทอง ชุมทรัพย์ บ่อทอง เช่น เปิดชุมทรัพย์งบรัฐ สาธารณสุข/สำนักงานฯ/รัฐวิสาหกิจ บ่อทองของเอเยนซี เป็นต้น

ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ใช้เมื่อต้องการเปรียบเทียบการแข่งขันทางการตลาดขององค์กรธุรกิจ สินค้าต่างๆ อันช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพความเคลื่อนไหวทางการตลาดที่มีการแข่งขันทางธุรกิจการค้าที่รุนแรง สะท้อนให้เห็นทัศนะด้านเศรษฐกิจว่า มีการต่อสู้แย่งชิงผลประโยชน์หรือส่วนแบ่งทางการตลาดที่สำคัญเหมือนกับการทำสงครามระหว่างประเทศ

3.3.3 การใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน

การใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน เป็นการเปรียบเทียบด้วยการสมมติให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่คนแต่แสดงกิริยาอาการ อารมณ์ ความรู้สึกและความนึกคิดเหมือนคน การเปรียบเทียบแบบบุคลาธิษฐานไม่ปรากฏคำช่วยเปรียบ จึงมีโครงสร้าง 2 ส่วนคือ ส่วนที่ต้องการเปรียบกับส่วนที่นำมาเปรียบ ตัวอย่างโครงสร้างการใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐานในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจพ.ศ.2544-2547 มีดังตาราง 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงภาพพจน์แบบบุคคลาธิษฐาน

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
เครื่องสำอาง	ซิม เดีย	<u>เครื่องสำอางซิม</u> ไตรมาสแรก <u>เดีย</u> ทั้งตลาด (ฐานเศรษฐกิจ.5-7 เม.ย.2544)
ก่อสร้างสุวรรณภูมิ	โคมา	นายกฯวิตกก <u>ก่อสร้างสุวรรณภูมิ</u> <u>โคมา</u> (กรุงเทพธุรกิจ.29 ก.ค.2546)
เครื่องดื่มชูกำลัง	ซ็อก	กรม.มีมติห้ามเครื่องดื่มแอล- กอฮอล์ออกทีวี 'ตีห้า-4ทุ่ม' <u>เครื่องดื่มชูกำลัง 'ซ็อก'</u> ถูกคุม โฆษณา (กรุงเทพธุรกิจ.30 ก.ค.2546)
หุ้นปิ่น	ไต้	بورกไทย-เทศ <u>หุ้นปิ่นไต้</u> ถึง900 จุด (กรุงเทพธุรกิจ.5 ม.ค.2547)
เศรษฐกิจ	ซิมยาว	แบงก์ชาติยอมรับ <u>เศรษฐกิจซิม</u> <u>ยาว</u> ส่งออกก.ค.ทรุด-14.2% (กรุงเทพธุรกิจ.1ก.ย.2544)
เพจเจอร์	โคมาหนัก	<u>'เพจเจอร์'โคมาหนัก</u> โฟนลิงค์เปิดทางถอย เสนอแลกมือถือ900 (ประชาชาติธุรกิจ.6-9ธ.ค. 2544)

ตาราง 3 (ต่อ)

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
ยธ.	พิการ	นายกฯชี้ ' <u>ยธ.พิการ</u> 'หนุนรื้อยก แผง (กรุงเทพธุรกิจ.26 ส.ค.2544)
อุตสาหกรรมอาหารสัตว์	กระทัก	เนวินหวั่นแรงงานกระทบบับ ล้า <u>อุตสาหกรรมอาหารสัตว์</u> <u>กระทัก</u> (กรุงเทพธุรกิจ.2 ก.พ.2547)
ตลาดหุ้น	ปลูกไม้เตี้น ยังไม่พื้น	<u>ปลูกไม้เตี้นตลาดหุ้นทรุดยาว</u> ระดมมาตรการสารพัดยังไม่พื้น บักเซลส์211หุ้น ขายต่ำกว่าทุน4เท่าตัวคนเล่น หุ้นยังเมิน (ฐานเศรษฐกิจ.1-4 ก.ค.2544)
เบียร์เทศเอฟเฟล	ระห่ำ	<u>เบียร์เทศ'เอลเฟล'ระห่ำ</u> ดัมพ์ราคาสู่ข้าง/สิงห์ (ฐานเศรษฐกิจ.7-9มิ.ย.2544)
ธุรกิจ3จังหวัดใต้	อัมพาด	<u>ธุรกิจ3จังหวัดใต้อัมพาด</u> รากหญ้า/ลงทุนพัง-วิตกซึมยาว (ประชาชาติธุรกิจ.12-14ม.ค. 2547)

ตาราง 3 (ต่อ)

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
เพจเจอร์	ดัน,หนีตาย	<u>เพจเจอร์ดันแจกฟรีหนีตาย</u> (ฐานเศรษฐกิจ.1-3พ.ย.2544)
ตลาดรถ, โชว์รูม	อัมพาท หงอย	<u>พิษภาชีตลาดรถอัมพาท</u> <u>โชว์รูมหงอยลูกค้ารอราคาใหม่</u> (ประชาชาติธุรกิจ.5-8ส.ค.47)
ทหารไทย	สาหัสสุด	แบงก์ขาดทุน1.3แสนล. <u>'ทหารไทย'สาหัสสุด</u> หม่อมอุ๋ยได้นักวิเคราะห์หมองโลก แฉร้าย-เพิ่มทุนไร้ปัญหา (ประชาชาติธุรกิจ.12-14 พ.ย. 2544)
สุวรรณภูมิ IRTA	ระลำ ตอกหน้า	คิดใหม่ทำใหม่ลากก่อสร้างเข้าไป อีก2ปีทำสูญเงิน1ล้านล้าน <u>สุวรรณภูมิระลำ</u> <u>IRTAตอกหน้า</u> "ศูนย์การบิน ภูมิภาค" หลุดมือ (ฐานเศรษฐกิจ.15-18เม.ย. 2544)
แอร์ไลน์เอเชีย	เดือดดินรัดเข็มขัดหนีตาย	<u>แอร์ไลน์เอเชียเดือด</u> <u>ดินรัดเข็มขัดหนีตาย</u> (ฐานเศรษฐกิจ.26-29ส.ค.44)

ตาราง 3 (ต่อ)

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
ศก.	ผงกหัว	ยอดใช้ไฟฟ้าพุ่งสพช.ชี้ศก.ผงกหัว (ฐานเศรษฐกิจ.11-13 ม.ค. 2544)
ยูบีซี	รายมนตรีก่อม	ยูบีซีรายมนตรีก่อมรัฐ ถามมีโฆษณาใครเสีย! (ฐานเศรษฐกิจ.4-7พ.ย.2544)
ญี่ปุ่น	สั่งฆ่า	ญี่ปุ่นสั่งฆ่าแบรนต์เนชั่นแนล พะซื้อพานาโซนิคชนจีน (ฐานเศรษฐกิจ.12-14มิ.ย.2546)
เปียร์ข้าง	เนื้อหอม	'เปียร์ข้าง'เนื้อหอมฝรั่งจับ สร้างสนามใหม่'เอฟเวอร์ตัน' (ประชาชาติธุรกิจ.19-21ก.ค. 2547)
การคลัง	พิการ	นักเศรษฐศาสตร์แนะใช้ นโยบายการเงินหนุน กระจายอำนาจรัฐ จุดการคลัง พิการ (กรุงเทพธุรกิจ.7 ม.ค.2545)

การใช้ภาพพจน์แบบบุคคลาธิฐานในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ. 2544-2547เป็นการนำระบบเศรษฐกิจ องค์กรธุรกิจมาเปรียบเทียบกับว่ามีอารมณ์ความรู้สึกหรือกิริยาอาการเช่นคน โดยใช้ภาพพจน์แบบบุคคลาธิฐานเปรียบเทียบกับภาวะเศรษฐกิจและองค์กรธุรกิจที่ไม่มีการเจริญเติบโต ชบเซา ย่ำแย่ กับ อาการของผู้ป่วยว่าโคมา พิกการ อัมพาต เช่น ธุรกิจ3จังหวัดได้อัมพาต, เศรษฐกิจซึ่มยาว,การคลังพิการ,เพจเจอร์โคมา,โซว์รุ่มหงอย ,เครื่องดื่่มชูกำลังช็อก เป็นต้น ใช้เปรียบเทียบการได้รับความนิยมขององค์กรธุรกิจเหมือนหญิงสาวที่เนื้อหอมมีคนจีบเช่น เบียร์ช้าง เนื้อหอม เป็นต้น และเปรียบเทียบเศรษฐกิจที่เริ่มฟื้นตัว หุ่นมีปริมาณการชื้อมากขึ้น กับการผงกหัว การไต่ขึ้นที่สูงของคนเช่น ศก.ผงกหัว,หุ่นป็นไต่ถึง900จุด เป็นต้น ภาพพจน์แบบบุคคลาธิฐานใช้เมื่อต้องการกล่าวถึงการเจริญเติบโต ความถดถอยหรือวิกฤติของเศรษฐกิจ องค์กรธุรกิจ โดยนำมาเปรียบกับพฤติกรรมของคน การเปรียบเทียบเช่นนี้ทำให้อ่านเข้าใจสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมได้เป็นอย่างดี

3.3.4 การใช้ภาพพจน์แบบอติพจน์

การใช้ภาพพจน์แบบอติพจน์ คือ การเปรียบเทียบที่ให้เห็นถึงความไม่น่าจะเป็นไปได้ของสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง เป็นการกล่าวเกินความจริงเพื่อกระตุ้นร้้าความสนใจ เพื่เน้นอารมณ์ความรู้สึกของเหตุการณ์ในพาดหัวข่าว ทำให้อ่านสนใจเหตุการณ์ในข่าว โครงสร้างของภาพพจน์แบบอติพจน์นั้นมีโครงสร้าง 2 ส่วนคือ ส่วนที่ต้องการเปรียบกับส่วนที่นำมาเปรียบ ดังตาราง 4 ต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงภาพพจน์แบบอติพจน์

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
สินค้าจีน	ทะลัก	ราคาถูกคุณภาพต่ำ <u>ทะลัก</u> เข้าไทย สอท.จีรัฐจัดมาตรการสกัดสินค้าจีน (กรุงเทพธุรกิจ.4 ก.พ.2545)
เงินออม	ทะลัก	รับานิสงส์ดอกเบียลด- <u>เงินออม</u> ทะลัก บ่นอล้งหาหาคืนสู่ยุค'ชื้อกระดาศ' (กรุงเทพธุรกิจ.6 ต.ค.2546)

ตาราง 4 (ต่อ)

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
ดิสเคาต์สโตร์	ท่วมเมือง	<u>ดิสเคาต์สโตร์ท่วมเมือง</u> กทม.หยุดประชัน100สาขา (ฐานเศรษฐกิจ.28-30 มี.ย.2544)
ศก.	ดิ่งนรก	<u>ช็อก!ระเบิดถล่มโลก</u> <u>ศก.ดิ่งนรกประกาศภาวะฉุกเฉิน</u> เตือนวินาศกรรมซ้ำศูนย์ธุรกิจทุกประเทศ (ฐานเศรษฐกิจ.13-15 ก.ย.2544)
หุ้น	พุ่งปรอทแตก	<u>เก็งกำไรสนั่นวันเดียวซื้อขายหักกลับ</u> <u>หนี้6รอบ</u> <u>ฮอตมันนี่อาละวาดดันหุ้นพุ่งปรอทแตก</u> (ฐานเศรษฐกิจ.6-8พ.ย.2546)
ตลาดหุ้น	ดิ่งพสุธา	<u>ธ.กลางชาติอุตสาหกรรมหนักกำลังรับมือ</u> <u>ตลาดหุ้นดิ่งพสุธา</u> โลกท่วมก๊วกฤติ หว่านล้านล้านดอลลาร์พายุเศรษฐกิจ (ฐานเศรษฐกิจ.23-25 ก.ย.2544)
สินเชื่อส่วนบุคคล	ทะลักจุดเดือด	<u>สินเชื่อส่วนบุคคลทะลักจุดเดือด</u> แคปปิตอลโอเคแจกเงินกู้ดอกต่ำ (ประชาชาติธุรกิจ.17-19พ.ค.2547)
หุ้น	ร้อนปรอทแตก	<u>เศรษฐกิจแกร่งไทยล้างหนี้IMF</u> <u>หุ้นร้อนปรอทแตก</u> (ฐานเศรษฐกิจ.1-3 ม.ค.2547)

ตาราง 4 (ต่อ)

ส่วนที่ต้องการเปรียบ	ส่วนที่นำมาเปรียบ	พาดหัวข่าว
แรงงาน	ทะเล็ก	สหรัฐคว่ำบาตรพม่า <u>แรงงานทะเล็ก</u> เข้า ไทย (กรุงเทพธุรกิจ.30 ก.ค.2546)
เศรษฐกิจไทยไตรมาสสุดท้าย	ถึงกันเหว	สภาพัฒน์ฟัน <u>เศรษฐกิจไทยไตรมาส</u> <u>สุดท้ายถึงกันเหว</u> แล้วพร้อมปรับตัวดีขึ้นปีหน้า (ฐานเศรษฐกิจ.25-28ต.ค.2544)
งบขาดดุล	ชนพีดาน	ทักษิณลบทุกสถิติ ทำ <u>งบขาดดุลชนพีดาน</u> (ฐานเศรษฐกิจ.26-29 ส.ค.2544)
ดอกเบีย	ถึงกันเหว	คนออมหนีตายเข้าตลาดตราสาร/แต่ แบงก์ทั้งระบบกำไรเพิ่มหมื่นล. <u>ดอกเบียถึงกันเหว</u> ชี้ไม่กระตุ้นศก./ธปท.ได้คนกู้ได้ประโยชน์ (ฐานเศรษฐกิจ.18-21 ก.ค.2544)
คอนโดหุ	ปรอทแตก	<u>คอนโดหุปรอทแตก</u> "ไฮโซ"ซุ่มซื้อกระดาศเปล่าหมื่น ยูนิต (ประชาชาติธุรกิจ.18-20ส.ค.2546)
ราคาเน็ตความเร็วสูง	ติดดิน	ชินคอร์ปเปิดศึกถล่มทรู ทุบ <u>ราคาเน็ตความเร็วสูงติดดิน</u> (ประชาชาติธุรกิจ.19-22ส.ค.2547)

การเปรียบเทียบโดยใช้ภาพพจน์แบบอริพจน์ของพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเศรษฐกิจ, ตลาดหุ้น, ธนาคาร ว่ามีความรุนแรงมาก เช่น ศก.ดิ่งนรก, เศรษฐกิจไทยไตรมาสสุดท้ายถึงกันเหว, ตลาดหุ้นดิ่งพสุธา, ดอกเบี้ยถึงกันเหว เป็นต้น การใช้ภาพพจน์แบบอริพจน์ใช้เมื่อต้องการเปรียบเทียบความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างรุนแรง ซึ่งช่วยกระตุ้นอารมณ์ความสนใจของผู้อ่านข่าวและทำให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจเนื้อความข่าวได้ชัดเจน และแสดงให้เห็นภาพเศรษฐกิจที่ถดถอยมีปัญหาได้เด่นชัด ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเร่งหาทางแก้ไข

ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เป็นภาษาที่ใช้ถ่ายทอดสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมด้วยถ้อยคำที่สั้น เร้าความสนใจ เมื่อเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงก็เกิดถ้อยคำที่ใช้แสดงสภาพเศรษฐกิจ ความรู้สึกนึกคิด และปฏิกิริยาของประชาชนต่อเหตุการณ์ในแต่ละช่วงเวลา การนำเสนอข่าวเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ จึงมีลักษณะการใช้ภาษาและการสร้างคำศัพท์ที่น่าสนใจตามเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

บทที่ 4

วิเคราะห์ท่วงทำนองภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ระหว่างปีพ.ศ.2544-2547

หนังสือพิมพ์ธุรกิจ เป็นสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีท่วงทำนองในการเขียนพาดหัวข่าว เพื่อถ่ายทอดข่าวสาร ให้ผู้อ่านได้รับสาระจากการอ่านข่าวและท่วงทำนองในการเขียนยังช่วยบอกเล่าถึงเนื้อหาของข่าวนั้นๆ ได้ นักหนังสือพิมพ์จะเลือกนำเสนอข่าวด้วยท่วงทำนองภาษาเช่นไรนั้น ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของข่าว เพราะเนื้อหาข่าวแต่ละประเภทมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมุมมองในการถ่ายทอดสารของผู้เขียนข่าวแต่ละสำนักพิมพ์ ทั้งนี้เพื่อต้องการดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ผู้อ่านเห็นภาพและมีอารมณ์คล้อยตามเนื้อความที่ต้องการนำเสนอ

ท่วงทำนองในการเขียน (Style) มีผู้กล่าวถึงความหมายและจำแนกประเภทไว้คล้ายคลึงกันดังต่อไปนี้

ประทีป วาทิกทินกร (2539:57-63) กล่าวถึงท่วงทำนองการเขียนว่า "หมายถึงลีลาท่าทีในการเขียนที่แสดงออกมาและปรากฏให้เห็นเป็นที่สังเกตได้ว่าเป็นอย่างไร เช่น การใช้คำยากหรือง่าย การผูกประโยคสั้นหรือยาว การลำดับประโยคต่อเนื่องกันเรื่อยไปหรือกลับไปกลับมา เป็นต้น" นอกจากนี้ ประทีป วาทิกทินกร ได้แบ่งท่วงทำนองการเขียนออกเป็น 5 แบบดังนี้

1. ท่วงทำนองเขียนแบบเรียบๆ เป็นท่วงทำนองเขียนที่ใช้คำง่ายๆ ชัดเจน การผูกประโยคไม่ซับซ้อน ทำให้อ่านง่าย เข้าใจได้ทันที ไม่ต้องเสียเวลาขบคิดมากนัก

2. ท่วงทำนองเขียนแบบกระชับรัดกุม เป็นท่วงทำนองเขียนที่ใช้คำทุกคำให้เป็นประโยชน์มากที่สุดตรงความหมายที่สุดและข้อความที่กล่าวก็ไม่อ้อมค้อมหรือเล่นสำนวนโวหารเช่น ประกาศหรือแจ้งความต่างๆ ของทางราชการ เป็นต้น

3. ท่วงทำนองเขียนแบบเข้มข้น เป็นท่วงทำนองเขียนที่ใช้คำซึ่งมีน้ำหนัก ใช้ประโยคอย่างมีภาพพจน์ ทั้งเปรียบเทียบและประชันประชัน ทำให้อ่านเกิดความรู้สึกสนใจและสนใจ

4. ท่วงทำนองเขียนแบบสูงส่ง เป็นท่วงทำนองเขียนที่ใช้ศัพท์ค่อนข้างยาก การผูกประโยคมีชั้นเชิงมาก ผู้อ่านจะต้องมีพื้นฐานทางด้านภาษาและเรื่องราวนั้น พอสมควรจึงจะสามารถอ่านเข้าใจได้

5. ท่วงทำนองเขียนแบบสละสลวย เป็นท่วงทำนองเขียนที่ใช้คำอย่างประณีตเหมาะสม การผูกประโยคก็เป็นไปอย่างวิจิตรบรรจงและชัดเจนแจ่มแจ้ง ความคิดที่แสดงออกมาก็น่าฟัง ทำให้ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้งประทับใจ

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2518:157-160) ได้แบ่งท่วงทำนองการเขียนออกเป็น 6 ชนิดเพิ่มเติมจากท่วงทำนองเขียนของประทีป วาทิกทินกร 1 ชนิดได้แก่ ท่วงทำนองเขียนแบบอวดรู้ ท่วงทำนองเขียนแบบนี้มักใช้ศัพท์ยากๆ หรือรกรไปด้วยศัพท์ต้องการแสดงความคิดแบบหยิ่งรู้ในเรื่องที่เขียนซึ่งคิดว่าคนอื่นไม่เทียมถึง ประโยคที่ใช้บางที่อาจรุ่มร่ามยืดยาวและอ่านเข้าไปยากสักหน่อย และกล่าวถึงท่วงทำนองการเขียนว่า "คือการเลือกสรรถ้อยคำและเรียบเรียงถ้อยคำให้ได้ความหมายตรงกับที่เราต้องการ" ท่วงทำนองเขียนที่ดีต้องใช้คำน้อยที่สุด แต่มีความแจ่มแจ้งที่สุดและเข้าใจง่ายที่สุด

ท่วงทำนองภาษาสามารถพิจารณาได้จากเจตนาในการสื่อสาร และน้ำเสียงของข้อความที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อมายังผู้รับสาร ซึ่งในงานเขียนทุกประเภทมีเจตนาของผู้ส่งสารในการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ เช่น เพื่อบอกเล่า เพื่อให้ความเพลิดเพลิน เพื่อเสนอความคิด เป็นต้น โดยผู้ส่งสารจะเลือกใช้ประโยคแสดงเจตนาให้เหมาะสมกับเจตนาที่ต้องการส่งสาร ดังที่ นววรรณ พันธุเมธา (2525:193-203) กล่าวถึง ประโยคแสดงเจตนาว่า เป็นประโยคที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังได้ทราบความคิดความรู้สึกของตนหรือต้องการให้ผู้ฟังบอกเล่าสิ่งที่ผู้ฟังทราบแก่ผู้พูดหรือต้องการให้ผู้ฟังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ประโยคแสดงเจตนาแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ ประโยคแจ้งให้ทราบ ประโยคถามให้ตอบ และประโยคบอกให้ทำ มีรายละเอียดดังนี้

1. ประโยคแจ้งให้ทราบ คือ ประโยคบอกเล่าเนื้อความให้ผู้ฟังได้ทราบ

1.1 ประโยคบอกเล่า ใช้บอกเล่าเรื่องราวให้ผู้อื่นทราบ

1.2 ประโยคแย้ง ใช้ในการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับผู้อื่น

1.3 ประโยคอธิบาย ใช้อธิบายความจริงให้ผู้อ่านฟัง

1.4 ประโยคเตือน ใช้เมื่อต้องการย้ำไม่ให้ลืม

1.5 ประโยคทายหรือคาดคะเน ใช้เมื่อคาดว่าสิ่งใดเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้ว คาดคะเน

แสดงความมั่นใจน้อยกว่าประโยคทาย มักจะมีคำบอกความเห็นอยู่ในประโยค

1.6 ประโยคสรุป ใช้เล่าถึงผลที่เกิดขึ้น

1.7 ประโยคชี้แนะ ใช้เมื่อต้องการให้ผู้ฟังสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ประโยคถามให้ตอบ

2.1 ประโยคถามเนื้อความ ใช้ถามเรื่องราวบางประการจากผู้ฟัง

2.2 ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ

2.3 ประโยคถามให้เลือกเอา ใช้ถามผู้ฟังให้ตอบรับอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. ประโยคบอกให้ทำ

3.1 ประโยคสั่ง ต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม

3.2 ประโยคขอร้อง ใช้ขอร้องให้ผู้ฟังทำตาม

3.3 ประโยคอนุญาต

3.4 ประโยคขู่ ใช้วิธีบอกผลของการไม่ทำตาม

3.5 ประโยคท้าทาย ใช้วิธีบอกผลของการไม่ทำตามไว้ต่างจากประโยคขู่คือ ประโยคท้าทายประกอบด้วยประโยคความเดียว 2 ประโยคเรียงกัน ประโยคแรกบอกเนื้อความตรงข้ามกับที่ต้องการให้ปฏิบัติตาม

นอกจากเจตนาในการสื่อสารแล้ว น้ำเสียงของข้อความ เป็นส่วนประกอบหนึ่งของท่วงทำนองภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบรรยากาศของเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ มีผู้กล่าวถึงน้ำเสียงไว้ดังนี้

เกื้อพันธุ์ นาคบุปผา (2521:135) กล่าวถึง น้ำเสียงในงานวรรณกรรม ว่า

การศึกษาอารมณ์หรือน้ำเสียงในงานวรรณกรรม เป็นการค้นหาความรู้สึกของผู้เขียนในการเขียนเรื่องนั้นๆ ซึ่งเป็นความหมายระหว่างบรรทัด ที่ผู้เขียนแฝงไว้โดยสังเกตจากการใช้ถ้อยคำ สำนวน ท่วงทำนอง การเขียนหรือเรื่องที่เขียน การศึกษาเรื่องเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักผู้เขียนว่า เป็นคนเช่นไร ชอบหรือไม่ชอบสิ่งใด มีความรู้สึกระดับไหน มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องใด มีความสุขหรือความทุกข์ ดันรนหรือทะเยอทะยานอยากได้เพียงใด จิตใจเป็นอย่างไรอ่อนโยนหรือแข็งกระด้าง นอกจากนี้การศึกษาน้ำเสียงยังช่วยให้เข้าใจบรรยากาศของงานเขียนอันจะช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้เป็นอย่างดี

น้ำเสียง เป็นอวัจนภาษาที่ผู้เขียนส่งมายังผู้อ่านให้ผู้อ่านต้องตีความสารที่ส่งมาจึงจะเข้าใจความหมาย ดังที่ ดลหทัย พิมทะโนทัย (2547:159) ได้วิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ ในคอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ กล่าวถึงการใช้ น้ำเสียงว่า “น้ำเสียงเป็นอวัจนภาษาที่ผู้เขียนถ่ายทอดผ่านทางงานเขียนซึ่งในบางครั้งไม่ได้เจตนาให้ผู้อ่านรับรู้โดยตรง ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณจึงจะสามารถทราบถึงความรู้สึกของผู้เขียนต่อเรื่องที่เขียน”

วิภา กงกะนันท์ (2533:110-112) กล่าวว่า “น้ำเสียงหรือหางเสียงเป็นภาษาที่ไม่ได้เขียนและไม่ได้พูดด้วยถ้อยคำหรือแสดงด้วยท่าทางแต่เป็นภาษาที่เกิดจากการเปล่งเสียงของผู้พูด หากในกรณีนงานเขียนจะจับน้ำเสียงหรือหางเสียงได้จากการอ่านข้อความ‘ระหว่างบรรทัด’” น้ำเสียงเป็น

ภาษาที่มีได้พูดหรือเขียนหรือแสดงออกที่ทำทางหากแต่เป็นภาษาที่สื่อสารกันได้ด้วยปัญญา ไหวพริบ และการสังเกต และแบ่งประเภทของน้ำเสียงออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ประชด ใช้ทั่วไปในบ้านเพิงคดี
2. ถากถาง
3. รื่นเริง แสดงความมีอารมณ์ดี
4. เคร่งเครียด มีความเอาจริงเอาจัง

พิทยา ลีมนณี (2537:25-38) แบ่งน้ำเสียงต่างออกไปเป็น 9 ประเภทดังนี้

1. น้ำเสียงแสดงอารมณ์ขัน ล้อเลียน
2. น้ำเสียงอ่อนโยนนุ่มนวล
3. น้ำเสียงประชดประชัน เสียดสี เยาะเย้ย
4. น้ำเสียงโกรธเกรี้ยว แสดงอารมณ์ร้อนแรง
5. น้ำเสียงโศกเศร้า สลดหดหู่ ว้าเหว่
6. น้ำเสียงปลุกเร้าใจ
7. น้ำเสียงเสียดาย อาลัยอาวรณ์
8. น้ำเสียงชื่นชม ยกย่อง สรรเสริญ
9. น้ำเสียงจริงจัง เคร่งขรึม

จากการศึกษาความหมายและชนิดของท่วงทำนองสรุปความได้ว่า "ท่วงทำนองหรือท่วงทำนอง ภาษา" มาจากคำว่า Style ในภาษาอังกฤษ หมายถึง สำนวนในการเขียน และการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ การศึกษาเจตนาของท่วงทำนองต่างๆ ศึกษาได้จากการใช้ประโยคเพื่อเจตนาในการถ่ายทอดสาร อันก่อให้เกิดภาพ อารมณ์ความรู้สึกที่ชัดเจนส่งไปยังผู้รับสาร ซึ่งจะต้องดูน้ำเสียงของผู้เขียนประกอบด้วย

ท่วงทำนองในการเขียนข่าวนั้นสัมพันธ์กับเนื้อข่าวเป็นหลัก ดังที่ประชัน วัลลิโก(2540:563-566) กล่าวถึงลีลาของข่าวว่า ลีลาของข่าว คือ ลักษณะที่บ่งบอกถึงข่าวนั้นๆ ว่ามีอาการเคลื่อนไหวหรือไม่ โดยทั่วไปข่าวบางข่าวอาจจะเรียบๆ บางข่าวอาจจะเคลื่อนไหว และบางข่าวสร้างขึ้นจากคำพูด ถ้าจะจำแนกประเภทของข่าวตามลีลา อาจจำแนกได้ 3 แบบด้วยกันคือ

1. ข่าวที่มีลีลาเรียบๆ (Fact Story) หมายถึง การเขียนข่าวที่เขียนขึ้นจากรายงานที่เป็นข้อเท็จจริงธรรมดา เช่น รายงานผลการสำรวจประชากร ตัวเลขสถิติ การส่งข่าวออก เป็นต้น

- 2. ข่าวที่มีลีลาเคลื่อนไหว (Action Story) หมายถึง การเขียนข่าวที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ เช่นอุบัติเหตุ ข่าวสงคราม ข่าวกีฬา ซึ่งจะต้องใช้ถ้อยคำที่บอกให้ทราบถึงลีลาที่เคลื่อนไหวนั้น
- 3. ข่าวที่มีลีลาเป็นคำพูด (Quote Story) หมายถึง การเขียนข่าวที่ดำเนินเรื่องโดยอาศัยคำพูด ข้อความในประกาศ แถลงการณ์ เป็นองค์ประกอบในการเขียน

การเขียนข่าวมีท่วงทำนองในการเขียนตามเนื้อหาข่าว ส่วนท่วงทำนองภาษาในส่วนพาดหัวข่าว เป็นการเขียนที่ต้องสรุปความและกระตุ้นความสนใจจากผู้อ่าน ต่างจากการเขียนในส่วนเนื้อหาข่าวซึ่งมีการใช้ภาษาที่เป็นทางการ อธิบายขยายความมากกว่าการเขียนในส่วนของพาดหัวข่าว ท่วงทำนองภาษาในส่วนพาดหัวข่าวจึงแตกต่างจากท่วงทำนองภาษาในส่วนเนื้อหาข่าว

การนำเสนอพาดหัวข่าวโดยใช้เทคนิคในการเขียนข่าวที่ก่อให้เกิดท่วงทำนองภาษาแบบต่างๆ นั้น เป็นกลวิธีการรายงานข่าวที่ปรุงแต่งข่าวให้ดึงดูด และกระตุ้นเร้าความสนใจจากผู้อ่านข่าว โดยเฉพาะท่วงทำนองการเขียนในส่วนของพาดหัวข่าว ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพรวมของข่าว สะท้อนให้เห็นแนวคิดสำคัญ หรือประเด็นหลักของข่าวนั้นๆ ได้ การเขียนพาดหัวข่าวแล้วทำให้ผู้อ่านรู้สึกถึงท่วงทำนองภาษานั้น ช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพจากข้อความพาดหัว เกิดความรู้สึกประหนึ่งร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและชัดเจน

การศึกษาในด้านท่วงทำนองภาษาของพาดหัวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 ผู้วิจัยพบว่า ในการเขียนพาดหัวข่าวนั้นมีท่วงทำนองในการเขียนเช่นเดียวกับงานเขียนทั่วไป ซึ่ง "ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าว" คือ รูปแบบที่ผู้เขียนข่าวใช้เรียบเรียงถ้อยคำภาษาในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร เมื่ออ่านแล้วให้อารมณ์ความรู้สึก เห็นภาพ จากข้อความพาดหัวข่าว โดยสามารถสังเกตได้จากเจตนาในการสื่อสารและน้ำเสียงของข้อความพาดหัวข่าว

จากการศึกษาท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ. 2544 - 2547 ผู้วิจัยวิเคราะห์ท่วงทำนองภาษาในพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจซึ่งมีลักษณะต่างกัน 3 ลักษณะได้แก่

- 4.1 ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ
 - 4.2 ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์
 - 4.3 ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ และแสดงอารมณ์ประกอบกัน
- ดังผลการวิเคราะห์ต่อไปนี้

4.1 ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ

ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ เป็นท่วงทำนองเขียนที่ใช้คำง่ายๆ ชัดเจน การผูกประโยคไม่ซับซ้อน ทำให้อ่านง่าย เข้าใจได้ทันที ท่วงทำนองการเขียนพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ เป็นการเขียนข่าวที่เขียนขึ้นจากข้อเท็จจริง โดยรายงานตรงไปตรงมาไม่เพิ่มสีสันหรือใส่อารมณ์ให้กับข่าวลงไปในพาดหัวข่าว ถ้อยคำภาษาที่ใช้จะเป็นคำที่ไม่แสดงอารมณ์รุนแรง กระแทกกระทั้นหรือมีสีสัน นำเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ พาดหัวข่าวในลักษณะนี้จะดึงดูดความสนใจของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้สนใจมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับเจตนาหรือประเด็นของข่าวนั้นๆ

ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ จะไม่มีน้ำเสียงที่แสดงอารมณ์อย่างโดดเด่น แต่จะใช้ภาษาเรียบๆ ธรรมดาโดยสื่อความหมายตรงๆ อย่างเป็นกลางๆ ซึ่งจะจำแนกประเภทของท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ ตามเจตนาในการสื่อสารได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

4.1.1 แบบแจ้งให้ทราบ

4.1.1.1 ชนิดบอกเล่า

4.1.1.2 ชนิดคาดคะเน

4.1.1.3 ชนิดอธิบาย

4.1.1.4 ชนิดเตือน

4.1.1.5 ชนิดเสนอแนะ

4.1.2 แบบถามให้ตอบ

4.1.3 แบบบอกให้ทำ

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 แบบแจ้งให้ทราบ

ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบเจตนาแจ้งให้ทราบ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวให้ผู้อ่านทราบเป็นพาดหัวข่าวที่ไม่ใช้ภาษารุนแรง ใช้ถ้อยคำธรรมดาที่ไม่แสดงอารมณ์รายงาน บอกเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม เศรษฐกิจและการเมืองให้กับผู้อ่านทราบโดยตรง สามารถจำแนกตามเจตนาในการสื่อสารได้ 5 ชนิดคือ ชนิดบอกเล่า ชนิดคาดคะเน ชนิดอธิบาย ชนิดเตือน และชนิดชี้แนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1.1 ชนิดบอกเล่า

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ มีเจตนาแจ้งให้ทราบชนิดบอกเล่า ใช้บอกเล่าเรื่องราวให้อ่านทราบ ในพาดหัวข่าวเป็นการเขียนแล้วว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นหรือถ่ายทอดคำพูดของผู้อื่นซึ่งอาจเป็นคำสั่งหรือห้ามไม่ให้ทำอะไรสิ่งหนึ่ง ใช้ภาษาเรียบๆ ธรรมดา ไม่แสดงอารมณ์ใดๆ ลงในภาษาพาดหัวข่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

M-Webเทกโอเวอร์หุ้น‘สามารถ’

(ฐานเศรษฐกิจ.21-23 พ.ย. 2545)

M-Webเทกโอเวอร์หุ้น‘สามารถ’ เป็นพาดหัวข่าวที่บอกเล่าเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยใช้ถ้อยคำสื่อความตรงๆ ว่าบริษัทเอ็มเว็บทำการเทกโอเวอร์หรือควบรวมหุ้นของบริษัทสามารถ

นิสสันสรุปตั้งฐานผลิตรถในไทย

(ฐานเศรษฐกิจ.5-8 ต.ค. 2546)

นิสสันสรุปตั้งฐานผลิตรถในไทย เป็นพาดหัวข่าวที่บอกเล่าความเคลื่อนไหวขององค์กรทางธุรกิจ ด้วยถ้อยคำธรรมดาสื่อความตรงๆ ว่าบริษัท นิสสัน ตั้งฐานผลิตรถยนต์ในประเทศไทย

โกลด์แพ็คเกจยูบีซีขึ้นอีก180บาท

(กรุงเทพธุรกิจ.22 มิ.ย..2544)

โกลด์แพ็คเกจยูบีซีขึ้นอีก180บาท เป็นพาดหัวข่าวที่บอกเล่าความเปลี่ยนแปลงของราคาค่าบริการให้กับผู้อ่านซึ่งเป็นผู้รับบริการได้ทราบ โดยใช้ภาษาเรียบๆ เข้าใจได้ชัดเจนว่า บริษัท ยูบีซี ปรับค่าบริการแบบโกลด์แพ็คเกจเพิ่ม 180 บาท

ลดค่ามัดจำ ทัวร์เกาะช้าง พื้นที่ท่องเที่ยว

(กรุงเทพธุรกิจ.27 ส.ค.2544)

ลดค่ามัดจำ ทัวร์เกาะช้าง พื้นที่ท่องเที่ยว เป็นพาดหัวข่าวที่บอกเล่าความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจโดยตรง ใช้ถ้อยคำภาษาเรียบๆ ว่า บริการทัวร์เกาะช้างลดค่ามัดจำ เพื่อเป็นการฟื้นฟูการท่องเที่ยว

รัฐขึ้นเบนซิน60สตางค์วันนี้

(กรุงเทพธุรกิจ.18 มิ.ย.2547)

รัฐขึ้นเบนซิน60สตางค์วันนี้ เป็นพาดหัวข่าวที่บอกเล่าความเปลี่ยนแปลงระดับราคาสินค้า ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนด้วยถ้อยคำภาษาธรรมดาสื่อความตรงๆ เพื่อให้เข้าใจได้ทันทีว่า รัฐบาลปรับขึ้นราคาน้ำมันเบนซินเพิ่ม 60 สตางค์

ไทยยังไม่ปลดใช้หวัดนก
เชียงราย-โคราชระบอบาครอบใหม่

(ประชาชาติธุรกิจ.11-14 มี.ค.2547)

ไทยยังไม่ปลดใช้หวัดนก เชียงราย-โคราชระบอบาครอบใหม่ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แบบเจตนาแจ้งให้ทราบชนิดบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ใช้ภาษาเรียบๆ รายงานให้ทราบตรงๆ ทำให้เข้าใจได้ทันทีว่าประเทศไทยยังไม่ปลดใช้หวัดนก จังหวัดเชียงรายและโคราชกำลังจะระบอบาครอบ

นอกจากนี้ การบอกเล่าเรื่องราวให้ผู้อ่านทราบจะรวมถึงการถ่ายทอดคำพูดจากองค์กรทางเศรษฐกิจให้ผู้อ่านรับทราบซึ่งอาจเป็นคำสั่งหรือคำห้าม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

อย.ห้ามขายเครื่องดื่มกาเฟอีนชิงโชค

(กรุงเทพธุรกิจ.13 มี.ค.2545)

อย.ห้ามขายเครื่องดื่มกาเฟอีนชิงโชค เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ เป็นการบอกเล่าคำห้ามขององค์กรคือ องค์การอาหารและยา โดยใช้คำว่า ห้ามขาย เพื่อบอกว่าไม่ให้กระทำเป็นการบอกเล่าอย่างตรงไปตรงมา

สหรัฐสั่งอพยพนักการทูต
พ้น4ชาติตะวันตกกลาง

(กรุงเทพธุรกิจ.9 ก.พ.2546)

สหรัฐสั่งอพยพนักการทูต เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ เป็นการบอกเล่าคำสั่งบอกให้กระทำของประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้คำว่า สั่ง เป็นการบอกให้อพยพนักการทูต

อียูมีมติห้ามนำเข้าสัตว์ปีกไทย-เอเชียถึงมี.ค.48

รัฐเบรก'วัคซีน'หวั่นกระทบส่งออก

(กรุงเทพธุรกิจ.16 ก.ย.2547)

อียูมีมติห้ามนำเข้าสัตว์ปีกไทย-เอเชียถึงมี.ค.48 เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ เป็นการบอกเล่าคำห้ามของขององค์กรคือ อียู ใช้คำว่า ห้าม แสดงการสั่งไม่ให้กระทำคือ ไม่ให้นำเข้าสัตว์ปีกของไทย

พาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ มีเจตนาแจ้งให้ทราบชนิดบอกเล่า ถ้อยคำที่ใช้เป็นคำที่ไม่รุนแรงหรือก่อให้เกิดสับสนหรือน้ำเสียงที่แสดงอารมณ์อย่างเด่นชัด หากแต่เป็นการเขียนรายงานข่าวตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏโดยตรง ใช้ภาษาเรียบง่ายอ่านแล้วเข้าใจได้ในทันที

4.1.1.2 ชนิดคาดคะเน

พาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แสดงเจตนาแจ้งให้ทราบ ชนิดคาดคะเน เป็นการบอกเล่าคำคาดการณ์ของสถาบันองค์กรต่างๆทางเศรษฐกิจโดยหนังสือพิมพ์ธุรกิจนำมารายงานซึ่งคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในเศรษฐกิจให้ผู้อ่าน และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบภาวะเศรษฐกิจที่กำลังเกิดขึ้น พาดหัวข่าวในลักษณะนี้สามารถกระตุ้นสร้างความสนใจได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นเสมือนการรายงานเหตุการณ์ล่วงหน้าให้ผู้อ่านทราบ ทำให้ผู้บริโภคข่าวสารจะได้ปรับตัวรับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น โดยใช้ภาษาเรียบๆ บอกคำคาดการณ์โดยตรง ไม่แสดงอารมณ์หรือน้ำเสียงที่รุนแรง ผู้อ่านไม่ต้องตีความ สามารถเข้าใจข่าวได้ในทันที ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ไอเอ็มเอฟทำนายศก.โลกปีนี้โต2.8%

(กรุงเทพธุรกิจ.30ส.ค.2544)

ไอเอ็มเอฟทำนายศก.โลกปีนี้โต2.8% เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบถึงคำคาดคะเนภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของโลก โดยใช้ถ้อยคำธรรมดาบอกคำคาดการณ์ขององค์กรคือ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ โดยตรงว่า ทำนาย ศก.โลกปีนี้

กลุ่มยานยนต์ทำนาย ปี45'รถเล็ก'มาแรง

(กรุงเทพธุรกิจ.28 ธ.ค.2544)

กลุ่มยานยนต์ทำนาย ปี45'รถเล็ก'มาแรง เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดคาดคะเน เป็นคำคาดการณ์ของกลุ่มอุตสาหกรรมรถยนต์ที่ได้ทำนายความเคลื่อนไหวของตลาดรถยนต์ โดยใช้ถ้อยคำแสดงการคาดคะเนตรงๆ ว่า ทำนาย

รปท.ปรับประมาณการคำสั่งออกติดลบ4.8%
เป้าเติบโตแค่1.8%
หวังกองทุนอุ้มศก.

(กรุงเทพธุรกิจ.30ธ.ค.2544)

รปท.ปรับประมาณการคำสั่งออกติดลบ4.8% เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบที่แสดงการคาดคะเนของสถาบันการเงินคือ ธนาคารแห่งประเทศไทย ถึงปริมาณการส่งออกว่ามีมูลค่าติดลบ โดยใช้คำว่า คาด แสดงการคาดคะเนแล้วตามด้วยถ้อยคำธรรมดาบอกคำคาดการณ์

คาดหนี้เสียในระบบจะเหลือ3% ในปี2548
รปท.ปิดบัญชีNPL6แสนล.
เพิ่มภาระแบงก์กันสำรอง

(ฐานเศรษฐกิจ.29-31 ม.ค. 2547)

คาดหนี้เสียในระบบจะเหลือ3% ในปี2548 เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แจ้งให้ทราบถึงการคาดคะเนเรื่องหนี้เสียว่าจะลดลง 3 % ในปี2548 ใช้ถ้อยคำบอกการคาดคะเนตรงๆ ว่า คาด โดยใช้ภาษาเรียบๆ ในการบอกเล่าคำคาดการณ์

โพลประชาชาติฯชี้'ปฏิรูป'ภาคเอกชนเหลว
'อสังหาฯ-วัสดุ-สื่อสาร'ธุรกิจรุ่งครึ่งปีหลัง

(ประชาชาติธุรกิจ.12-14 ส.ค.2545)

โพลประชาชาติฯชี้'ปฏิรูป'ภาคเอกชนเหลว 'อสังหาฯ-วัสดุ-สื่อสาร'ธุรกิจรุ่งครึ่งปีหลัง เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แจ้งให้ทราบถึงคำคาดคะเนที่มาจากผลสำรวจของหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ โดยใช้คำแสดงการคาดคะเนว่า โพลประชาชาติฯชี้ และ ครึ่งปีหลัง

บล.ภัทรฯคาดปีหน้าความต้องการเงินทุนแตะ6แสนล้าน
คาดดอกเบี้ยขึ้น0.5%
เอกชนหวั่นมาจិនหด

(ฐานเศรษฐกิจ.25-28 เม.ย. 2547)

บล.ภัทรฯคาดปีหน้าความต้องการเงินทุนแตะ6แสนล้าน คาดดอกเบี้ยขึ้น0.5% เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดคาดคะเน เป็นการบอกเล่าคำคาดการณ์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ถึงภาวะเศรษฐกิจในปีหน้า โดยใช้ภาษาเรียบๆ ใช้คำแสดงการคาดคะเนว่าคาด

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดคาดคะเน จะใช้ถ้อยคำเชิงคาดการณ์ แสดงความมั่นใจว่าอาจเกิดเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจต่างๆ ขึ้นได้ มีการใช้ถ้อยคำบ่งบอกถึงการคาดคะเนเช่น คาด, ทำนาย, ชี้ เป็นต้น และท่วงทำนองพาดหัวข่าวที่เรียบๆ แสดงออกมาด้วยภาษาธรรมดา แจ้งให้ทราบตามตรง ทำให้เข้าใจข่าวได้ชัดเจนในทันทีที่อ่านข่าว

4.1.1.3 ชนิดอธิบาย

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ แบบเจตนาแจ้งให้ทราบ ชนิดอธิบาย เป็นพาดหัวข่าวที่ชี้แจงให้กับผู้อ่านได้ทราบถึงเหตุผลของผู้เป็นข่าว ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนข่าวหรือผู้เป็นข่าวต้องการเปิดเผยความจริงให้ผู้อ่านทราบ จะใช้ถ้อยคำแสดงการชี้แจงแสดงเหตุและผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของผู้เป็นข่าว โดยใช้ภาษาเรียบๆ ใช้ถ้อยคำธรรมดาไม่แสดงอารมณ์ รายงานข้อเท็จจริงด้วยการนำคำอธิบายเรื่องที่เกิดขึ้นมาใช้เรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เยาวเรศ ชินวัตร แจงได้กำไรดีเตรียมลดบทบาทธุรกิจลุยงานสังคม
น้องนายกชายสุรวงศ์
เจ้าพ่อน้ำเมาทาบทามซื้อ

(ฐานเศรษฐกิจ.24-26 ก.ค. 2546)

เยาวเรศ ชินวัตร แจงได้กำไรดีเตรียมลดบทบาทธุรกิจลุยงานสังคม เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แจ้งให้ทราบ อธิบายถึงเหตุผลที่ผู้เป็นข่าวกระทำการลงไป ถ้อยคำแสดงการอธิบายคือ แจง โดยใช้ถ้อยคำบอกเล่าถึงคำอธิบายต่างๆ

‘พินิจ จารุสมบัติ’รับบทคนกลางแจงนายเก่า‘วิชัย ทองแดง’ไม่ใช่ตัวแทนนายกฯ
ทักษิณเคลียร์ดร.อาทิตย์
ยันไม่เกี่ยวอุบร.พ.พญาไท

(ฐานเศรษฐกิจ.10-13 ก.ค. 2546)

‘พินิจ จารุสมบัติ’รับบทคนกลางแจงนายเก่า‘วิชัย ทองแดง’ไม่ใช่ตัวแทนนายกฯ เป็นพาดหัว
ข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แจ้งให้ทราบชนิดอธิบาย เป็นคำอธิบายของผู้เป็นข่าวด้วยภาษา
เรียบๆ ไม่แสดงอารมณ์ ถ้อยคำแสดงการอธิบายคือ แจง

นิสสันเรียกคืนรถกว่า 3 แสนคัน
เหตุเซ็นเซอร์เครื่องยนต์บกพร่อง

(กรุงเทพธุรกิจ.24 พ.ย.2544)

นิสสันเรียกคืนรถกว่า 3 แสนคัน เหตุเซ็นเซอร์เครื่องยนต์บกพร่อง เป็นพาดหัวข่าวที่มี
ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แจ้งให้ทราบ อธิบายถึงสาเหตุโดยใช้คำว่า เหตุ เพื่อบอกเล่าถึงเหตุผลที่
ทางบริษัทนิสสันเรียกรถยนต์กลับคืนว่าเป็นเพราะเซ็นเซอร์บกพร่อง ด้วยถ้อยคำธรรมดาสื่อความ
ตรงๆ

ปรีดียารแฉล่าช้าเพราะต้อง‘ตัดสินชีวิตคน’
รพท.ชี้ขาด‘วิโรจน์’นั่งเอ็มดี27ก.ย.

(กรุงเทพธุรกิจ.24 ก.ย.2547)

ปรีดียารแฉล่าช้าเพราะต้อง‘ตัดสินชีวิตคน’ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาเรียบๆ
แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดอธิบาย ใช้ภาษาเรียบๆ อธิบายเหตุผลของผู้เป็นข่าวตรงๆ คำแสดงการ
อธิบายคือ แจง และ เพราะ

อัมมารชี5ปีวิกฤติเศรษฐกิจไทยสถาบันการเงินถ่วงฟื้นตัว
แนะรัฐฟันแบงก์แต่งบัญชียึดหนี้

(กรุงเทพธุรกิจ.2 ก.ค.2545)

อัมมารชี5ปีวิกฤติเศรษฐกิจไทยสถาบันการเงินถ่วงฟื้นตัว เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนอง
เรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดอธิบาย นำคำอธิบายจากนำวิชาการต่อภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจมา
รายงาน โดยใช้ถ้อยคำแสดงการอธิบายคือ ชี้ มาจาก ชี้แจง และใช้ภาษาเรียบๆ ในการบอกเล่าถึง
คำกล่าวอธิบาย

‘สุนทร’อ้างเหตุปิดด้าน-ห้วงคนกัมพูชาถูกฆ่าตัดตอน
เขมรตั้งแง่จ่ายชดเชยธุรกิจไทย

(กรุงเทพธุรกิจ.7 มี.ค.2546)

‘สุนทร’อ้างเหตุปิดด้าน-ห้วงคนกัมพูชาถูกฆ่าตัดตอน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนอง
ภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดอธิบาย โดยนำเหตุผลของผู้เป็นข่าวมาบอกเล่าให้ผู้อ่าน
ทราบ ใช้คำว่า อ้างเหตุ เพื่อแสดงการอธิบายเหตุผล

การเขียนพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แบบเจตนาแจ้งให้ทราบ ชนิดอธิบาย ใช้คำเรียบ
ง่ายอ่านแล้วเข้าใจได้ทันที เพื่อแจ้งให้ผู้อ่านทราบถึงเหตุผลที่ผู้เป็นข่าวกระทำการใดๆ ไปหรือคำ
ชี้แจงอธิบายภาวะเศรษฐกิจจากนักวิชาการ จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ข่าวที่เกิดขึ้นได้อย่าง
ชัดเจน คำที่ใช้แสดงถึงการอธิบายเช่น เหตุ, แจ้ง, ชี้, อ้าง, เพราะ เป็นต้น ประกอบกับใช้ถ้อยคำ
แสดงการอธิบายเป็นคำธรรมดาที่ไม่แสดงอารมณ์ใด เป็นภาษาธรรมดาสื่อความตามตรง การเขียน
พาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบนี้จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้โดยง่าย

4.1.1.4 ชนิดเตือน

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ มีเจตนาแจ้งให้ทราบ ชนิดเตือน เป็นภาษาพาดหัว
ข่าวที่ใช้ถ้อยคำแสดงการตักเตือนให้ระวังเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจในอนาคตอันใกล้
ตักเตือนพฤติกรรมของบุคคลหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วและไม่เหมาะสม ซึ่งอาจเกิดผลเสียต่อ
บุคคล กลุ่มบุคคล และต่อเศรษฐกิจของประเทศได้ในอนาคต ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบ
แจ้งให้ทราบชนิดเตือนนี้ จะใช้ถ้อยคำที่ธรรมดาให้อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย ไม่มีความรุนแรง แสดง
ความจริงจังต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ราชินีให้สติ ‘ความจนไม่น่าอาย คดโกงน่ารังเกียจ’

(กรุงเทพธุรกิจ.12 ส.ค. 2547)

ราชินีให้สติ ‘ความจนไม่น่าอาย คดโกงน่ารังเกียจ’ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษา
เรียบๆ มีเจตนาแจ้งให้ทราบ ชนิดเตือน ใช้คำว่า ให้สติ แสดงการเตือน

นักวิชาการ-นายแบงก์เดือน
นโยบายคลังกระตุ้นศก.ไม่ยั่งยืน

(กรุงเทพธุรกิจ.7 ก.ย. 2544)

นักวิชาการ-นายแบงก์เดือน นโยบายคลังกระตุ้นศก.ไม่ยั่งยืน เป็นพาดหัวข่าวที่มี
ท่วงทำนองภาษาเรียบๆ แจ้งให้ทราบถึงคำเตือนจากนักวิชาการและนายแบงก์ต่อนโยบายด้านการ
คลัง โดยใช้คำว่า เดือน แสดงการเตือนโดยตรง

'พาณิชย์'เตือนผู้ส่งออกปรับคุณภาพ
รับมือสารพัดมาตรการกีดกันสินค้า

(กรุงเทพธุรกิจ.6 ม.ค. 2546)

'พาณิชย์'เตือนผู้ส่งออกปรับคุณภาพ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แจ้งให้ทราบ
ถึงคำเตือนของกระทรวงพาณิชย์ต่อผู้ส่งออกให้ปรับปรุงคุณภาพสินค้า โดยใช้คำว่า เดือน แสดงการ
เตือนตรงๆ

อนามัยโลกเตือน6-12เดือนคุมไม่ได้กลายเป็นวิกฤตใหม่
อาเซียน-จีนลงขันกองทุนสกัดซาร์ส

(กรุงเทพธุรกิจ.30 เม.ย. 2546)

อนามัยโลกเตือน6-12เดือนคุมไม่ได้กลายเป็นวิกฤตใหม่ เป็นพาดหัวข่าวท่วงทำนองภาษา
เรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบชนิดเตือน เป็นคำเตือนขององค์การอนามัยโลกที่เตือนภัยเรื่องโรคซาร์ส ใช้
ภาษาเรียบๆ ในการเตือน ใช้คำว่า เดือน แสดงเจตนาตรงๆ

ผู้ผลิตทีวีเตือนสินค้าเข้าจากจีน
หลอดภาพมีสารพิษมากเกินไป

(ฐานเศรษฐกิจ.29-31 ส.ค. 2545)

ผู้ผลิตทีวีเตือนสินค้าเข้าจากจีน เป็นพาดหัวข่าวท่วงทำนองเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบชนิด
เตือนที่ใช้คำว่า เดือน แจ้งเจตนาโดยตรง เป็นคำเตือนของผู้ผลิตทีวีที่เตือนให้ระวังอันตรายจากทีวีที่
นำเข้าจากจีน

อานันท์เดือนทักษิณ

‘ปัญหาเพราะรัฐสับสน’

(กรุงเทพธุรกิจ.28 มิ.ย. 2544)

อานันท์เดือนทักษิณ ‘ปัญหาเพราะรัฐสับสน’ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ มีเจตนาแจ้งให้ทราบ ชนิดเดือน ใช้คำว่า เดือน แสดงการเดือนตรงๆ ใช้ภาษาเรียบๆ ในการเดือน

พาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบแจ้งให้ทราบชนิดเดือน เป็นประโยคบอกเล่าเนื้อความให้อ่านได้ทราบ โดยการนำคำเดือนให้ระวังเหตุการณ์และเดือนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาเรียงด้วยภาษาเรียบๆ ใช้ถ้อยคำธรรมดาในการเขียนเดือน ทำให้ง่ายแก่การเข้าใจที่ชัดเจน ไม่มีถ้อยคำแสดงสีล้นหรืออารมณ์รุนแรง แต่สามารถสร้างความสนใจจากผู้อ่านได้เนื่องจากคำเดือนมีประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ ผู้ที่เกี่ยวข้องจึงให้ความสนใจ

4.1.1.5 ชนิดเสนอแนะ

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ ที่มีเจตนาแจ้งให้ทราบ ชนิดเสนอแนะหรือแนะนำ เป็นการเขียนแนะนำหรือชี้แนะ บอกให้กระทำหรือไม่ให้กระทำ บอกแนวทางการแก้ไขปัญหา ใช้แนะวิธีดำเนินการต่อเหตุการณ์ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เป็นคำแนะนำจากนักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์ นักธุรกิจที่มีชื่อเสียง ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ชนิดเสนอแนะนี้จะใช้ถ้อยคำที่แสดงการเสนอแนะให้ปฏิบัติโดยตรง ใช้เมื่อต้องการให้อ่านสนใจเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นและอาจเป็นปัญหาได้หรือเกิดขึ้นแล้วและกำลังเป็นปัญหาอยู่ จึงเสนอแนวทางแก้ไขแสดงความคิดเห็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นักวิชาการแนะรัฐเลิกนโยบายกระตุ้นจีดีพี

(กรุงเทพธุรกิจ.8 ก.ย.2547)

นักวิชาการแนะรัฐเลิกนโยบายกระตุ้นจีดีพี เป็นพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ แจ้งให้ทราบชนิดเสนอแนะ โดยมีถ้อยคำบ่งบอกถึงการแนะนำตรงๆ คือ แนะนำ ซึ่งนักวิชาการเป็นผู้แนะนำให้รัฐบาลกระทำการยกเลิกนโยบายที่กระตุ้นจีดีพี ใช้ภาษาธรรมดาสื่อความตรงๆ ในการบอกเล่าคำแนะนำ

แนะนำองค์กรใหม่คุมแหล่งเงินคนจน ต่อยอดเศรษฐกิจรากหญ้า
รพท.ปฎิบัติเบงกัจัดระเบียบศก.

(กรุงเทพธุรกิจ.7ต.ค.2546)

แนะนำองค์กรใหม่คุมแหล่งเงินคนจน ต่อยอดเศรษฐกิจรากหญ้า เป็นพาดหัวข่าวที่มี
ท่วงทำนองเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ เสนอแนะให้กระทำ ด้วยภาษาเรียบๆ โดยมีถ้อยคำแสดงการ
แนะนำคือ แนะนำ

'บุญคลี่'เสนอทฤษฎีMerger End Game ควบธุรกิจเดียวกัน
สื่อสารหมดยุคแข่งขัน'เพื่ออยู่รอด'

(กรุงเทพธุรกิจ.12 มิ.ย.2547)

'บุญคลี่'เสนอทฤษฎีMerger End Game ควบธุรกิจเดียวกัน เป็นพาดหัวข่าวที่มี
ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แจ้งให้ทราบ ชนิดเสนอแนะ มีคำแสดงการเสนอแนะคือ เสนอ และใช้
ภาษาเรียบๆ บอกถึงการเสนอแนะนำไปให้กระทำ

ก.พลังงานเสนอใช้ก๊าซโซฮอลล์
พร้อมลดภาษีป้าย-สรรพสามิต

(ฐานเศรษฐกิจ.16-18 ม.ค. 2546)

ก.พลังงานเสนอใช้ก๊าซโซฮอลล์ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ
ชนิดเสนอแนะ เป็นการแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหาลังงานจากองค์กรคือ กระทรวงพลัง โดยใช้คำ
แสดงการเสนอแนะคือ เสนอ และใช้ภาษาธรรมดาในการบอกคำแนะนำ

แนะนำปรับธุรกิจเพื่อ'ลูกค้า'
มุ่งลดต้นทุน-เพิ่มคุณภาพ

(ประชาชาติธุรกิจ.8-11ส.ค.2545)

แนะนำปรับธุรกิจเพื่อ'ลูกค้า' เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ
บอกเล่าคำแนะนำ มีคำแสดงการเสนอแนะคือ แนะนำ โดยใช้ภาษาธรรมดาบอกเรื่องที่ต้องการ
แนะนำคือ การปรับปรุงธุรกิจเพื่อลูกค้า

เกจิแนะปรับแผนตลาด
สู่มรสุม'ใช้วัด-สงคราม'

(ประชาชาติธุรกิจ.7-9 เม.ย.2546)

เกจิแนะปรับแผนตลาด เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาเรียบๆ แจ่มให้ทราบ ถึงคำ
เสนอแนะแนวทางต่อสู้ปัญหาจากแหล่งข่าว มีคำแสดงการเสนอแนะคือ แนะ และใช้ภาษาเรียบๆ ใน
การรายงาน

ผู้ว่าฯภูเก็ตเสนอเลิกส.ป.ก.
หมดยุค'เกษตร'มุ่ง'จัดสรร'

(ประชาชาติธุรกิจ.12-15มิ.ย.2546)

ผู้ว่าฯภูเก็ตเสนอเลิกส.ป.ก. เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แบบแจ่มให้ทราบ ชนิด
เสนอแนะที่แนะนำแนวคิดให้ปฏิบัติ มีคำแสดงการเสนอแนะคือ เสนอ โดยใช้ภาษาที่สื่อความตรงๆ

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ แบบเจตนาแจ่มให้ทราบชนิดเสนอแนะ จะใช้
คำกริยาที่เป็นถ้อยคำแสดงการเสนอแนะให้ปฏิบัติ เช่น เสนอ,แนะ เป็นต้น ใช้ภาษาเรียบๆ ในการ
บอกเล่าหรือแจ่มให้ผู้อ่านทราบถึงคำแนะนำของบุคคลต่างๆ และองค์กรต่างๆ การใช้ท่วงทำนอง
ภาษาแบบเรียบๆ แจ่มให้ทราบ แบบเสนอแนะจะสร้างความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เพราะเขียน
แนะนำทางออกของปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้ว ด้วยภาษาเรียบธรรมดาสื่อความตรงๆ ทำ
ให้เข้าใจได้ชัดเจน

4.1.2 แบบถามให้ตอบ

ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบถามให้ตอบ หมายถึง พาดหัวข่าวที่มีลักษณะของ
ประโยคคำถามโดยใช้เครื่องหมายปรัศนี (?) ไว้ท้ายข้อความหรือการใช้ถ้อยคำแสดงความหมาย
ในเชิงคำถามไว้ท้ายประโยคพาดหัวข่าว เป็นการตั้งคำถามเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านให้อ่าน
เนื้อหาข่าวด้านในต่อไป โดยใช้ภาษาเรียบง่าย สื่อความตรงๆ ใช้ถ้อยคำที่ไม่แสดงอารมณ์รุนแรง
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เกิดอะไรขึ้นกับตลาดรถปี44

(ฐานเศรษฐกิจ.30ธ.ค.-2ม.ค.2545)

เกิดอะไรขึ้นกับตลาดรถปี44 เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาเรียบๆ แบบถามให้ตอบ เป็นการตั้งคำถามเพื่อสร้างความสนใจกับผู้อ่านว่า เกิดอะไรขึ้นกับตลาดรถในปี2544 โดยใช้คำแสดงคำถามคือ เกิดอะไรขึ้น

เศรษฐกิจไทยจะฟื้นกลางปี45
คุณเชื่อ'ทักษิณ'หรือไม่?

(ฐานเศรษฐกิจ.3-5ม.ค.2545)

คุณเชื่อ'ทักษิณ'หรือไม่? เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบถามให้ตอบ ที่ไม่สื่ออารมณ์รุนแรง เป็นการถามผู้อ่านว่า เชื่อ หรือไม่

วิกฤตน้ำมันแพง เศรษฐกิจไทยจะโดนก็แดง...?

(ประชาชาติธุรกิจ.30ส.ค.-1ก.ย.2546)

วิกฤตน้ำมันแพง เศรษฐกิจไทยจะโดนก็แดง...? เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ถามให้ตอบ มีคำแสดงคำถามคือ เศรษฐกิจไทยจะโดนก็แดง ? หรือจะประสบปัญหาอะไรบ้าง

เมื่อโลกจัดระเบียบใหม่ ธุรกิจไทย จะหาที่ยืน ในตลาดอย่างไร

(ประชาชาติธุรกิจ.30ธ.ค.-1ม.ค.2546)

ธุรกิจไทย จะหาที่ยืน ในตลาดอย่างไร เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบถามให้ตอบ มีคำแสดงการถามตรงๆ คือ อย่างไร

ชาวบ้านตั้ง'600ข้อ'ถามทศท.
หุ้นเป็นของใครหลังแปรสภาพ

(กรุงเทพธุรกิจ.10 ก.พ.2545)

หุ้นเป็นของใครหลังแปรสภาพ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาเรียบๆ แบบถามให้ตอบ โดยเป็นคำถามของประชาชนที่ผู้เขียนข่าวนำมาเสนอ มีถ้อยคำแสดงการถามคือ หุ้นเป็นของใคร ใช้ภาษาเรียบง่ายสื่อความตามตรง

พาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ที่มีเจตนาถามให้ตอบ เป็นการตั้งคำถามเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน ให้สนใจอ่านเนื้อความข่าวด้านในต่อไป ซึ่งเป็นคำตอบของคำถาม โดยใช้ภาษาเรียบง่ายในการรายงานข่าว ไม่มีถ้อยคำที่แสดงอารมณ์ ใช้ภาษาธรรมดาสื่อความชัดเจน

4.2.2 แบบบอกให้ทำ

ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ที่มีเจตนาบอกให้ทำ เป็นการบอกให้ผู้อ่านกระทำด้วยการสั่ง โดยผู้เขียนข่าวเป็นคนเขียนสั่งให้ผู้อ่านหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกระทำหรือไม่กระทำ มีถ้อยคำแสดงการบอกให้กระทำคือคำว่า จัปตา และใช้ภาษาเรียบๆ ในการบอกให้กระทำการใด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

จัปตา 'ซ้าง'ฟ็องคาร์ลสเบอร์ก
กระทบไลเซ่นเปียร์ในมาเลย์

(กรุงเทพธุรกิจ.4 ก.ย.2546)

จัปตา 'ซ้าง'ฟ็องคาร์ลสเบอร์ก กระทบไลเซ่นเปียร์ในมาเลย์ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ มีเจตนาบอกให้กระทำ ใช้คำว่า จัปตา แสดงถึงการสั่งให้ผู้อ่านสนใจความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น

จัปตาน้ำมันทะลุ50ดอลลาร์
ผลพวงจับตัวประกันซาอุฯ

(กรุงเทพธุรกิจ.31 พ.ค.2547)

จัปตาน้ำมันทะลุ50ดอลลาร์ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แบบบอกให้กระทำ เป็นการบอกให้ผู้อ่านสนใจ โดยใช้คำว่า จัปตา แสดงการสั่งให้สนใจกับราคามัน

2002มังกรผงาด
จัปตาจีน
มหาอำนาจเศรษฐกิจใหม่

(ฐานเศรษฐกิจ.3-5ม.ค.2545)

จัปตาจีน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แบบบอกให้กระทำที่บอกให้ผู้อ่านสนใจ ใช้คำว่า จัปตา แสดงถึงการสั่งให้สนใจประเทศจีนในด้านเศรษฐกิจ

จับตาทศท.ทิ้งทวนเร่งจัดซื้อ
ขยายแผนเลขหมายลงทุนอื่น

(ประชาชาติธุรกิจ.17-20 ม.ค.2545)

จับตาทศท.ทิ้งทวนเร่งจัดซื้อ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองเรียบๆ แบบบอกให้ทำ ที่ใช้คำว่า จับตา แสดงการสั่งให้อ่านกระทำคือ ให้อ่านสนใจการดำเนินงานขององค์กร

สมคิด-ชีอีโอฟื้นศก.ฉลุย
จับตาดอกเบี้ย-ราคาน้ำมัน-FTA

(ประชาชาติธุรกิจ.26-28 ก.ค.2547)

จับตาดอกเบี้ย-ราคาน้ำมัน-FTA เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ มีเจตนาบอกให้ทำ ใช้คำว่า จับตา แสดงการสั่งให้กระทำให้อ่านสนใจกับอัตราดอกเบี้ยและราคาน้ำมัน

ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ที่มีเจตนาบอกให้ทำ เป็นการบอกให้อ่านสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เป็นข่าว ซึ่งใช้ถ้อยคำธรรมดาพื้นฐานในการสื่อความหมาย ใช้ภาษาเรียบๆ ในการบอกให้กระทำ ทำให้สื่อสารได้ชัดเจน

ท่วงทำนองการเขียนพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ตามให้ตอบ และบอกให้ทำ เป็นการรายงานเหตุการณ์ข้อเท็จจริงให้อ่านทราบตรงๆ โดยมีเจตนาแจ้งให้ทราบ ชนิดบอกเล่า คาคะเน อธิบาย เตือน และเสนอแนะ มีเจตนาถามให้ตอบและมีเจตนาบอกให้ทำ ซึ่งพาดหัวข่าวลักษณะนี้เป็นการสรุปใจความสำคัญของเนื้อหาข่าวมาเขียนให้ทราบว่าใครทำอะไร และเป็นเช่นไร เท่านั้น ท่วงทำนองการเขียนพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ นี้จะไม่ใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ที่ทำให้พาดหัวข่าวเศรษฐกิจ มีสีสัน ดุหรือหวานหรือดูรุนแรง แต่ก็น่าสนใจด้วยประเด็นของข่าวที่น่าเสนอในพาดหัวข่าวนั้นๆซึ่งท่วงทำนองแบบเรียบๆ นี้ทำให้สื่อความได้ชัดเจนสื่อความหมายตรงๆ ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย

4.2 ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ หมายถึง ภาษาพาดหัวข่าวที่สื่ออารมณ์ต่างๆ ตามเนื้อความข่าวเช่น จริงจังเคร่งขมึน โกรธเกรี้ยวรุนแรง ปลูกหัวใจ เป็นต้น หรือมุมมองในการนำเสนอข่าวของผู้เขียนข่าว ทำให้เลือกใช้ถ้อยคำให้ความรู้สึกต่างๆ กันกับเหตุการณ์ข่าวที่เกิดขึ้น อาจใช้คำที่

ให้ความรู้สึกรุนแรงกระทกกระทัน ลีลาภาษาซึ่งข้ง เอาจริงเอาจัง ทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วเกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์นั้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นเร้าความสนใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบแสดงอารมณ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์จากน้ำเสียงที่แสดงออกมา ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวมีลักษณะต่างๆ กัน และมีผลกระทบอารมณ์ผู้อ่านต่างๆ กันไป โดยจำแนกตามน้ำเสียงของข้อความพาดหัวข่าวได้ 6 ลักษณะได้แก่

4.2.1 น้ำเสียงเสียดสี ประชดประชัน เยาะเย้ย

4.2.2 น้ำเสียงปลุกเร้าใจ

4.2.3 น้ำเสียงตำหนิ

4.2.4 น้ำเสียงรุนแรง

4.2.5 น้ำเสียงแสดงความตกใจ

4.2.6 น้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม

ทั้งนี้การจำแนกจะพิจารณาน้ำเสียงโดยรวมของพาดหัวข่าวเป็นหลัก ดังต่อไปนี้

4.2.1 น้ำเสียงเสียดสี ประชดประชัน เยาะเย้ย

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ที่มีน้ำเสียงเสียดสีประชดประชันเยาะเย้ย เป็นการใช้ถ้อยคำที่ให้อารมณ์ความรู้สึกถึงการเสียดสี ประชดประชัน เยาะเย้ย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของผู้เขียนข่าว ซึ่งไม่แสดงการตำหนิหรือกล่าวตรงๆ หรือใช้ภาษาที่รุนแรง แต่น้ำเสียงของข้อความพาดหัวข่าวนั้นจะแสดงให้เห็นถึงการเสียดสีประชดประชันเยาะเย้ย เป็นการบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของผู้เขียนที่จะเลือกนำเสนอด้วยน้ำเสียงเสียดสีประชดประชันเยาะเย้ยต่อผู้เป็นข่าวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หลังมิลล์ญูญี108ศพ สันติสุข...?

(ฐานเศรษฐกิจ.2-5พ.ค.2547)

หลังมิลล์ญูญี108ศพ สันติสุข...? เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ แบบน้ำเสียงเสียดสี กล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้เครื่องหมายปริศนา(?) แสดงคำถามและสื่อให้เห็นน้ำเสียงเสียดสีว่าจะปรากฏความสันติสุขหรือ โดยมีเจตนาบอกเล่าที่ต้องการสร้างความสนใจให้กับผู้อ่าน

พันธบัตร3แสนล. โอกาสทองประชาชน?

(ประชาชาติธุรกิจ.24-26 มิ.ย.2545)

พันธบัตร3แสนล. โอกาสทองประชาชน? เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ด้วยน้ำเสียงเสียดสี มีเจตนาบอกเล่าที่สร้างความฉงน เรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน โดยกล่าวถึงการออกพันธบัตรว่าเป็นโอกาสทองของประชาชนจริงหรือ โดยใช้เครื่องหมายปริศนาแสดงคำถามที่สื่อให้เห็นน้ำเสียงเสียดสี

เตือนทำลายวินัยการเงินประชาชน กระตุ้นชนชั้นกลางก่อหนี้เพิ่ม
มีนสตรล้างจน'ทักษิณ'
ระดมเงินทุนมาจากไหน

(ฐานเศรษฐกิจ.11-13ธ.ค.2546)

มีนสตรล้างจน'ทักษิณ' ระดมเงินทุนมาจากไหน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ด้วยน้ำเสียงเสียดสี มีเจตนาบอกเล่ากล่าวถึงนโยบายของนายกฯทักษิณ ชินวัตร โดยตั้งคำถามว่าจะระดมเงินทุนมาจากไหนและใช้น้ำเสียงเสียดสีถึงนโยบายการทำงานเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน

สุดทนแพ้ลุยเหินบเพราะเทคนิคหรือเต็มใจ/สั่งตั้งทีมพิเศษอัยการ-ยุติธรรมลง
ทักษิณลุยเองรื้อคดีนายหัว
(ฐานเศรษฐกิจ.19-21มิ.ย.2546)

สุดทนแพ้ลุยเหินบเพราะเทคนิคหรือเต็มใจ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองแสดงอารมณ์ ด้วยน้ำเสียงเสียดสีประชดประชันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีเจตนาบอกเล่าถึงเหตุการณ์โดยตั้งคำถามว่า เพราะเทคนิคหรือเต็มใจ แสดงน้ำเสียงเสียดสีประชดประชันผู้เกี่ยวข้อง

'ปลิว'เอื้ออาทร'ฮาวคัม'
ประเคนพื้นที่โฆษณาารถไฟฟ้าใต้ดิน

(ประชาชาติธุรกิจ.12-14เม.ย.2547)

'ปลิว'เอื้ออาทร'ฮาวคัม' ประเคนพื้นที่โฆษณาารถไฟฟ้าใต้ดิน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ มีน้ำเสียงเสียดสีประชดประชัน และมีเจตนาบอกเล่าถึงการกระทำของบุคคลในข่าว โดยใช้คำว่า เอื้ออาทร และ ประเคน ซึ่งแสดงน้ำเสียงเสียดสีประชดประชัน ต่อพฤติกรรมของบุคคลในข่าว

'ทักษิณ'กวาดบ้านเอาใจ'บุช'

โชว์ปลอดซีดีเถื่อน

แลกFTA-ลั่นตลาดกึ่ง

(ประชาชาติธุรกิจ.13-15ต.ค.2546)

'ทักษิณ'กวาดบ้านเอาใจ'บุช' โชว์ปลอดซีดีเถื่อน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษา
แสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงเสียดสีประชดประชัน มีเจตนาบอกเล่าพฤติกรรมของบุคคลในข่าว ใช้น้ำเสียง
กวาดบ้านเอาใจ และโชว์ สื่อถึงน้ำเสียงเสียดสีประชดประชัน

ผู้ค้าปลีกรายใหญ่เย้ย

คำตัดสิน 'เนวิน'บมิโก้

(ฐานเศรษฐกิจ.26-28ก.ย.2545)

ผู้ค้าปลีกรายใหญ่เย้ย คำตัดสิน 'เนวิน'บมิโก้ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองแสดงอารมณ์
ใช้น้ำเสียงเยาะเย้ย เป็นการบอกเล่าการเยาะเย้ยคำพูดของบุคคลในข่าว โดยใช้คำว่า เย้ย และ คำ
ตัดสินเนวินบมิโก้

ตะลึง!ยอดขายมือถือ-รถยนต์-โฮมเธียเตอร์-บัตรเครดิตสะพัดสวนกระแสศก.

ใครว่าคนไทยจน

ตบหน้าเวรด์แบงก์ซื้อปกระหน้าแสนล.

(ฐานเศรษฐกิจ.23-26ธ.ค.2544)

ใครว่าคนไทยจน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงเสียดสี ผู้ที่
กล่าวว่าคนไทยจน โดยใช้ข้อความว่า ใครว่าคนไทยจน เพื่อบอกเล่าถึงภาวะเศรษฐกิจไทยที่
ประชาชนยังคงจับจ่ายซื้อของในปริมาณสูงสวนทางกับสภาพเศรษฐกิจตกต่ำ

ก๊วยเตี๋ยว/ฟาสต์ฟู้ดชักแถวขึ้นราคา/ถามทักษิณเศรษฐกิจดีแต่ทำไมคนรากหญ้าใกล้ตาย

ฝันร้าย!มนุษย์เงินเดือน

ดีพร้อมประเดิมเลย์ออฟ

(ฐานเศรษฐกิจ.8-11ส.ค.2547)

ถามทักษิณเศรษฐกิจดีแต่ทำไมคนรากหญ้าใกล้ตาย เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษา
แสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงเสียดสีเยาะเย้ย บุคคลในข่าวคือนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ใช้ข้อความว่า
ถามทักษิณเศรษฐกิจดีแต่ทำไมคนรากหญ้าใกล้ตาย ซึ่งมีเจตนาบอกเล่าเหตุการณ์

ภาษาพาดหัวข่าวแบบแสดงอารมณ์ที่มีน้ำเสียงเสียดสีประชดประชันเยาะเย้ย เป็นการใช้ประโยคพาดหัวข่าวที่มีเจตนาแจ้งให้ทราบ บอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยผู้เป็นข่าวเสียดสีประชดประชันเยาะเย้ยและการใช้น้ำเสียงลักษณะนี้ของผู้เขียนข่าวเองต่อเรื่องที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน สะกิดใจให้ผู้อ่านได้ติดตามข่าวหรือเขียนเพื่อประชดประชันผู้ที่ เป็นข่าวหรือเกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยสร้างความสนใจผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

4.2.2 น้ำเสียงปลุกเร้าใจ

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ที่มีน้ำเสียงปลุกเร้าใจ เป็นการปลุกเร้าความสนใจของผู้อ่านหรือผู้ที่เกี่ยวข้องให้สนใจข่าวด้วยน้ำเสียงที่ปลุกเร้าใจ จึงมีการใช้ถ้อยคำที่รุนแรงกระตุ้นความสนใจ บางครั้งอาจมีการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ประกอบเพื่อสื่อให้เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ช่วยปลุกเร้าอารมณ์ความสนใจผู้อ่านให้สนใจข่าวและเพื่อต้องการโน้มน้าวใจแรงให้เปลี่ยนความคิดหรือการกระทำ จึงใช้ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ที่มีน้ำเสียงปลุกเร้าใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คลื่นเศรษฐกิจโถมรับ“ทักษิณ”เป็นนายกฯสถาบันดังขยับบททวนตัวเลขใหม่
กดGDPหลุดเหลือ2%
เดือนถ้าศก.สหรัฐไม่ฟื้นไทยวิกฤติแน่!
(ฐานเศรษฐกิจ.11-14 ก.พ. 2544)

เดือนถ้าศก.สหรัฐไม่ฟื้นไทยวิกฤติแน่! เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงปลุกเร้าใจ โดยใช้คำว่า วิกฤติแน่! มีเจตนาเตือนให้ระวังเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น จึงมีน้ำเสียงปลุกเร้าใจกระตุ้นความสนใจ

ช็อก!ระเบิดถล่มโลก
ศก.ดิ่งนรกประกาศภาวะฉุกเฉิน
เดือนวินาศกรรมซ้ำศูนย์ธุรกิจทุกประเทศ
(ฐานเศรษฐกิจ.13-15ก.ย.2544)

ช็อก!ระเบิดถล่มโลก ศก.ดิ่งนรกประกาศภาวะฉุกเฉิน เดือนวินาศกรรมซ้ำศูนย์ธุรกิจทุกประเทศ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ที่ใช้น้ำเสียงปลุกเร้าใจ ใช้คำแสดงความตกใจคือ ช็อก! กระตุ้นความสนใจตอกย้ำความน่ากลัวด้วยการใช้คำว่า ดิ่งนรก โดยรวมของน้ำเสียงพาดหัวข่าวนี้นี้ จึงเป็นไปในทางปลุกเร้าใจ

เตือนอย่าชะล่าใจเศรษฐกิจฟื้น

ระวังบาทแข็ง-อสังหาฯสะดุด

(ประชาชาติธุรกิจ.14-17มี.ค.2545)

เตือนอย่าชะล่าใจเศรษฐกิจฟื้น ระวังบาทแข็ง-อสังหาฯสะดุด เป็นพาดหัวข่าวที่มี
ท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ โดยเริ่มจากการเตือนอย่าชะล่าใจ และย้ำให้นักแน่นด้วยคำว่า
ระวัง ซึ่งมีน้ำเสียงปลุกใจเร้าอารมณ์ให้สนใจกับภาวะทางเศรษฐกิจ

ระวัง!หนี้ท่วมหัวชำระอญปุณ

แค้นไทยรูดบัตรไม่ถึง6หมื่นล.

(ประชาชาติธุรกิจ.28-31มี.ค.2545)

ระวัง!หนี้ท่วมหัวชำระอญปุณ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ ใช้
น้ำเสียงปลุกเร้าใจ โดยใช้คำว่า ระวัง! เพื่อกระตุ้นให้ระวังเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

จับตา!หอยหุ้น'ลิเวอร์พูล'

เอื้อผลประโยชน์พวกพ้อง

(ประชาชาติธุรกิจ.20-23พ.ค.2547)

จับตา!หอยหุ้น'ลิเวอร์พูล' เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ด้วย
น้ำเสียงปลุกเร้าใจ โดยใช้คำว่า จับตา ประกอบกับเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) เร้าใจให้ผู้อ่านสนใจใน
เรื่องที่เป็นข่าว

ไทยคลังบอลโลกสุดขีด

ปั่นราคาตั๋วโบละ2แสน

บัตรปลอมระบาดหนัก!ระวังเสียเงินฟรี

(ประชาชาติธุรกิจ.2-5พ.ค.2545)

ไทยคลังบอลโลกสุดขีด ปั่นราคาตั๋วโบละ2แสน บัตรปลอมระบาดหนัก!ระวังเสียเงินฟรี
เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ นับตั้งแต่ข้อความแรกที่แสดงความสนใจ
ของคนไทยต่อฟุตบอลโลกในระดับ "คลัง...สุดขีด" ข้อความที่ 2 เน้นย้ำผลนั้นด้วยคำว่า ปั่น ที่แสดง
ให้เห็นผลการจำหน่ายบัตรในราคาสูง และข้อความสุดท้ายใช้คำว่า ระบาดหนัก!ระวัง ซึ่งมี

เครื่องหมายอัศเจรีย์(!) ประกอบ ข้อความทั้งหมดนี้มีน้ำเสียงปลุกเร้าใจให้อ่านรับทราบสถานการณ์ที่เป็นอยู่และเน้นย้ำให้อ่านระวังด้วย

การใช้ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบแสดงอารมณ์ด้วยน้ำเสียงปลุกเร้าใจช่วยกระตุ้นความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เป็นการใช้คำกริยาที่ให้อารมณ์รุนแรงเช่น ช็อก!, ระวัง!, จับตา! , ภาวะฉุกเฉิน ,วิกฤติแน่! เป็นต้น ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบนี้ มีเจตนาหลักคือแจ้งให้ทราบให้ระวังเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น บางครั้งมีเจตนาบอกให้กระทำด้วย จึงมีน้ำเสียงเร้าใจ เพื่อให้ผู้อ่านสะดุดและกระตุ้นอารมณ์ปลุกเร้าให้อ่านสนใจข่าว

4.2.3 น้ำเสียงตำหนิ

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ที่มีน้ำเสียงตำหนิ เป็นการใช้ภาษารว่ากล่าวผู้เป็นข่าวถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และมีเจตนาแจ้งให้ทราบ เพื่อบอกเล่าถึงอารมณ์ ความคิดเห็น พฤติกรรมของผู้เป็นข่าว โดยใช้ภาษาที่แสดงความไม่พอใจหรือการวิพากษ์วิจารณ์ตรงๆ อาจใช้คำกริยาที่ต่อว่าหรือแสดงอาการอย่างรุนแรง เพื่อกะทบความรู้สึกของผู้อ่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เตือน'ทักษิณมิกส์'ฟูฟ่า-ไม่ยังยืน
'โฆษณาชวนเชื่อ'เกินจริง

(ประชาชาติธุรกิจ.5-7ม.ค.2547)

เตือน'ทักษิณมิกส์'ฟูฟ่า-ไม่ยังยืน 'โฆษณาชวนเชื่อ'เกินจริง เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ มีน้ำเสียงตำหนิ จากการใช้คำที่มีนัยตำหนิคือ ฟูฟ่า-ไม่ยังยืน โฆษณาชวนเชื่อ และเกินจริง

ชี้'วิชันการตลาด'ทักษิณ
ใช้แค่สื่อ-โปรโมชันชวนเชื่อ

(กรุงเทพธุรกิจ.18 มี.ค.2545)

ชี้'วิชันการตลาด'ทักษิณ ใช้แค่สื่อ-โปรโมชันชวนเชื่อ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงตำหนิ โดยมีเจตนาแจ้งให้อ่านทราบในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ถึงวิสัยทัศน์ด้านการตลาดของนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรว่า ใช้สื่อและประชาสัมพันธ์ ซึ่งคำว่าชวนเชื่อ เป็นคำที่มีนัยตำหนิ ถึงแนวความคิดดังกล่าว

ปชป.ถล่ม 'ทักษิณ'ดันตอส์บสน

เมินคำขอร้องชี้ไร้ภาวะผู้นำ

แนะส่งกระจกดูเงาตัวเอง

(กรุงเทพธุรกิจ. 8 พ.ค.2544)

ปชป.ถล่ม 'ทักษิณ'ดันตอส์บสน เมินคำขอร้องชี้ไร้ภาวะผู้นำ แนะส่งกระจกดูเงาตัวเอง เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ ตั้งแต่คำว่า ถล่ม ดันตอส์บสน ไร้ภาวะผู้นำ เพื่อดำเนินนายกรัฐมนตรีโดยตรง และใช้สำนวนที่แปลงมาจากสำนวนเดิมคือ ตักน้ำใส่กะโหลก ชะโงกดูเงา เป็น ส่งกระจกดูเงาตัวเอง ซึ่งมีน้ำเสียงตำหนิอย่างรุนแรงว่า นายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร 'ไม่รู้'ว่าตนเองเป็นต้นเหตุของปัญหาทั้งหมด

'แม้'ทวิได้แค่สร้างภาพลักษณ์

พันธวิธีคิดไม่เปลี่ยนเยียวยายาก

(ประชาชาติธุรกิจ.10-12 พ.ค.2547)

'แม้'ทวิได้แค่สร้างภาพลักษณ์ พันธวิธีคิดไม่เปลี่ยนเยียวยายาก เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงตำหนิ ในเชิงการวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของนายกรัฐมนตรี ว่าสร้างภาพ พร้อมทั้งสรุปอย่างหนักแน่นโดยใช้คำว่า พันธ ขยายความว่าการไม่เปลี่ยนวิธีคิดทำให้นายกรัฐมนตรีไม่สามารถปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นได้

'กองทุนฟื้นฟูเกษตรกร' ฉาวอีกแล้ว

ตั้งลูกจ้างพิสดาร-ตีเช็คให้คนละล้าน

(ประชาชาติธุรกิจ.2-4 ธ.ค.2545)

'กองทุนฟื้นฟูเกษตรกร'ฉาวอีกแล้ว ตั้งลูกจ้างพิสดาร-ตีเช็คให้คนละล้าน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงตำหนิ โดยใช้คำว่า ฉาว และ พิสดาร แสดงถึงนัยการตำหนิต่อพฤติกรรมขององค์กร

โผล่อีกเอเยนซีดังทวง10ล้านค่าโลโก /ฮุบแนวคิดไปจ้างรายอื่นทำต่อ

'บัตรเทวดา'ฉาวซ้ำซาก

แมคแคนสาวไล่จกไอเดีย

(ฐานเศรษฐกิจ.29-31ก.ต.2547)

‘บัตรเทวดา’ฉาวซ้ำซาก เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงตำหนิ โดย
ใช้คำว่า ฮุบ ฉาว ฉก แสดงการตำหนิพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมขององค์กร

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ที่มีน้ำเสียงตำหนิ มักจะใช้ถ้อยคำที่มีนัยตำหนิบุคคล
หรือองค์กรที่แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม ด้วยการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงต่อพฤติกรรมที่ไม่
สมควร ดังจะเห็นได้จากคำกริยาที่แสดงอารมณ์เช่น ถล่ม ,ฉาว,ฉก ,ฮุบ ,พันธง, พูฟ่า-ไม่ยั้งยืน,ชี้ไร่
ภาวະผู้นำ เป็นต้น

4.2.4 น้ำเสียงรุนแรง

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ มีน้ำเสียงรุนแรง เป็นพาดหัวข่าวที่มีเจตนานำเสนอถึง
พฤติกรรมรุนแรงของผู้เป็นข่าว โดยใช้คำกริยาที่รุนแรง มีลีลาทางอารมณ์ ก่อให้เกิดความรู้สึกสะดุด
ใจผู้อ่านในทันที ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รัฐบาลลุยรีดแลก ‘หักภาษี ณ ที่จ่าย’
หาเงินได้100บาทโดนกระชากทันที

(ประชาชาติธุรกิจ.21-23พ.ค.2544)

รัฐบาลลุยรีดแลก ‘หักภาษี ณ ที่จ่าย’ หาเงินได้100บาทโดนกระชากทันที เป็นพาดหัว
ข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงรุนแรง โดยใช้คำว่า ลุยรีดแลก และ กระชาก
เป็นคำกริยาที่ให้อารมณ์รุนแรง มีเจตนาเพื่อบอกเล่าถึงพฤติกรรมของรัฐบาล

ยืนยันไทยไม่แย้เหมือนญี่ปุ่น
ทักษิณฟิวส์ขาด ชัดจุลกรไม่รู้จริง

(กรุงเทพธุรกิจ. 9ก.ย.2544)

ทักษิณฟิวส์ขาด ชัดจุลกรไม่รู้จริง เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ด้วย
น้ำเสียงรุนแรง โดยใช้คำว่า ฟิวส์ขาด ชัด แสดงอารมณ์ที่รุนแรง มีเจตนาเพื่อบอกเล่าพฤติกรรมของผู้
เป็นข่าว

มะกันชูตัดจีเอสพีไทย
ยั่วชาติผีเกลื่อนเมือง

(ประชาชาติธุรกิจ.20-23มี.ค.2546)

มะกันชูตัดจีเอสพีไทย ยั่วชาติผีเกลื่อนเมือง เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบ
แสดงอารมณ์ ที่ใช้น้ำเสียงรุนแรง มีเจตนาบอกล่าถึงพฤติกรรมของบุคคลในข่าว ใช้คำว่า ชูตัด ยั่ว
แสดงอารมณ์ที่รุนแรง

'โหวช่วย'ถึงคราวตายแน่
'บิกซี-โลตัส'รุมขยี้ซ้ำ!

(ประชาชาติธุรกิจ.21-24มี.ค.2545)

'โหวช่วย'ถึงคราวตายแน่ 'บิกซี-โลตัส'รุมขยี้ซ้ำ! เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษา
แบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงรุนแรง โดยใช้คำว่า ถึงคราวตายแน่ รุมขยี้ซ้ำ! เพื่อแสดงอารมณ์และ
พฤติกรรมที่รุนแรง มีเจตนาบอกล่าถึงพฤติกรรมขององค์กร

ศาลรัฐธรรมนูญกร้าวใส่'วีระ'
ทาล่ารายชื่อ50ล้านกดดัน
ส.ว.ฮัมกัญหมายนิรโทษกรรมเข้าสภา'คว่ำแน่'

(กรุงเทพธุรกิจ. 28เม.ย.2544)

ศาลรัฐธรรมนูญกร้าวใส่'วีระ' ทาล่ารายชื่อ50ล้านกดดัน ส.ว.ฮัมกัญหมายนิรโทษกรรม
เข้าสภา'คว่ำแน่' เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงรุนแรง มี
เจตนาแจ้งให้ทราบบอกล่าพฤติกรรมขององค์กร ใช้คำว่า กร้าว ท้า กดดัน ฮัม คว่ำแน่ เพื่อแสดง
อารมณ์และพฤติกรรมที่รุนแรง

ตลาดรถเล็กเดือดโตโยต้าส่ง'วอลส'ชน'ซิติ'

(กรุงเทพธุรกิจ.14 พ.ย.2545)

ตลาดรถเล็กเดือดโตโยต้าส่ง'วอลส'ชน'ซิติ' เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบ
แสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงรุนแรง โดยใช้คำว่า เดือด ชน แสดงอารมณ์และภาพที่รุนแรง มีเจตนาแจ้ง
ให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวทางการตลาดของรถยนต์นั่งส่วนบุคคลขนาดเล็ก ด้วยน้ำเสียงรุนแรง

สงครามเกมออนไลน์แข่งเดือด
แจกสนั่น!ทิ้งรถ/บัญชีเงินฝาก

(ฐานเศรษฐกิจ.7-10 มี.ค.2547)

สงครามเกมออนไลน์แข่งเดือด แจกสนั่น!ทิ้งรถ/บัญชีเงินฝาก เป็นพาดหัวข่าวที่มี
ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ด้วยน้ำเสียงรุนแรง ใช้คำว่า สงคราม แข่งเดือด แจกสนั่น! แสดง
ความรุนแรงของการแข่งขัน มีเจตนาแจ้งให้ทราบถึงการแข่งขันทางการตลาดของเกมออนไลน์

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบแสดงอารมณ์ ที่มีน้ำเสียงรุนแรงนี้ ใช้คำกริยารุนแรงที่
ผู้เป็นข่าวเป็นผู้กระทำ ก่อให้เกิดความรู้สึกว่าข่าวเป็นเหตุการณ์รุนแรง โดยใช้คำกริยาที่ให้อารมณ์
รุนแรงเพื่อกระทบอารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่านเช่น กระชาก, ยั่วยุ, เดือด, ฮึม, พิวส์ขาด, รุมขยี้ซ้ำ
 เป็นต้น ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบนี้จะใช้คำที่มีน้ำเสียงรุนแรง อาจแสดงอารมณ์โกรธเกรี้ยว
แสดงความร้อนแรงทางเศรษฐกิจว่ามีการแข่งขันอย่างดุเดือด ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพและสนใจข่าว

4.2.5 น้ำเสียงแสดงความตกใจ

ท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ด้วยน้ำเสียงแสดงความตกใจ มีเจตนาบอกเล่าความตกใจ
แปลกใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของผู้เขียนข่าว โดยมีการใช้ถ้อยคำแสดงการแปลกใจและตกใจกับ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ช็อกซินีมา ‘ทางด่วน’
กทพ.โง่ซ้ำจ่ายอีก400ล.

(ฐานเศรษฐกิจ.6-8 ธ.ค.2544)

ช็อกซินีมา จากพาดหัวข่าวมีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ ที่ใช้น้ำเสียงตื่นตกใจกับ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้คำว่าช็อกซินีมา แสดงความตกใจ

ตะลึง!เหล็กเถื่อนทะลักเข้าไทย

(ฐานเศรษฐกิจ.28-30พ.ย.2545)

ตะลึง!เหล็กเถื่อนทะลักเข้าไทย เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์
โดยใช้คำว่า ตะลึง! แสดงการตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประกอบกับคำว่า ทะลัก ที่ให้อารมณ์
รุนแรง จึงมีน้ำเสียงแสดงความตกใจ

ทิปโก้-มาลี-ยูนีฟลอปช่องจัดแคมเปญยึดหัวหาด
ช็อก!ตลาดน้ำอัครมไทย
ร.ร.ดังทั่วประเทศห้ามขาย

(ฐานเศรษฐกิจ.27-29 พ.ย.2546)

ช็อก!ตลาดน้ำอัครมไทย เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงแสดงความตกใจ โดยใช้คำว่า ช็อก! แสดงความตกใจ มีเจตนาบอกเล่าถึงเหตุการณ์ที่น่าตกใจ

ตะลึง!ใช้หวัดนกเกิดซ้ำพื้นที่เดิม
'สมศักดิ์'ฆ่าตัดตอนไก่ไม่เบ็ดเสร็จ

(ประชาชาติธุรกิจ.29ม.ค.-1ก.พ.2547)

ตะลึง!ใช้หวัดนกเกิดซ้ำพื้นที่เดิม เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ด้วยน้ำเสียงแสดงความตกใจ โดยใช้คำว่า ตะลึง! บอกความตกใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

'ไก่อลม'พาเหรดขอชดเชย
ตะลึง4อาทิตย์พุ่งพรวด60ล.ตัว

(ประชาชาติธุรกิจ.14-16มิ.ย.2547)

ตะลึง4อาทิตย์พุ่งพรวด60ล.ตัว เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงตื่นตกใจ โดยใช้คำว่า ตะลึง แสดงความตกใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคือ ปริมาณไก่ตายที่มีมาก ประกอบกับใช้คำว่า พุ่งพรวด บอกถึงปริมาณไก่ตายที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจนน่าตกใจ

ตะลึง! หนี้กองทุนฟื้นฟู เพิ่มทวีคูณ1.6ล้านล.

(ประชาชาติธุรกิจ.25-27 มี.ค.2545)

ตะลึง! หนี้กองทุนฟื้นฟู เพิ่มทวีคูณ1.6ล้านล. เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงตื่นตกใจ โดยใช้คำว่า ตะลึง! แสดงความตกใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ด้วยน้ำเสียงแสดงความตกใจ เป็นการแสดงความตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จะใช้คำแสดงความตกใจประหลาดใจเช่น ช็อกซีนี้มา, ตะลึง! , ช็อก! เป็นต้น เพื่อให้ผู้อ่านสะดุดใจ กระทบอารมณ์ความสนใจผู้อ่านในทันทีที่เห็นข้อความพาดหัว เป็นการสร้างความสนใจของผู้อ่านด้วยการทำให้ผู้อ่านสะดุดตาสนใจกับคำแสดงความตกใจและแปลกใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

4.2.6 น้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ที่มีน้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม เป็นการเขียนพาดหัวข่าวด้วยถ้อยคำที่ให้ความรู้สึกหนักแน่น จริงจัง เคร่งเครียดต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อาจใช้ถ้อยคำในการกระตุ้นเตือนหรือให้ระมัดระวังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีน้ำเสียงแสดงความเด็ดขาด จริงจัง รุนแรง ทำให้ผู้อ่านสนใจข่าวเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

‘สมคิด’สั่งปฏิรูปครั้งใหญ่ส่งออก-ภาษีSMEs-บริหารสินทรัพย์สู่เงิน1ล้านล้าน
เปิดแนวรบฝ่าวิกฤติ
ทีมเศรษฐกิจรับประกัน8เดือนประเทศไทยฟื้น
(ฐานเศรษฐกิจ.12-14ก.ค.2544)

‘สมคิด’สั่งปฏิรูปครั้งใหญ่ส่งออก-ภาษีSMEs-บริหารสินทรัพย์สู่เงิน1ล้านล้าน เปิดแนวรบฝ่าวิกฤติ ทีมเศรษฐกิจรับประกัน8เดือนประเทศไทยฟื้น เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงเคร่งขรึมจริงจัง โดยใช้คำว่า สั่งปฏิรูปครั้งใหญ่ เปิดแนวรบฝ่าวิกฤติและรับประกัน แสดงความจริงจังต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและต้องเร่งแก้ไข พาดหัวข่าวนี้นี้มีเจตนาบอกเล่าพฤติกรรมของบุคคลในข่าวที่เคร่งเครียด จึงมีน้ำเสียงเคร่งขรึมจริงจัง

‘ศาลสูง’เสนอรัฐอยากช่วยเหลือคนจน
ควรแก้สัญญาธอส.’เลิกชุดดบ.19%’
(ประชาชาติธุรกิจ.27-29ม.ค.2546)

‘ศาลสูง’เสนอรัฐอยากช่วยเหลือคนจน ควรแก้สัญญาธอส.’เลิกชุดดบ.19%’ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม ใช้คำว่า เสนอ ควร เลิกชุดดบ. มีเจตนาบอกเล่าแนวความคิดที่องค์กรเป็นผู้เสนอแนะให้รัฐบาลปฏิบัติ

ธปท.การันตีผู้ฝากไม่ขาดทุน
ดอกเบี้ยแท้จริงบวก0.57%
(กรุงเทพธุรกิจ. 6 มี.ค.2546)

ธปท.การันตีผู้ฝากไม่ขาดทุน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม โดยใช้คำว่า การันตี เพื่อแสดงการยืนยันอย่างจริงจังหนักแน่น ทำให้พาดหัวข่าวมีอารมณ์และน้ำเสียงที่จริงจังเคร่งขรึม

ในภาวะหนี้ท่วม-สงครามข้าไทยทำอะไร
เศรษฐกิจไทยเสี่ยงล้มละลาย

(กรุงเทพธุรกิจ.22 ต.ค.2544)

ในภาวะหนี้ท่วม-สงครามข้าไทยทำอะไร เศรษฐกิจไทยเสี่ยงล้มละลาย เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ ด้วยน้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม โดยใช้คำว่า ทำอย่างไร แสดงการถามให้ตอบประกอบกับเนื้อความข่าวว่า เสี่ยงล้มละลาย บรรยายภาวะเศรษฐกิจไทยที่ประสบปัญหา ทำให้บรรยากาศจากข่าวดูเคร่งขรึม เพื่อให้ผู้อ่านสนใจอ่านเนื้อหาข่าว

ทักษิณ'สั่งขึ้นเงินขรก.
หวังกระตุ้นศก.-เงินเฟ้อ
ใช้วิธีเพิ่มค่าครองชีพ-ให้คลังศึกษาค่วน

(ประชาชาติธุรกิจ.5-7มี.ค.2544)

ทักษิณ'สั่งขึ้นเงินขรก. หวังกระตุ้นศก.-เงินเฟ้อ ใช้วิธีเพิ่มค่าครองชีพ-ให้คลังศึกษาค่วน เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ ด้วยน้ำเสียงจริงจัง เคร่งขรึม โดยใช้คำว่า สั่ง หวังกระตุ้น ศักยภาพ มีเจตนาบอกเล่าถึงพฤติกรรมของบุคคลในข่าวที่จริงจังต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงมีน้ำเสียงจริงจัง

ความจริงประเทศไทย จีดีพีมีสิทธิโต1.6%

(ฐานเศรษฐกิจ.23-25ส.ค.2544)

ความจริงประเทศไทย จีดีพีมีสิทธิโต1.6% เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม ข้อความว่า ความจริง ทำให้ผู้อ่านตระหนักว่าสิ่งที่จะนำเสนอต่อไปเป็นเรื่องสำคัญ จริงจัง

ครึ่งทศวรรษวิกฤติเศรษฐกิจ
เตือนภัยดักลสภาพคล่อง-ทีเอเอ็มซี-ลงทุนไม่กระเตื้อง-จุดอันตรายศก.ไทย

(ฐานเศรษฐกิจ.4-6 ก.ค. 2545)

เตือนภัยดักลสภาพคล่อง-ทีเอเอ็มซี-ลงทุนไม่กระเตื้อง-จุดอันตรายศก.ไทย เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ด้วยการเตือนอย่างจริงจังถึงภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ โดยให้รายละเอียดของวิกฤติทางเศรษฐกิจทั้งหมดอย่างกระชับและมีน้ำหนักเสริมความรู้สึกที่จริงจัง เคร่งเครียดต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบแสดงอารมณ์ที่มีน้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม ใช้เมื่อต้องการนำเสนอเรื่องที่สำคัญด้านเศรษฐกิจและสังคม ไม่ใช่ถ้อยคำที่มีสีสันมากเป็นถ้อยคำที่ให้อารมณ์เคร่งขรึมจริงจังต่อเหตุการณ์ที่ถ่ายทอด ท่วงทำนองภาษาลักษณะนี้สามารถสร้างความสนใจของผู้อ่านได้ เพราะเป็นการนำเสนอความเป็นไปทางเศรษฐกิจ ประกอบกับน้ำเสียงที่จริงจังเคร่งขรึมจะทำให้ผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมรู้สึกสนใจและจริงจังไปกับเหตุการณ์ด้วย

ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์นี้สามารถแบ่งตามน้ำเสียงของข้อความพาดหัวข่าวได้เป็น 6 ลักษณะได้แก่ น้ำเสียงเสียดสีประชดประชันเยาะเย้ย น้ำเสียงปลุกเร้าใจ น้ำเสียงตำหนิ น้ำเสียงรุนแรง น้ำเสียงแสดงความตกใจ และน้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม ซึ่งน้ำเสียงแต่ละลักษณะจะมีคำกริยาเชิงอารมณ์ที่สื่อถึงน้ำเสียงในลักษณะต่างๆ เพื่อช่วยเพิ่มสีสันให้กับข้อความพาดหัวข่าว ให้อ่านแล้วได้อรรถรส เข้าใจเหตุการณ์ข่าวได้ชัดเจน

4.3 ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ และแสดงอารมณ์ประกอบกัน

ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ และแบบแสดงอารมณ์ประกอบกัน เป็นการเขียนพาดหัวข่าวด้วยท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดบอกเล่า ชนิดอธิบาย ที่ใช้ถ้อยคำง่ายๆ ไม่แสดงอารมณ์หรือสีสันที่รุนแรง ใช้ภาษาธรรมดาสื่อความตรงๆ ประกอบกับการเขียนที่มีท่วงทำนองแสดงอารมณ์แบบต่างๆ เช่น รุนแรง ตำหนิ จริงจัง เป็นต้น ซึ่งมีน้ำเสียงของข้อความช่วยสร้างสีสันให้อารมณ์ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความข่าวและมีอารมณ์ร่วมกับข่าว

สาเหตุที่มีท่วงทำนองทั้งสองลักษณะในพาดหัวข่าวเดียวกัน เพราะในการนำเสนอพาดหัวข่าว ผู้เขียนข่าวบรรยายเรื่องเดียวกันแต่กล่าวถึงบุคคลที่เป็นข่าวคนละคน ทำให้มีมุมมองในการนำเสนอต่างกัน หรืออาจใช้ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แจ้งให้ผู้อ่านทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแบบตรงๆ เพื่อเชื่อมโยงให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความพาดหัวซึ่งใช้ถ้อยคำที่มีน้ำเสียงต่างๆ เพื่อให้สีสันให้ภาพ กระทบอารมณ์ผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจพาดหัวข่าวได้ชัดเจน

ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ และแสดงอารมณ์ประกอบกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

บอร์ดททท.ลงมติตั้ง'จุฑามาศ'รักษาการผู้ว่าฯ
เชือด'ภราเดช'สั่งพักงานยาว

(กรุงเทพธุรกิจ.4 ม.ค.2545)

“บอรรถทท.ลงมติตั้ง‘จุฬามาศ’รักษาการผู้ว่าฯ” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบ
เรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ บอกเล่าคำตัดสิน ใช้ภาษาธรรมดาสื่อความตรงๆ รายงานเหตุการณ์ ส่วน
ข้อความที่ 2 “เชือด’ภราเดช’สั่งพักงานยาว “เป็นท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์รุนแรง โดยใช้
คำว่า เชือด หมายถึง การตัดสิน ซึ่งให้อารมณ์รุนแรงทำให้ข้อความนี้มีน้ำเสียงที่รุนแรง

วุฒิฯอัครัฐบาลตื่นตูม‘จีนเดียว’
ไต้หวันตอบโต้ไทย
คัดคนงานส่งกลับ

(กรุงเทพธุรกิจ.1 ก.ย.2545)

“วุฒิฯอัครัฐบาลตื่นตูม‘จีนเดียว’ ” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์
ใช้น้ำเสียงตำหนิ โดยใช้คำว่า อัด ตื่นตูม เพื่อสร้างความสนใจแล้วตามด้วย ส่วนข้อความพาดหัว
“ไต้หวันตอบโต้ไทย คัดคนงานส่งกลับ” มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ซึ่งรายงานเหตุการณ์ด้วย
ภาษาตรงธรรมดา

ห้างคนไทยฉีกกำลังสู้ดิสเคาท์
ออกเมมเบอร์พูลใช้ลดราคา

(กรุงเทพธุรกิจ.25 ม.ค.2546)

“ห้างคนไทยฉีกกำลังสู้ดิสเคาท์” เป็นข้อความพาดหัวที่มีท่วงทำนองแบบแสดงอารมณ์ ที่
สื่อน้ำเสียงรุนแรง โดยใช้คำว่า ฉีกกำลังสู้ ส่วนข้อความพาดหัว “ออกเมมเบอร์พูลใช้ลดราคา” มีที่
ว่งทำนองภาษาแบบเรียบๆ โดยใช้ถ้อยคำธรรมดาในการเขียนเพื่อบอกเล่าเหตุการณ์

กรม.มีมติห้ามเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกทีวี ‘ดีห้า-4ทุ่ม’
เครื่องดื่มชูกำลัง ‘ซ็อก’ถูกคุมโฆษณา

(กรุงเทพธุรกิจ.30 ก.ค.2546)

กรม.มีมติห้ามเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกทีวี ‘ดีห้า-4ทุ่ม’ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนอง
แบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ บอกเล่าเหตุการณ์ด้วยภาษาธรรมดาไม่มีสีสัน ส่วนข้อความพาดหัว
“ เครื่องดื่มชูกำลัง ‘ซ็อก’ถูกคุมโฆษณา” มีท่วงทำนองที่แสดงอารมณ์ใช้น้ำเสียงแสดงความตกใจ

พลังมวลชนไซเบอร์รุมวิพากษ์ ‘แก้ไม่ถูกจุด’
ไอซีทีสั่งทำโพลล์
จัดระเบียบเกมออนไลน์

(กรุงเทพธุรกิจ.28 ก.ค.2546)

“พลังมวลชนไซเบอร์รุมวิพากษ์ ‘แก้ไม่ถูกจุด’ ” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงรุนแรง แสดงการตำหนิของกลุ่มบุคคลคือ รุมวิพากษ์ ส่วนข้อความพาดหัว “ไอซีทีสั่งทำโพลล์ จัดระเบียบเกมออนไลน์” มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดบอกเล่า โดยใช้ภาษาไม่มีสีสันหรือคำที่รุนแรงในการบอกเล่าเหตุการณ์

อสังหาฯเดือดแข่งผุดบ้านหรรษาปลูกค้าเศรษฐกิจ
นักธุรกิจซื้อคฤหาสน์129ล้าน

(กรุงเทพธุรกิจ.3 ต.ค.2546)

“อสังหาฯเดือดแข่งผุดบ้านหรรษาปลูกค้าเศรษฐกิจ” ข้อความนี้มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ใช้น้ำเสียงรุนแรง มีคำที่แสดงความรุนแรงคือ เดือดแข่งผุด ส่วนข้อความพาดหัว “นักธุรกิจซื้อคฤหาสน์129ล้าน” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ บอกเล่าถึงเหตุการณ์ด้วยภาษาเรียบๆ สื่อความตรงๆ

การบินไทยแจกตั๋วฟรี2หมื่นใบ
ดึงผู้คนขึ้นเครื่องบินขาดทุนยับ

(ฐานเศรษฐกิจ.1-4มิ.ย.2546)

“การบินไทยแจกตั๋วฟรี2หมื่นใบ” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ บอกเล่าพฤติกรรมขององค์กรคือ การบินไทย ให้อภัยค่าธรรมเนียม ไม่แสดงอารมณ์ ส่วนข้อความพาดหัว “ดึงผู้คนขึ้นเครื่องบินขาดทุนยับ” มีท่วงทำนองภาษาแสดงอารมณ์ มีน้ำเสียงรุนแรง ใช้คำที่แสดงความรุนแรง คือ ดึง ขาดทุนยับ ซึ่งช่วยสร้างความสนใจของผู้อ่าน

ป่วนทั้งตลาดโซนีสลัมที่วีจอบาน
ดัมพ์ราคา21นิวรูนใหม่แค่9พัน

(ประชาชาติธุรกิจ.29พ.ย.-2ธ.ค.2544)

“ป่วนทั้งตลาดโซนีสลัมที่วีจอบาน” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ด้วยน้ำเสียงรุนแรง โดยใช้คำว่า ป่วน สลัม แสดงความรุนแรงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วน

ข้อความพาดหัวว่า “ดัมพ์ราคา21นี้รุ่นใหม่แค่9พัน” มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ บอกเล่าเหตุการณ์ด้วยภาษาธรรมดาสื่อความตามตรง

กองทุนฟื้นฟูเปิดประมูลพร้อมที่ดินแปลงใหญ่-เล็กมูลค่า4พันล.ทั่วประเทศ
บิกอสงหาเปิดศึกชนรัฐ
ชิง50ไร่ติดที่ดินหญิงอ้อ

(ฐานเศรษฐกิจ.25-28ก.ค.2547)

กองทุนฟื้นฟูเปิดประมูลพร้อมที่ดินแปลงใหญ่-เล็กมูลค่า4พันล.ทั่วประเทศ เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ใช้ถ้อยคำที่ไม่มีสีสันรายงานข่าว บอกเล่าเหตุการณ์ตามตรง ส่วนข้อความ” บิกอสงหาเปิดศึกชนรัฐ ชิง50ไร่ติดที่ดินหญิงอ้อ” มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ ที่มีน้ำเสียงรุนแรง ใช้ถ้อยคำแสดงความรุนแรงคือ เปิดศึกชน และ ชิง

จัดกลยุทธ์สะท้อนเมืองดีเคียงนายน/ดิง-ซีเมนต์-โซนี่พานาฯถล่มAIS-แทค-ออเรนจ์-ฮัทธ
‘ไทยโมบาย’แจกมือถือฟรี 1.5แสนรายมาก่อนได้ก่อน

(ฐานเศรษฐกิจ.7-10ก.ย.2546)

”จัดกลยุทธ์สะท้อนเมืองดีเคียงนายน/ดิง-ซีเมนต์-โซนี่พานาฯถล่มAIS-แทค-ออเรนจ์-ฮัทธ” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ มีน้ำเสียงรุนแรง โดยใช้คำว่า จัดกลยุทธ์สะท้อนเมือง ดิง ถล่ม ให้ภาพและความรู้สึกที่รุนแรง ส่วนพาดหัว “‘ไทยโมบาย’แจกมือถือฟรี 1.5แสนรายมาก่อนได้ก่อน” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ บอกเล่าพฤติกรรมขององค์กร

นายกฯเรียกประชุมรับมือแก๊วกฤตติ18ล.ค.นี้
น้ำมันโลกพุ่งกระฉูด46ดอลลาร์

(กรุงเทพธุรกิจ.15 ส.ค.2547)

”นายกฯเรียกประชุมรับมือแก๊วกฤตติ18ล.ค.นี้” เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ บอกเล่าถึงพฤติกรรมของผู้เป็นข่าว ใช้ถ้อยคำธรรมดาภาษาเรียบๆ ส่วนพาดหัวข่าว “น้ำมันโลกพุ่งกระฉูด46ดอลลาร์” เป็นพาดหัวที่มีท่วงทำนองแสดงอารมณ์ที่ใช้น้ำเสียงรุนแรง ใช้คำว่า พุ่งกระฉูด แสดงถึงระดับราคาน้ำมันโลกปรับตัวสูงขึ้นมาก ให้ภาพและความรู้สึกที่รุนแรง

โครงสร้างภาษาที่ดินใหม่ ไต่ปี50ตร.ว.ขึ้นไป
วางเป้า8พันล./ปี-จว.กำหนดอัตราเอง

(ประชาชาติธุรกิจ.9-11ก.ย.2545)

"โครงสร้างภาษาที่ดินใหม่ ไต่ปี50ตร.ว.ขึ้นไป" เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ที่ใช้น้ำเสียงรุนแรง ใช้คำว่า ไต่ปี แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่รุนแรง ส่วนพาดหัวข่าว "วางเป้า8พันล./ปี-จว.กำหนดอัตราเอง" เป็นพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาเรียบๆ เขียนแจ้งให้ผู้อ่านทราบ บอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยภาษาธรรมดาสื่อความตรงๆ

ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ และแบบแสดงอารมณ์ประกอบกัน โดยมากมักเป็นเจตนาแบบแจ้งให้ทราบ ชนิดบอกเล่า ใช้ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ เพื่อเสนอข่าวเหตุการณ์โดยสรุปให้ผู้อ่านเห็นภาพรวม ถ้อยคำที่ใช้จะเป็นถ้อยคำที่มีน้ำเสียงเรียบๆ ภาษาธรรมดาสื่อความตรงๆ ไม่แสดงน้ำเสียง ประกอบกับใช้ท่วงทำนองแบบแสดงอารมณ์เพื่อเรียกร้องความสนใจ โดยใช้คำกริยาเชิงอารมณ์ ทำให้ข้อความพาดหัวข่าวนี้น้ำเสียงและมีสีสัน เพื่อช่วยกระตุ้นเร้าความสนใจของผู้อ่าน ให้สนใจข่าวเศรษฐกิจซึ่งเป็นข่าวหนัก ข่าวที่สำคัญมีผลเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของประชาชน และเศรษฐกิจของประเทศ ส่วนการเรียงลำดับนั้นไม่แน่นอน พาดหัวข่าวบางพาดหัวใช้ท่วงทำนองแบบเรียบๆ ตามด้วยท่วงทำนองแบบแสดงอารมณ์ บางพาดหัวข่าวเริ่มจากท่วงทำนองแบบแสดงอารมณ์ เพื่อเร้าความสนใจแล้วจึงขยายความด้วยท่วงทำนองแบบเรียบๆ

จากการศึกษาภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ. 2544 - 2547 พบว่าท่วงทำนองภาษาในพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ธุรกิจมี 3 ลักษณะได้แก่ ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบแสดงอารมณ์ และท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวแบบเรียบๆ และแสดงอารมณ์ประกอบกัน การเขียนพาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษานั้นช่วยให้พาดหัวข่าวมีสีสันดึงดูด น่าสนใจอ่านยิ่งขึ้น และการเขียนพาดหัวข่าวด้วยทำนองภาษาแบบต่างๆ ก็จัดเป็นลักษณะหนึ่งของหนังสือพิมพ์ธุรกิจที่ใช้ในการถ่ายทอดข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ซึ่งการเลือกถ่ายทอดข่าวเหตุการณ์ด้วยภาษาเช่นไรนั้นขึ้นอยู่กับมุมมองทัศนะของผู้เขียนข่าวที่จะเลือกใช้ภาษามาปรุงแต่งให้เกิดท่วงทำนองภาษาที่ทำให้พาดหัวข่าวมีเสน่ห์ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เพื่อผลทางธุรกิจ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง "วิเคราะห์ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547" ศึกษาภาษาพาดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจ 3 รายชื่อ แบ่งเป็นหนังสือพิมพ์ธุรกิจราย 3 วัน จำนวน 2 รายชื่อได้แก่ หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ และหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ กับหนังสือพิมพ์ธุรกิจรายวัน จำนวน 1 รายชื่อได้แก่ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจทั้ง 3 รายชื่อในช่วงปี พ.ศ.2544 – 2547 รวมทั้งหมด 2,281 ฉบับ โดยทำการวิเคราะห์การใช้ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจและวิเคราะห์ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ อันจะทำให้ทราบถึงลักษณะของภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาวเคราะห์ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย ดังนี้

การศึกษาวเคราะห์ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2544 – 2547 แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ประเด็น คือ

1. การใช้ภาษาพาดหัวข่าว
2. ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าว

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้ภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ.2544-2547 แบ่งการศึกษาเป็น 3 ลักษณะได้แก่ การใช้ถ้อยคำ การใช้สำนวน และการใช้ภาพพจน์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การใช้ถ้อยคำในภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ แบ่งเป็น 7 ลักษณะได้แก่ การใช้ภาษาระดับปาก การใช้คำเรียกชื่อ การใช้อักษรย่อ การใช้คำละ การใช้คำประสม การใช้คำภาษาต่างประเทศ และการใช้คำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์ ดังต่อไปนี้

1.1.1 การใช้ภาษาระดับปาก เป็นการนำคำตลาดและคำสแลงมาใช้ในการเขียนพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจเพื่อสร้างความสนใจจากผู้อ่าน ส่วนใหญ่คำตลาดที่ใช้จะเป็นคำกริยาเชิงแสดงอารมณ์เช่น รวมหัว, โวยเซ็ด, รุมทิ้ง เป็นต้น คำสแลงที่ใช้มีทั้งคำสแลงแสดงอารมณ์และให้

ภาพเศรษฐกิจในด้านความผิดหวังทางการค้า เช่น แห้ว, แป้ง, บัว, เต๋ยง, แท้ง เป็นต้น คำสแลงด้านการให้ความช่วยเหลือคือคำว่า อุ่ม คำสแลงเกี่ยวกับการร่วมลงทุนเช่น จีบ, จูบปาก เป็นต้น

1.1.2 การใช้คำเรียกชื่อ พบว่ามี 3 ลักษณะคือ การใช้คำเรียกชื่อบุคคล การใช้คำเรียกชื่อสินค้าหรือธุรกิจ และการใช้สมญานาม การใช้คำเรียกชื่อบุคคลนั้นแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะคือ การเรียกชื่อจริงกับนามสกุลจริง การเรียกเฉพาะชื่อจริง การเรียกเฉพาะนามสกุลจริง และการเรียกเฉพาะชื่อเล่น การเรียกชื่อจริงกับนามสกุลจริงของผู้เป็นข่าวนั้น เพื่อต้องการระบุให้ชัดเจนถึงบุคคลที่เป็นข่าวเช่น ทนง พิทยะ, เยาวเรศ ชินวัตร เป็นต้น การเรียกเฉพาะชื่อจริง เป็นชื่อที่รู้จักกันดีโดยทั่วไปเช่น อติชัย, ทักษิณ เป็นต้น การเรียกเฉพาะนามสกุลของผู้เป็นข่าว แสดงถึงความสำคัญของตระกูลนั้นๆ ต่อเศรษฐกิจและสังคมในระดับประเทศเช่น ชินวัตร, มหากิจศิริ, ดามาพงศ์ เป็นต้น การเรียกเฉพาะชื่อเล่นเพื่อแสดงความใกล้ชิดระหว่างผู้อ่านและผู้เป็นข่าวเช่น จี๊ว, แม้ว, ไอ้ค เป็นต้น การใช้คำเรียกชื่อสินค้าหรือธุรกิจที่ประชาชนรู้จักกันดีเช่น ดีแทค, เป๊ปซี่, ดัชมิลล์ เป็นต้น ส่วนการใช้สมญานาม แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะได้แก่ การใช้สมญานามบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เป็นสมญานามที่ตั้งตามสถานภาพทางสังคม ลักษณะเด่นและพฤติกรรมเช่น นายกษี้อิโอ, เจ้าพ่อน้ำเมา, โจรเลื้อยสุท เป็นต้น การใช้สมญานามสินค้า เป็นการตั้งสมญานามตามลักษณะเด่นเช่น สินค้าแดนมังกร, บัตรพลาสติก, บ้านคนจน เป็นต้น และการใช้สมญานามองค์กร เป็นสมญานามที่ตั้งตามสัญลักษณ์ประจำองค์กร และลักษณะของธุรกิจเช่น บัวแก้ว, ปูนใหญ่, ยักษ์สี่ล้อ เป็นต้น

1.1.3 การใช้ตัวย่อ ส่วนใหญ่เป็นตัวย่อของชื่อองค์กรทางธุรกิจ การใช้ตัวย่อมี 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวย่อภาษาไทยและตัวย่อภาษาอังกฤษ เช่น ธปท. ย่อมาจากคำว่า ธนาคารแห่งประเทศไทย, ศก. ย่อมาจากคำว่า เศรษฐกิจ, ซีอีโอ ย่อมาจากCEO: Chief Executive Officer, เอดีบี ย่อมาจาก ADB: Asian Development Bank คือ ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย เป็นต้น การใช้ตัวย่อช่วยให้ประหยัดเนื้อที่ในการพาดหัวข่าว

1.1.4 การใช้คำละ เป็นการทำให้คำสั้นลงด้วยการตัดพยางค์หรือคำออกจากคำเต็มเพื่อประหยัดเนื้อที่ในหน้ากระดาษและสื่อความได้กระชับชัดเจน โดยใช้เครื่องหมายไปยาลน้อยกำกับท้ายคำวิสามานยนามที่มีการละคำ คำละมี 2 ลักษณะคือ คำละภาษาไทยและคำละภาษาอังกฤษ ซึ่งมีการละพยางค์ในคำ 3 ตำแหน่งคือ ละพยางค์ต้น ละพยางค์กลาง และละพยางค์ท้าย การละพยางค์ต้น เช่น ได้ มาจากคำว่า ตอบได้, คอมพ์ มาจากคำว่า คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ละพยางค์กลางเช่น มหา'ลัย มาจากคำว่า มหาวิทยาลัย, มอ'ไซค์ มาจากคำว่า มอเตอร์ไซด์ เป็นต้น และละพยางค์ท้ายเช่น งบบฯ มาจากคำว่า งบประมาณ, ไบรกฯ มาจากคำว่า ไบรเกอร์ เป็นต้น

1.1.5 การใช้คำประสม เป็นการสร้างคำขึ้นใหม่ด้วยการประสมคำ เพื่อใช้อธิบายสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในเศรษฐกิจและสังคมเช่น บ้านเอื้ออาทร, บัตรไฮเทค, หวยออนไลน์ เป็นต้น ใช้อธิบาย

เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมเช่น พักหนี้, วิกฤติไก่, ครัวโลก เป็นต้น และพฤติกรรมทุจริตทางการเงินเช่น ชุกหุ้น, ทุจริตเชิงนโยบาย, ผลประโยชน์ทับซ้อน, ไก่ลม เป็นต้น

1.1.6 การใช้คำภาษาต่างประเทศ จำแนกได้ 2 ลักษณะคือ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้คำทับศัพท์ภาษาจีน ซึ่งคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น คำทับศัพท์ด้านเศรษฐกิจและคำทับศัพท์ทั่วไป คำทับศัพท์ด้านเศรษฐกิจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ การเขียนด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษเช่น deflation หมายถึง เงินฝืด, conflict of Interest หมายถึง ผลประโยชน์ขัดแย้งกัน เป็นต้น และการเขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทย เช่น เทกโอเวอร์ (take over), โบรกเกอร์ (broker) เป็นต้น ส่วนคำทับศัพท์ทั่วไป เช่น เวิร์คช็อป (work shop), เอ็นเตอร์เทนเมนต์คอมเพล็กซ์ (entertainment complex) เป็นต้น

การใช้คำทับศัพท์ภาษาจีน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ คำศัพท์ด้านเศรษฐกิจ และคำศัพท์ทั่วไป ทับศัพท์ด้านเศรษฐกิจเช่น โสฬส, ยี่ป๊ว, หุ้น เป็นต้น และคำทับศัพท์ทั่วไปเช่น กังฉิน หมายถึง การคดโกง ไม่ซื่อตรง, เอง หมายถึง โชคดีเคราะห์ดี เป็นต้น

1.1.7 การใช้คำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์ เป็นคำศัพท์ที่รู้จักและใช้กันโดยทั่วไป เช่น ผู้บริโภค (consumer), ผู้ค้าปลีก (retailer), พันธบัตร (bond) เป็นต้น

1.2 การใช้สำนวน มี 3 ลักษณะได้แก่ สำนวนเดิม สำนวนใหม่ และสำนวนต่างประเทศ สำนวนเดิมแบ่งออกเป็นสำนวนเดิมที่ใช้ตามรูปเดิมเช่น คว้าน้ำเหลว, คว่ำบาตร, มาเหนือเมฆ เป็นต้น กับสำนวนเดิมที่เปลี่ยนรูปไปเช่น ตื่นตูม, ล้อมคอก, สาวไส้ เป็นต้น สำนวนใหม่ เป็นสำนวนที่สร้างขึ้นใหม่เช่น โยนผ้า, ต่อยอด, สยายปีก, ล้วงลูก เป็นต้น และสำนวนต่างประเทศ เป็นสำนวนที่ทับศัพท์และแปลมาจากสำนวนภาษาต่างประเทศเช่น จูดยีน, แกะดำ, หมวกหลายใบ, เช็คบิล เป็นต้น

1.3 การใช้ภาพพจน์ จากการศึกษาภาษาพูดหัวข่าวพบว่านิยมใช้ภาพพจน์ใน 4 ลักษณะได้แก่ ภาพพจน์แบบอุปมา ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ ภาพพจน์แบบบุคคลาธิษฐาน และภาพพจน์แบบอติพจน์ การใช้ภาพพจน์แบบอุปมาประกอบด้วยส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบ คำช่วยเปรียบเทียบและส่วนที่นำมาเปรียบเทียบเช่น แผนกระตุ้นศก.5.8หมื่นล.เหมือนให้"ยาอี", ไทยไม่แยเหมือนญี่ปุ่น เป็นต้น การใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่มีคำช่วยเปรียบเทียบเช่น เงินเป็นพระเจ้า, ราคาต่ำเป็นพายุรอบใหม่ เป็นต้น กับการใช้ภาพพจน์แบบอุปลักษณ์ที่ไม่มีคำช่วยเปรียบเทียบเช่น ระเบิดศึกโปรโมชัน, สงครามการค้าระอุ เป็นต้น การใช้ภาพพจน์แบบบุคคลาธิษฐาน ประกอบด้วยส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบกับส่วนที่นำมาเปรียบเทียบเช่น การคลังพิการ, เปียร์ข้างเนื้อหอม เป็นต้น และการใช้ภาพพจน์แบบอติพจน์ ประกอบด้วยส่วนที่ต้องการเปรียบเทียบกับส่วนที่นำมาเปรียบเทียบเช่น เศรษฐกิจดิ่งนรก

ตลาดหุ้นดังพสุธา เป็นต้น พาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจใช้ภาพพจน์เพื่อเปรียบเทียบสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ข่าวมีสีสันสร้างความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดีและช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ได้ชัดเจน เข้าใจสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้

2. ท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจระหว่างปีพ.ศ. 2544 - 2547 พบว่ามี

3 ลักษณะได้แก่ ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ และท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ และแสดงอารมณ์ประกอบกัน สรุปผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

2.1 ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ เป็นการเขียนรายงานข่าวตามตรงไม่เพิ่มสีสันหรือใส่อารมณ์ให้กับข่าวในการเขียนพาดหัวข่าว ถ้อยคำภาษาที่ใช้จะเป็นคำที่ไม่แสดงอารมณ์รุนแรงหรือมีสีสัน นำเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมาใช้ภาษาเรียบๆ พาดหัวข่าวในลักษณะนี้จะดึงดูดความสนใจของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้สนใจจากประเด็นของข่าวนั้นๆ จำแนกตามเจตนาในการสื่อสารได้ 3 ลักษณะได้แก่ แบบแจ้งให้ทราบ แบบถามให้ตอบ และแบบบอกให้ทำ ดังนี้

2.1.1 แบบแจ้งให้ทราบ เป็นพาดหัวข่าวที่ใช้ถ้อยคำธรรมดาสื่อความหมายตามตรงเพื่อบอกเล่าหรือแจ้งให้ผู้อ่านทราบแบ่งออกเป็น 5 ชนิดคือ ชนิดบอกเล่า ชนิดคาดคะเน ชนิดอธิบาย ชนิดเตือน และชนิดเสนอแนะ ดังนี้ แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดบอกเล่าเช่น M-Webเทกโอเวอร์หุ้น'สามารถ', รัฐขึ้นเบนซิน60สตางค์วันนี้ เป็นต้น แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดคาดคะเนเช่น ไอเอ็มเอฟทำนายศก.โลกปีนี้โต2.8%, คาดหนี้เสียในระบบจะเหลือ3% ในปี2548 เป็นต้น แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดอธิบายเช่น ปริติยารธแจ่งล่าช้าเพราะต้อง'ตัดสินชีวิตคน', นิสสันเรียกคืนรถกว่า 3 แสนคัน เหตุเซ็นเซอร์เครื่องยนต์บกพร่อง เป็นต้น แบบแจ้งให้ทราบ ชนิดเตือนเช่น พาณิชย์เตือนผู้ส่งออกปรับคุณภาพ , ผู้ผลิตทีวีเตือนสินค้าเข้าจากจีน เป็นต้น และแบบแจ้งให้ทราบ ชนิดเสนอแนะเช่น นักวิชาการแนะรัฐเลิกนโยบายกระตุ้นจีดีพี, ก.พลังงานเสนอใช้ก๊าซโซฮอลล์ เป็นต้น

2.1.2 แบบถามให้ตอบ พาดหัวข่าวที่มีท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ที่มีเจตนาถามให้ตอบ เป็นการตั้งคำถามเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน ให้สนใจอ่านเนื้อความข่าวด้านใน เช่น เกิดอะไรขึ้นกับตลาดรถปี44, ธุรกิจไทย จะหาที่ยืน ในตลาดอย่างไร เป็นต้น

2.1.3 แบบบอกให้ทำ ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ แบบแจ้งให้ทราบ ที่มีเจตนาบอกให้ทำ เป็นการบอกให้ผู้อ่านสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเช่น จับตาน้ำมันทะลุ50ดอลลาร์ , 2002มังกรผงาด จับตาจีน มหาอำนาจเศรษฐกิจใหม่ เป็นต้น

2.2 ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ เป็นภาษาพาดหัวข่าวที่สื่ออารมณ์ต่างๆ ตามเนื้อความข่าวหรือมุมมองในการนำเสนอข่าวของผู้เขียนข่าว โดยเลือกใช้ถ้อยคำที่ให้ความรู้สึกต่างๆ กันกับเหตุการณ์ข่าวที่เกิดขึ้น จำแนกตามน้ำเสียงของข้อความพาดหัวข่าวได้ 6 ลักษณะได้แก่

น้ำเสียงเสียดสี ประชดประชัน เยาะเย้ย น้ำเสียงปลุกเร้าใจ น้ำเสียงตำหนิ น้ำเสียงรุนแรง น้ำเสียงแสดงความตกใจ และน้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม ดังต่อไปนี้

2.2.1 น้ำเสียงเสียดสี ประชดประชัน เยาะเย้ย มีเจตนาแจ้งให้ทราบ บอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น พันธบัตร3แสนล. โอกาสทองประชาชน? , 'ปลิว'เอื้ออาทร'ฮาวคัม' ประเคนพื้นที่โฆษณาโรงไฟฟ้าใต้ดิน เป็นต้น

2.2.2 น้ำเสียงปลุกเร้าใจ มีเจตนาหลักคือ แจ้งให้ทราบโดยเตือนให้ระวังเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น บางครั้งมีเจตนาบอกให้กระทำด้วย จึงมีน้ำเสียงเร้าใจ เพื่อเร้าให้ผู้อ่านสนใจ เช่น เตือนอย่าชะล่าใจเศรษฐกิจฟื้น ระวังบาทแข็ง-อสังหาฯสะดุด , ระวัง!หนี้ท่วมหัวชำระอภัยปุ่น เป็นต้น

2.2.3 น้ำเสียงตำหนิ เป็นการใช้คำนัยตำหนิว่ากล่าวผู้เป็นข่าวถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และมีเจตนาแจ้งให้ทราบเพื่อบอกเล่าถึงอารมณ์ความคิดเห็น รวมทั้งพฤติกรรมของผู้เป็นข่าว โดยใช้ภาษาที่แสดงความไม่พอใจหรือการวิพากษ์วิจารณ์เช่น เตือน'ทักษิณมิกส์'ฟูฟ่า-ไม่ยั่งยืน โฆษณาชวนเชื่อ'เกินจริง', 'บัตรเทวดา'ฉาวซ้ำซาก เป็นต้น

2.2.4 น้ำเสียงรุนแรง เป็นพาดหัวข่าวที่มีเจตนาเน้นถึงพฤติกรรมที่รุนแรงของผู้เป็นข่าว โดยใช้คำกริยาที่ให้อารมณ์รุนแรง ทำให้กระทบอารมณ์และความสนใจจากผู้อ่านเช่น ทักษิณพิวส์ชาติ ชัดจุลกรไม่รู้จริง , โฉวห่วย'ถึงคราวตายแน่ 'บิกซี-โลดส์'รุมขี้ขี้! เป็นต้น

2.2.5 น้ำเสียงแสดงความตกใจ มีเจตนาบอกเล่าถึงความตกใจ แปลกใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของผู้เขียนข่าว ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสะดุดใจกับข้อความพาดหัวลักษณะนี้เช่น ตะลึง! เหล็กเถื่อนทะลักเข้าไทย, ช็อก! ตลาดน้ำอวดลมไทย เป็นต้น

2.2.6 น้ำเสียงจริงจังเคร่งขรึม เป็นการเขียนพาดหัวข่าวด้วยถ้อยคำที่ให้ความรู้สึกจริงจัง เคร่งขรึมต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อาจใช้ถ้อยคำในลักษณะการกระตุ้นเตือนให้ระวังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีน้ำเสียงแสดงความจริงจังเช่น ธปท.การันตีผู้ฝากไม่ขาดทุน , ความจริงประเทศไทย จีดีพีมีสิทธิโต1.6% เป็นต้น

2.3 ท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ และแสดงอารมณ์ประกอบกัน เป็นการเขียนพาดหัวข่าวด้วยท่วงทำนองภาษาแบบเรียบๆ ที่ใช้ถ้อยคำภาษาง่ายๆ สื่อความตามตรง ประกอบกับท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ด้วยน้ำเสียงในลักษณะต่างๆ เช่น รุนแรง, ปลุกเร้าใจ, ตำหนิ เป็นต้น ซึ่งน้ำเสียงของข้อความช่วยสร้างสีสันให้ภาพให้อารมณ์ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความข่าวเช่น อสังหาฯเดือดแข่งผุดบ้านหรูรับลูกค้าเศรษฐี นักธุรกิจซื้อคฤหาสน์129ล้าน , การบินไทยแจกตั๋วฟรี2หมื่นใบ ดึงผู้คนขึ้นเครื่องบินขาดทุนยับ เป็นต้น

อภิปรายผล

พาดหัวข่าวเป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ทุกประเภท ที่ทำให้ผู้อ่านทราบเรื่องราวของข่าวโดยสรุป พาดหัวข่าวจึงต้องให้ข้อมูลโดยใช้ภาษากระตุ้นเร้าความสนใจของผู้อ่าน การเขียนพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจก็เช่นเดียวกับการเขียนพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ทั่วไป คือใช้ภาษาที่กะทัดรัด กระชับความและมีสีสัน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ และเร้าอารมณ์ให้ผู้อ่านสนใจติดตามอ่านเนื้อหาข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งพาดหัวข่าวธุรกิจจะต้องเขียนสิ่งที่เป็นนามธรรมซึ่งเป็นเรื่องยากแก่การเข้าใจให้กลายเป็นรูปธรรมที่ง่ายต่อการเข้าใจ เนื่องจากข่าวเศรษฐกิจเป็นข่าวหนัก ข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปซึ่งไม่ได้อยู่ในแวดวงธุรกิจย่อมเข้าใจได้ยาก ถ้าใช้ภาษาพาดหัวข่าวที่เต็มไปด้วยคำศัพท์ทางเศรษฐกิจและรายงานแบบเป็นทางการและตรงไปตรงมา ภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์มานี้ แสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาที่ใช้จินตภาพสร้างสีสัน ให้พาดหัวข่าวสะดุดตา ดึงดูดใจผู้อ่านและช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข่าวได้ง่ายขึ้น ตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ต่อไปนี้

ประการแรก เพื่อความกระชับรัดกุมและประหยัดเนื้อที่ ในการเขียนภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ พบการใช้คำละและอักษรย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษแทนการใช้คำเต็มที่ยืดยาวและบางครั้งจำเป็นต้องใช้คำศัพท์ด้านเศรษฐกิจและคำศัพท์บัญญัติด้านเศรษฐศาสตร์เป็นจำนวนมาก แต่มีข้อสังเกตว่าเป็นศัพท์เทคนิคที่เข้าใจได้หากเป็นผู้ติดตามอ่านข่าวเศรษฐกิจเสมอ

ประการที่สอง เพื่อให้เกิดจินตภาพ ด้วยการใช้คำกริยาที่มักเป็นคำกริยาเชิงอารมณ์เช่น คำสแลง คำตลาด เป็นต้น รวมทั้งการใช้สำนวนและภาพพจน์กล่าวเปรียบเทียบ เพื่อให้การรายงานข่าวหนักน่าสนใจและเข้าใจง่าย มีการสร้างคำด้วยการประสมคำ เพื่อถ่ายทอดสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความคิดความรู้สึกของประชาชน และแนวทางแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้น ตลอดจนการตั้งสมญานามให้กับบุคคล องค์กรและสินค้า ซึ่งตราชื่อให้ผิดไปจากเดิมอย่างมีสีสัน เพราะถึงแม้จะมีคำที่ใช้เรียกอย่างเป็นทางการของค่านามเหล่านั้นอยู่แล้ว แต่ก็ได้สร้างถ้อยคำขึ้นมาเรียกใหม่ที่ให้ภาพและสีสันต่างไปจากเดิม ทำให้คำเหล่านั้นมีเสน่ห์ ชวนสนใจและเป็นที่จดจำของผู้อ่าน

ประการที่สาม เพื่อให้อารมณ์และความรู้สึก พบได้ในท่วงทำนองภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจโดยพิจารณาได้จากเจตนาในการสื่อสาร และน้ำเสียงของข้อความพาดหัวข่าวที่มักใช้ท่วงทำนองภาษาแบบแสดงอารมณ์ที่มีน้ำเสียงรุนแรง น้ำเสียงปลุกเร้าใจ สังเกตได้จากการใช้คำกริยาเชิงอารมณ์ที่ให้ความรู้สึกรุนแรง กระแทกกระทั้น ซึ่งช่วยเสริมให้พาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ สามารถถ่ายทอดข่าวหนักที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย และเร้าความสนใจจากผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาพัฒนาการการเขียนพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจตั้งแต่ปี พ.ศ.2493 ซึ่งเป็นปีที่มีหนังสือพิมพ์ธุรกิจฉบับแรกเกิดขึ้นจนถึงปัจจุบัน เพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงในด้านการใช้คำ ลำนวน ทำให้เห็นพัฒนาการด้านภาษาในการเขียนรายงานข่าวเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ธุรกิจ รวมทั้งอิทธิพลของภาษาต่างประเทศด้านเศรษฐกิจที่รับมาใช้ในภาษาไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กอบกุล ถาวรานนท์. (2542). งานวิจัยเรื่องข่าวหนังสือพิมพ์กับบทบาทในเชิงสร้างสรรค์

สังคม : วิเคราะห์เนื้อหาและสำรวจทัศนคติของผู้บริโภคข่าว. กรุงเทพฯ : สถาบัน
ราชภัฏพระนคร.

เกื้อพันธุ์ นาคบุปผา. (2521). วรรณคดีวิจารณ์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชัตติยะ เหลี่ยมใส. (2534). การจัดวารสารในหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ : การวิเคราะห์สาระ.

วิทยานิพนธ์ศศ.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ไชยศิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (2537). การเปลี่ยนแปลงถ้อยคำและความหมายของสำนวนไทย.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จารุณี กองพรหมและจันทร์ชัย อธิเกียรติ. (2546). สำนวนไทย, ใน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

อย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชวรัตน์ เชิดชัย. (2530). การบรรณาธิกรณหนังสือพิมพ์และนิตยสาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์.

ชาลี คงฤทธิ์. (2545). ศึกษาการใช้ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันพ.ศ. 2542-พ.ศ. 2543.

ปริญญานิพนธ์ศศ.ม. (ภาษาไทย). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
ถ่ายเอกสาร.

ชลมาณ ดาราฉาย. (2542). การวิเคราะห์ศัพท์และการศึกษาการเลือกใช้ศัพท์เศรษฐศาสตร์ไทย.

วิทยานิพนธ์ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ดรุณี หิรัญรักษ์. (2529). การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2537). เทคนิคการหาข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดลหทัย พิมพ์ะโนทัย. (2547). วิเคราะห์ลีลาการเขียนบทความของแม่ลูกจันทร์ในคอลัมน์สำนักข่าว

หัวเขียวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. ปริญญานิพนธ์ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ธเนศ เวศร์ภาดา. (2533). ลีลาในงานร้อยแก้วของอังคาร กัลยาณพงศ์. ปริญญานิพนธ์ อ.ม.

(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- นภลัย สุวรรณธาดา.(2537). ภาพพจน์ , ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วย
ที่1-7 .กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .
- นวลวรรณ พันธุมธธา.(2525). ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์ .
- นวลวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์. (2541). วิเคราะห์ภาษาในนิตยสารบันเทิง. ปริญญาโท.ม.
(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- นาฏยา ตนานนท์. (2546). การรายงานข่าว:News Reporting . กรุงเทพฯ : นัทธิพิบูล.
- นิคม เขาลาด. (2546). สุภาษิตคำพังเพย.พิมพ์ครั้งที่ 4 .กรุงเทพฯ : ณ คม.
- วีระเดช เชื้อนาม.(2547). เขย่าBalanced Scorecard แล้วลงมือทำ..ที่ละขั้นตอน..ตลอดแนว.
กรุงเทพฯ : เพ็ญฟ้าพรินติ้ง.
- บรรจบ พันธุมธธา .(2544). ลักษณะภาษาไทย . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญยงค์ เกศเทศ . (2537). คำไทย . กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ .
- ประชัน วัลลิโก. (2540). หลักการเขียนข่าว, ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร
หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2539). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. (2518). การเขียนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (2539). การเปลี่ยนแปลงของภาษา ,ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย3
หน่วยที่14. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พนม วรรณศิริ. (2544). การสื่อข่าวและการเขียนข่าว . กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต .
- พจนานุกรมฉบับมติชน. (2547). กรุงเทพฯ : พจนานุกรม ฉบับมติชน จำกัด.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์และคณะ. (2538). ภาษาไทย1 .พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พิศิษฐ์ ขวาลาธวัชและคณะ. (2546). วิ่งไปกับข่าว ก้าวไปกับโลก. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ :
อินฟอร์มีเดีย บัคส์.
- พิทยา ลิ้มมณี.(2537). การอ่านตีความ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- พีระ จิรโสภณ. (2532). ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์, ใน เอกสารการสอนชุดความรู้เบื้องต้น
เกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรพรรณ วัชรภักย์. (2514). ลำนวนการเขียน ,ใน เอกสารประกอบการศึกษาวิชาภาษาไทย .
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ .

- พรพิไล ศรีอำพันธ์. (2529). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเข้าใจความหมายหัวข่าวหนังสือพิมพ์* ปรินิพนธ์กศ.ม.(ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรวิภา ไชยสมคุณ. (2543). *การใช้ภาษาในข่าวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์ไทยระหว่างปีพ.ศ.2537-2541*. วิทยานิพนธ์กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร .
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนและคณะ.(2546). *พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่5.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิภา กงกะนันท์.(2533). *วรรณคดีศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2 . นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2546). *อธิบายศัพท์เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ การเงิน และการธนาคาร*. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2542). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2541). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2534). *หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : ปรกาศพริก.
- มาลี บุญศิริพันธ์,พงษ์ศักดิ์ พัยมวิเชียร. (2533) . *การจัดทำหนังสือพิมพ์*, ใน เอกสารการสอนชุดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์หน่วยที่8-15. พิมพ์ครั้งที่4. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยงยุทธ รักษาศรี. (2532). *เอกสารการสอนชุดวิชาการข่าวและบรรณาธิกรณ* หน่วยที่ 1-5. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยงยุทธ พูพะเนียด. (2532). *ลักษณะภาษาที่ใช้ในการบรรยายข่าวกีฬาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์และนิตยสารกีฬาภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร .
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ : นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ .
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2548). *การใช้ภาพพจน์ในงานเขียนสารคดี*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ลักษณา โตวิวัฒน์และพรทิพย์ ไชยรัตน์. (2537). *การใช้ภาษาไทย2* . กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ศศิธร ทศนัยนา. (2534). การศึกษาลักษณะภาษาของข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทย ปี พ.ศ.2531. วิทยานิพนธ์อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร .
- ศิริวรรณ ศิริภิรมย์. (2545). การวิเคราะห์หนังสือพิมพ์ธุรกิจภาษาไทย ระหว่างปี พ.ศ.2541-2542. ปรินิพนธ์อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สนิท ตั้งทวี . (2528) . ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สฤติคุณ กิตติากร,ม.ร.ว. (2540). คำอธิบายประมวลศัพท์ธุรกิจที่ใช้ทั่วไปในภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สวินยา นุ่นพันธ์ .(2540). การใช้และปัญหาการใช้สารนิเทศของบุคลากรฝ่ายข่าวหนังสือพิมพ์ เศรษฐกิจ. ปรินิพนธ์อ.ม.(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สิทธา พินิจภูวดลและคณะ. (2514). การเขียนและการพูด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. _____ . (2516). การเขียน . กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิริวรรณ นันทจันทุล.(2546). การเขียนเพื่อการสื่อสาร2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุกัญญา ตีระวนิช. (2540). ภาษาหนังสือพิมพ์และนิตยสาร, ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารหน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 15. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุชาดา เทวะผลิน . (2531). คำสแลงในภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์รายวัน . วิทยานิพนธ์อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร .
- สุนันทา โสรัจจ์. (2541). ภาษาเฉพาะกิจ: โฆษณาประชาสัมพันธ์ ปลุกใจ รณรงค์ เทคนิ หนังสือพิมพ์ การแสดง กฎหมาย ราชการ .กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์.(2522). การเขียน .กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สรไน รอดนิษฐ์. (2538). การวิเคราะห์ภาษาในข่าวหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. ปรินิพนธ์อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์. (2540). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- เสริมศิริ นิลดำ. (2541). ลีลาการเขียนข่าวกับการรับรู้ของผู้อ่าน. ปรินิพนธ์อ.ม. (การหนังสือพิมพ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อะ เดย์ วิคลี. (2547). ทักษิณานุกรม(พจนานุกรมฉบับทักษิณ ชินวัตร). กรุงเทพฯ: โอเอส พรินต์ติ้ง เฮาส์.

- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2545). *ภาษาในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2540). *ภาษาศาสตร์สังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ เรืองสกุล. (2541). *การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน*.
 ปรินญานิพนธ์ นศ.ม. (การหนังสือพิมพ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย . ถ่ายเอกสาร.
- เอกฉัตร จารุเมธีชน. (2539). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- อรพรรณ มุลจันทร์. (2536). *การนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทย*.
 ปรินญานิพนธ์ นศ.ม. (การหนังสือพิมพ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร .
- อวยพร พานิช และคณะ. (2544). *ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอังสนา พงษ์เกษมพรกุล
วันเดือนปีเกิด	12 กรกฎาคม 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2 ซอยอนุสรณ์ ถนนศรีธรรมราช ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2537	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ.2540	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ.2545	ศศ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา
พ.ศ.2548	ศศ.ม. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพฯ